

Τ

Τ, τὸ εἰκοστὸν τρίτον γράμμα τοῦ Τουρκικοῦ ἀλφαβήτου. || —, ἀριθμητικῶς = 400.

Ta, Τ. μόρ. kadar, μέχρι, ἕως. || — sabaha kadar, μέχρι πρωῒας. || —, ἵνα, ὅπως.

Taabbüt, Α. ἄφ. kulluk, tapınış, (δοτ.) τὸ λατρεύειν, ὑπεραγαπᾶν, λατρεία. || — etmek, (δοτ.) ὑπεραγαπᾶν, λατρεύω.

Taaccür, Α. ἄφ. şasma, şasa kalma, ἐκπληξίς, ἀπορία, θαυμασμός. || — etmek, (δοτ.) şasmak, ἐκπλήττομαι, θαυμάζω, ἀπορῶ.

Taaddi, Α. ἄφ. zulüm, βιαιοπραγία, ἀδικία, αὐθαιρεσία, καταπίεσις. || —, μετάβαςις ἐνεργείας ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον. || — etmek, (δοτ.) ἐξασκῶ βιαιοπραγίαν, καταπιέζω, καταθλίβω.

Taaddüt, Α. ἄφ. birden ziyade olma, çoğalma, τὸ πληθύνεσθαι, πολλαπλασιασάξασθαι. || — etmek, = çoğaltmak, πληθύνομαι.

Taaffün, Α. ἄφ. plis kokma, δυσωδία, ἀποφορά ἰδία ἢ ἐκ σήψεως. || — etmek, ὄζω, βρομῶ, ἐκπέμπω δυσωδίαν, ἀποφοράν.

Taahhüt, Α. ἄφ. üzerine alma, τὸ ἀναλαμβάνειν, τὸ διδόναι λόγον, ὑπόσχεσιν, ὑποχρέωσιν. || — etmek, (αἰτ.) ἀναλαμβάνω τι.

Taahhütlü, Τ. ἐπθ. ὁ ἀναλαμβάνων, ὁ ἔχων ὑποχρέωσιν. || — mektup, ἐπιστολή ἐπὶ συστάσει.

Taahhütname, II. ὄν. πιστοποιητικόν, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὑπόσχεσίς τις, ὑποχρέωσίς τις. || —, ἔγγραφον συνθήκης.

Taallük, Α. ἄφ. ilişik, münasebet, τὸ ἐξαρτάσθαι, ἐξάρτησις, σχέσις, ἀναφορά, ἐνδιαφέρον, ἀγάπη. || — u var, (δοτ.) ἔχει σχέσιν. || — u yok, (δοτ.) δὲν ἔχει σχέσιν, δὲν ἀφορᾷ.

Taallükat, Α. ὄν. hisim, akraba, soy-sop, συγγενεῖς. || akraba ve —, οἱ οἰκείοι καὶ οἱ συγγενεῖς.

Taallül, Α. ἄφ. özür, bir özür bulma, πρόφασις, προφασιλογία.

Taallüm, Α. ἄφ. öğrenme, alışma, μά-

θησις, σπουδή. || — etmek, (αἰτ.) alışmak, μανθάνω, σπουδάζω.

Taam, Α. ὄν. yemek, aş, τροφή, φαγητόν, γεῦμα. || kuşluk —, = sabah kahvaltısı, τὸ ἄριστον. || akşam —, = akşam yemeği, δείπνον.

Taamhane, AII. ὄν. aşhane, yemekhane, ἐστιατόριον σχολῆς κτλ., συσσίτιον.

Taamiye, Α. ὄν. yemeklik, ἔξοδα τροφῆς.

Taammüden, Α. ἐπρ. bilerek, istiyerek, ἐκ προμελέτης.

Taammüdi, Α. ἐπθ. προμεμελετημένος, ὁ ἐκ προμελέτης γινόμενος.

Taammük, Α. ἄφ. derinleşme, βάθυνσις, ἐμβάθυνσις.

Taammüm, Α. ἄφ. umumîleşme, γενίκευσις, διάδοσις, ἐπέκτασις.

Taammüt, Α. ἄφ. bir işi bilerek yapma, προμελέτη, πρόθεσις. || —, βιάπισμα.

Taannüt, Α. ἄφ. inat, direnme, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή, νοοτροπία. || — etmek, (β' δοτ.) direnmek, ἐπιμένω, ἰσχυρογνωμονῶ.

Taar, Α. ὄν. yorgunluk, κόπος, μόχθος.

Taarruz, Α. ἄφ. sataşma, agyar üzerine yürüme, ἐπίθεσις, προσβολή. || — etmek, (δοτ.) ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω, ἐνοχλῶ.

Taarruzî, Α. ἐπθ. sataşan, ἐπιθετικός.

Tarruzkârane, Α. ἐπθ. ἐπιθετικός. || —, ἐπρ. ἐπιθετικῶς, προσβλητικῶς.

Taassup, Α. ἄφ. fanatizm, φανατισμός.

Taassupkâr, Α. ὄν. φανατικός.

Taassupkârane, Α. ἐπρ. φανατικῶς.

Taaşşuk, Α. ἄφ. sevdalı olma, τὸ ἐρᾶσθαι. || — etmek, (δοτ.) ἐρῶμαι.

Taat, Α. ὄν. tapma, δέσις, λατρεία. || —, = itaat, ὑποταγή, ὑπακοή, εὐπειθεία. || — etmek, (δοτ.) λατρεύω, δέομαι.

Taayyün, Α. ἄφ. anlaşılma, τὸ καταφαίνεσθαι, τὸ γίνεσθαι ὥρισμένον. || — etmek, = anlaşılma, γίνομαι καταφανής, καταφαίνομαι.

Taayyüş, Α. ἄφ. geçinme, yaşama, βίος, συντήρησις. || — etmek = geçinmek, ζῶ, συντηροῦμαι.

Taazzum, A. ἄφ. büyüklük taslama, ἔπαρσις, ἀλαζονεία. || —, (ιατρ.) kemikleşme, ἀποστείωσις.

Tabaat, A. ὄν. matbaacılık, τυπογραφία.

Tababet, A. ὄν. hekimlik, τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, ἡ ἰατρική. || ser—, = bas hekimlik, γραφεῖον ἀρχιάτρου [ὕπουργείου κτλ.].

Tabahat, A. ὄν. aşçılık, μαγειρική.

Tabak, T. ὄν. çanak, τρυβλίον, παροψίς. || —, βυρσοδέψης.

Tabaka, A. ὄν. kat, στρώμα. || kar—si, στρώμα χιόνος. || —, = bir yaprak kâat, φύλλον χάρτου γραφῆς κτλ. || —, = sinif, derece, zümre, τάξις, κατηγορία.

Tabaka, Γαλλ. ὄν. tütün kutusu, καπνοθήκη.

Tabakane [tabakhane], T. ὄν. deri fabrikası, βυρσοδεψεῖον.

Tabakat, A. ὄν. στρώματα. || —i arz = yerin katları, στρώματα τῆς γῆς = γεωλογία. || —, σειραί, κατηγορίαι, τάξεις.

Taraklatmak, T. ρμ. (αἰτ.) sepilemek, ἀργάζω, παρασκευάζω δέρματα, βυρσοδεψῶ.

Taraklık, T. ὄν. βυρσοδέψης. || — etmek, μετέρχομαι τὸ ἔργον τοῦ βυρσοδέψου.

Tâban, A. ἐπθ. parlak, nurlu, aydınlıkli, φωτεινός.

Taban, T. ὄν. ayağın altı, πέλμα ποδός. || —, = dayanma, ἀντίστασις, θάρρος, εὐτολμία. || —a kuvvet, πηγαῖνω πεζῇ, ἀποστολικῶς. || — —a zit, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος. || —, ἐπίπεδος [ἐπὶ ἐδάφους]. || düz—, (φυτ.) λυκοπόδιον. || düz—, ἀπαίσιος. || deve—i, (φυτ.) βήχιον.

Tab'an, A. ἐπθ. tabiatile, φύσει, ἐκ φύσεως.

Tabanca, T. ὄν. ateşli cep yarağı, πιστόλιον. || —, = el ayası, παλάμη τῆς χειρός. || —, = takat, kötek, κόλαφος, ράπισμα.

Tabankeş, T. ἐπθ. ὁ βαίνων πεζῇ.

Tabanlanmak, T. ρμ. οὐδ. λαμβάνω τόλμην, θάρρος. || —, ἀναλαμβάνω νέας δυνάμεις.

Tabanlı, T. ἐπθ. yılmaz, εὐτολμος, γενναῖος.

Tabansız, T. ἐπθ. korkak, ötlek, yüreksiz, ἄτολμος, δειλός.

Tabansızlık, T. ὄν. korkaklık, δειλία.

Tabasbus, A. ἄφ. alçakça yalvarma, yaltaklanma, χαμερπῆς κολακεία. || —etmek, κολακεύω χαμερπῶς [ὡς ὁ κύων σάινων τὴν οὐράν του].

Tab'etmek, T. ρμ. (αἰτ.) basmak, εκτυπῶ [βιβλ., ἐφημ. περιοδ. κτλ.].

Tâbi, A. ἐπθ. uyan, bağlı, itaat eden, (δοτ.) ὁ μιμούμενος, ἐπόμενος, ὑποκείμενος, ὁπαδός, ὑπήκοος. || —olmak, (δοτ.) ἀκολουθῶ, μιμῶμαι, ὑπακούω.

Tabi, A. ὄν. basan, τυπογράφος. || —, = nasir, ἐκδότης.

Tabiat, A. ὄν. yaradılış, huy, φύσις, χαρακτήρ. || —, = merak, mizaç, ἔξις, διαίσθησις, καλαισθησία, φιλοκαλία. || — sahibi, φιλόκαλος. || —etmek, ἡ —edinmek, ἀποκτῶ ἔξιν, συνήθειαν. || —ile, κατ' ἀκολουθίαν, οἰκοθεν, φύσει.

Tabiatli [tabiath], T. ἐπθ. zevkli, ὁ ἔχων ἔξιν. || iyi—, ὁ ἔχων καλαισθησίαν, καλὰς ἔξεις. || kötü—, ἡ fena—, κακοήθης.

Tabiatsiz [tabiatsız], T. ἐπθ. ἀφιλόκαλος, ἀκάθαρτος.

Tabiatsızlık, T. ἄφ. ἀφιλοκαλία, κακοήθεια κτλ.

Tabii, A. ἐπθ. sade, sâf, φυσικός. || —olarak, = zaten, φύσει. || tarihi—, φυσική ἱστορία.

Tabiiyat, A. ὄν. μέρος τῆς φιλοσοφίας πραγματευόμενον περὶ φυσικῶν ἀντικειμένων. || —, φυσική.

Tabiiyet, A. ἄφ. tebaa olmak, ὑπηκοότης.

Tabiiyun, A. ἄφ. φυσιολόγοι, φυσιοδίφαι. || —, ὕλισται.

Tabip, A. ὄν. otçu, kan ayırar, doktor, ἰατρός. || ser—, = otçu bası, ἀρχίατρος.

Tabir, A. ἄφ. ifade, ὀνομασία, ἔκφρασις, ὄρος. || —, = mana verme, yorum, ἐξηγεία, ἐξηγήσεις ὀνείρου.

Tabirci, T. ὄν. düş yorucu, ὄνειροκρίτης.

Tabir etmek, T. ρμ. (αἰτ.) kalō, ὀνομάζω, ἐκφράζω. || —, (αἰτ.) ἐξηγῶ ὄνειρον.

Tabirname, II. ὄν. düş yorucu kitap, ὀνειροκρίτης [βιβλίον].

Tab'iye, A. ἐπθ. basmak ücreti, εκτυπωτικά [ἔξοδα].

Tabiye, A. ἄφ. yerleştirme, sıralama, προπαράσκειν, τοποθετήσις, ταξί-
θέτησις [στρατοῦ κτλ.].

Tabi, A. ὄν. yaratma, yaratılış, φύσις, χαρακτήρ, τάλαντον. || —, = basmak, εκτύπωσις, εκδοσις [βιβλίου, εφημε-
ρίδος κτλ. || ikinci —, = ikinci basi-
lış, δευτέρα εκδοσις.

Tabih [tabh], A. ἄφ. pişirme, ἔψησις, κ. ψήσιμον. || —, (φαρμ.) ἀφέψη-
σις. || —etmek, (αἰτ.) ὀπτῶ, ψήνω,
βράζω.

Tabil [tabl], A. ὄν. davul, τύμπανον.
|| —, (ἀνατ.) τύμπανον.

Tabla, A. ὄν. δίσκος ξύλινος, κ. τα-
βλάς.

Tablakâr, II. ὄν. ὁ ἐπὶ δίσκου ξυλίνου
πωλῶν διάφορα πράγματα [κουλ-
λοῦρια καὶ διάφορα ἐδώδια].

Tablakârlık, T. ὄν. τὸ ἔργον τοῦ διὰ
δίσκου πωλητοῦ.

Tablali, T. ἐπθ. ὁ ἔχων δίσκον.

Tabulga ἢ tavulga, T. ὄν. ξύλον σκλη-
ρόν, ἔσωθεν ἐρυθρόν, οὗ ἡ ρίζα εὖ-
χρηστος ἐν τῇ ἱατρικῇ, βλ. καὶ ta-
pulga.

Tabur, ὄν. κ. Θαβώρ [ὄρος].

Tabur, T. ὄν. alayın dörtte biri, τάγμα
στρατιωτικόν. || —, σχῆμα τετράγω-
νον, ὅπερ λαμβάνει ὁ στρατός, οἱ
μαθηταί, οἱ πρόσκοποι κτλ. || —ağ-
si, ἀρχηγός τῆς χωροφυλακῆς [ἐν
ταῖς νομαρχίαις].

Taburcu, T. ὄν. στρατιώτης ἀποστελ-
λόμενος εἰς τὸ οἰκεῖον τάγμα μετὰ
νοσηλείαν κτλ. || —olmak, ἀποστέλ-
λομαι εἰς τὸ οἰκεῖον τάγμα.

Tabut, A. ὄν. ölü sandığı, sal, φέρε-
τρον [νεκρικόν]. || —, ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης [παρ' Ἑβραίοις] || —, μτφ
κιβωτὸς ὧν.

Tabya·T. [A.] ὄν. metris, top yeri,
χαράκωμα, ὀχύρωμα, προμαχών, κα-
νονοστοιχία.

Tacanmak, T. ρμ. ms. taç giymek,
στέφομαι, φορῶ διάδημα.

Tacdar, II. ὄν. taçlı, hükümdar, ὁ φέ-
ρων διάδημα, βασιλεὺς.

Tacdarane, II. ἐπθ. βασιλικός. || —,
ἐπρ. βασιλικῶς.

Tacdarî, II. ὄν. βασιλεία. || —, ἐπθ.
βασιλικός.

Tacik, T. ὄν. ξένος, ἑπῆλυς [τὸ ὄνομα
τοῦτο ἐδόθη εἰς τοὺς Πέρσας κατὰ

τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰσλαμισμού, βλ. καὶ
Tat.

Tacil, A. ἄφ. sıkıştırma, ἐπίσπευσις. ||
—etmek, (αἰτ.) ἐπισπεύδω [ἀντίθ.
τοῦ tecil].

Tacilen, A. ἐπρ. (αἰτ.) δι' ἐπίσπεύ-
σεως. || —, σπεύδων.

Tacin, A. ἄφ. yoğurma, ζύμωσις, διά-
πλασις. || —etmek, (αἰτ.) yoğurmak,
ζυμόνω, μαλάσσω.

Tacir, A. ὄν. bazirgân, ἔμπορος.

Taciz, A. ἄφ. düzen bozma, ἐνόκλη-
σις, ἀνησυχία. || —etmek, (αἰτ.) bas
ağritmak, ἐνοχλῶ.

Taç, A. ὄν. ikilil, στέμμα, διάδημα. ||
—, μίτρα ἀρχιερέως. || —, = sorgu-
ç, λόφος πτηνοῦ. || —, κάλυμμα τοῦ
ἄμβυκος. || —, κάλυμμα ὅπερ ἐφό-
ρουν οἱ bektaşî. || —ettin, ὄν. κ.
Θεόκλητος, Στέφανος.

Taçlamak, T. ρμ. (αἰτ.) δίδω τινὶ τὸ
διάδημα.

Taçlanmak, T. ρμ. ms. στέφομαι, λαμ-
βάνω τὸ διάδημα.

Taçlı, T. ἐπθ. ὁ φέρων στέμμα, διά-
δημα ἢ λόφον.

Tadat, A. ἄφ. sayma, sayı, ἀριθμῆσις,
ἀπαριθμῆσις. || —etmek = saymak,
(αἰτ.) ἀπαριθμῶ.

Tadil, A. ἄφ. doğrultma, τροποποιή-
σις, ἐξίσασις, μετρίασις. || —, (ιατρ
χημ.) οὐδετερώσις. || —etmek, (αἰτ.)
τροποποιῶ.

Tadilât, A. ὄν. τροποποιήσεις, διορ-
θώσεις.

Tadilen, A. ἐπρ. (αἰτ.) διὰ τροποποιή-
σεως.

Tadici, T. ὄν. ὁ προγεύμενος, δοκι-
μάζων τὰ φαγητὰ κτλ.

Tadını kaçırmak = β'. tat.

Tafahhus, A. ἄφ. araştırma, tarama,
ἐρευνα, ἐξερεύνησις. || —etmek, (αἰτ.)
araştırmak, ἐρευνῶ, ἐξερευνῶ.

Tafar, T. ὄν. yük, mal, φορτίον, πλοῦ-
τος, χρῆμα || —, μτφ. rüşvet, δωρο-
δοχία.

Tafdil, A. ἄφ. büyütmek, προτιμᾶν, προ-
τίμησις. || ismi —, (γραμμ.) συγκρι-
τικόν.

Tafdili, A. ἐπθ. συγκριτικός. || sıfatı
—ye, ἐπίθετον συγκριτικόν.

Taflan, T. ὄν. daftnokerasos. || —suyu,
δαφνέλαιον.

Tafra, T. ὄν. atıp tutma, fedulluk,

ἔπαρσις, ἀλαζονεία, τύφος, κομπορρημοσύνη.
 Tafracı, T. ὄν. fodul, ἀλαζών, ἐπηρμένος, τετυφωμένος, ἀγύρτης.
 Tafracılık, T. ὄν. κομπορρημοσύνη, ἔπαρσις.
 Tafralı, T. ἐπθ. fodul, ἐπηρμένος, κομπορρήμων.
 Tafsıl, A. ἄφ. azık anlatma, ἀνάπτυξις λεπτομερής. || —etmek, (αἰτ.) ἐκθέτω λεπτομερῶς, ἀναπτύσσω.
 Tafsılât, A. ὄν. λεπτομέρεια. || —vermek, δίδω ἐξηγήσεις λεπτομερεῖς.
 Tafsilen, A. ἐπρ. inceden inceye anlatarak, λεπτομερῶς. || —, ἀναπτύσσω.
 Tafsillendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐκθέτω τι λεπτομερῶς.
 Tafsilli, T. ἐπθ. λεπτομερής. || —, ἐπρ. λεπτομερῶς.
 Tafta, Π. ὄν. canfes, λεπτόν μεταξὺ τὸν ὕφασμα.
 Tagaddi, A. ἄφ. beslenme, τρέφεσθαι, θρέψις. || —etmek, (β' γεν.) beslenmek, τρέφομαι.
 Tagallüben, A. ἐπρ. zorbalıkla, διὰ τῆς βίας, δυναστικῶς, δικαίῳ τοῦ ἰσχυροτέρου.
 Tagallüp, A. ἄφ. zorbalık, ἰσχύς, δυναστεία, δεσποτεία [στηριζομένη εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου]. || —etmek, δυναστεύω, ἐξασκῶ δεσποτείαν.
 Taganni, A. ἄφ. yirlama. ötüş, zem-zeme, τὸ ἄδειν, ψάλλειν, ἄσμα. || —etmek, = yirlamak, ψάλλω, ἄδω.
 Tağar ἢ tağarcık, = dağar ἢ dağarcık.
 Tagayyür, A. ἄφ. başkalaşma, τὸ μεταβάλλεσθαι, μεταβολή, ἀλλοίωσις, παραμόρφωσις, διαστροφή. || —etmek, = başkalaşmak, μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι, παραμορφοῦμαι, διαστρέφομαι.
 Tagayyürat, A. ὄν. başkalaşmalar, ἀλλοιώσεις, μεταβολαί.
 Tağdiye, A. ἄφ. besleme, τρέφειν, θρέψις. || —etmek, (αἰτ.) beslemek, τρέφω.
 Tağyir, A. ἄφ. başkalaştırma, değıştirme, μεταβάλλειν, μεταβολή, ἀλλοίωσις. || —etmek, (αἰτ.) ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, παραμορφῶ.
 Tağyirat, A. ὄν. başkalaştırmalar, ἀλλοιώσεις, μεταβολαί.
 Tahaccür, A. ἄφ. taş gibi olma, ἀπο-

λίθωσις. || —etmek, ἀπολιθοῦμαι.
 Tahaddüs, A. ἄφ. oluş, vuku bulma, τὸ ἀναφύεσθαι [ἐπὶ ζητημάτων ἀγωγῆς, διενέξεως κτλ.]. || —etmek, = olmak, ἀναφύομαι.
 Tahaffuz, A. ἄφ. sakınma, korunma, τὸ προφυλάττεσθαι, προφύλαξις. || —etmek, (ἀφαιρ.) προφυλάττομαι.
 Tahaffuzhane, A. ὄν. karantinahane, λοιμοκαθαρτήριον.
 Tahaffuzî, A. ἐπθ. προφυλακτικός, ἀμυντικός.
 Tahakkuk, A. ἄφ. açığa çıkarma, ἐξακριβώσεις, ἐπιβεβαιώσεις, ἐπαλήθευσις. || —etmek, ἐξακριβοῦμαι, ἐπαληθεύω.
 Tahakküm, A. ἄφ. söz geçirme, ἐξασκησις ἐπιρροῆς, ἐπιρροή. || —etmek, (δοτ.) istediğini zorla yaptırmak, ἐπιβάλλομαι.
 Tahallül, A. ἄφ. hallolma, (χημ. φασ.) διάλυσις, ἀποσύνθεσις. || —etmek, διαλύομαι, ἀποσυντίθεται.
 Tahallüs, A. ἄφ. kurtulma, ἀπολυτροῦσθαι, ἀπολύτρωσις, ἀπαλλαγή, σωτηρία. || —, τὸ λαμβάνειν ἐπώνυμον. || —, τὸ δεικνύειν τινὶ εἰλικρίνειαν. || —etmek, (ἀφαιρ.) kurturmak, ἀπολυτροῦμαι, λαμβάνω ἐπώνυμον, δεικνύω εἰλικρίνειαν.
 Tahammül, A. ἄφ. katlanma, yüklenme, ἀνοχή, ὑπομονή. || —etmek, (δοτ.) katlanmak, yüklenmek, βαστάζω, ἀέρω, ἀντέχω, ὑποφέρω, ὑπομένω, ἀνέχομαι.
 Tahammülsüz, T. ἐπθ. ἀνυπόμονος.
 Tahammülsüzlük, T. ἄφ. ἀνυπομονησία.
 Tahammür, A. ἄφ. mayalanma, (χημ.) ζύμωσις. || —etmek, = mayalanmak, ζυμοῦμαι [ἐπὶ ὑγρῶν ἰδίᾳ ὡς ὁ οἶνος κτλ.].
 Tahammuz, A. ἄφ. ekşime, ξοίνισμα, ὀξειδωσις. || şıra—u, ὀξείωσις γλεύκους.
 Taharet, A. ὄν. temizlik, καθαρότης· καθαρός δι' ὕδατος μετὰ τὴν ἀφώδευσιν. || —almak, π' ὕνομαι.
 Taharetlenmek, T. ρμ. μσ. πλύνομαι, βλ. προηγ. καὶ gusül.
 Taharri, A. ἄφ. araştırma, ἐρευνα, ἀναζήτησις. || —memuru, ἀστυνομικὸς ποιῶν ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν ἐγκλήματος καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου.

- || — etmek, (αἰτ.) araştırmak, ἐρευνῶ, ἀναζητῶ. || — olunmak, (πθ.) ἐρευνῶμαι, ἀναζητοῦμαι.
- Taharriyat, A. ὄν. ἐρευναί.
- Tahassul, A. ἄφ. hâsil olma, παράγασθαι, παραγωγή. || — etmek, παράγομαι [ἰδίᾳ ἐπὶ ἡθικῶν].
- Tahassun, A. ἄφ. kale ve hisara kapanma, τὸ ἐγκλείσθαι ἐν ὀχυρώματι, ἐν φρουρίῳ || — etmek, (δοτ.) περιχαρακοῦμαι, ὀχυροῦμαι.
- Tahassür, A. ἄφ. özleme, πόθος, στεναγμός, λύπη διὰ πρᾶγμα ποθητὸν ἢ ἀπολεσθέν, βλ. hasret.
- Tahassüs, A. ἄφ. duyma, hissetme, τὸ αἰσθάνεσθαι, αἰσθησις, αἰσθημα. || —, = sormak, τὸ ζητεῖν εἴδησιν, πληροφορίαν.
- Tahaşşüt, A. ἄφ. yığılma, toplanma, συναθροίζεσθαι, συνάγεσθαι. || — etmek, ἀθροίζομαι, συνάγομαι, συσσωρεύομαι, συναγείρομαι [ἐπὶ ἀνθρώπων, στρατοῦ κτλ.].
- Tahattur, A. ἄφ. hatırlama, ἀνάμνησις. || — etmek, (αἰτ.) hatırlamak, ἀναμνησकोμαι, ἐνθυμοῦμαι.
- Tahatturat, A. ὄν. ἀναμνήσεις.
- Tahavvül, A. ἄφ. değişme, ἀλλοιώσις, μεταμόρφωσις, μεταβολή, μετασηματισμός. || — etmek, (δοτ.) μεταβάλλομαι, μετασηματίζομαι.
- Tahavvülât, A. ὄν. değişmeler, μεταβολαί, τροποποιήσεις.
- Tahayyül, A. ἄφ. hayallama, τὸ φέρειν εἰς τὴν φαντασίαν, φαντασία, || — etmek, (αἰτ.) hayale getirmek, φαντάζομαι.
- Tahayyüllât, A. ἄφ. φαντασίαι.
- Tahayyülen, A. ἐπρ. κατὰ φαντασίαν.
- Tahayyür, A. ἄφ. şaşa kalma, ἔκπληξις. || — etmek, (δοτ.) şaşa kalmak, ἐκπλήττομαι.
- Tahayyürat, A. ὄν. ἐκπλήξεις.
- Tahayyüz, A. ἄφ. yertutma, κατάληψις θέσεως, τόπου. || —, = hürmetli olma, ἀπόκτησις ὑπολήψεως, τιμῆς, σπουδαιότητος. || — etmek, διακρίνομαι, ἀποκτῶ τιμὴν, ὑπόληψιν.
- Tahcil etmek, T. ρμ. (αἰτ.) utandırmak, κατασχῶν.
- Tahdiş, A. ἄφ. tirnaklama, ἄμυξις, κ. τσουγγράνισμα. || —, (μτφ.) ταραχή, ἀνησυχία, || — etmek, (αἰτ.) ἐρεθίζω, διεγείρω, παροξύνω.
- Tahdit, A. ἄφ. sınır koma, ὀροθεσία. || —, περιορισμός. || — etmek, (αἰτ.) kısmak, περιορίζω, ὀροθετῶ.
- Tahfif, A. ἄφ. ağırlığı azaltma, ἀνακούφισις, ἐλάφρυνσις. || —, = kolaylaştırma, διευκόλυνσις, ἐξελάφρυνσις || — etmek, (αἰτ.) azaltmak, ἐλαφρύνω, ἀνακουφίζω.
- Tahin, A. ὄν. üğütülmüş, ἄλευρον ἡλεσμένον || —, σήσαμον ἡλεσμένον, κ. ταΐνη, βλ. helva.
- Tahini, A. ἐπθ. ὁ ἔχων χρῶμα σησαμελαίου.
- Tahir, A. ἐπθ. temiz, pak, sâf, καθαρός, ἄγνός || —, ὄν. κ. Παρθένιος.
- Tahkik, A. ἄφ. yoklama, bir şeyin doğruluğunu araştırma, ἐξακριβώσις, ἐξέλεγκις ἀληθείας ὑποθέσεως. || — etmek, (αἰτ.) ἐξακριβῶ, ἐξετάζω. || — memuru, = yoklayıcı, ἐξελεγκτής.
- Tahkikat, A. ὄν. ἐξακριβώσεις, ἐρευναί. || — i evveliyeye, προανακρίσεις.
- Tahkim, A. ἄφ. sağlamlatma, ἐνισχύειν, ἐνίσχυσις.
- Tahkim etmek, T. ρμ. (αἰτ.) sağlamlaştırmak, pekiştirmek, ἐνισχύω, στερεῶ.
- Tahkir, A, ἄφ. hor görme, καταφρόνησις. περιφρόνησις, προσβολή.
- Tahkiramiz, II. ἐπθ. περιφρονητικός, προσβλητικός, ὕβριστικός.
- Tahkir etmek, T. ρμ. (αἰτ.) περιφρονῶ, ἐξυβρίζω, προσβάλλω.
- Tahlif, A. ἄφ. ant ettirme, ἐπαγωγή ὅρκου, ὀρκισμός. || — etmek, (αἰτ.) ant içirmek, ὀρκίζω. || — olunmak, ὑποβάλλομαι εἰς ὄρκον, ὀρκίζομαι.
- Tahlil, A. ἄφ. ἀνάλυσις [γραμματική, συντακτική, χημική], διάλυσις, ἀποσύνθεσις.
- Tahlilât, A. ὄν. ἀναλύσεις, ἀποσυνθέσεις.
- Tahlil edilmek, T. ρμ. πθ. ἀναλύομαι, διαλύομαι, ἀποσυντίθεμαι.
- Tahlil etmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἀναλύω, διαλύω, ἀποσυνθέτω.
- Tahlil ettirmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω τινά νά ἀναλύσῃ.
- Tahlili, A. ἐπθ. ἀναλυτικός. || — kimya, ἀναλυτική χημεία. || — hendese, ἀναλυτική γεωμετρία.
- Tahlis, A. ἄφ. kurtarma, τὸ ἀπολύτρωσιν, ἀπολύτρωσις.
- Tahlis etmek, T. ρμ. (αἰτ. ἀφαιρ.)

- kurtarmak, ἀπολυτρῶ, ἀπαλλάττω, σώζω. || —i geriban etmek, = savuşmak, διαφεύγω.
- Tahlisiye, A. ἐπθ. can kurtaran, ναυαγαιρεσία. || —, σωσίβιον. || —sandali, ναυαγοσωστική λέμβος.
- Tahlis olunmak, T. ρμ. πθ. kurtarilmak, σώζομαι, ἀπολυτροῦμαι.
- Tahlit, A. ἀφ. karıştırma[k], karma[k]. μίξις, ἀνάμειξις, σύγκρασις. || —, = bozma, teşviş, σύγχυσις. || —etmek, (αἰτ. β' γεν.) ἀναμυνῶ, συγκιρνώ, συγχέω, βλ. halt κτλ.
- Tahliye, A. ἀφ. boşaltma, ἐκκένωσις, ἄδειασμα. || —, = serbest bırakma, ἀπόλυσις.
- Tahliye etmek, T. ρμ. (αἰτ.) boşaltmak, ἐκκενῶ, ἄδειάζω. || —, = serbest bırakmak, ἀπολύω.
- Tahliye olunmak, T. ρμ. πθ. boşaltılmak, ἐκκενοῦμαι. || —, = serbest bırakılmak, ἀπολύομαι.
- Tahmil, A. ἀφ. yükletme, φόρτωσις. || —, (μτφ.) ἐπιφορτισις. || —iye senedi, ὄν. φορτωτική [ἐμπορευμάτων].
- Tahmil etmek, T. ρμ. (δοτ αἰτ.) yükletmek, φορτόνω. || —, (μτφ.) ἐπιφορτίζω, ἐπιβάλλω. || —, = üstüne bırakmak, ἀναθέτω.
- Tahmin, A. ἀφ. oran, uranlama, εἰκασία, συμπερασμός, ὑπόθεσις, ἐκτιμήσις ἢ ὑπολογισμός κατὰ προσέγγισιν.
- Tahminci, T. ὄν. orancı, ἐκτιμητής.
- Tahminen, A. ἐπρ. aşagi, yukari, κατὰ προσέγγισιν, κατὰ συμπερασμόν, ὡς ἔγγιστα, περίπου.
- Tahmin etmek, T. ρμ. (αἰτ.) oranlamak, εἰκάζω, ἐκτιμῶ ἢ ὑπολογίζω κατὰ προσέγγισιν, συμπεραίνω, φαντάζομαι.
- Tahmini, A. ἐπθ. ὁ κατὰ προσέγγισιν. || —bir miktar ποσόν τι κατὰ προσέγγισιν.
- Tahmiş, A. ἀφ. beş kat etme, πενταπλασίασις. || —, = beş köşeli etme, τὸ καθιστάναι τι πεντάγωνον. || —, = bir şiri beş misralı yapma, σχηματίζειν στροφάς ἐκ πέντε ἡμιστιχίων. || —, = kavurmak, φρύγειν [καβούρδισμα]. || —etmek, (αἰτ.) beş kat etmek, πενταπλασιάζω.
- Tahmisçi, T. ὄν. ὁ φρύγων καὶ κοπαγίζων καφέν.
- Tahmishane, T. ὄν. μέρος ἐνθα φρύγουσι καὶ κοπανίζουσι καφέν.
- Tahnit, A. ἀφ. ölü ilâclama, ταρτηνισις νεκροῦ.
- Tahra, T. ὄν. budama bıçağı, κλαδευτήριον.
- Tahran, T. ὄν. κ. Τεχεράνη [πρωτεύουσα τῆς Περσίας].
- Tabribat, A. ὄν. yıkma, καταστροφά.
- Tahrib etmek, T. ρμ. (αἰτ.) yıkıp bozmak, καταστρέφω.
- Tahrif, A. ἀφ. yazıyı değiştirip bozma, ἀναγραμματοσιμὸς λέξεως. || —, διαστροφή κειμένου.
- Tahrif etmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἀναγραμματίζω. || —, διαστρέφω τὸ κείμενον.
- Tahrik, A. ἀφ. yakma, τὸ κατακαίειν, πυρπολεῖν. || —, τὸ προσεχνεῖν μέγαν δίσκον. || —etmek, (αἰτ.) yakmak, πυρπολῶ.
- Tahrik, A. ἀφ. kimildatma, κίνησις. || —, = ayartma, διέγερσις, ἐρεθισμός, ὑποκίνησις.
- Tahrîkât, A. ὄν. ὑποκινήσεις.
- Tahrik etmek, T. ρμ. (αἰτ.) kimildatmak, κινῶ. || —, ὑποκινῶ, διεγείρω, ἐρεθίζω.
- Tahril, T. ὄν. γραμμή, σειράδιον, ἤτοι σειρήτιον στολισμοῦ.
- Tahrilli, T. ἐπθ, çekme, kenverli, τοξοειδής, ὁ ἔχων γραμμάς. || —göz, ὀρθαλμός ζωγραφιστός, βεβαμμένος, ὠραῖος. || —kas, ὁφρὺς τοξοειδής, ὠραῖος.
- Tahrim, A. ἀφ. haram etme, ἀπαγόρευσις, διακίρηξις ὅτι πράγμα τι εἶναι ἀθέμιτον. || —etmek, (αἰτ.) ἀπαγορεύω, κηρύττω τι ὡς ἀθέμιτον.
- Tahrime, A. ἀφ. ἡ ἐκφώνησις τῆς φράσεως Allah ekber = Ulu Tanrı, "Υψίστε Θεέ!
- Tahrip, A. ἀφ. yıkıp bozma, τὸ καταστρέφειν, καταστροφή.
- Tahrir, A. ἀφ. yazma, τὸ γράφειν, ἤτοι γραφή, σύνταξις ἐγγράφου. || —, ἀπογραφή. || —i nüfus, ἀπογραφὴ πληθυσμοῦ.
- Tahrirat, A. ὄν. okuntu, biti, γραμματα. || —kalemi, γραφεῖον ἀλληλογραφίας [κυβερνητικόν]. || —i resmîye, γραμματα επίσημα. || —müdürlü, γραμματεὺς τῆς ἀλληλογραφίας τῆς διοικήσεως.

Tahiren, A. ἐπ.ρ. yazı ile olarak, ἐγγράφως, γραπτῶς.
 Tahrir etmek, T. ρμ. (αἰτ.) yazmak, γράφω, συγγράφω, συνθέτω.
 Tahriri, A. ἐπθ. yazıman, γραπτός.
 Tahris, A. ἄφ. kızırtırma, kızgınlık, διέγερσις, ἐρεθισμός. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) ἐρεθίζω, διεγείρω τὴν ἀπληστίαν.
 Tahriz, A. ἄφ. gayrete getirme, παρότρυνσις. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) παροτρύνω, παρακινῶ.
 Tahsil, A. ἄφ. kazanma, ἀπόκτησις. || —, = hâsıl etme, κάρπωσις. || —, = alacak alma, εἰσπραξις. || —, = okuyup öğrenme, σπουδή.
 Tahsilât, A. ὄν. εἰσπράξεις. || —, σπουδαί, βλ. καὶ tahsil.
 Tahsildar, Π. ὄν. alacak toplayıcı, εἰσπράκτωρ.
 Tahsildarlık, T. ἄφ. τὸ ἔργον τοῦ εἰσπράκτορος.
 Tahsil etmek, T. ρμ. (αἰτ.) kazanmak, ἀποκτῶ, καρποῦμαι. || —, = okumak, σπουδάζω. || —, = alacak toplamak, εἰσπράττω.
 Tahsin, A. ἄφ. beğenme, ἐπιδοκιμασία. || —, = övme, ἐπαινος. || —, = alkışlama, ἐπευφημία. || —, ὄν. κ. Ἐπαίνετος.
 Tahsin etmek, (αἰτ.) beğenmek, ἐπιδοκιμάζω. || —, = övmek, ἐπαινῶ.
 Tahsis, A. ἄφ. bir şeyi biri için ayırma, hasretme μερίκευσις, εἰδίκευσις. || —, τὸ ὀρίζειν, προσδιορίζειν, προσδιορισμός, ἀφιέρωσις.
 Tahsisat, A. ὄν. birine ayrılmış aylık v. s., ἐπίδομα, ἐπιχορήγησις. || —, ἀρχιερατικὴ μισθοδοσία.
 Tahsis, edilmek, T. ρμ. πθ. (δοτ. αἰτ.) ὀρίζομαι, προσδιορίζομαι, τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσίν τινος.
 Tahsis etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) προσδιορίζω, θέτω εἰς τὴν διάθεσίν τινος.
 Tahşidat, A. ὄν. bir yere asker toplanma, συναθροίσεις, ἀποστολή [ἰδία στρατοῦ].
 Tahşid etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) asker biriktirmek, ἀθροίζω [ἰδία στρατόν].
 Tahşit, A. ἄφ. toplama, yığma, biriktirme, τὸ συναθροίζειν, συνάθροισις [ἀνθρώπων, ἰδία στρατοῦ].
 Tahşiye, A. ἄφ. ilâve, hamîş, ὑποση-

μειώσεις, σημειώσεις ἐν περιθωρίῳ || —, = zeyl, haşiye, ὑστερόγραφον σχόλια.
 Taht, A. ὄν. alt, aşağı, τὸ κάτω μέρος, ὑποκάτω, ὑπό.
 Taht, Π. ὄν. oturak, büyük koltuk, θρόνος. || pay—, = devlet merkezi, πρωτεύουσα κρατους.
 Tahta, Π. ὄν. kereste, ağaç, σανίς. || —, πίναξ, πλάξ, πρασιά, ἀβάκιον. || bir —da, ἐν ἐνὶ ἀβακίῳ [μετρῶ] = πληρόνῳ διὰ μιᾶς. || zerzavat —si, πρασιά λαχανικῶν. || —biti, ἡ—kurusu, κόρουζα, κόρις. || —, ἐπθ. ξύλινος. || —perde, φράκτης. || çuruk —ya basmak, πατῶ ἐπὶ σαθρᾶς σανίδος = ἐπὶ ἐδάφους οὐχὶ στερεοῦ = ὁ λόγος, ὁ διῆσχυρισμός, ἡ αἰ πράξεις μου δὲν ἔχουσι βάσιν ἀσφαλῆ. || —bina, ξυλίνη οἰκοδομή.
 Tahtaboş, Π. ὄν. güneşlik, taraça, ἡλιακός.
 Tahtalı, T. ἐπθ. σανιδωμένος, σανιδωτός. || —, ὁ ἔχων φραγὴν, φράκτης. || —bostan, κήπος περιφρακτός.
 Tahtani, A. ἐπθ. alt kat, κατώγειος.
 Tahta pabuş, T. ὄν. terlik, ἐμβὰς με πέλμα ξύλινον.
 Tahtelârz, A. ὄν. yer altı, ὑπόγειος.
 Tahtelbahir [tahtelbahr], A. ὄν. deniz altı gemisi, ὑποβρύχιον.
 Tahtelhîfız [tahtelhîfz], A. ὄν. mahfuz, ὑπὸ φρουράν, ἀσφαλῶς.
 Tahtim, A. ἄφ. mühürleme, τὸ σφραγίζειν, σφραγίσις. || —etmek, (αἰτ.) mühürlemek, σφραγίζω. || —edilmek, πθ. mühürlenmek, σφραγίζομαι.
 Tahtit, A. ἄφ. çizgi çizme, ἰχνογράφησις, σχεδιαγραφία. || —etmek, (αἰτ.) çizgilemek, χαρακόνω, ἰχνογραφῶ, σχεδιαγραφῶ. || —i arazi, = topoğrafya, τοπογραφία.
 Tahtiye, A. ἄφ. suçlu sayma, ἐπίκρισις. || —etmek, (αἰτ.) suçlu saymak, κατηγορῶ ἥτοι ἐπικρίνω.
 Tahtıran, Π. ὄν. φορεῖον, ἀπήνη.
 Tahvif, A. ἄφ. ürkütme, korkutma, τὸ ἐκφοβίζειν, ἐκφόβησις, πτόησις, ἀπειλή. || —etmek, (αἰτ.) korkutmak, ἀπειλῶ, ἐκφοβίζω.
 Tahvifen, A. ἐπρ. δι' ἀπειλῆς.
 Tahvil, A. ὄφ. değiştirme, τὸ μεταβάλλειν, τροπή, μεταβολή. || —, =

- borç senedi, ὁμόλογον, ὁμολογία χρεωστική.
- Tahvilât, A. ὄν. borç senetleri, ὁμολογία [χρεωστικά].
- Tahvil etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) de-ğiştirmek, μεταβάλλω, μετατρέπω.
- Tahzir, A. ἄφ. sakındırma, τὸ καθιστάναι τινὰ προσεκτικόν, ἐπιφυλακτικόν, ἀποτροπή. || — etmek, (αἰτ. ἄφαιρ.) ἀποτρέπω. || —, = hazırlama, προπαρασκευή. || —, = yeşillen-dirme, τὸ καθιστάναι τι πράσινον, χλωρόν.
- Taif, A. ἐπθ. bir şey etrafında dönen, ὁ περιστρεφόμενος περίξ, ἰδίᾳ προσκυνητῆς Μουσουλμανῶνος στρεφόμενος περί τὸν ναὸν [kâbe] τῆς Μέκκας, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ τυπικόν.
- Taife, A. ὄν. bölük, τάξις ἀνθρώπων, ὁμάς, σῶμα, σωματεῖον. || —, = kabîle, λαός, φυλή. || —, (φυσ. ἰστ.) οἰκογένεια. || ruhban —si, ὁ κληρὸς. || nisa —si, τὸ ὥραϊον φῦλον.
- Tak, A. ὄν. kemer, kubbe, kümbet, θόλος, ἀψίς, παράθυρον, θόλος οὐράνιος. || —i zafer, θριαμβευτικὴ ἀψίς.
- Taka, T. ὄν. lâz kayığı, ἀκάτιον Λαζικόν. || —, = raf, dolap, θέσις. ἦτοι σάνις ἐν τῷ τοίχῳ πρὸς ἀπόθεσιν πράγματος ἢ σκεύους. || —, εἶδος ὑφάσματος μεταξωτοῦ.
- Takabbuz, A. ἄφ. büzülmek, συστολή [μυῶν]. || —, = tikanma, ἔμφραξις. || —, = tutukluk, peklik, δυσκοιλιότης. || —etmek, συστέλλομαι, ἔμφραττομαι.
- Takaddüm, A. ἄφ. ileride bulunma, ileri geçme, προήγησις, προτεραιότης. || —, πρωτοβουλία. || —etmek, (δοτ.) προηγοῦμαι, προκάθημαι, προειδοποιῶ, προαγγέλλω.
- Takallüp, A. ἄφ. dönmek, στροφή. || —, = altüst olma, başka kalıba girme, ἀνατροπή, μεταβολή [μορφῆς], ὥπως, πολιτεύματος, σχήματος. || —etmek, μεταβάλλομαι, ἦτοι μεταβάλλω μορφῇ, ὅπιν κτλ.
- Takallús, A. ἄφ. büzülmek, τὸ συστέλλεσθαι, συστολή. || —etmek, συστέλλομαι [ἐπὶ νεύρων, μυόνων κτλ.]. || kabili —, = yumulgan, συσταλτός.
- Takanak, T. ὄν. sevgi, alâka, δεσμός, συμπάθεια, ἔρως. || —, χρέος, ὀφειλή.
- Takanaklı, T. ἐπθ. δεσμευμένος. || —, ἐρωτευμένος.
- Takarrüp, A. ἄφ. yaklaşma, yanaşma, τὸ προσεγγίζειν, προσεγγίσις. || —etmek, (δοτ.) προσεγγίζω. || vapur iskeleye takarrüp etti = yanasti, τὸ ἀτμόπλοτον προσήγγισε τῇ ἀποβάθρᾳ.
- Takarrür, A. ἄφ. kararlaştırma, ἀποφασίζεσθαι ὁριστικῶς, καθορίζεσθαι, κατακύρωσις. || —, = yerleşme, ἐγκαθίστασθαι, παγίωσις, ἐγκατάστασις. || —etmek, παγιοῦμαι, ἐδραιοῦμαι, κατακυροῦμαι. || —, (ἱατρ.) τοπικότης.
- Takas, A. ἄφ. ödeşme, hesaplama, συμψηφισμός ὀφειλῆς πρὸς πιστωσιν. || —olmak, (β' γεν.) συμψηφίζω. || bununla borcum —oldu, συνέψηφίσθη τὸ χρέος μου μετὰ τούτου. || —tukas, ἢ —tukus olmak, ἐξορλῶ μετὰ τινος, δὲν ἔχω λογαριασμόν.
- Takat, A. ὄν. güç, kuvvet, ikdidar, yalim, δύναμις (ἀνθρώπου, ζώου). || —im kalmadı, = yalımım kalmadı, δὲν μοι ἔμεινε δύναμις.
- Takatsız, T. ἐπθ. inez, ineze, ἀδύνατος, ἐξηντλημένος, ἀπηυδηκός, ἐξησθενημένος.
- Takatsızlaşmak, T. ρμ. μσ. pelteleşmek, ἀπαυδῶ, ἐξαντλοῦμαι.
- Takatsizlik, T. ὄν. peltelik, ἐξάντλησις, ἀδυναμία, ἐξασθένεισις.
- Takatuka, T. ὄν. μικρὸς δίσκος ἐντὸς τοῦ ὁποίου κυτῶσι τὴν καπνοσφριγγα ὅπως πέση ἢ κόνις. || —, = gürlütü, θόρυβος, κρότος, πάταγος. || —, ιεμάχιον ξύλου [τάκος], δι' οὗ σιάζουσι ἐπὶ τῆς μῆχανῆς τὰς πρὸς ἐκτύπωσιν σελίδας, βλ. καὶ men dakka dukka ἐν men.
- Takav, T. ὄν. nal, πέταλον.
- Takavci, T. ὄν. nalbant, πεταλωτής.
- Takavlamak, T. ρμ. (αἰτ.) nallamak, πεταλόνω.
- Takavlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) πεταλόνω διὰ τοῦ πεταλωτοῦ.
- Takayyüdat, A. ὄν. uğrasmalar, φροντίδες μέριμναι. || —, = bağlamalar, bağlantılar, περιορισμοί.
- Takayyüh, A. ἄφ. irinleşme, τὸ σχηματίζεσθαι πύον, πύωσις.
- Takayyüt, A. ἄφ. uğraşma, μέριμνα, φροντίς. || —, = devam, ἐνδελέχεια.

|| —, = bağlanti, περιορισμός. || — etmek, (β' γεν.) uğraşmak, φρονιζω, μεριμνῶ, επιμελοῦμαι. || —, = bağlantı ile bağlanmak, περιορίζομαι.

Takaza, A. άφ. sıkıştırma, τὸ πιέζειν, στενοχωρεῖν, ανάγκη ἐλείγουσα, φυσική. || —, τὸ πιέζειν ὀφειλέτην εἰς τὴν ἀπόμισιν χρέους. || —, τὸ ἐλέγχειν || — etmek, (αιτ.) πιέζω, στενοχωρῶ, ἐλέγχω.

Takbih, A. άφ. ayıplama, κατάκρισις, ἀποδοκιμασία. || — etmek, (αιτ.) ayıplamak, κακίζω, κατακρίνω, ἀποδοκιμάζω.

Takbihan, A. έπρ. beğenmiyerek, κακίζων, κατακρίων.

Takbihat, A. όν. ἀποδοκιμασίαι, κατακρίσεις.

Takbihî, A. έπθ. ἀποδοκιμαστικός.

Takdim, A. άφ. sunma, ὑποβολή. || —, πρόταξις. || —, = verme, προσφορά. || —, ὑποβολή, *σύστασις [ἐπὶ πραγμάτων]* [ἐπὶ προσώπων tay siye].

Takdim etmek, T. ρμ. (δοτ. αιτ.) sunmak, ὑποβάλλω. || —, = ileriye sürmek, προτάσσω, προσφέρω. || hürmetlerimi takdim ederim, =... sunarım, ὑποβάλλω tā sêbî mu. || telifini Reisi cümhur Hazretlerine takdim eyledi, ὑπέβαλε τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ τῇ A. E. τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας.

Takdime, A. όν. kendinden büyüğe verilen nesne, προσφορά, ἐνθύμιον.

Takdir, A. άφ. beğenme, kıymet biçme, ἐκτίμησις. || —, (συντ.) anlama, ἐξυπονόησις λέξεως ἢ φράσεως. || —, = kader, πεπρωμένον. || — etmek, (αιτ.) ἐκτιμῶ, ἐννοῶ, ἐξυπονοῶ.

Takdiren, A. έπρ. δι' ἐκτίμήσεως, πρὸς ἐνδειξιν ἐκτίμήσεως. || —, δι' ἐξυπονοήσεως. || —, κατ' ἐκτίμησιν ἀτομικήν.

Takdireyn, A. όν. δύο περιπτώσεις. || âlâ kilet—, = her halde, ἐν ἑκατέρω τῶν δύο περιπτώσεων, ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Takdiri, A. έπθ. kıymet biçmekle, ἐξ ἐκτίμήσεως. || —, = anlaşilan, ἐξυπονοούμενος, κατ' ὑπόθεσιν.

Takdis, A. άφ. kutlulama, καθαγιασις, εὐλογία, χειροτονία. || — etmek,

(αιτ.) kutlulamak, ἀγιάζω, εὐλογῶ, χειροτονῶ.

Taki, T. όν. ἴνα, ὅπως.

Takibat, A. όν. kovalama, παρακολουθήσεις, καταδιώξεις. || — i kanuniye, καταδιώξεις ποινικαί.

Takib etmek, T. ρμ. (αιτ.) ardından gitmek, ἀκολουθῶ παρὰ πόδας, ἔπομαι, παρακολουθῶ. || —, = kovalamak, καταδιώκω.

Takim, A. άφ. semeresiz ve neticesiz bırakma, ἀποστείρωσις. || —, = mikroplardan kurtarma, ἀπολύμανσις. || — etmek, (αιτ.) ἀποστειρῶ, ἀπολυμαίνω.

Takîr, A. άφ. arkası sıra gitme, ἢ παρὰ πόδας ἀκολουθία, παρακολουθήσεις. || —, = kovalama, καταδιώξις, διωγμός.

Takit, A. άφ. düğümleme, δέσις, κ. κομβοδέσμιον. || —, = belirsiz etme, τὸ καθιστάναι τι ἀσάφες, ἀσάφεια.

Taki, T. όν. dakı, dürü, δῶρον [διδόμενον τῇ νύμφῃ].

Takıldak, T. όν. κρόταλον μύλου.

Takılı, T. έπθ. (δοτ.) ἀνηρτημένος, κρεμασμένος, προσρητημένος.

Takılış, T. άφ. ἀνάρτησις, κρέμασμα, σκαλωμα, || —, ἀστειότης, || —, ἐνόχλησις.

Takilmek, T. ρμ. (οὐδ.) eğlenmek, lâife etmek, ἀστείζομαι. || —, = lâif atmak, taciz etmek, ἐνοχλῶ, πειράζω. || —, = ilişip kalmak, gecikmek, ἐμπερδεύομαι καὶ ἀργοπορῶ. || —, = asılmak, ἀναρτῶμαι, σκαλόνω, προσκολλῶμαι. || peşine—, παρακολουθῶ κατὰ πόδας.

Takim, T. όν. avadanlık, pusat, συσκευή, ἥτοι ἄθροισμα ἐργαλείων, σκευῶν. || sofrâ—i, σκευή τραπέζης [παροψίδες, μαχαιροπήρονα κτλ.].

|| hamam—i, λουτροικά. || —, κόσμημα. || baş—i, κόσμημα κεφαλῆς, θύσανος. || —, σωρός, ὄμιλος, πλῆθος.

|| —, τάξις ἀνθρώπων, κατηγορία, ὁπαδοί. || bir — lâif, εἰς σωρὸς λόγων. || mizika —i, μουσικὸς θίασος.

|| bir — dedikodu, ἓνα σωρὸς λόγια, ἄρρητ' ἀθέμιτα. || ayak —i, ὄχλος, συρφετός. || — —, κατ' ὁμίλους, σωρηδόν, ἢ κατὰ τάξεις. || — ile, ὅλοι, ὅλοι ὁμοῦ, ἐν σώματι. || —, οἰκογένεια [φυτῶν κτλ.].

Takımca, T. ἐπρ. ἐν σώματι, τὸ ὅλον.
 Takınmak, T. ρμ. μσ. (αἰτ.) ἀναρτῶ τι
 εἰς ἑμαυτόν, φορῶ κοσμήματα. ||
 fena at —, ἀποκτῶ κακὸν ὄνομα.

Takır, T. μόριον παριστάνον ξηρόν
 κρότον, δοῦπον κτλ. || — tukur, μετὰ
 πολλοῦ κρότου. || —, ἐπθ. boş, κε-
 νός. || tam —, = bomboş, ὅλως κενός.
 || — tukur etmek = patırdamak, κά-
 μνω θόρυβον, κρότον, κροτῶ.

Takırdamak, T. ρμ. οὐδ. κροτῶ, πα-
 ράγω ἤχον ξηρόν [ἐπὶ γαλένδζας ἢ
 ἄλλων ξυλίνων ἀντικειμένων, ἐπὶ
 βημάτων ἵππου, ἢ κτύπου σφυρίου
 κτλ.].

Takırdatmak, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τι
 νὰ κροτήσῃ, νὰ δώσῃ ἤχον ξηρόν,
 οἷος ὁ τῆς γαλένδζας, ἢ ὁ τῶν βη-
 μάτων ἵππου, ἢ ὁ κτύπος σφυρίου.

Takırtı, T. ὄν. κρότος ξηρός, δοῦπος.

Takırtırmak, T. ρμ. (αἰτ.) ἐφαρμόζω
 καλῶς κόσμημα. || takır —, στολίζο-
 μαι, φορῶ, (μτβ.) στολίζω.

Takızafer, A. ὄν. θριαμβευτικὴ ἀψίς,
 βλ. tak.

Takke, T. ὄν. λεπτὸν λευκὸν κάλυμμα
 φορούμενον ὑπὸ τὸν πῖλον πρὸς ἀ-
 πορρόφησιν τοῦ ἰδρωτός. || —, λε-
 πτὸν μέλαν κάλυμμα φορούμενον
 ἀντὶ τοῦ πῖλου ἵνα μὴ κρυώνει ἡ
 κεφαλὴ, σκοῦφος. || — karpımak, ἐπι-
 θυμῶ διακαῶς. || — karıci, ἄρπαξ. ||
 demir —, κράνος, περικεφαλαία.

Takkeci, T. ὄν. σκουφοποιός, σκουφο-
 πώλης. || ensesi — kalıbi, ὁ τράχηλός
 του εἶναι τύπος σκουφοποιοῦ, δηλα-
 δὴ χονδρὸς καὶ ἔρχεται εἰς γρονθο-
 κοπήματα.

Takla ἢ taklak, T. ὄν. κυβίστημα, κυ-
 παρίσσι. || — kılmak, κυβιστῶ, κάμνω
 κυπαρίσσι, (μτφ.) μεγάλως ἐπιθυμῶ.
 || on para için on — kılar, κάμνει
 δέκα κυβίστηματα διὰ μίαν δεκάραν
 = φιλάργυρος.

Taklabaz, T. ἐπθ. taklacı, κυβιστήρ.

Taklacı, T. ἐπθ. taklabaz, ὁ κυβιστῶν,
 κυβιστήρ.

Takliden, A. ἐπρ. benzeterek, κατ'
 ἀπομίμησιν.

Taklid etmek, T. ρμ. benzetmek, (αἰτ.)
 ἀπομιμοῦμαι. || —, = kuşatmak, πε-
 ριζωννύω.

Taklidî, A. ἐπθ. benzetmekle yapı-
 lan, μιμητικός.

Taklil, A. ἀφ. azaltma, ἐλάττωσις. ||
 — etmek, (αἰτ.) azaltmak, ἐλαττῶ.

Taklilen, A. ἐπρ. azaltmakla, azaltmak-
 nan, δι' ἐλαττώσεως.

Taklilî, A. ἐπθ. ἐλαττωτικός.

Taklip, A. ἀφ. döndürme, altüst et-
 me, (αἰτ.) μεταστροφή, ἀντιστροφή,
 μεταβολὴ εἰς τὸ ἀντιθέτον, μετα-
 τροπή. || — etmek, (αἰτ.) döndürmek,
 altüst etmek, μεταστρέφω, ἀντιστρέ-
 φω, μεταβάλλω.

Taklit, A. ἀφ. benzetme, ἀπομίμησις,
 παραποίησις. || —, = sahte, πλαστόν,
 ψευδές. || —, = güldürme, γελωτο-
 ποῖα.

Taklitçi, T. ὄν. güldürücü, μῖμος, γε-
 λωτοποιός.

Takma, T. ὄν. ἀνάρτησις, σκάλωμα,
 ἐφαρμογή, πέρασμα. || —, ἐπθ. ἀνηρ-
 τημένος, κρεμαστός, ἐφηρμοσμένος.
 || —, ψευδής. || — isim, παρατσούκλι.

Takmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ἀναρτῶ,
 κρεμῶ, σκαλόνω. || —, ἐφαρμόζω,
 φέρω, φορῶ, περνῶ. || nişan —, ἀνερ-
 τῶ ἢ φέρω παράσημον. || nişan —,
 ἀρραβωνίζω. || kulp —, ἐξευρίσκω αἰ-
 τίαν, ἀφορμὴν ὅπως συκοφαντήσω
 ἢ σκώψω. || kulp —, εὐρίσκω πρόφα-
 σιν, δικαιολογίαν. || at —, κολνῶ ὄνο-
 μα, παρατσούκλι.

Takoz, ἑλλ. [T.] ὄν. τακών, τάκος.

Takriben, A. ἐπρ. aşığı yukarı, κατὰ
 προσέγγισιν, ὡς ἔγγιστα, περίπου. ||
 — onaltı çağında, ἡλικίας δέκα ἕξ
 περίπου ἐτῶν.

Takribî, A. ἐπθ. ὁ κατὰ προσέγγισιν.
 || — bir hesap, ὑπολογισμὸς κατὰ
 προσέγγισιν.

Takrip, A. ἀφ. yaklaştırmak, yanaştı-
 rma, προσέγγισις. || —, μέσον, πλά-
 γιος τρόπος. || bir — le yanına sokul-
 dum, ἐπλησίασα αὐτὸν μετὰ πλάγιον
 τρόπον, ἐπιτηδεύω. || — etmek, (δοτ.)
 yaklaştırmak, yanaştırmak, πλησιάζω.

Takrir, A. ἀφ. ders, ἐκθεσις, δήλωσις
 προφορικὴ, παράδοσις μαθήματος,
 διδασκαλία. || —, = sağlamlatma, ἐ-
 δρᾶσις. || —, = anlatma, ἐκφραστι-
 κόν, μεταδοτικόν. || —, ἐκθεσις γρα-
 πτή. || —, = δήλωσις τοῦ πωλητοῦ
 ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ὅτι πω-
 λεῖ τὸ πρὸς πώλησιν κτῆμά του. ||
 — vermek, = satım demek, δίδω
 δήλωσιν (= λέγω ἐνώπιον τῆς ἀρ-

χῆς ὅτι ἐπώλησα τὸ κτῆμά μου). || —göndürmek, ὑποβάλλω ξισκοίνω-σιν. || —etmek, (αἰτ.) ders vermek, παραδίδω μάθημα.

Takriren, A. ἐπρ. προφορικῶς.

Takriz, A. ἀφ. ὄνμε, ἔπαινος, ἐγκώμιον [συγγραφέως ἢ συγγράμματος]. || —, ὄν. τὸ πρὸς ἔπαινον γρατόμενον, ἐπαινετική βιβλιοκρισία. || —etmek, (αἰτ.) ἐπαινῶ.

Taksim, A. ἀφ. bölme, ayırma, διανομή. || —, (ἀριθ.) διαίρεσις. || —, μέρος εἶναι τὸ ὑδραγωγεῖον διαίρεται εἰς διακλαδώσεις. || —, (μους) μέλος ἤχου. || arazi—i, γεωδαισία, καταμέτρησις γῆς. || —i kurama, διανομή τῆς περιουσίας πτωχεύσαντος μεταξὺ τῶν δανειστῶν || —, περιφέρεια ἐν Κων/πόλει, ἔνθα τὸ ἥρῳον, τὰ νῦν Cümhuriyet meydanı = πλατεῖα τῆς Δημοκρατίας.

Taksimat, A. ὄν. διαίρεσεις, χωρίσματα [ἰδίᾳ κτιρίου].

Taksim etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) bölmek, ayırmak, διανέμω, διαιρῶ

Taksir, A. ἀφ. kusur, suç, παράλειψις, ἔλλειψις, ἀμέλεια, ραθυμία. || —im ne? = suçum ne? τί εἶναι τὸ πταίσμά μου!

Taksirat, A. ὄν. işlenilen suçlar, αἱ ἐλλείψεις. || —imi affeyledi, συνεχώρησε τὰς ἐλλείψεις μου.

Taksiratti, T. ἐπθ. ὁ ἔχων ἐλλείψεις, σφάλματα.

Taksit, A. ὄν. veriş, δόσις, ἥτοι ποσόν τι πληρωνόμενον ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐναντι χρέους.

Taktak, T. ὄν. çamaşır tokmağı, κόπανον δι' οὗ οἱ πλύνται καθαρίζουσι τὰ ἀσπρόρουχα.

Takti, A. ἀφ. parçalara ayırma, kesme, διατομή, τεμαχισμός. || —, τομὴ στίχου κατὰ πόδας. || —, etmek, (αἰτ.) διατέμνω, τέμνω εἰς τεμάχια, τεμαχίζω.

Taktir, A. ἀφ. imbikten geçirme, düllisiz || —, ἀπόσταξις. || — etmek, (αἰτ.) imbikten geçirmek, dülliz, ἀποστάζω. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) ἐνσταλάζω.

Taktirmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) koydurmak, geçirtmek, yapıştırtmak, βάλλω τινὰ ν' ἀναρτήσῃ, νὰ ἐφαρμόσῃ, νὰ περάσῃ τι.

Taktuk, T. ὄν. hamaylı kılıfı, θήκη προβασκανίου. || —, (μόρ) ξηρὸς ἡχος, δοῦπος κτλ., βλ. takır.

Takva, A. ἀφ. gınahtan sakınma, εὐσέβεια, ἀποχή, ἐγκράτεια.

Takvim, A. ἀφ. doğrultma, düzeltme, ἀνόρθωσις [κυρτού], διασκευή, διαρρύθμισις. || —, ὄν. ἡμερολόγιον. || cer—i, ἡμερολόγιον τοῦ θυλακίου. || —, = değer, ἐκτίμησις [ἀξίας ἀντικειμένου]. || —etmek, (αἰτ.) düzeltmek, doğrultmak, ἀνορθῶ. || —, = değerini bilmek, ἐκτιμῶ. || —i vekai, = olan şeyler gazetesi, ἐφημερὶς χρόνικῶν.

Takviye, A. ἀφ. pekitme, τὸ ἐνισχύειν, ἐνίσχυσις. || —etmek, (αἰτ.) pekitmek, ἐνισχύω. || —t vermek, (δοτ.) δίδω ἐνίσχυσιν. ἐνισχύω.

Takviyeleşmek, T. ρμ. οὐδ. pekişmek, ἐνισχύομαι, σταθεροποιοῦμαι.

Takviyeleştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) pekitmek, ἐνισχύω.

Takyit, A. ἀφ. şart koma, bağlanti, περιορισμός, προσδιορισμός, δέσμευσις. || —etmek, (αἰτ. β' γεν.) şart koma, bağlanti koma, δένω, δεσμεύω, περιορίζω ἐνέργειαν, ἥτοι δὲν ἀφίνω ἐλευθέρων, προσδιορίζω ἔννοιαν, θέτω ὄρον.

Talabik, T. ὄν. tepinme, kırırdama, κίνησις, πῆδημα.

Talabımak, T. ρμ. οὐδ. kırırdamak, κινεῖσθαι, ταράττομαι, πηδῶ [ὡς ὁ ἰχθύς].

Talâk, A. ὄν. boşanma, bırakma, διάζευξις, διαζύγιον.

Talâkat, A. ὄν. düzgün ve serbest söyleyiş, εὐγλωττία. || —i lisan, = güzel söyleyiş, εὐφράδεια. || —, = şen olma, φαιδρότης.

Talakatli [talâkatlı], T. ἐπθ. εὐγλωττος, εὐφραδής. || —, φαιδρός.

Talama, T. ὄν. âsar. yağma, λεηλασία.

Talamak, T. ρμ. (αἰτ.) yağma etmek, λαφυραγωγῶ, διαρπάζω, λεηλατῶ, βλ. kai dalamak.

Talan, T. ὄν. yağma, çapul, διαρπαγή, λεηλασία, λαφυραγωγία. || alan—, μεγάλη διαρπαγή. || —, λεία, λάφυρον.

Talân, ἑλλ. ὄν. kabiliyet, ἱκανότης, ἐπιτηδειότης, τάλαντον.

Talapsimak, T. ρμ. οὐδ. θέλω, ὀργῶ [ἐπὶ θηλέων ζώων].

Talaş, T. ὄν. kakışma, dalasma, πάλη.

Talaş, T. ὄν. λεπτή κόνις προιονιζομένων ξύλων, ἢ σχίδακας πελεκωμένων ξύλων.

Talaşmak = dalaşmak.

Talaşman ἢ dalaşman, T. ἐπθ. γίλερις, ταραξίας.

Talât, A. ὄν. yüz, gösterme, ἐμφάνις. || —, = güzellik, καλλονή. || —, ὄν. κ. Μηνάς.

Talavet, A. ὄν. sevim, ἀγάπη ἕνεκεν ὠραιότητος, χάρις. || kelâm—i, χάρις τοῦ λόγου.

Talaz, T. [ἐλλ.] ὄν. dalga, dalgalanma, κύμα, κυματισμός.

Talazlamak, T. ρμ. (αἰτ.) γητεῖω.

Talazlanmak, T. ρμ. οὐδ. dalgalanmak, ταράττομαι [ἢ θάλασσα ἐκ κυμάτων], κáινω κυματισμούς [ὡς φαίνεται τὸ ποῖμνιον μακρόθεν]. || —, ἐξογκοῦμαι [ἐπὶ λεπτῶν πραγμάτων ὡς ἡ μέταξα]. || —, = ürpermek, ἀνατριχιάζω, φρικιῶ.

Talazlık, T. ὄν. πλατεῖα σανὶς τιθεμένη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Talebe, A. ὄν. şakirt, mektepli, μαθηταί. || —, [ἐν χρήσει ἀντὶ ἐνικοῦ] μαθητῆς.

Talep, A. ἄφ. dilek, isteme, ἀπαίτησις, ζήτησις. || — etmek, (ἀφαιρ. αἰτ.) istemek, dilemek, ζητῶ, ἀπαιτῶ.

Talepkâr, Π. ἐπθ. istiyen, ὁ ἀπαιτῶν, ζητῶν, ἐπιθυμῶν. || —, ὄν. alici, ἀγοραστής.

Tali, A. ἐπθ. doğan güneş, ὁ ἀνατέλλων (ἥλιος). || —, ὄν. κ. Ἀνατόλιος.

Tali, A. ὄν. çiçeklerin sarı tozu, γύρις, ἥτοι γονιμοποιὸς κόνις τῶν ἀνθέων.

Tâli, A. ἐπθ. sonradan gelen, ὁ ἀκολουθῶν, ἐπόμενος, δευτερεύων, μέσος. || —, (λογ.) δευτέρα πρότασις συλλογισμῶν, κρίσεως, ἐνθυμήματος.

Tali ἢ talih, A. ὄν. mut, kismet, τύχη. || —i yaver, οὗ ἢ τύχη εὐνοϊκή. || —i yok, εἶναι ἀτυχής.

Tallhli ἢ talili, T. ἐπθ. mutlu, kutlu, τυχερός, καλὸς τυχερός, εὐδαίμων.

Talihsiz, T. ἐπθ. mutsuz, ἀτυχής, δύσμοιρος.

Talihsizlik, T. ὄν. ἀτυχία, κακτυχία.

Talik, A. ἄφ. asma, başka güne bırakma, ἀνάρτησις, ἐξάρτησις, ἀναβολή. || — etmek, (αἰτ. δοτ.) bis işi başka işe bağlı göstermek, ἐξαρτῶ, asmak, ἀναρτῶ, başka güne bırakmak, ἀναβάλλω. || —, εἶδος ἀραβικῆς γραφῆς.

Talika, Πολων. ὄν. araba, κοῦ, ὄχημα περίκλειστον.

Talikacı, T. ὄν. koçucu, ἀμαξηλατής.

Talili, A. ἄφ. sebep gösterici, αἰτιολογικός. || sigai—ye, αἰτιολογικὴ μετοχή.

Talili = talihli.

Talim, A. ἄφ. öğretme, belletme, alıştırma, διδασκαλία, ἀσκησις, γύμνασις. || —, γυμνάσια [στρατοῦ]. || — isliği = sipsi, συρίκτρα γυμνασίου. || — etmek, (δοτ. αἰτ.) alıştırmak, öğretmek, διδάσκω, ἀσκῶ, γυμνάζω. || —, γύμνασμα, θέμα. || —, = ἐπθ. çok, πολύ. || — söz = çok söz, πολλά λόγια.

Talimat, A. ὄν. ὁδηγία γραπτὰ ἢ προφορικὰ. || — almak, λαμβάνω ὁδηγίας. || — vermek, δίδω ὁδηγίας.

Talimatname, Π. ὄν. nizamname, ὁδηγία γραπτὴ, κανονισμός.

Talimci, T. ὄν. γυμναστής. || —, γυμναστής στρατοῦ.

Talimhane, Π. ὄν. τόπος στρατιωτικῶν γυμνασίων, πεδίων τοῦ Ἀρεως. || —, γυμναστήριον.

Talimî, A. ἐπθ. öğretici, διδακτικός.

Talimli, T. ἐπθ. öğretilmiş, δεδιδασμένος, γεγυμνασμένος.

Talip, A. ἐπθ. istiyen, ὁ ζητῶν, ἐφεύμενος, ἐπιδιδῶν, μνηστήρ. || —, = alici, müşteri, ἀγοραστής. || — olmak (δοτ.) istemek, ζητῶ, ἐφεύμαι τινος.

Talisiz = talihsiz.

Talisizlik = talihsizlik.

Talkaz, T. ἐπθ. διεφθαρμένος, ραδιοῦργος.

Talkazlık, T. ὄν. karışıklık, διαστροφή, διαφθορά, ραδιοουργία.

Talkımak, T. ρμ. (αἰτ.) gidermek, izale etmek, ἐξαφανίζω, ἀποσοβῶ, θεραπεύω, κáινω τι νά παρέλθῃ.

Tallah, βλ. Allah καὶ Vallah.

Taltif, A. ἄφ. okşama, ἔνδειξις εὐνοίας, εὐμενίας. || —, = göñül alma, ἡθικὴ ἱκανοποίησις. || —, = bakma, ikram etme, περιποίησις. || — etmek,

(αἰτ. β' γεν.) okşamak, güniil almak, δεικνύω εὐνοίαν, ἀμείβω ἡθικῶς, περιποιῶμαι διὰ λόγων κτλ.
 Taltifat, A. ὄν. περιποιήσεις κτλ. βλ. και taltif.
 Taltifen, A. ἐπρ. πρὸς ἐνδειξιν εὐνοίας, εὐμενείας, πρὸς ἡθικὴν ἀμοιβήν.
 Talyon ἢ talyun, T. ἢ ἑλλ. ὄν. hatmi, ἱβίσκος, κ. ἀργιομολόχα.
 Tam, T. ὄν. bakır cilâsi, στίλβωσις χαλκοῦ. || — çarkı, τόρνος, δι' οὗ στιλβοῦσι τὰ χάλκινα δοχεῖα.
 Tam, A. ἐπθ. tamam, πλήρης, ἀκέραιος, ὁλόκληρος, ἐντελής, τέλειος. || — adet, ἀκέραιος ἀριθμός.
 Tam, T. μόριον ἐπιτακτικόν. || — takır, = bomboş, ὅλως κενός.
 Tama ἢ tamah, A. ἄφ. açgözlülük, hirs, ἀπληστία, πλεονεξία, φιλαργυρία. || — etmek, (δοτ.) ἐπιθυμῶ ἀπλήστως, πλεονεκτῶ, γλίσχομαι,
 Tamaan, A. ἐπρ. (δοτ.) ἐξ ἀπληστίας, ἐκ πλεονεξίας.
 Tamahkâr, Π. ἐπθ. doymaz, açgözlü, ἀπληστὴς, πλεονέκτης. || —, = cimri, φιλάργυρος.
 Tamahkârlık, T. ὄν. güzü döymama, πλεονεξία, ἀπληστία. || —, = cimrilik, φιλαργυρία.
 Tamam, A. ὄν. bitirme, son, συμπλήρωσις, τέλος. || — i ceyp, (ἀλγ.) συνήμιτονον. || — i temas, συναρπασμένη. || — i kat'i, διατέμνουσα || —, ἐπθ. tüm, ὁλόκληρος, τέλειος, πλήρης, ἀνελλειπής, σωστός. || —, (ἐπρ.) ἀκριβῶς, κάλλιστα. || — etmek, (αἰτ.) συμπληρῶ, τελειοποιῶ, ἀποπερατῶ, περαίνω. || — olmak, συμπληροῦμαι, ἀποπερατοῦμαι. || — ile, ἐντελῶς.
 Tamamen, A. ἐπρ. büsbütün, καθ' ὁλοκληρίαν, ἀνελλειπῶς.
 Tamamî, A. ἐπθ. συμπληρωτικός. || —, (μθμ.) ὁλοκληρωτικός || — ye, (γεωμ.) συμπλήρωμα.
 Tamamiyet, A. ἄφ. bütünlük, ἐντέλεια, tümlük, ἀκεραιότης.
 Tamamlama, T. ὄν. ἀπαρ. συμπλήρωσις, τελειοποιήσις, ἀποπεράτωσις.
 Tamamlamak, T. ρμ. (αἰτ.) tümlemek, συμπληρῶ, τελειοποιῶ, tüketmek, ἀποπερατῶ τι. || —, (μτφ.) öldürmek, φονεύω, κ. τὸν ἀποτελειώνω.
 Tamamlanmak, T. ρμ. πθ. ἢ οὐδ. συμπληροῦμαι, ἀποπερατοῦμαι.

Tamamlasmak = tamamlanmak.
 Tamamlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ συμπληρώσωσι, ν' ἀποπερατώσωσι, ν' ἀποτελειώσωσι.
 Taman, T. ἐπθ. şüphesiz, ἀναμφίβολος. || —, ἐπρ. ἀναμφιβόλως.
 Tamat, T. ὄν. εἶδος ἀγρίας νήσης, βλ. και ördek.
 Tambur, T. ὄν. κιθάρα ἐξάχορδος. || — çalmak, παίζω κιθάραν, κιθαρίζω. || karnım — çalmak, πεινῶ.
 Tambura, T. ὄν. κιθάρα μικροτέρα τῆς tambur.
 Tamburacı, T. ὄν. κιθαριστής.
 Tamburî, A. ὄν. κιθαριστῆς ἀριστος.
 Tamca, T. ὄν. ἀρχιτέκτων, βλ. mimar.
 Tamga, T. ὄν. bel, bellik, alâmet, σημεῖον, σύμβολον.
 Tamik, A. ἄφ. derinleştirme, ἐμβαθύνειν, ἐμβάθυνσις. || — etmek, (αἰτ.) derinleştirmek, derin düşünmek, ἐμβαθύνω.
 Tamim, A. ἄφ. umumileştirme, γενικεύειν, γενικεύσις, διάδοσις. || — etmek, γενικεύω, καθιστῶ τι κοινόν. || — edilmek, (πθ.) κοινοποιῶμαι.
 Tamimen, A. ἐπρ. διὰ γενικεύσεως, διὰ κοινοποιήσεως.
 Tamir, A. ἄφ. düzeltme, yama, ἐπισκευή, διόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις. || etmek, (αἰτ.) ἐπισκευάζω, διορθῶ, ἐπιδιορθῶ. || — ettirmek, (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ ἐπισκευάσωι, νὰ ἐπιδιορθώσωσι.
 Tamirat, A. ὄν. ἐπισκευαί.
 Tamit, A. ἄφ. suya batırma, τὸ βαπτίζειν, βάπτισις. || — etmek, (αἰτ.) βαπτίζω.
 Tamtakır, T. ἐπθ. bomboş, ὅλως κενός, βλ. tam.
 Tamu }
 Tamuğ } T. ὄν. cehennem, ἄδης.
 Tamuk }
 Tan, T. ὄν. şaşma, ἔκπληξις, ἀπορία.
 Tan, T. [Συν] ὄν. sabah, αὐγή, πρωΐα. || — yeri = doğu, τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ἡ ἀνατολή. || — ağarmak, ὑποφώσκει ἢ πρωΐα, χαράζει. || — yıldızı = kervan kıran, çoban yıldızı, (ἄστρ.) Ἀφροδίτη.
 Tân, A. ἄφ. sövme, zemmetme, δυσφημία, κακολογία, κατηγορία. || — etmek, (αἰτ.) κακολογῶ, κατηγορῶ.

Tanassur, A. ἄφ. Hristiyan olma, παραδοχή τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

|| — etmek, γίνομαι Χριστιανός.

Tandır, T. ὄν. μικρὸς κλίβανος || —, εἶδος σκίμποδος κάτωθι τοῦ ὁποίου τίθεται πύραυνον, ἄνωθι δ' ἐφάπλωμα, πρὸς θέρμανσιν ἐν καιρῷ χειμῶνος. || — kebabi, εἶδος ψητοῦ, βλ. καὶ kirde.

Tane, Π. ὄν. özden, κόκκος, πυρήν, σπειρί. || üzüm — si, ράξ, κ. ρῶγα οταφυλῆς. || — ye gelmek, σποριάζω. || —, = adet, ἀριθμός. || kaç — ? πόσα τὸν ἀριθμόν; || — — söylemek, ὁμιλῶ εὐκρινῶς.

Tanecik, T. ὄν. μονογενής. || anasının babasının bir — i, κανακάρης.

Tanelemek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐκκοκίζω.

Tanelendirmek = tanelemek.

Tanelenmek, T. ρμ. οὐδ. ἐκκοκίζομαι. || —, σπερματίζω, σποριάζω.

Taneletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω ἢ ἀφίνω ἄλλον νὰ ἐκκοκίσῃ. || —, ἀφίνω νὰ σποριάσῃ [σιτηρά, τὰ ὅσπρια κτλ.].

Taneli, T. ἐπθ. ὁ ἔχων κόκκους.

Tanelik, T. ὄν. μοναδικότης.

Tanetmek, T. ρμ. οὐδ. şaşmak, ἐκπλήττομαι, μένω ἐκπληκτός. || —, (δοτ.) sönmek, zemmetmek, κακολογῶ, κατιγορεύω, δυσφημῶ, μέφομαι.

Tang ἢ tangış, Τσαγ. ὄν. keramet, θαῦμα. || —, μεγαθυρία.

Tanidik, T. ὄν. ἢ ἐπθ. tanış, aşina, γνώριμος, γνωστός. || — lardan biri, εἷς ἐκ τῶν γνωρίμων.

Tanin, A. ὄν. tınlama, çınlama, ἀντήχησης, βόμβος, βοή.

Taninendaz, Π. ἐπθ. ses çıkaran, ὁ ἀντηγών, ὁ βομβῶν.

Tanik, T. ὄν. şahit, tanuk, μάρτυς.

Tanıklık, T. ὄν. şahitlik, μαρτυρία.

Tanılmak, T. ρμ. πθ. γνωρίζομαι, ἀναγνωρίζομαι.

Tanıma, T. ὄν. āpaq. seçme, bilme, farketme, ἀναγνώρισις.

Tanımak, T. ρμ. (αἰτ.) γινώσκω, ἀναγνωρίζω. || görür görmez tanıdım, μόλις τὸν εἶδον, τὸν ἀνεγνώρισα. || iyilik —, ἀναγνωρίζω τὸ καλόν, γινώσκω χάριν.

Tanınmak, T. ρμ. οὐδ. ἢ πθ. ἀναγνωρίζομαι. || —, = san ἢ şan kazanmak, φημίζομαι.

Tanınmış, T. ἐπθ. γνωστός, πεφημισμένος.

Tanış, T. ἐπθ. γνωστός, γνώριμος.

Tanışık = tanidik.

Tanışıklık, T. ὄν. γνωριμία. || —, φιλία.

Tanışmak, T. ρμ. ἄλλ. ἀναγνωρίζεσθαι ἀμοιβαίως.

Tanıştırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) κάμνω νὰ γνωρισθῶσι [δύο ἢ περισσότεροι], συνιστῶ.

Tanıtmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) καθιστῶ γνωστόν, κάμνω ν' ἀναγνωρίσωσι.

Tanıtmamak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) δέν ἀφίνω νὰ γνωρίσωσι, δέν καθιστῶ γνωστόν.

Tanıttırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) καθιστῶ τινα ἢ τι γνωστόν διὰ τινος. || —, κάμνω νὰ γνωρισθῶσι, συνιστῶ. βλ. καὶ tanıştırmak καὶ tavsiye.

Tanıklamak, T. ρμ. οὐδ. şaşa kalmak, ἐκπλήττομαι μένω ἐνεός.

Tanlamak, Τσαγ. ρμ. οὐδ. anlamak, ἐννοῶ, ἀνιλαμβάνομαι.

Tanmak, Τσαγ. ρμ. οὐδ. şaşmak, şaşırıp kalmak, ἐκπλήττομαι, θαυμάζω.

Tannaniyet, A. ἄφ. tınlama, çınlama, ἀντήχησης βόμβος, βοή.

Tanrı, T. ὄν. çalarp, allah, yezdan, Θεός. || — nın günü, = bütün gün, = her gün, καθ' ἐκάστην. || — bağışlasın, = yaza, var ol, = aferin, εὖγε. || — kuşağı, = eleğim sağma, οὐράνιον τόξον. || — buyuruğu, ἱερὸν καθήκον.

|| toprak — si, [γῆ μήτηρ] Δημήτρα.

|| — dağı, Παράτανισος ὄρος τῆς κεντρικῆς Ἀσίας. || — esirgeye ἢ — esirgesin! ὁ Θεὸς φυλάξαι, νὰ μὴ βασκαθῇς!

Tanrılık, T. ἄφ. θεότης. || — söz, κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, διδασχ.

Tansif, A. ἄφ. yarı yarıya bölme, διχοτόμησις, διχασμός. || — etmek, (αἰτ.) διχοτομῶ, διχάζω.

Tansuk ἢ tensuk, Τσαγ. ὄν. şasilacak şey, πρᾶγμα σπάνιον, ἀξιοπερίεργον, ἐξαιρετόν. || —, ἀρωματικὸς ἀρτίσκος, μοσχολίβανον.

Tantana, A. ὄν. yordam, debdebe, şaşaa, πομπή, πάταγος. ἐπίδειξις, μεγαλοπρέπεια πανηγύρεως. || — ile, πομποδῶς, ἐπιδεικτικῶς, μεγαλοπρεπῶς.

Tantanalı, T. ἐπθ. şaşaalı, yordamlı, πομπώδης, μεγαλοπρεπής, ἐπιδεικτικός.

Tantanasız, T. ἐπθ. yordamsız, ὁ ἄνευ ἐπιδείξεως, ἄλλους.
 Tanuk, T. ὄν. şahit, tanık, μάρτυς.
 Tanzif, A. ἄφ. temizleme, τὸ καθαρίζειν, καθαροσμός || —, (χειρ.) ἀποσμηξίς. || — etmek, (αἰτ.) καθαρίζω.
 Tanzifat, A. ὄν. çöğör, σκύβαλα. || — dairesi, τὸ ἐπὶ τῶν ὁδοκαθαριστῶν δημορχιακὸν τμήμα. || — vergisi, = çöğör parası, φόρος σκουλιδιῶν.
 Tanzim, A. ἄφ. sıralama, islah, τακτοποίησις, διευθέτησις, διακανόνισις, διάταξις, düzetme, συγύρισμα. || —, (γραιμ.) σύνταξις. || mazbata—i, σύνταξις πρακτικοῦ.
 Tanzimat, A. ὄν. islahat, μεταρρυθμίσεις. || Şûrai devlet — dairesi, τὸ νομοθετικὸν τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῶν Κράτους. || —i hayriye, μεταρρυθμίσεις ἀγαθαί.
 Tanzimatçı, T. ὄν. μεταρρυθμιστής.
 Tanzim etmek, T. ρμ. (αἰτ.) sıralamak, yasamak, oranlamak, τακτοποιῶ, διακανονίζω, düzeltmek, συγυρίζω. || —, συντάττω.
 Tanzir, A. ἄφ. benzetme, ἀπομίμησις, παρωδία, || — etmek, (αἰτ.) benzetmek, ἀπομιμῶμαι, παρωδῶ.
 Tanziren, A. ἐπρ. (αἰτ.) κατ' ἀπομίμησιν, παρωδῶν.
 Tap, T. ὄν. takat, δύναμις, ἰσχὺς. || bi—, = takatsız, ἀπανδήσας, ἀποκαμών. || —, = parlaklık, λάμψις, φῶς, θαρρότης, ζωηρότης. || —, ὁ θερμαίνων.
 Tapa, T. ὄν. tıra, πῶμα, ἐπίπωμα. || — burgusu, ἐκπωμαστήρ. || — atmak, (αἰτ.) ἐκπωματίζω, (μτφ.) λέγω ἀπόρρητα, ἰδιαιτέρα, ὑβρίζω.
 Targaç, Tσαγ. ὄν. ἄρχων, ἡγεμὼν.
 Tapı, T. ὄν. ayin, τελετή, προσευχή. || —, = türe, ἔθος, νόμος, κανὼν.
 Tapıcı, T. ὄν. λάτρης.
 Tapıc, T. ὄν. kurumsak, deyyus, μαστρωπός, βλ. kodos zai kaltaban.
 Tapıçcı, T. ὄν. müstahdem, ὑπάλληλος || —, δημόσιος ὑπάλληλος.
 Tapınak, T. ὄν. namazgâh, ibadethane, ναός.
 Tapıncak = tapınak.
 Tapıncı, T. ὄν. λάτρης. || —, ἐπθ. ὁ ἔχων ἔξιν νὰ ὑποκλίνεται.
 Tapınış, T. ὄν. ibadet, λατρεία. || —, ὑπόκλισις.

Tapınma, T. ὄν. ἀπαρ. προσευχή, λειτουργία, τελετή. || —, λατρεία || —, ὑπόκλισις.
 Tapınmak, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) tapmak, pereştiş, λατρεύω. || —, ὑπεραγαπῶ τινα.
 Tapırdamak, T. ρμ. οὐδ. tıpırdamak, παράγω κρότον ελαφρὸν οἷος ὁ τῶν γυμνῶν ποδῶν, περιπατῶ ἐλαφρῶς, ὥς ὁ μῦς.
 Tapırtı, T. ὄν. βηματισμὸς ἐλαφρός, ὥς ὁ τῶν γυμνῶν ποδῶν.
 Tabış, T. ὄν. ἐλαφρὸς βηματισμός. || — — yürümek, περιπατῶ ἐλαφρά. || —, θωπεία.
 Tapışlamak, T. ρμ. (αἰτ.) θωπεύω. || sirtini —, θωπεύω τὴν ῥάχιν του.
 Tapıştırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) arattır mak, sipariş etmek, κάμνω νὰ ζητήσωσι, παραγγέλλω. || —, διαβιβάζω, φέρω. || —, κτυπῶ ἐλαφρῶς. κ. ταῖς βρέχω.
 Tapkırlamak, T. ρμ. οὐδ. πολλαπλασιάζω.
 Tapkur, T. ὄν. σειρά, τάξις. || —, μικρὸς ἱμᾶς κρατῶν τὸ ἐπισέλλιον. || diz — u, καλτσοδέτης.
 Taplamak, Oύγ. ρμ. (αἰτ.) karşılamak, ὑποδέχομαι [μετὰ σεβασμοῦ]. || —, ἐπαινῶ.
 Tapmak, T. ρμ. οὐδ. λατρεύω. || —, ὑπεραγαπῶ τινα. || putlara—, λατρεύω τὰ εἰδωλα.
 Tapon, T. ὄν. bayağı, συνήθης, κοινός. || — alay, πλήθος, σωρὸς ἐκπτώτων, ξεπεσμένων.
 Tapsak, T. ὄν. âbit, λάτρης, εὐλαβής.
 Tapşın, T. ὄν. alkışlama, ἐπευφημία, χειροκρότημα. || —, = hürmet, saygi, σέβας.
 Tapşirmek, Tσαγ. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ulaştırmak, κάμνω τινὰ ἢ τι νὰ φθάσῃ, διαβιβάζω. || mektup—, διαβιβάζω ἐπιστολήν ὅπου δεῖ. || selâm—, = selâm göndürmek, διαβιβάζω χαιρετισμούς.
 Taptırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) κάμνω τινὰ νὰ λατρεύσῃ. || kendime—, κάμνω τινὰ νὰ με λατρεύσῃ, νὰ με ἀγαπᾷ.
 Tapı, T. ὄν. τίτλος ἰδιοκτησίας, λέγεται καὶ — senedi. || —, = tapınıs, λατρεία, ὑπόκλισις, ὑποταγή. || —, ὑπηρεσία, καθήκον.

Taruğsamak, T. ρμ. (δοτ.) tapınmak, λατρεύω, κάμνω ὑποκλίσεις.
 Tapuk, T. ὄν. tazim, σέβας
 Tapukcu, T. ὄν. tarıgci, ὑπάλληλος, δημόσιος ὑπάλληλος.
 Tapulamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἐκδίδω τίτλον ιδιοκτησίας ἢ λαμβάνω γαίας διὰ ταπίου.
 Tapulga, T. ὄν. κράνος, περικεφαλαία.
 Tapulu, T. ἐπθ. ὁ ἔχων τίτλον ιδιοκτησίας.
 Tar, II. ὄν. tel, iplik, νῆμα, στήμων, κλωστή. || —, ἐπθ. karanlık, σκοτεινός.
 Tarabulus, T. [ἐλλ.] ὄν. κ. Τρίπολις. || —u şam, Tq. τῆς Συρίας. || —u garp, Tq. τῆς Βαρβαρίας.
 Tarac, II. ὄν. yağma, çapul, διαρπαγή, λεηλασία. || —etmek, (αἰτ.) yağma etmek, λεηλατῶ, διαρπάζω.
 Taraf, A. ὄν. yan, yöre, yön, yüz, ci-het, μέρος, διεύθυνσις, τόπος. || —, = yer, memleket, μέρος, τόπος, χώρα. || —, = fırka, μερίς, κόμμα, ὑπεράσπισις. || şark—ı, = doğu, τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς. || garp—ı, = batı, ἡ Δύσις. || — —, = yer yer, μέρος μέρος. || bi—, ἀμερόληπτος || —ımiza, πρὸς ἡμᾶς. || —ımızdan, παρ' ὑμῶν. || ber—etmek, = ortadan kaldırmak, ἀφίνω κατὰ μέρος, αἶρω ἐκ τοῦ μέσου, ἀποσοβῶ. || ber—olmak, ἐργαίνω ἀπὸ τὴν μέσῃν, ἀφίνομαι κατὰ μέρος, ἀποσοβοῦμαι. || her—ta, πανταχοῦ.
 Tarafeyn, A. ὄν. her iki taraf, ἐκάτερα τὰ μέρη.
 Tarafgir = taraftar.
 Tarafgirane = taraftarane.
 Tarafgirlik = taraftarlık.
 Tarafli, T. ἐπθ. ὁ ἔχων μέρος. || iki—, ὁ ἔχων δύο μέρη. || —, ὁ ἔχων μερίδα, κόμμα, ὁπαδούς.
 Taraftar, II. ἐπθ. ὁπαδός, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ κόμμα, εἰς τὴν μερίδα τινός.
 Taraftarane, A. ἐπρ. μεροληπτικῶς.
 Taraftarlık, T. ὄν. μεροληψία.
 Tarak, T. ὄν. κτένιον. || deniz—ı, βορβοροφάγος. || taşçı—ı, σμίλη. || —, = tırmık, gelberi, δίκρανον, κ. τσουγγράνα. || el —ı, μετακάρπιον. || ayak —ı, μετατάρσιον. || —, κτένι [ὄστρακον]. || kuş—ı, = tepelik, hotoz, λόφος πτηνοῦ.

Tarakçı, T. ὄν. κτενο[ποιός]πώλης || —, = yüz yazıcı, στολιστής.
 Taraklama, T. ὄν. ἀπαρ. targaklama, καθάρισμα τῆς γῆς διὰ δίκρανον. || || —, καθαδισμα τοῦ βυθοῦ λιμένος, ποταμοῦ.
 Taraklamak, T. ρμ. (αἰτ.) targaklamak, δίκρανίζω, ἤτοι καθαρίζω τὴν γῆν διὰ δίκρανον. || —, λαναρίζω, ξαίνω. || —, καθαρίζω τὸν βυθὸν ποταμοῦ, λιμένος.
 Taraklanmak, T. ρμ. διάμ. (δοτ. αἰτ.) targaklatmak, βάλλω ἄλλον νά λαναρίσῃ, νά καθαρίσῃ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν χόρτων, νά καθαρίσῃ τὸν βυθὸν λιμένος, ποταμοῦ.
 Taraklı, T. ἐπθ. ὁ πεποικιλμένος διὰ γραμμῶν ἐν εἶδει κτενός [ἐπὶ ὑφάσματος]. || —, λοφωτός [ἐπὶ πτηνῶν]. || —, πλατύς [ποῦ].
 Tarama, T. ὄν. ἀπ. κτένισμα, ξάνσις, κ. λανάρισμα. || —, ὄν. χαβιάριον ἐρυνθρόν.
 Taramak, T. ρμ. (αἰτ.) targamak, κτενίζω. || —, = aramak, ἐρευνῶ, ἀναζητῶ || arayır—, ἀναζητῶ μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς, ἐρευνῶ πολὺ. || yün—, ξαίνω.
 Taran, T. ὄν. ἐν χορήσει aran—, ἄνω κάτω. || aran —etmek, κάμνω ἄνω κάτω, ἀναζητῶ τι.
 Taran, T. ὄν. θεὸς τῆς ἀστραπῆς καὶ βροντῆς τῶν εἰδωλολατρῶν.
 Taranık, T. ἐπθ. taranmış, κτενισμένος.
 Taranma, T. ὄν. ἀπαρ. κτένισμα.
 Taranmak, T. ρμ. μσ. κτενίζομαι. || aranır—, ἐρευνῶμαι καὶ (πθ.) ἀναζητοῦμαι.
 Tarantı, T. ὄν. ἀποκτενίδι, ἤτοι μαλλὶον μένον ἐπὶ τοῦ κτενίου, ἢ τῆς λανάρας, σκύβαλον.
 Tarap, A. [ἐλλ.] ὄν. sevinç, şenlik, τέρψις, ἀγαλλίασις, χαρά, εὐθυμία.
 Tarason, T. ὄν. dari şarabı, οἶνος ἐκ κέγχρου [ποτὸν τῶν ἀρχαίων Τούρκων].
 Tarassut, A. ἀφ. gözetleme, bakıp araştırma, παρατήρησις μετὰ προσοχῆς, κατασκόπευσις. || —kolu, κατασκοπευτικὸν σῆμα στρατοῦ. || —etmek, = gözetmek, κατασκοπεύω.
 Taratmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νά κτενίσωσι. || —, λεαίνω μάρμαρον δι' ἐργαλείου ὀδοντωτοῦ. || —, βάλλω

νά καθαρίσωσι βυθόν [λιμένος, ποταμοῦ].
 Tarator, T. ὄν. σκοροδάλμη, κ. σκοροδαλιά.
 Taravet, A. ὄν. tazelik, νωπότης, δροσερότης, θαλερότης, νεαρότης, ζωηρότης, ἀκμή.
 Taravetli, T. ἐπθ. ter, taze, νωπός, δροσερός, νεαρός, θαλερός.
 Taravetsiz, T. ἐπθ. düškün, ὁ μὴ δροσερός, ὁ μὴ νεαρός, παρηκμασός.
 Taravetsizlik T. ὄν. düškünlük, ἐλλειψίς θαλερότητος, νεαρότητος, παρκαμψί.
 Taraz, T. ὄν. pürüşük, yoluntu, κροκύς, ξέφτισμα.
 Tarazlanmak, T. ρμ. οὐδ. ξεφτῶ, παρ/ύομαι ὡς ἡ μέταξα.
 Tarbuş, T. ὄν. takke, κάλυμμα κεφαλῆς.
 Tarcehalî, A. ἐπθ. (ἀνατ.) ἀρυστανοειδής [μῦς, ἴς, χόνδρος].
 Tarçın, II ὄν. κιννάμωμον, κ. κανέλλα.
 Tardetmek, βλ. tart.
 Tarefeyn = βλ. taraf, tarafeyn.
 Targaci, Tσαγ. ὄν. μετανάστης, ὄμιλος μεταναστῶν.
 Tarğamak, T. ρμ. (αἰτ.) κτενίζω. || —, ἀναζητῶ.
 Targatmak, T. ρμ. (αἰτ.) dağıtmak, διασκορπίζω, διαλύω. || ağyarı —, διασκορπίζω, ἐξολοθρεῖω τὸν ἐχθρόν.
 Targıt, T. ὄν. κ. Türk, Τοῦρκος [Ἡρόδ. Δ. 5], βλ. Togarma, Türk.
 Tarh, A. ὁφ. koma, bırakma, καταβολή, ἰδρυσίς. || —, = tayin, ἐπιβολή φόρων. || —, (αἰ. ιθ.) çıkarma, tenzil, ἀφαιρέσεις. || hâsılı —, ὑπόλοιπον ἀφαιρέσεως, διαφορά. || — etmek (αἰτ.) çıkarmak, ἀφαιρῶ. || — etmek, ἐπιβάλλω φόρους, ἰδρύω. || —, διαίρεσις κήπου κτλ., πρασιά.
 Tarhan, T. ὄν. εὐγενής, προνομιούχος καὶ ἀσύδοιος μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Τοῦρκων. || —, ὄν. κ. Τουρκικῆς φυλῆς.
 Tarhana, T. ὄν. tarhan aşı, φέουμα ἐξ ἀλεύρου καὶ γάλακτος, κ. ταρχανᾶς.
 Tarhun, ἐλλ. ὄν. (φιντ.) δρακόντιον.
 Tarhuncu, T. ὄν. πωλητὴς δρακοντίου.
 Tarif, A. ὁφ. dolayısıle anlatış, περιγραφή, ὁδηγία. || —, (λογ.) τὸ καθι-

στάναι τὸ ὑποκείμενον ὠρισμένον, ἐναρθρον, ὄρισμός. || edebiyatın—i, ὄρισμός τῆς φιλολογίας. || harfî—, (γραμμα.) ἄρθρον. || — olunmaz, ἀπερίγραφτος. || — etmek, (δοτ. αἰτ.) anlatmak, περιγράφω, ὁδηγῶ.
 Tarife, A. ὄν. πῖναξ, δελτίον. || —, διατίμησις, τιμολόγιον. || —, δρομολόγιον.
 Tariğ, T. ὄν. buğday, σῖτος. || —, = hulubat, γεννήματα, σιτηρά.
 Tarih, T. ὄν. ἡμερομηνία, χρονολογία, ἐποχὴ γεγονότος. || —, ἱστορία, χρονικά, χρονόγραμμα. || —i hicrî, χρονολογία ἐγείρας. || —i milâdî, χρονολογία ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. || umumî—, ἱστορία γενική, παγκόσμιος. || —tabîi, φυσικὴ ἱστορία. || —atmak, ἢ —çekmek, ἢ —kormak, (δοτ.) θέτω χρονολογίαν εἰς ἔγγραφον.
 Tarihçe, ἐπρ. ἱστορικῶς.
 Tarihçe, II ὄν. μικρὸν διήγημα, μικρὰ ἱστορία.
 Tarihen, A. ἐπρ. ἱστορικῶς.
 Tarihi, A. ἐπθ. ἱστορικός. || —şahıslar, πρόσωπα ἱστορικά. || malûmatı —ye = tarihi malûmat, = tarihe ait bilgiler, γνώσεις ἱστορικαί.
 Tarihli, T. ἐπθ. ὁ ἔχων ἡμερομηνίαν, χρονολογίαν.
 Tarihsiz, T. ἐπθ. ὁ ἄνευ χρονολογίας, ἡμερομηνίας.
 Tarik, II. ἐπθ. karanlık, σκοτεινός, ζοφερός.
 Tarik, A. ὄν. yol, ὁδός. || —, τρόπος. || —, = meslek, σιᾶδιον, τάγμα θρησκευτικόν. || —i müstekim, = doğruluk yolu, doğru yol, ἡ εὐθεῖα ὁδός, ἡ ὁδός τῆς εὐθύτητος. || —i âm, = cadde, λεωφόρος. || —, ὄν. κ. Κίμων.
 Târik, A. μτχ. bırakan, terkeden, ὁ ἐγκαταλείπων, ἡ ὁ ἐγκαταλιπών, ὁ παραιτηθεὶς. || —i dünya, ἀσκητής. || kuttai—, = karakçı, yol kesen, ληστής.
 Tarika, T. ὄν. sinir, asap, ἴς, τένων, μῦς.
 Tarikat, A. ὄν. mezhep, τάγμα θρησκευτικόν. || —, ἡ πνευματικὴ ὁδός.
 Tarim, II. ὄν. çadır, σκηνή. || —, = kubbe, θόλος, κορυφὴ θόλου (ποιητ.) οὐρανός.

Tarit, A. ἐπθ. kovucu, itici, ὁ ἀποδιώκων, ἀπωθὼν. || —, (ιατρ.) ἐκκριτικός. || —i didan, = soğulcan dö-kücü, ἀνθελμινικός.

Tariz, A. ἀφ. dokunaklı söz, ύπαινιγμός, ἐπίκρισις, παρατήρησις. || — etmek, (δοτ.) ἐπικρίνω, καθύπτομαι, ύπαινίττομαι.

Tarizat, A. ὄν. dokunaklı sözler, ἐπικρίσεις, ύπαινιγμοί.

Tariğlik, T. ὄν. ambar, depo, ἀποθήκη.

Tarla, T. ὄν. ekinlik, ekolge, ἀγρός. || — sığanı, μὺς ἀρουραῖος. || — kuşu, χορυδαλός.

Tarlakoz, T. ὄν. ἀκάτιον ἀλιευτικὸν δίκωπον.

Tarpuş = terpuş, βλ. tarbuş, takke.

Tarsin, A. ἀφ. sağlamlaştırma, ὀχύρωσις, στερεώσεις. || — etmek, (αἰτ.) στερεῶ, ὀχυρῶ.

Tart, A. ἀφ. kovma, sürme, ἀποπομπή, ἔξωσις, ἀποδιώξις. || — etmek, (αἰτ. ἀφαιρ.) kovmak, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω, ἀπολέμω.

Tartaklamak, T. ρμ. (αἰτ.) didiklemek, hirpalamak, κακομεταχειρίζομαι, ἐνοχλῶ, τυραννῶ, κάμνω νὰ ὑποφέρῃ. || —, δράττομαι καὶ σύρω μεθ' ὀρμῆς πρὸς ἑμαυτὸν.

Tarti, T. ὄν. στάθμισις, ζύγισμα. || —, ζυγίον, σταθμός. || —, ζύγι, τὸ βάρος δι' οὗ ζυγίζουν.

Tartici, T. ὄν. ὁ ζυγίζων, ζυγιστής.

Tartili, T. ἐπθ. ζυγισμένος, ἐσταθμισμένος.

Tartilmek, T. ρμ. οὐδ. ἢ πθ. ζυγίζομαι. || —. = sendelemek, κλονίζομαι, ἀμφιταλαντεύομαι περιπατῶν ἢ ὁμιλῶν. || —, (δοτ.) sataşmak, ἐνοχλῶ, πειράζω.

Tartisiz, T. ἐπθ. ἀζύγιστος. || —, ὁ μὴ μετρηθείς, ὁ ἄνευ μέτρου.

Tartış, T. ἀφ. tartma, ζύγισμα, στάθμισις.

Tartışma, T. ὄν. ἀπαρ ἀμίλλα, συναγωνισμός, ἰσχυρογνωμοσύνη.

Tartışmak, T. ρμ. ἄλλ. (β' γεν.) çekışmek, συναγωνίζομαι μετὰ τινος, ἀμιλλῶμαι, φιλονεικῶ ἰσχυρογνωμονῶν.

Tartki, T. ὄν. kolan tokası, πόρπη περιζώματος ζώου. || —, τὸ προχωρεῖν βαθμηδόν, τὸ ἔλκειν τὸν χαλινὸν βαθμηδόν.

Tartma, T. ὄν. ἀπαρ. tartış, ζύγισμα, στάθμισις.

Tartmak, T. ρμ. (αἰτ.) σταθμίζω, δοκιμάζω. || —, μετρῶ ὅτι μέλλω νὰ εἶπω. || kendimi —, σκέπτομαι. || kendimi —, γίνομαι, πολύτιμος. || parıç —, περιπατῶ βραδέως καὶ μετὰ χάριτος. || elmasla —, λίαν ἐκτιμῶ.

Tarttirmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ νὰ ζυγίσῃ, νὰ σταθμίσῃ.

Tarumar, II. ἐπθ. dagınık, διεσκορπισμένος. || — etmek, (αἰτ.) darma dagın etmek, διασκορπίζω. || — olmak, διασκορπίζομαι. || yağı — oldu, διεσκορπίσθη ὁ ἐχθρός.

Tarz, A. ὄν. kılık, biçim, σχῆμα, μορφή. || —, = üslup, usul. ρυθμός, τρόπος, μέθοδος. || —i ifade, = söyleyiş usulü, τρόπος τοῦ λέγειν. || bu — da, = bu biçimde, οὕτως.

Tarziye, A. ἀφ. bağış dileme, ἱκανοποιήσις. || — vermek, ἱκανοποιῶ. || — almak, λαμβάνω ἱκανοποίησιν. || — istemek, ζητῶ ἱκανοποίησιν.

Tas, T. ὄν. kap, çanak, maşrapa, σκευός, κύπελλον. || sefer —i, παροψίδες ἐπιτιθέμεναι ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ χρησιμεύουσιν πρὸς μεταφορὰν φαγητῶν. || hamam —i, κύπελλον τοῦ βαλανεῖον. || eski —, eski hamam, (πρμ.) παλαιὸν κύπελλον, παλαιὸν βαλανεῖον = κατάσταςις μὴ βελτιουμένη, ἀλλὰ διατελοῦσα ὡς πρότερον. || —, = keleş, çiplak, cavnak, φαλάκρωσις. || — gibi, φαλάκρος.

|| —i tarağı toplamak, μαζεύω τὰς ἀποσκευὰς πρὸς ἀναχώρησιν φεύγω, γκρεμνίζομαι, τὰ μαζεύω, ἀποθνήσκω. || kafa —i, = baş çanağı, κράνιον.

Tasa, T. ὄν. kaygı, iğim, sıkıntı, λύπη, θλίψις, μέριμνα, ἀνησυχία. || — çekmek, λυποῦμαι, χολοσκάνω.

Tasaddi, A. ἀφ. başlama, τὸ ἐπιχειρεῖν, προβαίνειν, ἐπιχειρήσις. || — etmek, (δοτ.) başlamak, προβαίνω, ἐπιχειρῶ.

Tasalandırmak, T. ρμ. (αἰτ.) acındırmak, λυπῶ, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς ἀνησυχίαν.

Tasalanmak, T. ρμ. οὐδ. üzülmek, λυποῦμαι, ἀνησυχῶ, χολοσκάνω.

Tasalı, T. ἐπθ. iğimli, sıkıntılı, kaygılı, üzgün, τεθλιμμένος, ἀνήσυχος, χολοσκασμένος.

Tasallüf, A. ἄφ. övünceklük, κομπορημοσύνη, μεγαλαυχία.
 Tasallüp, A. ἄφ. katılma, στεροποίησης, σκληρύνσις. || — etmek, = katılmak, στερεοποιεῖσθαι, σκληρύνομαι.
 Tasallût, A. ἄφ. musallat olma, zorlama, παραβίασις, καταπίεσις, καταδυνάστευσις, ἐξάσκησις ἀπολύτου ἐξουσίας. || — etmek, (δοτ.) istediğini zorla yaptırmak, dalına binmek, ἐξασκῶ ἀπόλυτον ἐξουσίαν, πιέζω, παραβιάζω, προσβάλλω.
 Tasannu, A. ἄφ. çeki düzen verme, τὸ προσπαθεῖν δεῖξει εαυτὸν ἢ πρᾶγμα τι ὠραῖον, κομψόν, ἐπιτήδευσις, τὸ ἐπιτηδεύεσθαι.
 Tasarlama = tasarlayış.
 Tasarlama, T. ρμ. (αἰτ.) σχεδιάζω, μελετῶ, διανοοῦμαι, σκοπεύω.
 Tasarlanmak, T. ρμ. πθ. σχεδιάζομαι, μελετῶμαι.
 Tasarlayış, T. ἄφ. σχέδιον, σκοπός.
 Tasarruf, A. ἄφ. sahip olma, τὸ νέμεσθαι, νομή, χρήσις, κατοχή. || —, = yolu ile kullanış, iktisat, οἰκονομία. || — a riayet eder, τηρεῖ, ἀγαπᾷ τὴν οἰκονομίαν. || — haftası, ἡ ἑβδομάς τῆς οἰκονομίας. || — etmek, (αἰτ.) κάμνω οἰκονομίας.
 Tasasız, T. ἐπθ. ἀδιάφορος, ἀκηδής, ἀμερμυνος.
 Tasasızlık, T. ἄφ. ἀκηδία, ἀδιαφορία, ἀμερμυνησία.
 Tasavvuf, A. ἄφ. μυστικισμός. || —, ποίημα, οὗ τὸ ἀντικείμενον εἶναι ὁ πανθεϊσμός. || —, λόγοι σκοτεινοί, ἀκατάληπτοι.
 Tassavvufi, A. ἐπθ. μυστικιστής.
 Tasavvur, A. ἄφ. düşünme, kurma, τὸ φαντάζεσθαι τι κατὰ διάνοιαν, διανοεῖσθαι μελετᾶν, σχέδιον, θεωρία. || — etmek, (αἰτ.) düşündürmek, kurmak, φαντάζομαι, σχεδιάζω, μελετῶ τι.
 Tasavvurat, A. ὄν. sagınç, σχέδια, ιδέαι, ἔννοιαι. || —, θεωρία. || —, (λογ.) ἀπλαῖ ἔννοια, ὥς: ἄνθρωπος, ζῶον, δένδρον κτλ.
 Tasavvurî, A. ἐπθ. θεωρητικός, ιδανικός, ὑποκειμενικός. || —, (λογ.) ὁ ἀνήκων τῇ ἀπλῇ ἐννοίᾳ.
 Tasdi, A. ἄφ. başağrısı verme, ἐνόχλησις. || — etmek, (αἰτ. β' γεν.) ἐνοχλῶ.

Tasdik, A. ἄφ. gerçekleştirmek, επιβεβαιώσις, ἐπικυρώσις. || — etmek, (αἰτ.) ἐπιβεβαιῶ, ἐπικυρῶ. || — oluncak, ἐπιβεβαιοῦμαι, ἐπικυροῦμαι.
 Tasdikan, A. ἐπρ. (αἰτ.) ἐπιβεβαιωτικῶς, ἐπικυρωτικῶς.
 Tastikat, A. ὄν. ἐπιβεβαιώσεις, ἐπικυρώσεις. || —. (λογ.) κρίσεις, ἤτοι τέλειαι προτάσεις.
 Tasdikî, A. ἐπθ. ἐπιβεβαιωτικός. || —, (λογ.) κατηγορικός.
 Tasdikli, T. ἐπθ. ἐπιεκυρωμένος.
 Tasdikname, II. ὄν. πιστοποιητικόν. || —, ἐνδεικτικόν, ἀποδεικτικόν.
 Tasdiksiz, T. ἐπθ. ἀνεπικυρωτός.
 Tasfir, A. ἄφ. düdük sesi, συριγμός.
 Tasfirat, A. ὄν. düdük sesleri, συριγμοί. || — söyler, = tasavvuf söylüyor = anlaşılmaz şeyler söyler, λέγει λόγους ἀκατάληπτους.
 Tasfiye, A. ἄφ. temizleme, ἐκκαθάρισις, διύλισις. || — etmek, (αἰτ.) καθαρίζω, ἐκκαθαρίζω, διυλίζω.
 Tasgir, A. ἄφ. küçültme, σμίκρυνσις. || ismi —, = küçültme ismi, ὑποκοριστικὸν ὄνομα. || — etmek, = ufaltmak, σμικρύνω.
 Tashih, A. ἄφ. düzeltme, διόρθωσις, ἐπιδιόρθωσις, ἐπανόρθωσις. || — etmek, (αἰτ.) διορθῶ, ἐπανορθώνω. || — görmek, διορθοῦμαι.
 Tashihan, A. ἐπρ. düzeltilerek, κατ' ἐπανόρθωσιν.
 Tashihat, A. ὄν. διορθώσεις [βιβλίου, ἐφημερίδος κτλ.].
 Tasimlamak, T. ρμ. (αἰτ.) ὑπολ' γίζω καλῶς, ἀποφασίζω.
 Tas'ir, A. ἄφ. güçleştirme, τὸ ἐνσχεραίνειν, τὸ δημιουργεῖν δυσκολίας. || — etmek, (αἰτ.) güçleştirmek, δυσχεραίνω.
 Tasir, A. ὄν. bir şeyi sıkıp suyunu çıkarma, τὸ θλίβειν πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ χυμοῦ, θλίψις. || — etmek, (αἰτ.) θλίβω, πιέζω τι πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ χυμοῦ [ὡς ἐλαίας, σταφυλᾶς κτλ.].
 Tas'it, A. ἄφ. buğulama, (χημ.) μετεωρισμός. || — etmek, (αἰτ.) buğulandırmak, ἐξαχνίζω στερεὰν οὐσίαν διὰ τοῦ πυρός.
 Taslak, T. ἐπθ. kel, keleş, cavlak, φαλακρός. || —, ὁ ἐν σχεδίῳ, σχιαγραφία. || kaba — χονδροειδής. || —, ἀρχαίος, ἀδαής, ἀπειρος [εἰρωνικῶς].

Taslakçı, T. ὄν. yamak, βοηθὸς τεχνίτου [ἐν τισι συντεχνίαις], σχεδιογράφος.

Taslamak, T. ρμ. οὐδ. κομπάζομαι ἐπὶ τινι. || yigütlük —, ἐπιδεικνύω ἡρωϊσμόν. || zenginlik —, θέλω νὰ περάσω ὡς πλοῦσιος. || çalim —, ἢ kaba dayılık —, κομπάζομαι.

Taslip, A. ἄφ. pihtilanma, πῆξις, στερεοποιήσις. || —, σταύρωσις. τὸ κρεμᾶν εἰς τὸν σταυρόν. || — etmek, (αἰτ.) στερεοποιῶ [ἐπὶ ὑγρῶν]. || — etmek, = çarmiha germek, σταυρόνω.

Tasma, T. ὄν. λωρίον ἐκ δέρματος περὶ τὸν λαιμὸν τῶν ζώων. || köpek — κλοιὸς κυνός.

Tasmim, A. ἄφ. kararlaştırma, ἀποφασίς ὁριστική καὶ ἀμετάτρεπτος. || — etmek, (αἰτ.) ἀποφασίζω ὁριστικῶς.

Tasimlamak = tasımlamak.

Tasni, A. ἄφ. yapma, τὸ τεχνουργεῖν, κατασκευή. || —, μτφ. uydurma, yakıştırmak, τὸ πλάττειν, χάλκευσις, τέχνασμα, σκευωρία. || — etmek, (αἰτ.) πράττω, χάλκεύω κτλ.

Tasniat, A. ὄν. σκευωρίαί, τεχνάσματα.

Tasnif, A. ἄφ. sıralama, τὸ κατατάττειν, διαμερεῖν εἰς τάξεις, συναρμολογήσεις, κατὰτάξεις || — etmek, (αἰτ.) sıralamak, dizmek, συνθέτω, συναρμολογῶ.

Tasnifat, A. ὄν. πονήματα, ἔργα.

Tasrif, A. ἄφ. (γρᾶμμ.) κλίσις, συζυγία. || kelime — i, κλίσις λέξεως. || fiil — i, σχηματισμὸς ῥήματος. || — etmek, (αἰτ.) κλίνω λέξιν, σχηματίζω τύπους ῥήματος κτλ. || —, (ιατρ.) ἀντιπερισπασμός.

Tasrih, A. ἄφ. açık anlatma, sarahat verme, δήλωσις ρητῇ καὶ ἐκπεφρασμένη. || — etmek, (αἰτ.) λέγω τι ρητῶς.

Tasrihan, A. ἔπρ. ρητῶς, σαφῶς.

Tasrihat, A. ὄν. ρηταὶ δηλώσεις, ἐξηγήσεις σαφεῖς.

Tastamam, T. ἔπθ. ἐπιτατικόν, ὁλόκληρος, ἀνελλειπής.

Tastır, A. ἄφ. yazma yazı, τὸ γράφειν, γραφή, σύνταξις. || — etmek, (αἰτ.) yazmak, γράφω. || — buyurulmak = yazılmak, γράφομαι, συντάττομαι.

Tasvir, A. ἄφ. doğru bulma, ἐπιύκει

μασία, ἔγκρισις. || — etmek, (αἰτ.) doğru bulmak, εὐρίσκω ὀρθόν, ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω || — buyurulmak, ἢ — edilmek, τυγχάνω ἐπιδοκιμασίας.

Tasvir, A. ἄφ. taslak çıkarma, güzel anlatma, ἀπεικόνισις, περιγραφή, παράστασις, διατύπωσις. || —, = resim eikwv, ἀπεικόνισμα. || —, = güzel, ὡραῖος. || — etmek, (αἰτ.) anlatmak, περιγράφω, παριστάνω resmini, çıkarmak, ἀπεικονίζω, ζωγραφῶ. || dava — etmek, διατυπῶ ἀγωγὴν.

Tasvirci, T. ὄν. ζωγράφος, φωτογράφος.

Taş, T. ὄν. taşığ, λίθος, βράχος, χάλιξ, λίθος πολύτιμος, πεσσός. || pamuk — i, ἀμίαντος (λίθος) || b'ik — i, = âbide, ἡρώων. || — yürekli, σκληροκάρδιος. || kara —, σχιστόλιθος. || çakmak — i, πυρίτης λίθος. || kan — i, αἱματίτης λίθος, κ. αἱματοστάτης. || sabun — i, στεατίτης. || göz — i, χαλκάνθη. || salkım — i, σταλακτιτης. || cehennem — i, πέτρα τῆς κόλασεως. || mezar — i, ἐπιτύμβιος λίθος. || yildiz — i, χρύσεαμμος. || kartal — i, ἀετίτης λίθος. || kireç — i, ἀσβεστόλιθος. || — a tutmak, λιθοβολῶ. || — atmak, ρίπτω λίθους, κακολογῶ, προσβάλλω. || baltayı — a vurmak, κατηγορῶ τινα ἢ ἕνα ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον χωρὶς νὰ τὸ γινώσκω. || bağır — basmak, ὑπομένω τὴν θλίψιν. || — çatlama, ἢ πέτρα νὰ σκάση, ἢ τοι ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συμβῇ. || — kesilmek, ἀπολιθοῦμαι, σκληρύνομαι. || — kesilmek, μένω ἐνεός, ἐκπληκτός. || çemberli —, λίθος περιεζωσμένος διὰ στεφάνης, ὁ γνωστός ἐν Κων/πόλει κίων. || kız — i, κίων τῆς Παρθένου ἢ ἄλλως Στήλη τῆς Ἀφροδίτης παρὰ τὸ Φατήχ. εἰς ἣν ἡ πρόληψις ἀπέδιδε τὴν τερατουργὸν δύναμιν τοῦ κρίνειν τὰς καθαρὰς παρθένους. || — ocağı, λατομεῖον. || — yerinde ağırdır, ἢ πέτρα στὸν τόπον τῆς εἶναι βαρεῖά. (πρμ.) ἐπὶ πραγμάτων, ἅτινα εἶναι ἀκριβότερα ἐν τῷ μέρει των ἢ ἀλλαχοῦ. || — üstüne kalmasın, (πρμ.) λίθος ἐπὶ λίθου ἂς μὴ μένη = καταστραφήτωσαν. || — sıkı sıkıya suyunu çıkarır, τὴν πέτραν ἂν σφίγῃ ἐκβάλλει ζωμόν, (πρμ.) = ἂν-

θρωπος ρωμαλέος καὶ δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ. || *âlamet*—ι, = ul, πάσσα-
λος, σημαντήρ [στύλοι ἢ λίθοι ἐστη-
μένοι κατὰ διαστήματα, δεικνύοντες
τὰ διαστήματα]. || —, = diş, dişari,
taşra, ἔξω, τὸ ἐξωτερικόν. || —ι is-
ramazsan, örmek gerek, πρμ. ἐὰν
δὲν δύνασαι νὰ δαγκάσῃς τὸν λίθον,
πρέπει νὰ τὸν φιλήσῃς.
Taşak, T. ὄν. yumurta, ὄρχις. || *tek*—,
μονόρχις.
Taşaklı, T. ἐπθ. ὁ ἔχων ὄρχις. || —,
ἀνδρικός. || —, = yigit, γενναῖος, ἱκα-
νός, δραστήριος.
Taşaksız, T. ἐπθ. iğdiş, εὐνοῦχος || —,
ατολμος.
Taşalmak, T. ρμ. οὐδ. ἀπολιθοῦμαι,
μένω ἐκπληκτος.
Taşci, T. ὄν. λιθοξόος
Taşçılık, T. ὄν. λιθοξοϊκή. || —, ἐμπό-
ριον λίθων.
Taşikmak, T. ρμ οὐδ. dağa cikmak,
ἀποστατῶ, στασιάζω.
Taşım, T. ἀφ. ἐκχειλισμα, φούσκωμα
ἰδίᾳ φαγητοῦ βράζοντος, βράσις.
Taşımak, T. ρμ. (ιτ) μεταφέρω, με-
τακομίζω. || *yük* —, φέρω φορτίον ἐπὶ
τῆς ράχews. || *para*—, φέρω ἐπάνω
μου χρήματα. || *sılâh*, ἢ *yarak*—,
ὄπλοφορῶ.
Taşınacak, T. ἐπθ. εὐμετακόμιστος,
φορητός.
Taşınmak, T. ρμ. οὐδ. μετοικῶ. || —,
συχνάζω πολὺ εἰς τι μέρος, κ. κου-
βαλινοῦμαι. || *düşünür*—, σκέπτομαι
πολὺ. || —, πθ. φέρομαι [φορτία,
χρήματα].
Taşırnak, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τι νὰ
ἐκχειλίσῃ, ὑπερεκχειλίζω.
Taşirtmak, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τι ἢ
τινὰ νὰ ἐκχειλίσῃ, τὸν καθιστῶ πε-
φυσωμένον.
Taşitmak, T. ρμ. (ὄτ. αἰτ.) μετακο-
μίζω τι δι' ἄλλου, ἤτοι ἀχθοφόρου
κτλ.
Ta kin, T. ἐπθ. ὁ ἐκχειλίζων, ὑπερεκ-
χειλιστής. || —, αὐθάδης, προπετής,
ὑβριστής, ἐπιθετικός. || —, ἀποστά-
της.
Taşkinlik, T. ὄν. ὑπερεκχειλήσις, πλήμ-
μυρα. || —, ἀναβρασμός, παρεκτρο-
πή, ὕβρις. || —, ἀποστασία.
Taşlamak, T. ρμ (αἰτ.) ἐκβάλλω ἔξω,
ἐξάγω, ἀποβάλλω, παύω. || —, λιθο-

βολῶ. || *orman*—, λιθοβολῶ τὸ δά-
σος, ἤτοι δοκιμάζω, ρίπτω λόγους
[πετρῳαῖς] ὅπως δοκιμάσω, βολιδο-
σκοπήσω τινά.
Taşlanmak, T. ρμ. πθ. λιθοβολοῦμαι,
|| —, ἐκβάλλομαι ἔξω, ἀποπέμπομαι.
Taşlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω
ἄλλους ὅπως λιθοβολήσωσι. || —,
διατάττω ἢ ἀρίνω νὰ ἀποπέμψωσι,
νὰ ἐκβάλωσί τινα.
Taşlı, T. ἐπθ. ὁ ἔχων λίθους, ὁ ἐκ λί-
θου, λίθινος.
Taşlık, T. ἐπθ. πετρώδης. || —, ὄν. τό-
πος πετρώδης. || —, λιθόστρωτον. ||
—, αὐτὴ λιθόστρωτος, πρόθυρον. ||
—, = *kursak*, *katı*, πρόλοβος πτη-
νῶν, πρηγορέων, κ. σγάρα.
Taşma, T. ὄν. ἀπαρ. πλήμμυρα, ἐκχει-
λισμός.
Taşmak, T. ρμ. οὐδ. ἐκχειλίζομαι, πλημ-
μυρῶ [ἐπὶ ὑγρῶν]. || —, (μτφ.) κα-
θίσταμαι προπετής. αὐθάδης, ὑπερ-
φίλος.
Taşoz, ὄν. κ. ἡ νῆσος Θάσος.
Taşra, T. ὄν. dişari, τὸ ἔξω. || —, ἐπαρ-
χία. || —*ya atmak*, ἀποβάλλω, ἀπο-
πέμπω, παύω. || —*larda*, ἐν ταῖς ἐ-
παρχίαις, ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης.
Taşralı, T. ἐπθ. dişarılı, ἐπαρχιακός,
ἐξωμερίτης.
Taşralık, T. ὄν. ἐπαρχία. || —, = *peri*
illeti, *sara*, ἐπιληψία, θεωρουμένη
ὡς ἀσθένεια τῶν δαιμονιζομένων,
δαιμόνιον.
Tat καὶ *dat*, T. ὄν. γλυκύτης, γεῦσις,
νοστιμάδα. || *ağiz tadı*—, νοστιμάδα
στόματος, (μτφ.) ἡσυχία καρδιάς. ||
—*ını kaçırmak*, γίνομαι ἄνοστος,
ὀχληρός, τὸ παρακάμνω.
Tat, T. ὄν. ὄχλος χωρικῶν. || —, = *ya-*
bancı, ξένος. || —, ὄνομα ἀρχαίων
Περσῶν καὶ Καρδοσίων τῶν κατοι-
κούντων τὰς ὑπὸ Τουρκικῇν διοίκη-
σιν χώρας, βλ. καὶ *tacik*. || —, =
demir pası, σκωρία σιδήρου.
Tat, T. ἐπθ. titiği, keke, pepe, τραυ-
λός.
Tatar [*tat*, *er*], T. ὄν. Τάταρος, || —, =
ulak, *sai*, *posta*, ταχυδρόμος. || —*bö-*
reği, εἶδος πλακούντος με κηΐμα,
τρωγομένου με ὀξύγαλα.
Tatarecik, T. ὄν. sessiz küçük sivrisi-
nek, (ἐντ.) σκνίψ, σκνίπα.
Tatari, A. ἐπθ. Ταταρικός. || —, ὄν. πε-

ριστερά χρησιμεύουσα ὡς γραμμα-
τοκομιστής.
Tatavla, βλ. Tavla.
Tatbik, A. άφ. yakıştırma, uydurma,
uygunluk, προσαρμογή, εφαρμογή.
|| —, (δουκτολ.) στρωματοθέσια. || —
etmek, (δοτ. αἰτ.), uygun getirmek,
προσαρμόζω, εφαρμόζω, παραβάλλω
συγκρίνω || — olunmak, ή — edil-
mek, εφαρμόζομαι.
Tatbikan, A. έπρ. uyudurarak, uygun
olarak, (δοτ) συμφδά, συμφώνως.
Tatbikat, A. όν. εφαρμογαί.
Tatbiki, A. έπθ. ό χρησιμεύων εις εφαρ-
μογήν, ή σύγκρισιν.
Tathir, A. άφ. temizleme, pakleme, τό
καθαρίζειν, καθαρισμός. || — etmek,
(αἰτ. άφαιρ) temizlemek, καθαρίζω.
Tathirat, A. όν. καθαριότης.
Tatik ή datik, = Tatim.
Tatikmak, T. ρμ. οὐδ. paslanmak, σκω-
ριάζω.
Tatil, A. άφ. paydos, işsiz bırakma,
παύσις [έργασιών οικοδομής, σχολής,
κτλ.] άναστολή, διακοπή [έφημερί-
δος κτλ.] άργία. || — etmek, (αἰτ.)
παύω, διακόπτω, άναστέλλω. || hafta
— i, έβδομαδιαία άργία. || Bayram
— i, διακοπή ένεκεν έορτής.
Tatilname, All. όν. τό έτίσημον έγ-
γραφον της άναστολής έκδόσεως έφη-
μερίδος, ή έργασιών σχολής κτλ.
Tatim ή Tadim, T. όν. μικρά ποσότης
πράγματος τινος, ήν λαμβάνει τις
όπως δοκιμάση την γεῦσιν του.
Tatir, A. άφ. güzel koku ile kokutma,
άρωματισμός. || — etmek, (αἰτ. β' γεν.)
άρωματίζω.
Tatlamak, T. ρμ. (αἰτ.) γλυζύνω.
Tatlanmak, T. ρμ. μσ. καθίσταμαι γλυ-
κός, γλύνομαι.
Tatlik, A. άφ. boşama, τό διαζευγνύ-
ναι την σύζυγον, διάζευξις. || —, (βοτ.)
γονιμοποίησις καρποφόρου δένδρου,
οὐ τὰ άνθη εἶναι θήλεα.
Tatli, T. έπθ. γλυκός. || — dil, γλυκεία
γλώσσα, εύπροσηγορία, προσήνεια.
|| — dilli, εύπροσήγορος, προσήνης.
|| —, όν. γλύκισμα. || işi — ya bağla-
mak, γλυκοδένω την υπόθεσιν, ήτοι
συμβιβάζω, δέν έκτραχύνω τὰ πράγ-
ματα || — belâ, παιδες [γλυκὺ κακόν].
|| — aş = aşure, γλυκὺς κολλυβό-
ζωμος,

Tatlica, T. έπθ. ό ολίγον ή άρχετὰ
γλυκός.
Tatlıcı, T. όν. ό κατασκευαστής και
πώλητής γλυκισμάτων, σακχαρωτών.
|| —, ό άγαπών πολὺ τὰ γλυκά.
Tatlık, T. όν. titigilik, bepelik, τραυ-
λότης.
Tatlılamak, T. ρμ. (αἰτ.) καθιστῶ γλυ-
κός. || ağız —, γλυκύνω τό στόμα.
Tatlılanmak = tatlılaşmak.
Tatlılaşmak, T. ρμ. οὐδ. καθίσταμαι
γλυκός, γλυκύνομαι.
Tatlılaştırmak, T. ρμ. (αἰτ.) καθιστῶ
τι γλυκὺ, γλυκύνω.
Tatlılı, T. έπθ. ό περιέχων γλύκισμα,
σακχαρωτόν.
Tatlılık, T. όν. γλυκύτης, γεῦσις, νο-
στιμάδα. || —, εύπροσηγορία. || — la,
μετὰ γλυκύτητος, εύπροσηγορίας, κ.
μὲ τό καλό. || — la tutmak, καλοπιά-
νω, κολακεύω, περιποιῶμαι.
Tatlımsı, T. έπθ. ύπογλυκός.
Tatlısülünen, T. όν. πρωτοχλωροῦχος
ύδραργυρος, καλομέλας, βλ. και zey-
bak.
Tatma, T. όν. άταρ. γεῦσις, πρόγευσις,
δοκιμασία. || —, όν. ή γιῦσις.
Tatmak, T. ρμ. (αἰτ.) γεύομαι, δοκι-
μάζω την γεῦσιν.
Tatmin, A. άφ. inandırma, καθησυχά-
ζειν, έμπνέειν έμπιστοσύνην, καθισί-
χασις || — etmek, (αἰτ.) inandırmak,
καθησυχάζω, έμπνέω έμπιστοσύνην.
Tatsız, T. έπθ. άνοστος, άνούσις, άη-
δής. || — tuzsuz, άνδοτος και άνά-
λατος.
Tatsızlanmak, T. ρμ. οὐδ. καθίσταμαι
άνοστος, άνούσιος, άδαής, άνοσταί-
νω. || —, (μτφ) καθίσταμαι όκληρός,
παρεκτρέπομαι.
Tatsızlaşmak, T. ρμ. οὐδ. άνοσταίνω.
|| —, (μτφ) παρεκτρέπομαι.
Tatsızlık, T. όν. έλλειψις γεῦσεως, οὐ-
σίας, γλυκύτητος. || —, άηδία, άνο-
στιά. || —, (μτφ.) άνησυχία της καρ-
διάς, ή έλλειψις όμονοίας, καλής
συμβιώσεως.
Tattırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) κάμνω
τινά νά γενηθῇ, νά δοκιμάσῃ τι.
Tatula, 'Ind. όν. (φυτ.) στραμμόνιον.
Taun, A. όν. yumrucak, veba, λοιμός,
πανώλης, έπιδημία.
Taunî } A. έπθ. λοιμικός.
Taunîye }

Tav, T. ὄν. çağ, kınam, κατάλληλος βαθμὸς θερμοκρασίας, ἢ στερεότητος, ἢ ὑγρασίας κτλ. σώματός τινος, ἀκμή. || —, διάβρεξις τοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν χάρτου, καπνοῦ κτλ. || —, = sırası, ὥρα εὐθετος, εὐκαιρία. || demir —ında dövlür, (πρμ.) ὁ σίδηρος σφυρηλατεῖται ἐν καταλλήλῳ θερμοτήτι. || demir —ında, iz çağında, (πρμ.) ὁ σίδηρος θερμός, καὶ ἡ ἐργασία ἐν τῇ ὥρᾳ της. || —ini kaçırmak, ἀφίνω νὰ παρελθῇ ἡ εὐκαιρία. || —ına getirmek, φέρω τι εἰς τὴν ἀκμὴν. || —, = semizlik, dolgunluk, εὐτροφία, πάχος. || —, (μτφ.) ἀπάτη.

Tava, T. ὄν. τηγάνιον. || —, ἐπθ. τηγανητός. || balık —sı, ἰχθύες τηγανητοί.

Tavaî, A. ἀφ. etrafını dolaşma, στροφὴ, περιστροφή, κ. γύρος. || kâbenin —ı, ἢ beytullahın —ı, περιστροφή περίξ τοῦ kâbe [καθῆκον Μουσουλμάνων προσκυνητῶν]. || — etmek, (αἰτ.) περιστρέφομαι περίξ τινός, ὡς βωμοῦ, ναοῦ = λατρεύω.

Tavaîf, A. ὄν. cemaat, takımlar, σωροί, ὁμάδες, κοινότητες. || —i mülük, ὁμάδες διοικητικαὶ ἢ ἀριστοκρατικὰ πολιτεύματα.

Tavan, T. ὄν. ὀροφή. || —başa geçmek, ἡ ὀροφὴ πίπτει εἰς τὴν κεφαλὴν = [ἐπὶ μεγάλῃς αἰσχύνης ἢ θλίψεως, ὅταν ἀκούῃ τις λόγον ἀπρεπῆ. || ağız —ı, οὐρανίσκος. || —arası, ὑπόστεγον.

Tav'an, A. ἐπρ. istiyerek, οἰκεία θέλησει, ἐκὼν. || —ve kerhen = ister istemez, zar zor, ἐκὼν ἄκων.

Tavanlamak, T. ρμ. (αἰτ.) καλύπτω τὴν ὀροφὴν διὰ σανίδων, θέτω ὀροφὴν εἰς τὸ δωμάτιον.

Tavar, T. ὄν. davar, θρέμμα [πρόβατον κτλ.]. || —kircini, ἐπιζωοτία. || —, = (μτφ.) πλοῦτος.

Tavassut, A. ἀφ. araya girme, μεσολάβησις, παρέμβασις. || — etmek, (δοτ.) araya girme, μεσολαβῶ, παρεμβαίνω.

Tavaltun, A. ἀφ. yerleşme, τὸ ἐγκαθίστασθαι, παραδοχὴ τόπου τινός ὡς πατρίδος. || — etmek, (β' δοτ.) ἐγκαθίσταμαι.

Tavci, T. ὄν. φενακιστής, ἀπατεών.

Tavcılık, T. ὄν. ἀπάτη, φενάκη.

Tavhane, T. ὄν. ἄσυλον πτωχῶν, πτωχοκομεῖον. || —, θερμοκήπιον. || —, λουτρῶν. || — δωμάτιον χειμερινόν. || —, δωμάτιον ἢ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον διαβρέχουσι χάρτην, καπνὸν κτλ.

Tavik, A. ἀφ. geciktirme, alikoma, ἀναβολή, ἀναστολή. || — etmek, (αἰτ.) ἀναβάλλω, ἀναστέλλω [ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ἀποστολῆς κτλ.].

Tavil, A. ἐπθ. uzun, çok sürer, μακρός, ὑψηλός, διεξοδικός. || —, (μτφ.) μακροσκελής, σχοινοτενής, διεξοδικός [ἄρθρον, πραγματεία].

Taviz, A. ἀφ. yerine konulmak üzere ödünç verme, τὸ δίδοναι τι ἐπὶ ἀντικαταστάσει, ἢ ἀντάλλαγμα.

Tavizat, A. ὄν. τὰ ἐπὶ ἀντικαταστάσει διδόμενα [χρήματα, γεννήματα κτλ.].

Tavizen, A. ἐπρ. ödünç olarak, ἐπὶ ἀντικαταστάσει.

Tavir [tavr], A. ἀφ. hal, eda, τρόπος, συμπεριφορὰ, ἥθος, παράστημα. || —, = gösteriş, övünme, ἐπαροίς. || —satmak, = kurulumak, βρενθύομαι, ὑπερηφανεύομαι, καμαρώνω. || —takinmak, λαμβάνω ἥθος. || —ını bozmıyarak, χωρὶς νὰ ταραχθῇ, ἀδιαφόρως.

Tavla, T. ὄν. ἀβάκιον, ἐφ' οὗ παίζεται τὸ τάβλιον, ἢ ἡ δάμα, καὶ συνεκδ. τὸ παίγνιον τοῦ ταβλίου. || — oynamak, παίζω τάβλι.

Tavla, T. ὄν. at ahiri, ἱπποστάσιον, σταῦλος. || Tâ—, [βαρβαρισμός] = Tataulla [ὄν. συνοικίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τανῦν Kurtuluş].

Tavlaci, T. ὄν. παίκτης ταβλίου.

Tavlamak, T. ρμ. (αἰτ.) tav vermek, διαβρέχω τὸν πρὸς ἐκτύπωσιν χάρτην, ἢ τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ, ἢ τὸ πρὸς σιδήρωμα ὕφασμα κτλ. || —, δίδω τὴν κατάλληλον θερμοκρασίαν. || —, προπαρασκευάζω, φέρω εἰς ἀκμὴν. || —, λέγω λόγους ἀπατηλοῦς.

Tavlanmak, T. ρμ. πθ. ἢ οὐδ. semizlenmek, παχύνομαι, γίνομαι εὐτραφής. || —, βρέχομαι [ἐπὶ χάρτου ἢ καπνοῦ]. || — θερμαίνομαι, πυρακτούμαι. || —, ἀπατῶμαι, γίνομαι θῦμα λόγων ἀπατηλῶν.

Tavli, T. ἐπθ. tavlanmış, ὁ ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρασίαν, θερμοκρα-

- οίαν, θαλερότητα κτλ., βλ. tav. || —, = semiz, dolgun, εύτραφής. || —söz, λόγος άπατηλός.
- Tavium, T. όν. τεμάχιον άγρου προστεθέν εις τόν άγρόν εκ του γειτονικού. || —çenirmek, κλέπτω εκ των πέριξ του άγρου τόπων και προσθέτω εις τόν ίδιον.
- Tavr = tavır.
- Tavsamak, T. ρμ. ούδ. παρακμάζω, παρέρχομαι, μαραίνομαι, βλ. και ter-simek.
- Tavsamış, T. έπθ. μαραμένος, ξεθυμασμένος.
- Tavsatmak, T. ρμ. (αίτ.) μαραίνω, κάμνω τι να παρέλθη ή άκμή, ή θαλερότης, ή νωπότης κτλ. || —, άφίνω να ξεθυμάνη, να κρυώση.
- Tavsif, A. άφ. iyiliklerini sayma, me-dih, τó προσδιορίζειν διά τινος έπιθέτου, τó χαρακτηρίζειν, έπαινος, περιγραφή. || mehtabın—i, περιγραφή του σεληνόφωτος. || Ankaranın—i, περιγραφή της Άγκύρας. || —etmek, (αίτ.) προσδιορίζω, χαρακτηρίζω, περιγράφω.
- Tavsifi, A. έπθ. ό άνήκων εις τόν έπιθετικόν διορισμόν. || —terkip, ούσιαστικόν και έπίθετον έν συντάξει.
- Tavsiye, A. άφ. τó συνιστάν, σύστασις. || —etmek, (δοτ. αίτ.) συνιστώ. || filân efendiylî size —ederim, συνιστώ ύμιν τόν κ. δεινα [ούχι δέ taktim = προσφέρω]. || bu işe karış-mamanızı —ederim, συνιστώ ύμιν να μη άναμιχθίητε εις τήν υπόθεσιν ταύτην.
- Tavsiyeli, T. έπθ. ό έχων σύστασιν, συστημένος.
- Tavsiyename, T. όν. έπιστολή συστατική.
- Tavsiz, T. έπθ. tavlanmamış, ό μη ύγρανθείς [χάρτης, καπνός κτλ.]. || —, ό μη σφυρηλατηθείς [σίδηρος]. || —, (μτφ.) arık, kuru, ίσχνός.
- Tavşan, T. όν. λαγώς. || —kulağı, (φυτ.) πνευμονιάς, κυκλάμινον. || —otu (φυτ.) πολυπόγων. || —boku, άνθρωπος άχρηστος, άνωφελής. || —kanı, χρώμα πορφυρούν. || —uyukusu, ύπνος έλαφρός. || —ı araba ile avlamak, κυνηγώ τόν λαγών δι' άμάξης, ήτοι ένεργώ βραδέως άλλ' άποτελεσματικώς. || —a kaç, taziya
- tut, tıf mên lağwıf fıye, tıf dē kyngeyinıf kyńı sýllaβe (λέγει), (πρμ.) δηλούσα άνθρωπον διπρόσωπον. || —, λεπτούργός έπεξεργαζόμενος λεπτά άντικείμενα επί ξύλου.
- Tavşancıl, T. όν. άετός καταδιώκων λαγούς. || —otu, (φυτ.) σπονδύλιον.
- Tavşanlamak, T. ρμ. ούδ. ίσχυαίνομαι, λιγνέω ως ό λαγώς.
- Tavşanlık, T. όν. λεπτούργική [έπεξεργασία λεπτών άντικειμένων επί ξύλου].
- Tavuk, T. όν. όρνις. || —göğsü, είδος γλυκίσματος εκ γάλακτος και στήθους όρνιθος. || —götü, άκροχορδών [παρασάρκωια μικρόν εις τούς πόδας]. || —ayağı yemiş, άδιάκριτος, άκριτόμυθος. || —yılı, τó δέκατον έτος παρά τοίς αρχαίοις Τούρκοις. || —otu, (φυτ.) άναγαλλίς.
- Tavukçu, T. όν. όρνιθέμπορος, όρνιθοπώλης.
- Tavukçuluk, T. όν. όρνιθοπωλική. || —, όρνιθοτροφία.
- Tavukluk, T. όν. kümes, tünek, όρνιθών.
- Tavul, Tσαγ. όν. fena hava, κακοκαιρία.
- Tavulga = tabulga.
- Tavus, Σανσκρι. όν. ταώς.
- Tavuslanmak, T. ρμ. ούδ. βρενθύομαι, γαυριώ, καμαρόνω ως ταώς.
- Tavuş, T. όν. ayak sesi, tipiş, έλαφρός βηματισμός.
- Tavuşmak, T. ρμ. ούδ. tipiş tipiş yü-rümek, βηματίζω έλαφρώς.
- Tavzif, A. άφ. vazife vermek, άνάθεσις καθήκοντος. || —etmek (αίτ.) άνατίθημι καθήκον, μισθοδοτώ. || —edilmek, μισθοδοτούμαι, έχω καθήκοντα.
- Tavzih, A. άφ. açıkça söyleme, δια-sάφησις, εξήγησις. || — etmek, (αίτ.) διασαφηνίζω, έπεξηγώ, βλ. και izah.
- Tay, T. έπθ. sinar, όμοιος, γνωστός, όμοιοιδέατης, φίλος.
- Tay, T. όν. at yavrusu, πώλος. || —, μηχανισμός της άνέμης, δι' ού σφίγγουσιν αυτήν.
- Tay [tayy], A. άφ. διάνυσις γινομένη μετά ταχύτητος. || —, έξοβελισμός. || — etmek, (αίτ.) διανύω μετά μεγάλης ταχύτητος. || —etmek, έξοβελίζω φράσιν, λέξιν.

Taya, T. ὄν. sütnine, τροφός, παιδαγωγός παιδίου.
 Tayuk, T. ὄν. tık, dayanılacak nesne, ἔρισμα, στήριγμα.
 Tayanç, T. ὄν. προστασία.
 Tayan, A. ἄφ. uçma, πτήσις. || — etmek, = uçmak, ἵπταμαι.
 Taydaş, T. ἐπθ. akran, yaşıdaş, ὁμήλιξ, ἴσος. || —, φίλος.
 Tayf, A. ὄν. dušta görünen hayal, φάσμα παρουσιαζόμενον καθ' ὕπνους. || — bin, φασματοσκόπιον.
 Tayfa, A. ὄν. gemici, πλήρωμα πλοίου, ναῦται, βλ. καὶ taife.
 Tayfi, A. ἐπθ. φασματικός.
 Tayfun, ἔλλ. ὄν. tulumba, kasırğa, τυφών. || — fırtınası, καταιγίς, σίφων.
 Tayin, A. ἄφ. ayırma, bir iş başına yerleştirme, ὀρισμός, καθορισμός, διορισμός [ὑπαλλήλου]. || — etmek, (αἰτ.) ὀρίζω, καθορίζω, διορίζω ὑπαλλήλον. || — edilmek, ἢ — olunmak, διορίζομαι εἰς τινα θέσιν, ὀρίζομαι, καθορίζομαι.
 Tayir, A. ἄφ. ayıplama, kinama, κατάρσεις, ψόγος, μομφή. || —, etmek, (αἰτ.) ψέγω, μέφομαι, κατακρίνω, κακίζω.
 Tayin, T. ὄν. πνευματικός ἄρχων.
 Tayin, A. ὄν. σιτηρέσιον ἄρτου, κρέατος, κτλ. διδόμενον εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἰδίᾳ. || — ekmeği, ἄρτος τοῦ στρατιωτικοῦ σιτηρεσίου.
 Tayinat, A. ὄν. σιτηρέσια.
 Tayıncı, T. ὄν. κύναιδος, πασχητιῶν, νέος ἄσπενος.
 Tayınlamak, T. ρμ. (αἰτ.) καθορίζω. || —, ἐτοιμάζω, προετοιμάζω.
 Taylak, T. ὄν. aile, οἰκογένεια.
 Taylak, T. ὄν. deve yavrusu, κάμηλος διετής.
 Taymak, T. ρμ. οὐδ. düşmek, πίπτω. || —, = kaymak, ὀλισθαίνω. || —, θυσιάζω [πρόβατον κτλ.].
 Taysınmak, T. ρμ. οὐδ. akran muamelesi etmek, φέρομαι φιλικῶς, θεωρῶ φίλον.
 Tayşı, Tσαγ. ὄν. συγγραφεύς, συντάκτης.
 Tayun = tuyun.
 Tayyar, A. ἐπθ. uçan, uçucu, ἱπτάμενος. || —, (ιατρ.) πλάνης. || —, ὄν. κ. Αἴολος.
 Tayyare, A. ὄν. uçak, uçkan, uçku, ἀερόπλοιον, ἀερόπλανον.

Tayyareci, T. ὄν. uçakçı, ἀεροναύτης, ἀεροπόρος.
 Tayyetmek, T. ρμ. (αἰτ.) çıkarmak, kaldırmak, βλ. tay [tayy].
 Tayyip, A. ἐπθ. iyi, hoş, güzel, καλός, ὠραίος.
 Taz, T. ὄν. abraş, φαλάκρως, πτίλως. || —, ἐπθ. φαλακρός.
 Tazallüm, A. ἄφ. zulümden ikâyet, διεκτραγώδης. || — ü hal, = halinden şikâyet, διεκτραγώδης καταστάσεως ἢ δεινῶν. || — etmek, διεκτραγώδῳ δεινᾷ, ἀδικίας κτλ.
 Tazammun, A. ἄφ. içine alma, ihtiva, ἐμπεριέχειν, ἐμπεριλαμβάνειν. || — etmek, (αἰτ.) ἐμπεριλαμβάνω, ἐμπεριέχω.
 Tazarru, A. ἄφ. alçak gönül ile yalvarma, ἱκεσία. || — etmek, (ἀφαιρ.) ἱκετεύω, δέομαι.
 Tazarruat, A. ὄν. ἱκεσίαι.
 Taze, Π. ἐπθ. yeni, νωπός, πρόσφατος, καινοφανής. || —, = körpe, τρυφερός. || —, = genç, νέος [ἀνήρ, γυνή].
 Tazelemek, T. ρμ. (αἰτ.) yenilemek, ἀναεῶ, ἐπαναλαμβάνω. || —, καθιστῶ τι νωπόν, τρυφερόν.
 Tazelenmek, T. ρμ. οὐδ. yenileşmek, gençleşmek, ἀνηβῶ, γεάζω. || —, ἀναεοῦμαι, καθίσταμαι νωπός, πρόσφατος.
 Tazeleşmek, T. ρμ. οὐδ. gençleşmek, ἀνηβῶ, γίνομαι αὐθις νέος.
 Tazelik, T. ἄφ. gençlik, körpelik, νωπότης, τρυφερότης, νεότης.
 Taz'if, A. ἄφ. artırma, iki kat etme, διπλασίασις. || —, τὸ ἐξασθενίζειν, ἐξασθενίσις. || — etmek, (αἰτ.) διπλασιάζω. || — etmek, ἐξασθενίζω, θεωρῶ τινα ἀσθενή, ἀδύνατον.
 Tazim, A. ἄφ. ağırlama, σεβασμός, σέβας, τιμή. || — etmek, (δοτ.) σέβομαι, τιμῶ, ἀπονέμω τιμὴν, σέβας.
 Tazimat, A. ὄν. τὰ σέβη, ἀπονομή τιμῶν.
 Tazimen, A. ἐπρ. ἐκ σεβασμοῦ ἐκ τιμῆς.
 Tazimî, A. ἐπθ. τιμητικός.
 Tazimkârane, Π. ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ σεβασμοῦ.
 Tazip, A. ἄφ. eziyet, βασανίζειν. || — etmek, (αἰτ.) işkence etmek, βασανίζω.

Tazir, A. ἄφ. ὀζίρ ileri sürme, τὸ προβάλλειν πρόφασιν ἢ δικαιολογίαν.

Tazir, A. ἄφ. darılma, korkutma, yıldı, çikışma, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις. || —etmek, = çikışmak, paylamak, ἐπιπλήττω.

Taziyane, Π. ὄν. kamçı, kırbaç, μαστιγίον. || —, πληκτρον, ἤτοι τὸ δοξάρι τῆς λύρας καὶ ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων.

Taziye, A. ἄφ. avutucu söz, «başın sağ olsun» deme, τὸ συλλυπεῖσθαι. || —etmek, (αἰτ.) «başın sağ olsun» demek, συλλυποῦμαι τίνα [πληγέντα ὑπὸ συμφορᾶς].

Taziyename, Π. ὄν. συλλυπητήριος ἐπιστολή.

Taziz, A. ἄφ. τὸ δοξάζειν, τιμᾶν τίνα. || —etmek, τιμῶ, δοξάζω, περιποιῶμαι, βλ. καὶ izaz.

Tazi, Π. ὄν. av köpeği, zağar, κύων κυνηγετικός, λαγωνικόν.

Tazi, Π. ὄν. tigan, ἄραφ. || —, ἐπθ. ἀραβικός, βλ. καὶ tat, tacik.

Tazılamak, T. ρμ. οὐδ. köpeklemek, ἰσχναῖνω, γίνομαι ἰσχνός ὡς τὸ λαγωνικόν.

Tazlak, T. ἐπθ. φαλακρός || —, (μτφ.) γυμνός, ἄπλοῦς, κοινός, συνήθης, βλ. καὶ taz, taslak.

Tazmin, A. ἄφ. zarar ödeme, τὸ ἀποζημιῶν, ἀποζημιώσεις. || —etmek, (αἰτ.) ἀποζημιῶ. || —ettirmek, (δοτ. αἰτ.) ὑποχρεῶ ἢ ἀναγκάζω τίνα νά ἀποζημιώσῃ τι. || —, σχῆμα ρητορικόν συνιστάμενον εἰς τὸ παρενεῖρῃν μεταξὺ τοῦ ἰδίου λόγου καὶ λόγον ἄλλου.

Tazminat, A. ὄν. ἀποζημιώσεις.

Tazminen, A. ἐπρ. πρὸς ἀποζημιώσιν, δι' ἀποζημιώσεως.

Tazyik, A. ἄφ. sıkıştırma, πίεσις, καταπίεσις, στενοχώρησις. || hava—i, πίεσις ἀτμοσφαιρική. || —görmek, (ἀφαιρ.) sıkıştırılmak, ὑφίσταμαι πίεσιν. || —etmek, (αἰτ.) sıkıştırmak, πιέζω, στενοχωρῶ.

Tazyikat, A. ὄν. καταπίεσεις, πιέσεις.

Tazyikî, A. ἐπθ. πιεστικός, καταναγκαστικός.

Teadül, A. ἄφ. denk gelme, τὸ εἶναι ἰσόρροπον, ἰσόπαλον.

Teahhur, A. ἄφ. μσ. sonraya kalma,

gecikme, τὸ μένειν ὀπίσω, καθυστερήσεις, ἀναβολή, βράδυνσις. || —etmek, = gecikmek, καθυστερῶ.

Teakup, A. ἄφ. biri birinin arkasından gitme, τὸ ἐρχεσθαι τίνα ἢ τι κατόπιν ἄλλου, τὸ διαδέχεσθαι ἀλλήλους, ἀλληλοδιαδοχή, τὸ ἀλλεπάλληλον. || —etmek, (αἰτ.) διαδέχεσθαι ἀλλεπαλλήλως.

Teali, A. ἄφ. erişme, yücelme, yükselme, ἀνύψωσις, μεταρσιώσεις. || —etmek, ἀνυψοῦμαι, μεταρσιοῦμαι.

Tealiperver, AII. ὄν. yükselme ve ilerleme arzu eden, φίλος τῆς μεταρσιώσεως, τῆς προόδου κτλ.

Teamül, A. ἄφ. öteden beri öyle yapma, biri birile iş yapma, κοινή χρῆσις, ἢ τὸ κατ' ἔθος γινόμενον, ἢ ἐπικρατοῦσα τάξις. || —, (χημ.) ἀντίδρασις.

Teamülen, A. ἐπρ. κατ' ἔθος ἐπικρατοῦν, κατὰ τὰ εἰωθότα.

Tearüf, A. ἄφ. tanışma, τὸ γινώσκειν ἀλλήλους, τὸ ἔχειν γνωριμίαν μετὰ τινος.

Tearuz, A. ἄφ. zit gelme, ἀντίθεσις, σύγκρουσις. || —etmek, (β' γεν.) ἀντίκειμαι, ἀντιστρατεύομαι, συγκρούομαι.

Teati, A. ἄφ. biri birine verme, τὸ δίδόναι τι ἀλλήλοις, τὸ ἀνταλλάσσειν. || evrak—si, ἀνταλλαγή ἐγγράφων. || —etmek, (β' γεν. καὶ αἰτ.) ἀνταλλάσσω [ἐγγράφα, συμβόλαια, ἐφημερίδας κτλ.].

Teavün, A. ἄφ. yardım, imece, ἀλληλοβοήθεια.

Tebaa, A. ὄν. ὑπήκοι. || — [ἐν χρήσει καὶ ἀντὶ ἐνικοῦ] ὑπήκοος.

Tebaan, A. ἐπρ. uyarak, tâbi olarak, (δοτ.) καθ' ὑποταγὴν, ἤτοι ἀχωρίστως ὁμοῦ μετ' ἄλλου. || —, ἐπόμενος, ἀκολουθῶν.

Tebadül A. ἄφ. değişirme, τὸ ἀνταλλάσσεσθαι, ἀνταλλαγή. || —etmek, (δοτ.) ἀνταλλάσσομαι.

Tebadür, A. ἄφ. μσ. birden hatıra gelme, (δοτ.) τὸ ἐπέρχεσθαι εἰς τὴν διάνοιαν ἀμείσως.

Tebah, II. ὄν. mahvolma, καταστροφή, ὄλεθρος. || —, ἐπθ. mahvolmuş, κατεστραμμένος. || —etmek, (αἰτ.) καταστρέφω, ἐξολοθρεύω. || kendimi —ederim, καταστρέφω ἐ-

μαυτόν. || —olmak, καταστρέφομαι, εξολοθρεύομαι.

Tebahhur, A. άφ. buğulanma, εξάτμι-
σις. || —, = tütsülenme, υποθυμία-
σις, κάπνισμα. || —etmek, εξατμίζο-
μαι, υποθυμιῶμαι, καπνίζομαι.

Tebaiyet, A. άφ. uyma, tâbi olma,
(δοτ.) απομίμησης, υποταγή, ακολου-
θία. || —etmek, (δοτ.) μιμούμαι, υπο-
τάσσομαι, ακολουθῶ. || —, = tebaa-
lik, ὑπηκοότης.

Tebareke, A. ρμ. εύλογητός εἴη! ||
tebarekallah, εύλογητός ὁ Θεός.

Tebaüt, A. άφ. uzaklaşma, τὸ ἀφίστα-
σθαι δύο ἢ περισσοτέρους ἀπ' ἀλ-
λήλων, απομάκρυνσις. || —etmek,
(άφαιρ.) απομακρύνομαι.

Tebayün, A. άφ. uymama, tezat, δια-
φωνία, ἐναντιότης, ἀντίθεσις. || —,
(άριθ.) ἀσυνδιαρετότης, ἥτοι τὸ εἶ-
ναι δύο ἀριθμούς πρώτους πρὸς ἀλ-
λήλους.

Tebcil, A. άφ. büyütime, kutlama, τὸ
σέβασθαι, σεβασμός, τιμή. || —etmek,
(αἰτ.) kutlulamak, γεραίρω, τιμῶ,
σέβομαι. || Cümhuriyet günüüü her-
kes —etmelidir, πᾶς τις πρέπει νὰ
τιμᾷ, νὰ γεραίρῃ τὴν ἡμέραν [τῆς
ἀνακηρύξεως] τῆς Δημοκρατίας.

Tebdil, A. άφ. değiştirme, μεταβολή,
ἀλλαγὴ, μεταμπίσεις, ἀντικατάστα-
σις. || —hava, ἢ hava—i, ἀλλαγὴ ἀέ-
ρος, κλίματος. || —i kıyafet, μεταμ-
πίσεις. || —, ὄν. ὑπάλληλος τῆς μύ-
στικῆς ἀστυνομίας. || —, μονάρχης ἢ
ἄλλος περιφερόμενος μετημφιεσμέ-
νος καὶ ἄγνωστος. || —etmek, (αἰτ.)
değiştirmek, μεταβάλλω, ἀλλάσσω,
ἀντικαθιστῶ. || —e çıkarak, περιφε-
ρομαι, ἐξέρχομαι μετημφιεσμένος.

Tebdilen, A. έπρ. değişik olarak, εἰς
ἀντικατάστασιν. || —, μετημφιεσμέ-
νος. || —gezme, περιφέρομαι ὡς ἄ-
γνωστος.

Tebeddül, A. άφ. değişme, τὸ μετα-
βάλλεσθαι, μεταβολή, ἀλλαγὴ, ἀντι-
κατάστασις. || —etmek, μεταβάλλο-
μαι.

Tebeddülât, A. ὄν. değişiklikler, με-
ταβολαί, ἀλλαγαί.

Tebekhiir, A. άφ. çok bilgilik, εύρυ-
μάθεια, σοφία.

Tebel, T. ὄν. kivrım, buruşuk, ρυτίς,
πτυχή.

Tebelleş, T. ὄν. musallât, ἐνοχλητικός,
μάστιξ, τύραννος. || —olmak, = asin-
tilik etmek, ἐνοχλῶ, μαστίζω, δὲν
ἀφίνω ἤσυχον.

Tebellûğ, A. άφ. τὸ λαμβάνειν ἔγγρα-
φον κοινοποιούμενον, ὡς κλῆσιν,
ἀπόφασιν δικαστικὴν, κτλ. || —et-
mek, λαμβάνω κλῆσιν, κοινοποιῶ-
σιν κτλ.

Tebellür, A. άφ. billürleşme, κρυστάλ-
λωσις. || —etmek, κρυσταλλοῦμαι,
ἀποκρυσταλλοῦμαι. || —ettirmek, (αἰτ.)
κρυσταλλοποιῶ, ἀποκρυσταλλόνω.

Teber, II. ὄν. balt, πέλεκυς, δόρυ. ||
—, εἶδος πελέκειος ἐν σχήματι ἡμι-
σελήνου, ὃν κρατοῦσιν οἱ δεξιῖσαι
ἀντὶ ράβδου. || —, εἶδος λευκοῦ κρύ-
νου.

Teberleş = tebelleş.

Teberri, A. άφ. uzaklaşma, çekilme,
απομάκρυνσις, ἀπαλλαγὴ, τὸ ἀνεύ-
θυνον, ἀποστροφή. || —etmek, =
uzaklaşmak, yakayı sıyırmak, ἀπαλ-
λάσσομαι.

Teberru, A. άφ. hediye, iane, προσ-
φορά ἢ δωρεὰ κτημάτων, χρημάτων
κτλ. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) bağışla-
mak, προσφέρω, δωροῦμαι κτήμα-
τα κτλ.

Teberruan, A. έπρ. hediye olarak, ὡς
προσφοράν, ὡς δωρεάν [ιδίᾳ πρὸς
ἀγαθοεργὸν σκοπόν].

Teberruat, A. ὄν. προσφοραί, δωρεαί.

Teberrük, A. άφ. uğur sayma, τὸ θεω-
ρεῖν τι πρόξενον εὐτυχίας, εὐλογίας.
|| —, εὐλογία. || —, προσφορά

Teberrüken, A. έπρ. uğur sayarak, ὡς
καλὸν οἰωνόν, εὐλογίαν, εὐτυχίαν,
ἐπ' εὐλογίαις τοῦ Θεοῦ.

Teberrüt, A. άφ. soğuma, τὸ ψύχειν,
ψύξις. || —etmek, = soğumak, ψύχο-
μαι, ψυχραίνομαι.

Tebessüm, A. άφ. gülümseme, μει-
δίαμα. || —etmek, = büyük altından
gülme, μειδιῶ, προσμειδιῶ.

Tebeşir, II. ὄν. κιμωλία.

Tebevül, A. άφ. işeme, οὐρησις. || —
etmek, = işemek, akıtmak, οὐρῶ.

Tebeyyün, A. άφ. meydana çıkma, τὸ
γίνεσθαι φανερόν, δηλόν, ἀποδει-
κνύεσθαι. || —etmek, ἀποδεικνύομαι.

Teb'iden, A. έπρ. uzaklaştıracak, δι'
ἀπομακρύνσεως.

Teb'idetmek, T. ρμ. (αἰτ. άφαιρ.)

- sürmek, kovmak, ἀπομακρύνω, ἔξορίζω.
- Teb'it, A. ἄφ. kovma, sürgün etme, ἀπομάκρυνσις, ἔξορία || —, (ιατρ.) ἀπομάκρυνσις, ἀπαγωγή τῶν μυόνων.
- Tebliğ, A. ἄφ. bildirme, ulaştırma, διακοίνωσις, διαβίβασις, κοινοποιήσις || resmî—, ἐπίσημος κοινοποιήσις. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) διαβιβάζω, κοινοποιῶ. || —olunmak ἢ —edilmek, κοινοποιοῦμαι [διαταγή, ἀπόφασις κτλ.].
- Tebliğat, A. ὄν. κοινοποιήσεις. || —, διακοινώσεις, παραστάσεις [διπλωματικά].
- Tebremek, T. ρμ. οὐδ. δονοῦμαι, κινοῦμαι.
- Tebrenmek, T. ρμ. οὐδ. kimildanmak, κινοῦμαι, δονοῦμαι, καταβάλλω προσπάθειαν, ταράσσομαι.
- Tebreşmek, T. ρμ. οὐδ. ταράττομαι, κινοῦμαι, προσπαθῶ.
- Tebreştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ταράττω, ἀνακινῶ, ἐρεθίζω.
- Tebretmek, T. ρμ. (αἰτ.) κινῶ, μετακινῶ, ταράττω.
- Tebrik, A. ἄφ. kutlulama, τὸ συγχαίρειν, συγχαρητήριο. || yeni yıl—i, τὸ συγχαίρειν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει. || —etmek, (αἰτ.) kutlulamak, συγχαίρω.
- Tebrikât, A. ὄν. συγχαρητήρια.
- Tebriken, A. ἐπρ. (αἰτ.) συγχαίρων.
- Tebrikname, All. ὄν. συγχαρητήριος [ἐπιστολή, γράμμα].
- Tabrit, A. ἄφ. soğutma, τὸ ψύχειν, ψύξις. || —etmek, (αἰτ.) ψύχω, ψυχραίνω, καθιστῶ ψυχρόν.
- Tebriye, A. ἄφ. kurtarma, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ χρέους. || —, = beraet hükmi, ἀθώωσις ἀπὸ κατηγορίας. || —etmek, (αἰτ. ἀφαιρ.) ἀπαλλάττω, ἀθωῶ.
- Tebyiz, A. ἄφ. beyazlatma, λεύκανσις. || —, = temize çekme, ἀντιγραφὴ ἐγγράφου εἰς τὸ καθαρὸν. || —etmek, ἀντιγράφω εἰς τὸ καθαρὸν.
- Tecahül, A. ἄφ. bilmezlenme, προσποίησις ἀγνοίας, ἀγνοία προσποιητή. || —ü ârif = bildiğini bilmezliğe vurmak, τὸ γνωστὸν ἐκφέρειν ὡς ἀγνωστον [σχῆμα λόγου]. || —etmek, προσποιοῦμαι ἀγνοίαν.
- Tecahülkârane II. ἐπρ. προσποιητῶς.
- Tecanüs, A. ἄφ. bir cinsten olma, τὸ εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶδους, γένους, ὁμογένεια.
- Tecasür, A. ἄφ. yiğitlenme, θάρρος, τόλμη, θράσος, βλ. καὶ içtisar,
- Tecaviüz, A. ἄφ. aşma, ὑπερβάσις ὀρίων, προσβολή, ἐπίθεσις. || —etmek, (αἰτ.) aşmak, üzerine yürümek, ὑπερβαίνω τὰ ὄρια, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι.
- Tecaviüzat, A. ὄν. ἐπιθέσεις, προσβολαί.
- Tecaviüzi, A. ἐπθ. ἐπιθετικός [ἀντίθ. τοῦ tedafii].
- Tecaviüzkârane, II. ἐπθ. ἐπιθετικός, προσβλητικός. || —, ἐπρ. ἐπιθετικῶς, προσβλητικῶς.
- Teccal, A. ὄν. ἀντίχριστος. || —, (μτφ.) acis bucus, çirkin, δύσμορφος, δυσειδής, ἔκτρωμα.
- Tecdiden, A. ἐπρ. yenileştirmekle, δι' ἀνακαινίσεως, ἐκ νέου, ἐξ ὑπαρχῆς.
- Tecdit, A. ἄφ. yenileme, tazeleme, τὸ ἀνανεοῦν, ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις. || —etmek, (αἰτ.) ἀνανεῶ [φιλίαν, συμβόλαιον, ἐνδύματα κτλ.].
- Tecebbür, A. ἄφ. zorlama, ἀλαζονεία, οἷσις, ἔπαρσις, ἡθὸς δυνάστου.
- Teceddüt, A. ἄφ. yenilik, τὸ ἀνανεοῦσθαι, ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις, ἀναγέννησις, παλιγγενεσία, νεωτερισμός. || —etmek, = yenilenmek, ἀνανεοῦμαι, ἀναγεννώμαι, ἀνηβῶ.
- Teceddüdat, A. ὄν. yenilikler, ἀναγέννησις, παλιγγενεσία, ἀνανέωσις,
- Tecelhiüz, A. ἄφ. cihazlanma, τὸ προικίζεσθαι, ἐφοπλίζεσθαι, προικισμός κόρης, ἐξάρτησις, ἐφοπλισμός πλοίου, στρατοῦ.
- Tecelli, A. ἄφ. görünme, τὸ φανεροῦσθαι, ἐκδήλωσις, ἐμφάνισις. || —etmek, ἐμφανίζομαι, διαλάμπω, ἐπιφαίνομαι, παρουσιάζομαι. || idi—, = haçın suya atılması, ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων (Χριστ.). || —, = mut, talih, τύχη. || —si yaver, = mutlu, ἡ τύχη τοῦ εἶναι εὐνοϊκή. || —sine küsmek, ἀγανακτεῖ [κακιοῖν] κατὰ τῆς τύχης του.
- Tecellisiz, T. ἐπθ. mutsuz, talihsiz, ἀτυχής, κακότυχος.
- Tecellisizlik, T. ὄν. ἀτυχία, κακοτυχία.
- Tecelliyat, A. ὄν. görüşler, ὁπτασίαι.
- Tecellüt, A. ἄφ. yalandan yiğitlik, ψευδὴς ἐπίδειξις γενναιότητος.

Teceme, T. ὄν. iyi kullanış, καλὴ διοίκησις, καλὴ χρῆσις

Tecemmü, A. ἄφ. toplanma, birikme, birleşme, τὸ συναθροίζεσθαι, συνέρχεσθαι, συνάθροισις, || —etmek, = toplanmak, birikmek, συναθροίζεσθαι. || meclis —etmek, = meclis toplanmak, τὸ συμβούλιον συνέρχεται. || halk —etmek, συνέρχεται ὁ λαός.

Tecemmül, A. ἄφ. süs, τὸ κοσμεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι, κόσμησις, καλλωπισμός.

Tecemmülât, A. ὄν. καλλωπισμοί, ἐπιπλα οἰκιακά.

Tecemmüt, A. ἄφ. μσ. donma, πῆξις. || —etmek, = donmak, πήγνυμαι. βλ. καὶ tecmit.

Tecen, T. ὄν. dağ keçisi, αἴγαγρος, κ. ἀγριοκάτσικον.

Tecennün, A. ἄφ. delirme, çıldırma, παραφροσύνη. || —etmek, = çıldırmak, παραφρονῶ, δαιμονίζομαι.

Tecerrüt, A. ἄφ. ciplänma soyunma, ἀπόδυσις, ἀπογύμνωσις. || —, ἀγασία. || —, βίος μονήρης. || —etmek, = soyunmak, ἀπεκδύομαι, ἀπογυμνοῦμαι. || —etmek, = παραιτοῦμαι τῶν τοῦ κόσμου, μονάζω, διάγω βίον μοναχικόν.

Tecessüm, A. ἄφ. vücut peyda etme, ἐνσάρκωσις, προσωποποιήσις, || —etmek, ἐνσαρκοῦμαι, λαμβάνω, σάρκα, μορφήν, ὑπόστασιν, παρίσταμαι. || —ettirmek, (αἰτ.) κάμνω νὰ λάβῃ, ἥτοι δίδω σῶμα, παριστάνω, φαντάζομαι νοερώς.

Tecessüs, A. ἄφ. araştırma, yoklama, ἔρευνα ἐξέτισις, πολυπραγμοσύνη. || —, κατασκόπευσις. || —kolu, ἀπόσπασμα κατασκοπευτικόν, περιπολία. || —etmek, ἔρευνῶ, ἐξετάζω, πολυπραγμονῶ.

Tecessüsât, A. ὄν. ἔρευναι, ἐξετάσεις, κατοπτεύσεις.

Tecessüt, A. ἄφ. vücut bulma, τὸ ἐνσαρκοῦσθαι, ἐνσάρκωσις. || —etmek, ἐνσαρκοῦμαι.

Tecevvüz, A. ἄφ. τὸ ὁμιλεῖν μεταφορικῶς. || —, τὸ θεωρεῖν θεμιτὸν τὸ ἀθέμιτον.

Tecevvüzen, A. ἐπρ. μεταφορικῶς.

Tecezzi, A. ἄφ. bölünüş. μερισμός. || —, etmek, = bölünmek, μερίζομαι, τέμνομαι.

Tecil, A. ἄφ. başka güne atma, günden güne atma, παροχή προθεσμίας, ἀναβολῆς, ἀναβολή. || —etmek, (αἰτ.) ἀναβάλλω. || —olunmak, = ἀναβάλλομαι (ἀντίθ. τοῦ facil).

Teclit, A. ἄφ. kitaplara kap geçirme, τὸ δένειν, δέσιμο, περικάλυψις [βιβλίου]. || —etmek, (αἰτ.) περικαλύπτω βιβλίον. || —ettirmek, (δοτ. αἰτ.) δίδω [τῷ βιβλιοδέτῃ] νὰ δέσῃ βιβλίον.

Tecmil, A. ἄφ. güzelletme, καλλωπισμός, βλ. καὶ tezyin.

Tezmit, A. ἄφ. dondurmak, τὸ πηγνύειν, πῆξις.

Tecnis, A. ἄφ. iki manalı söz söyleme, τὸ λέγειν διφορούμενας λέξεις, λογοπαίγνια, παρονομασίας,

Tecrim, A. ἄφ. cezaya çarptırma, τιμωρία διὰ προστίμου. || —etmek, (δοτ. β' γεν.) τιμωρῶ διὰ προστίμου. || —etmek, (μτφ.) ὑποβάλλω εἰς ἔξοδα περιττά.

Tecrit, A. ἄφ. soyma, ἀπόδυσις, ἀπογύμνωσις, yalnız bırakma, ὁπομόνωσις. || —etmek, (αἰτ. ἀφαιρ.) soymak, ἀπεκδύω, ἀπογυμνῶ.

Tecrübe, A. ἄφ. deneme, sinama, δοκιμή, πείραμα, ἀπόπειρα. || —, = görgü, pişkinlik, πείρα. || —etmek, (αἰτ.) δοκιμάζω, ποιῶ, πείραμα.

Tecrübeli, T. ἐπθ. görgülü, pişkin, πεπειραμένος.

Tecrübesiz, T. ἐπθ. ὁ μὴ πεπειραμένος, πρωτόπειρος, ἀρχάριος.

Tecrübesizlik, T. ὄν. ἀπειρία.

Tecrübeten, A. ἐπρ. ἐκ πείρας, δοκιμῆς.

Tecrübi, A. ἐπθ. πειραματικός, πρακτικός, ἐμπειρικός. || fiinunü —ye, πειραματικαὶ ἐπιστήμαι.

Tecvit, A. ἄφ. iyileşme, ıslah, βελτίωσις. || —, = şifa, ὑγίανσις. || —, καλὴ ἀπαγγελία. || —, ἐπιστήμη διδάσκουσα τὸν τρόπον τοῦ ἐμμελῶς ἀναγινώσκειν τὸ Κοράνιον

Tecvîz, A. ἄφ. bırakma, müsaade eyleme; τὸ ἐπιτρέπειν, τὸ θεωρεῖν τι ὡς θεμιτὸν, ἄδεια, || —etmek, (αἰτ.) ἐπιτρέπω, ἐγκρίνω.

Tecziye, A. ἄφ. cezalandırma, τιμωρία. || —etmek, (αἰτ.) belletmek, yargurmak, τιμωρῶ.

Teçhil, A. ἄφ. bilmediğini yüzüne

- vurma, κατηγορία ἐπὶ ἀμαθείᾳ. || — etmek, (αἰτ.) κατηγορῶ τινος ἀμάθειαν.
- Teçhiz, A. ἄφ. donatma, silâhlama = yaraklama, προικισμός κόρης, ἐφοπλισμός, ἐξάρτησις, ἐφορίας πλοίου, στρατοῦ. || — etmek, (αἰτ.) yaraklamak, ἐφοπλίζω στρατόν, πλοῖα, προικίζω.
- Teçizat, A. ὄν. ἐφοπλισμός στρατοῦ, κτλ. βλ. teçhiz.
- Teçsim, A. ἄφ. vücut verme, τὸ δίδοναι σῶμα, προσωποποιήσις. || —, = büyük gösterme, μεγέθυνσις, φούσκωμα.
- Tedabir, A. ὄν. bir işin sonunu düşünererek kurulan düzenler, μέτρα, ἤτοι μέσα πρὸς διεξαγωγὴν, ἐπιτυχίαν προγράμματός τινος. || — ittihaz etmek, λαμβάνω τὰ μέτρα, || — işedide, μέτρα αὐστηρά.
- Tedafü, A. ἄφ. karşı durma, τὸ ἀπωθεῖν ἀλλήλους, ἀμύνεσθαι, ἄμυνα.
- Tedafii, A. ἄφ. ἀμυντικός.
- Tedahül, A. ἄφ. biri birinin içine girme, τὸ εἰσερχεσθαι τὸ ἐν ἐντὸς τοῦ ἄλλου. || —, καθυστέρησις [ἐπὶ μισθῶν ἢ ὑποθέσεων]. || bilâ—. ἄνευ καθυστέρήσεως. || — de kalmak, καθυστερῶ.
- Tedarik, A. ἄφ. hazırlama, τὸ προμηθεύεσθαι, προμήθεια, προπαρασκευή, πρόβλεψις, ἐφόδιον. || — etmek ἢ — görmek, (δοτ. αἰτ.) προμηθεύομαι, ἢ προμηθεύω.
- Tedarikât, A. ὄν. hazırlık, προετοιμασίαι προπαρασκευαί.
- Tedarikli, T. ἐπθ. hazırlıklı, προπαρασκευασμένος, προνοητικός, προμηθεύς. || — bulunmak, προνοῶ, ἐτοιμάζομαι ἀπέναντι παντός ἐνδεχομένου.
- Tedariksiz, T. ἐπθ. ἀπροετοιμάστος, ἐπιμηθεύς.
- Tedariksizlik, T. ὄν. ἐπιμήθεια, ἔλλειψις προνοίας.
- Tedavi, A. ἄφ. sağlama, em, νοσηλεία, θεραπεία, θεραπευτική. || — etmek, (αἰτ.) em etmek, θεραπεύω, νοσηλεύω.
- Tedavihane, II. ὄν. sıhhat yurdu, θεραπευτήριον, ἰατρεῖον.
- Tedavül, A. ἄφ. kullanılma, elden ele geçme, τὸ κυκλοφορεῖν, κυκλοφο-

- ρία [νομισμάτων, χρεωγράφων, εἰδήσεων]. || — e çıkarmak, θέτω εἰς κυκλοφορίαν. || — etmek κυκλοφορῶ.
- Tedbir, A. ἄφ. bir işin sonunu düşünererek kurulan düzen, μέτρον, ἤτοι σχέδιον, μέσον πρὸς διεξαγωγὴν ἢ ἐπιτυχίαν. || —, οἰκονομία, μέριμνα, φροντίς.
- Tedbirli, T. ἐπθ. düşünceli, περιεσκεμμένος. || — ἐπρ. περιεσκεμμένως. || — davranmak, ἐνεργῶ περιεσκεμμένως.
- Tedbirsiz, T. ἐπθ. patavsiz, ἀπερίσκεπτως, αὐσύνετος.
- Tedbirsizce, T. ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὀλίγον ἀπερισκέπτως.
- Tedbirsizlik, T. ἄφ. ἀπερίσκεψία, ἀσυνεσία.
- Tedenni, A. ἄφ. düşkünlük, gerileme, aşağılama, παρακμή, ἔκπτωσις. || — etmek, = düşmek, παρακμάζω, ἐκπίπτω.
- Tederrüs, A. ἄφ. öğrenme, okuma, τὸ σπουδάζειν, σπουδή, διδάσκεσθαι. || — etmek, (αἰτ. ἀφαιρ.) διδάσχομαι, ἀκούω μαθήματα.
- Tediben, πρὸς διαπαιδαγώγησιν, ἢ πρὸς σωφρονισμόν, τιμωρίαν.
- Tedibi, A. ἄφ. uslandırıcı, μορφωτικός. || —, = cezalandırıcı, σωφρονιστικός.
- Tedip, A. ἄφ. uslandırma, διαπαιδαγώγησις, μόρφωσις, ἀγωγή. || —, = cezalandırma, σωφρονισμός, ποινή, τιμωρία. || — etmek, (αἰτ.) παιδεύω, μορφῶ, σωφρονίζω, τιμωρῶ. || — olunmak, παιδεύομαι, σωφρονίζομαι, τιμωροῦμαι.
- Tedirgin, T. ἐπθ. bihuzur, ἀνήσυχος.
- Tedirginlik, T. ὄν. ἀνησυχία.
- Tediye, A. ἄφ. ödeme, ἀπότησις, πληρωμή ὀφειλῆς. || — etmek (αἰτ.) ἀποτίω, πληρόνω.
- Tedmir, A. ἄφ. yok etme, mahvetme, ὀλεθρος, καταστροφή. || — eylemek, (αἰτ.) καταστρέφω, ἐξολοθρεύω.
- Tedricen, A. ἐπρ. yavaş yavaş, refte refte, βαθμυδόν, βαθμολογικῶς.
- Tedrici, A. ἐπθ. yavaş yavaş yapılan, βαθμιαίος, βαθμολογικός.
- Tedric, A. ἄφ. yavaş yavaş ilerleme, τὸ προχωρεῖν βαθμιαίως, βαθμυδόν, βαθμολογικῶς.
- Tedris A. ἄφ. okutma, τὸ διδάσκειν, διδασκαλία. || — etmek, (αἰτ.) διδά-

σχω. || Türkçe—etmek, διδάσκω τὴν Τουρκικὴν.

Tedrisat, A. ὄν. okutulan şeyler, διδασκαλῖαι, παιδευσις. || ilk —, πρώτη παιδευσις. || orta —, μέση παιδευσις.

Tedrisi, A. ἐπθ. διδακτικὸς, καθηγητικός, σχολικός.

Tedvin, A. ἄφ. türlü türlü, büyük ve iyi kitapları veya şiirleri bir araya toplama, κωδικοποιήσις, συλλογὴ ἐπιστημονικῶν ἔργων ἢ ποιημάτων. || —etmek, (αἰτ.) κωδικοποιῶ.

Tedvir, A. ἄφ. çevirme, döndürme, στροφή, τὸ στρέφειν. || —, διοίκησις, διακυβέρνησις. || —, τὸ καθιστάναι τι σφαιρικόν, στογγύλον. || —etmek, (αἰτ.) στρέφω, διοικῶ, διευθύνω.

Teeddüben, A. ἐπρ. utanarak, ἐκ συστολῆς, σεβασμοῦ. || —sesimi çıkarmadım, ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

Teeddüp, A. ἄφ. utanma, sikilma, τὸ λαμβάνειν ἄγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφωσις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη. || —etmek, (δοτ.) μορφοῦμαι, συστέλλομαι ἐκ σεβασμοῦ.

Teehhül, A. ἄφ. evlenme, σύζευξις, γάμος. || —etmek, (αἰτ.) evlenmek, izilenmek, νυμφεύομαι, συζεύγνυμαι.

Teellüm, A. ἄφ. acınma, kederlenme, ἄλγος, θλίψις. || —etmek, ἄλγῳ, θλίβομαι.

Teemmül, A. ἄφ. iyice düşünüş, σκέψις ἐπισταμένη, διάσκεψις. || —etmek, (αἰτ.) διασκέπτομαι, συλλογίζομαι ἐπισταμένως. || bilâ —, = düşüncesiz olarak, ἀπερισκέπτως.

Teemmülsüz, T. ἐπθ. düşüncesiz, ἀπερίσκεπτος, ἐλαφρός. || —, ἐπρ. ἀπερισκέπτως.

Teemmülsüzlük, T. ἄφ. düşüncesizlik, ἀπερισκεπρία, ἐλαφρότης.

Teenni, A. ἄφ. yarça, yavaş gitme, βραδύτης συνετὴ καὶ περιεσκεμμένη.

Teessüf, A. ἄφ. acınma, λύπη, θλίψις. || —etmek, (ἀφαιρ.) λυποῦμαι, θλίβομαι. || —olunmak, (ἀπρόσ) λυπείται τις. || —olunur ki, τὸ λυπηρόν εἶναι ὅτι... || —olunacak şey, λυπηρόν, θλιβερόν.

Teessür, A. ἄφ. acı duyma, ἐντύποις, συγκίνησις, θλίψις. || —göstermek, = ununmak, (ἀφαιρ.) συγκινούμαι, ἐπηρεάζομαι.

Teessüs, A. ἄφ. μσ. yerleşme, temel-

leşme. θεμελίωσις, παγίωσις, ἴδρυσις, σύστασις. || —etmek, θεμελιουθῆναι, ἰδρῦεσθαι, παγιοῦσθαι. || —, (ζημ.) βασιποίησις.

Teeyyüt, A. ἄφ. μσ. sağlamlaşma, τὸ ἐνισχύεσθαι. ἐνίσχυσις, ἐπίρρωσις, ἐπιβεβαίωσις. || —etmek, (β' γεν.) ὑποστηρίζομαι, ἐπιβεβαιούμαι, ἐπιρρώννυμαι.

Tef, Π. ὄν. def, σειστρον.

Tefahhum, A. ἄφ. (ζημ.) kömürleşme, ἀπανθράκωσις. || —etmek, ἀπανθρακούμαι.

Tefahur, A. ἄφ. öğünme, ὑπερηφάνεια. καύχησις || —etmek, (β' γεν.) ὑπερηφανεύομαι, καυχῶμαι, βλ. καὶ iftihar.

Tefarik, A. ὄν. ἔργα διακεκριμένα, ἐκλεκτά, κομψά. || —, ἄρωμα μόσχου.

Tefavüt, A. ἄφ. iki şey arasında ki fark, διαφορὰ μεταξὺ δύο πραγμάτων κατὰ τὸ μέγεθος, τὴν ποιότητα, τὴν ἀξίαν κτλ.

Tefavütsüz, T. ἐπθ. farksız, ὁ μὴ ἔχων διαφοράν.

Tefazul, A. ἄφ. fark, διεκδίκησις ὑπεροχῆς, πρωτείων. || —, (μθμ.) διαφορὰ μεγαλειτέρου ποσοῦ ἀπὸ μικροτέρου.

Tefazulî, A. ἐπθ. διαφορικός. || —hesap, (μθμ.) διαφορικός ὑπολογισμός.

Tefciri, A. ἐπθ. ἐξανθηματικός.

Tefe, T. ὄν. defe, ἐφίπτιον μὲ ποδιὰς στογγύλας. || —, = tef gibi yunarlak, πρᾶγμα στογγύλον ὡς τὸ σείτρον. || —, κύλινδρος, ἢ δέμα ὑφάσματος ἢ μετὰλλου εἰς λεπτὰς πλάκας.

Tefeci, T. ὄν. defeci, τοκιστής, τοκογλύφος.

Tefecilik, T. ἄφ. defecilik, τοκογλυφία.

Tefehhüm, A. ἄφ. sezme, τὸ ἐννοεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀνίληψις. || —etmek, (αἰτ.) sezme, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι.

Tefekkür, A. ἄφ. düşünme, διαλογισμός, σκέψις. || —etmek, διαλογίζομαι, σκέπτομαι.

Tefeli, T. ἐπθ. sık dokunmuş bez, πυκνὸν ὕφασμα.

Tefennün, A. ἄφ. bilışı iyi öğrenme, τὸ μαρθάνειν ἐπιστήμης, τὸ γίνεσθαι ἐπιστήμονα. || —etmek, γίνομαι ἐπιστήμων.

- Teferru, A. ἄφ. dallanma, διακλάδωσις || —, = bir asıldan çıkma, ἀπόρροια, παρεπόμενον. || —etmek, (ἄφ.) ἀπορρέω, πηγάζω, παρέπομαι.
- Teferruat, A. ὄν. tafsilât, λεπτομέρεια, τὰ παρεπόμενα, δευτερεύοντα, ζητήματα.
- Teferruğ, A. ἄφ. bir işi bitirip kurtulma, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἐργασίας, ἐνασχολήσεως, κ. ξέννοιασμα. || —etmek, (ἄφαιρ.) ἀπαλλάττομαι, κ. ξεννοιάζω.
- Teferrüs, A. ἄφ. seyir, açılma, ferahlanma, τὸ ἐξέρχεσθαι πρὸς διασκέδασιν στενοχωρίας, μερίμνης, περίπατος. || —e çıkmak, ἐξέρχομαι εἰς περίπατον.
- Teferrüçgâh, II. ὄν. gezinti yeri, τόπος περιπάτου, ἐκδρομῆς.
- Teferrüs, A. ἄφ. anlama, sezme, διάγνωσις ἐκ τῆς φυσιογνωμίας, ἢ ἐκ τινων διδομένων. || —eylemek, (αἰτ. ἄφαιρ.) ἐννοῶ, διαγιγνώσκω, διακρίνω.
- Teferrüs, A. ἄφ. serilme, yayılma, τὸ στρώννυσθαι, στῶσις.
- Teferrüt, A. ἄφ. yalnız kalma, ἀπομόνωσις, χωρισμός, τὸ διακρίνεσθαι, μοναδικότης. || —etmek, (β' δοτ. ἢ β' γεν.) διακρίνομαι, γίνομαι μοναδικός.
- Teressüh, A. ἄφ. cürüyüp dağılma, διάλυσις, ἀποσύνθεσις, σήψις. || —etmek, = ulmak, διαλύομαι, ἀποσυντίθεμαι, σήπομαι.
- Tefeül, A. ἄφ. fal açma, yorma, τὸ προοιωνίζεσθαι, ἐξάγειν οἰωνόν,μαντεύειν. || —, = uğur sayma, τὸ θεωρεῖν αἴσιον οἰωνόν. || —etmek, (ἄφ. ἢ β' γεν.) ἐξάγω οἰωνούς, θεωρῶ καλὸν οἰωνόν.
- Tefenvuk, A. ἄφ. üstün olma, ὑπεροχή, ὑπερτέρησις. || —etmek, (δοτ.) ὑπερέχω, ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω.
- Tefenvüh, A. ἄφ. sönmek, ἐκστόμισις [ἰδίᾳ ἀπρεπῶν λόγων]. || —etmek, (αἰτ.) ἐκφέρω, ἐκστομίζω [λόγους ἀτόπους, ἀπρεπεῖς].
- Tefenvühat, A. ὄν. sönüp sayma, ὕβρεις, βάνανσοι λόγοι.
- Tefeyyüz, A. ἄφ. ilerleme, τὸ προοδεύειν, προάγεσθαι, πρόοδος, προαγωγή, προκοπή. || —etmek, προκόπτω.
- Teffiz, A. ἄφ. havale etme, ἀνάθεσις, διαπίστευσις δημοσίας ὑπηρεσίας. || —, ἐκχώρησις δημοσίων γαιῶν. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) ἀναιτίθηναι, διαπιστεύομαι θέσιν δημοσίαν, ἐκχωρῶ δημοσίας γαῖας.
- Tefhim, A. ἄφ. anlatma, κοινοποιήσις, γνωστοποιήσις, ἐκφώνησις δικαστικῆς ἀποφάσεως πρὸς τοὺς διαδίκους. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) δίδω τινὶ νὰ ἐννοήσῃ τι, μυῶ, γνωστοποιῶ, κοινοποιῶ, ἐκφωνῶ ἀλόφασιν.
- Tefi, T. ὄν. deve, κάμηλος.
- Tefli, T. ἐλθ. teflük, hünerli, ἐπιτήδειος, δεξιός, πεπρωκισμένος διὰ προσόντων.
- Teflük = tefli.
- Tefrih, A. ἄφ. ferahlandırma, τὸ καθιστάναι τινὰ φαιδρόν, εὐθυμον, φαιδρυνσις. || —, (ιατρ.) λανθάνουσα κατὰστασις.
- Tefrik, A. ἄφ. seçme, ayırma, διαλογή, ἐκλογή, διάκρισις. || —etmek, (αἰτ.) διακρίνω. || iyiyi kötüden —etmek, διακρίνω τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ.
- Tefrika, A. ὄν. ayrılık, geçinememelik, διαίρεσις, διχόνοια || —, ἐπιφυλλίς ἐφημερίδος.
- Tefriş, A. ἄφ. döşetme, ἐπίστρωσις, ἐπίπλωσις. || —etmek, (αἰτ.) ἐπιπλῶ, ἐπιστρώννύω. || —olunmak, ἐπιστρώνομαι.
- Tefrişat, A. ὄν. ἐπιπλώσεις.
- Tefrit, A. ἄφ. ἔλλειψις [ἀντίθ. τοῦ ifrat, āyan].
- Tefsir, A. ἄφ. açık anlatma, ἐξηγήσεις, ἐρμηνεία, σχόλιον. || ilmi —, ἐρμηνευτική, ἐξηγητική. || —etmek, (αἰτ.) ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ, σχολιάζω.
- Teftiş, A. ἄφ. araştırma, gözden geçirme, yoklama, ἐρευνα, ἐξελέγξις, ἐπιθεωρήσις, ἐποπτεία. || —etmek, (αἰτ.) ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ.
- Teftişat, A. ὄν. ἐρευναί, ἐπιθεωρήσεις, ἐξελέγξεις.
- Tegafül, A. ἄφ. bilmemezlik etme, προσποίησις ἀγνοίας, ἀπροσεξίας, ἀμελείας. || —etmek, (β' δοτ.) προσποιῶμαι ἀγνοίαν, ἀπροσεξίαν.
- Teğay, T. ὄν. dayı, θείος πρὸς μητρός.
- Tegaze, T. ὄν. teyze, θεία πρὸς μητρός.
- Teğel = teyel.

Teğellemek = teyellemek.

Teğelti = teyelti.

Tehacüm, A. άφ. üşüşme, έφοδος, έπίθεσις. || — etmek, έπιτίθεσθαι, έπέρχεσθαι κατ' άλλήλων, ή έπιτίθεσθαι άλλεπαλλάγως, ταύτοχρόνως εκ διαόρων σημείων

Tehalüf, A. άφ. birbirine uymama, άνομοιότης, διαφωνία.

Tehalük, A. άφ. itişerek koşuşma, άνυπομονησία, ροπή άκατάσχετος, πυρετώδης σπουδή, διακαής έπιθυμία, κ. λαχτάρα. || — göstermek, λαχταρώ κτλ.

Tehame ή tihame, όν. κ. Τέχασ, έπί τών όχθών της Έρυσθράς θαλάσσης, μεταξυ Χιδζάζης και Έμενής. || —, έπόνυμον της Μέκκας.

Tehdit, A. άφ. korkutma, örf, tazir, yilgit, άπειλή. || — etmek, (αίτ.) korkutmak, άπειλώ. || — edilmek ή — olunmak, έπαπειλοῦμαι.

Tehditâmiz, Π. έπθ. άπειλητικός.

Tehdidat, A. όν. άπειλοί. || — görmek, άπειλοῦμαι.

Tehdiden, A. έπρ. (αίτ) korkutarak, δι' άπειλής.

Tehekküm, A. έπρ. eğlenme, istihza, alay, henek, σκώψις, είρωνεία.

Tehekkümen, A. έπρ. είρωνικώς, χλευαστικώς.

Tehekkümü, A. έπθ. istihzalı, είρωνικός.

Tehevvür, A. άφ. kizma, kızış, όργή, θυμός, παραφορά. || — e kapılmak, παρσφέρομαι εξ όργής.

Teheyyüç, A. άφ. coşma, kızgınlık, άναβρασμός, έρεθισμός, karişıklık, ταραχή, συγκίνησης, ένθουσιασμός. || — e gelmek, έρεθίζομαι, συγκινούμαι, ένθουσιώ.

Tehi, Π. έπθ. boş, κενός. || —, = faydasız, boş yere, άσκοπος, άνευ λόγου.

Tehir, A. άφ. sonraya bırakma, άναβολή. || bilâ—, άνευ άναβολής. || — etmek, (δοτ. αίτ.) άναβάλλω. || — edilmek ή — olunmak, αναβάλλομαι, (γραμμ.) επιτάσσομαι.

Tehlike, A. όν. κίνδυνος. || — ye uğratmak, έμβάλλω εις κίνδυνον. || — ye uğramak, εκτίθεμαι εις κίνδυνον. || — den sakınmak, άποφεύγω τόν κίνδυνον.

Tehlikeli, T. έπθ. επικίνδυνος.

Tehlikesiz, T. έπθ. ακίνδυνος. || —, έπρ. ακινδύνως.

Tehlil, A. άφ. άπαγγελία της φράσεως: lâ illâhe ill allah = bir Tanrıdan başka Tanrı yoktur, δέν ύάρχει Θεός εκτός του ένός Θεού.

Tehniye, A. άφ. kutlulama, tebrik, τó συγχαίρειν. || — etmek, (αίτ.) kutlulamak, συγχαίρω.

Tehvin, A. άφ. kolaylatma, hafifletme, έλάφρυνσις, άνακούφισις. || —, = ucuzlatma, ύποτίμησις [έμπορεύματος]. || — etmek, (αίτ.) έλαφρύνω, άνακουγίζω, εύθηνάινω.

Tehzip, A. άφ. düzeltme, terbiye etme, διόρθωσις, βελτίωσις. || — i al-lâk, βελτίωσις ήθών.

Tek, T. έπθ. ό μη άρτιος, ήτοι περιτός. || —, μόνος. || —, μοναδικός, άπαράμιλλος. || —, ήσυχος. || — mi? çift mi? μονόν ή ζυγόν; || — gözlü, μονόφαθλμος. || — durmak, μένω ήσυχος, δέν ταράττομαι. || — komak, άφίνω ήσυχον. || — tük, έπρ. σπαλίδς, ένίοτε. || —, ίνα, μόνον και μόνον. || — hatirini kırmamak için, μόνον και μόνον ίνα μη τόν δυσαρεστής... || —, = yalkı, fert, άτομον.

Tekabül, A. άφ. karşılasma, συνάντησις, άντιμετώπισις. || — etmek, (δοτ. ή β' γεν) άντιμετωπίζεσθαι, συναντάσθαι. || —, (φρσιολ.) άντίθεσις.

Tekâbür, A. άφ. büyüklük satma, έπαρσις, οίσις, βλ. και tekebbür.

Tekâk, T. όν. κλάδοι ός οί της κολοκύνθης κτ'. || —, = dikik, παλούκι.

Tekâlif, A. όν. vergiler, φόροι. || —, προτάσεις [έπί συνεδρίας, συμβάσεως κτλ.].

Tekâmül, A. άφ. τελειοποίησις. || — etmek, (β' γεν.) συμπληροῦμαι, τελειοποιούμαι, βλ. και tekemmül.

Tekâru, Π. όν. etek örne, koşup dalkavukluk etme, εκλιπάρησις, ίκεσία, τó τρέχειν τήδε κακείσε πρός έπιτυχίαν. || —, = kavuk sallama, κολακεία. || — eylemek, (δοτ.) τρέχω έδō κ' εκεί πρός άναζήτησιν, πρός επιτυχίαν, κολακεύω, καθικετεύω.

Tekâsüf, A. άφ. koyulaşma, πύκνωσις, συμπύκνωσις. || — etmek, συμπυκνούμαι.

Tekâsül, A. άφ. üşenme, όκνος, άμέ-

- λεια. || —etmek, (β' δοτ.) ὀκνῶ, ἀμελῶ.
- Tekâsür, A. ἄφ. çoğalma, πολλαπλασίασις, αὐξησις, βλ. καὶ tekessür. || —, = kiriliş, θλάσις. || —, (φυσ.) διάθλασις.
- Tekatu, A. ἄφ. biribirini kesme, τὸ ἀλληλοκόπτεσθαι. || —, (γεωμ.) διατμή. || —noktası, σημεῖον διατομῆς.
- Tekaüdiye, A. ὄν. μισθὸς συντάξεως, βλ. καὶ tekaütlik.
- Tekait, A. ἄφ. τὸ γίνεσθαι ἀτόμαχον, συνταξιούχον.
- Tekaütlik, T. ἄφ. σύνταξις, μισθὸς συντάξεως.
- Tekbir, A. ἄφ. ἡ ἀπαγγελία τῆς γράσεως Allahu ekber = ulu Tanrı, μέγας ὁ Θεός, βλ. καὶ Ekber. || —etmek, ἀπαγγέλλω τὴν γράσιν ulu Tanrı.
- Tekbirhan, AΠ. ἐπθ. ὁ ἀπαγγέλλων τὸ Allahu ekber = ulu Tanrı, μέγιστε Θεέ = Θεέ μου.
- Tekdir, A. ἄφ. darılma, azarlama, ἐπιπληξίς, ἐπιτίμησις. || —etmek, (αἰτ.) darılmak, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ. || —edilmek, ἢ —yemek, (ἀφαιρ.) ἐπιπλήτομαι.
- Tekdiren, A. ἐπρ. (αἰτ.) δι' ἐπιτιμήσεως, ἐπιτιμῶν.
- Teke, T. ὄν. erkek keçi, τράγος. || —sakalı, (φυσ.) τραγοπώγων. || —burnu, ὥς μεγάλη με ὕβους καὶ ἔξογκώματα. || —den süt çıkarmak, ἔξαγω γάλα ἀπὸ τὸν τράγον, (πρμ.) = ἡ θέλησις κατορθοῖ τὰ πάντα. || deniz —si, καρίς. || dere—si, καρκίνος.
- Tekebbür, A. ἄφ. çalım satma, kofalanma, büyüklük taslama, ἔπαρσις, ὑπερηφία, ὑπερηφάνεια, ἀκαταδεξία. || —etmek, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι.
- Tekeffül, A. ἄφ. kefil olma, güveneklik, τὸ ἐγγυᾶσθαι, ἐγγύησις. || —etmek, (δοτ. οἰτ.) güvenek olmak, ἐγγυῶμαι.
- Tekelemek, T. ρμ. μτβ. keçi azmak, ὀργῶ, βατεύω [ἐπὶ τράγου].
- Tekelenmek, T. ρμ οὐδ. azgınlık etmek, ὀρμῶ, ἀνορθῶμαι [ἐπὶ τράγου]. || —, (μτφ.) ὑπερηφανεύομαι [ἐπὶ ὀψιπλούτων ποταπῶν].
- Tekellüf, A. ἄφ. özenme, τὸ ἀναλαμβάνειν ἔργον κοπιῶδες, ἐπιτήδευσις.

- || —, = gösteriş, διατύπωσις, φιλοφρόνησις τυπικῇ, ἐδυμοτυπία. || bilâ—, ἀνευ φιλοφρονησεων.
- Tekellüfçü, T. ὄν. vesveseli, καχύποπτος.
- Tekellüflü, T. ἐπθ. gösterişli, ἐπιτετηδευμένος, πολυτελής. || —, ὁ μετὰ φιλοφρονησων, ἐδυμοτυπιῶν γινόμενος.
- Tekellüfsüz, T. ἐπθ. ὁ ἀνευ ἐπιτηδεύσεων. || —, ὁ ἀνευ φιλοφρονησεων, ἀπέριτος. || —, ἐπρ. ἀπεριτίως.
- Tekellüfsüzlük, T. ὄν. οἰκειότης καλ.
- Tekellüm, A. ἄφ. söyleme, τὸ ὀμιλεῖν, λαλεῖν, ὀμιλία. || —etmek, (αἰτ. ἢ β' γεν.) ὀμιλῶ.
- Tekellüs, A. ἄφ. kireçleşme, (χημ.) ἔξασβέστωσις.
- Tekemmül, A. ἄφ. mükemmel olma, τελειοποίησις. || —etmek, (β' γεν.) τελειοποιούμαι.
- Teker, T. μόρ. ἐν χρήσει κατ' ἐπανάληψιν. || —, = birer birer, ἀνά εἷς, μία, ἕν. || —meker, κατρακύλησις. || —meker yuvarlanmak, κατρακυλῶ.
- Tekerlek, T. ὄν. τροχός. || —parmağı, = yurak, ἀκτίς τροχοῦ. || kağı —i, = yalkı, τροχὸς ἀμάξης. || kocunun beşinci —i, ὁ πέμπτος τροχὸς τῆς ἀμάξης, δηλ. περιττός.
- Tekerlekli, T. ἐπθ. τροχοφόρος.
- Tekerleme, T. ὄν. saçma sapan söz, λόγος ψευδής. || —, ἐπθ. ψευδής.
- Tekerlemek, T. ρμ (αἰτ.) yuvarlamak, κυλίω, κατρακυλῶ.
- Tekerlenmek, T. ρμ. μσ. düşmek, κυλίσομαι, κατρακυλῶ. || —, (μτφ.) ölmek, ἀποθνήσκω.
- Tekerrür, A. ἄφ. tekrarlanma, τὸ ἐπαναλαμβάνεσθαι, ἐπανάληψις. || —etmek, ἐπαναλαμβάνομαι.
- Tekessür, A. ἄφ. çoğalma, τὸ πολλαπλασιάζεσθαι, αὐξησις. || —etmek, πολλαπλασιάζομαι, αὐξάνω.
- Tekevvün, A. ἄφ. vücude gelme, τὸ λαμβάνειν ὑπαρξιν, γένεσις, τὸ ἀναφύεσθαι, παράγεσθαι. || —etmek, ἀναφύομαι.
- Tekfin, A. ἄφ. kefinleme, σαβάνωμα. || —etmek, (αἰτ.) σαβανώνω.
- Tekfir, A. ἄφ. küfür isnat etme, κατηγορεῖν τινα ἐπὶ ἀπιστία.
- Tekfur, A. [Ἄρμ.] ὄν. buyurgan, αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς. || —dağı, = te-

kir dađı, Ραιδεστός. || —sarayı, ὄνομα συνοικίας ἐν Κων/πόλει, βλ. καὶ tekir.

Tekiden, Α. ἐπρ. tekrar ederek, πρὸς ἐπίτασιν, κατ' ἐπανάληψιν [διαταγῆς, γράμματος κτλ.]. || —yazmak, (αἰτ.) ἐπαναλαμβάνω [γράφω κατ' ἐπανάληψιν πρὸς ἐπίτασιν].

Tekin, T. ἐπθ. biricik, μόνος, βοῦς, κενός.

Tekinmek, T. ρμ. οὐδ. ἐτοιμάζομαι, προετοιμάζομαι.

Tekinsiz, T. ἐπθ. ὁ ἔχων ἐντὸς [δαιμόνιαν], ἐπικίνδυνος ἥτοι στοιχειωμένος.

Tekir, T. ἐπθ. στικτός [ἐπὶ ζώων. || —sarayı, μέγαρον, ὄνομα συνοικίας ἐν Κων/πόλει. || —saray, ἀνάκτορον τοῦ Κύρου ἢ Βελισσαρίου [ἐν Κων/πόλει. || —dađı, Ραιδεστός. || —balıđı, τριγλῖς, κ. μπαρμουῖνι. || —, εἶδος πάνθηρος στικτοῦ, βλ. καὶ tekfur.

Tekit, Α. ἄφ. saglamlaştırma, tekrar yazma, ἐπίρρωσις, ἐπανάληψις διατάγματος κτλ. || —(d) etmek, (αἰτ.) ἐπαναλαμβάνω διάταγμα, ἔκθεσιν κτλ.

Tekke, Π. ὄν. μοναστήριον δεσβισῶν [ἄλλοτε]. || —yi bekliyen çorbayı içer, (πρμ.) = ὁ φυλάττων μέρος τι καρποῦται τῶν ὠφελειῶν του (ἀντίστ. ὁ ἐν τῷ ναῷ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ ναοῦ τραφῆσεται.

Teklif, Α. ἄφ. yükletme, ἐπιφόρτισις. || —, = bir şey araştırmak üzere ileri sürülen söz, πρότασις. || —, = vergi, φόρος. || ham—, ἀπαίτησις, παράλογος || —imiz yok, μεταξύ μας δὲν ὑπάρχει ἐθυμοτυπία = φερόμεθα οἰκείως πρὸς ἀλλήλους. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) ἐπιφορτίζω, προτείνω.

Teklifli, T. ἐπθ. ὁ γινόμενος με ἐθυμοτυπίας. || —, ὁ μὴ οἰκείος.

Teklifsiz, T. ἐπθ. yüzgöz, πολὺ σχετικὸς, οἰκείος.

Teklifsizce, T. ἐπρ. yüz göz olmak, ἄνευ διατυπώσεων, ἐλευθέρως, οἰκείως.

Teklifsizlik, T. ὄν. yüz göz olarak, οἰκειότης, θάρρος.

Teklik, T. ὄν. yalnızlık, μόνωσις, ἐνόησις.

Tekme, T. ὄν. tepme, λάκτισμα. || —atmak ἢ —vurmak, (δοτ.) λακτίζω.

Tekmelemek, T. ρμ. (αἰτ. β' γεν.) λακτίζω.

Tekmil, Α. ἄφ. bitirme, συμπλήρωσις, ἀποπεράτωσις. || —, = her, bütün, ὅλος, ὁλόκληρος, ἐξ ὁλοκλήρου. || —etmek, (αἰτ.) tamamlamak, συμπληρῶ, ἀποπερατῶ [κυρ. καὶ μτρ.].

Tekmillenmek, T. ρμ. πθ. tamamlanmak, συμπληροῦμαι, ἀποπερατοῦμαι.

Tekmilletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) [κυρ. καὶ μτρ.] βάλλω ἄλλον ἢ ἄλλους ν' ἀποπερατώτωσι, νά συμπληρώσωσί τι.

Tekne, T. ὄν. σκάφος. || —, πλοῖον. || —, σκάφη.

Tekneci, T. ὄν. σκαφοποιός.

Teknecilik, T. ἄφ. σκαφοποιία.

Tekrar, Α. ἄφ. bir kere daha, ἐπανάληψις. || —, ἐπρ. ἐκ νέου, αὐθις.

Tekrar etmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐπαναλαμβάνω.

Tekrarlama, T. ὄν. ἀπαρ. ἐπανάληψις.

Tekrarlamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἐπαναλαμβάνω.

Tekrarlanmak, T. ρμ. πθ, ἐπαναλαμβάνομαι.

Tekrarlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω τινά νά ἐπαναλάβῃ τι.

Tekrim, Α. ἄφ. ululama, σέβας, τιμή. || —etmek, (αἰτ. ἢ καὶ δοτ.) τιμῶ, ἀπονέμω τιμὴν, σέβας.

Tekrimen, Α. ἐπρ. σεβόμενος, τιμῶν, ἐκ σεβασμοῦ, ἐκ τιμῆς.

Tekrir, Α. ἄφ. tekrarlama, ἐπανάληψις. || —etmek, (αἰτ.) tekrarlamak, ἐπαναλαμβάνω.

Teksif, Α. ἄφ. koyulaştırma, sıklaştırma, τὸ καθιστάναι πυκνόν, πύκνωσις. || havanın —i, πύκνωσις τοῦ ἀέρος.

Teksir, Α. ἄφ. çoğaltma, αὐξησης, πολλαπλασίασις. || —etmek, (αἰτ.) αὐξάνω τι.

Tekvin, Α. ἄφ. vücade getirme, yaratma, τὸ δημιουργεῖν, δημιουργία, γένεσις. || —etmek, (αἰτ.) yaratmak, δημιουργῶ.

Tekziben, Α. ἐπρ. (αἰτ.) διαψεύδων.

Tekzibi, Α. ἐπθ. διαψευστικός.

Tekzip, Α. ἄφ. yalana çıkarma, διαψευσις. || —[b] etmek, (αἰτ.) διαψεύδω.

Tel, T. ὄν. θοῖξ. || —, νῆμος. || —, σύρμα τηλεγράφου. || —, = telgraf, τη-

- λέγραφορ, τηλεγράφημα. || —kadayıf, νηματοειδὲς καδαΐφι. || —vurmak ἢ —çekmek, τηλεγραφῶ. || —kırmak, = pot kırmak, κάμνω σφάλμα, προσκρούω. || —ler takınmak, επιχαίρω, χαίρεκακῶ.
- Telâfuz, A. ἄφ. söyleme, söyleyiş, προφορά. || —etmek, (αἰτ.) προσφέρω.
- Telâfi, A. ἄφ. tamir, kaybolan, şeyi yerine getirme, ἀνάκτησις πράγμα-τος ἀπολεσθέντος, ἀποζημιώσεις, ἀναπλήρωσις, ἐπανόρθωσις, ἐξουδετέρωσις. || —imafat, = bir ziyana karşı biraz fayda gbrüş, ἐπανόρθωσις, ἀνάκτησις ἀπολεσθέντος. || —etmek, (αἰτ.) ἀναπληρῶ, ἐξουδετερῶ [ζημίαν, βλάβην κτλ.].
- Telâhuk, A. ἄφ. biri birine katılma, ἐπιπροσθήκη, τὸ ἀκολουθεῖν τὸ ἐν τῷ ἄλλο. || —, (ιατρ) συνοχή, συνάθρωσις.
- Telâkî, A. ἄφ. buluşma, ulaşma, birleşme, συνάντησις, συνέντευξις. || —, (χειρ.) ἀναστόμωσις. || —etmek, = buluşmak, συναντῶμαι, συντυγχάνω.
- Telâkki, A. ἄφ. alma, anlayış, ἀντίληψις, ὑποδοχή. || —etmek, (αἰτ.) ἐκλαμβάνω, θεωρῶ. || —etmek, (νομ.) ἀποκτῶ. || —, = alma, τὸ λαμβάνειν, λήψις [διαταγῆς].
- Telâkkiyat, A. ὄν. ἀντιλήψεις, θεωρίαι.
- Telâküim, A. ἄφ. yumrukla dövüşme, πυγμαχία.
- Telâsuk, A. ἄφ. yarışma, bitişme, ulaşma, συνάφεια, συγκόλλησις, συνένωσις. || —, πρόσφυσις.
- Telâş, A. ὄν. patırdı, gürültü, acele, ἀνησυχία, βία, θόρυβος, ταραχή. || —etmek, ἀνησυχῶ, βιάζομαι, θορυβούμαι, κάμνω ταραχὴν.
- Telâşçı, T. ὄν. ὁ ἀνήσυχος. || —, ὁ προσποιούμενος ὅτι ἔχει ἀσχολίας ἐπείγουσας.
- Telâşlı, T. ἐπθ. ὁ ἀνήσυχος. || —, ὁ ἔχων ὑποθέσεις ἐπείγουσας καὶ πλήρεις περισπασμῶν.
- Telâşsız, T. ἐπθ. ὁ ἡσυχος, ἀθορύβος. || —, ἐπρ. ἡσύχως, ἀθορύβως.
- Telâtin, T. ὄν. δέρμα ρωσικόν. || —, ἐπθ. ὁ ἐκ ρωσικοῦ δέρματος. || tintin—, (μτφ.) ἀχρηματία, κ. πανὶ μὲ πανί.
- Telâtum, A. ἄφ. dalgaların çarpışması, κλύδων. || —ü derya, κλύδων θαλάσσης.
- Telâvet ἢ tilâvet, A. ἄφ. ἀνάγνωσις εὐχῶν, αἰνῶν. || —kitabı, εὐχολόγιον. || —etmek, (αἰτ.) ἀναγινώσκω εὐχάς, αἰνους.
- Telbe, T. ὄν. σφαῖρα, ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ ἐν σχήματι πτηνοῦ, δι' ἧς οἱ ὀρνιθοθήραι ἀνακαλοῦσι τὸν κρόκην.
- Telebbüs, A. ἄφ. giyinme, ἱμντισμός, ἐνδυμασία, περιβολή. || —etmek, (αἰτ.) giyinmek, ἐνδύομαι.
- Telef, A. ἄφ. öldürme, bozma, zayı, kayır, nabedit, θάνατος, φθορά, ἀπώλεια, καταστροφή, ὄλεθρος. || —etmek, (αἰτ.) öldürmek, φονεύω, bozmak, καταστρέφω, φθείρω, κατασπαθῶ. || —olmak, ἀποθνήσκω, φθείρομαι, χάνομαι, καταστρέφομαι.
- Telefat, A. ὄν. ἀπώλεια, νεκροί [ἐν πολέμῳ, σεισμῳ κτλ.]. || —vermek, ἀφίνω νεκρούς [ἐν πολέμῳ].
- Telefon, ἑλλ. ὄν. nâkilüssavt, τηλέφωνον.
- Telefon etmek, T. ρμ. τηλεφωνῶ.
- Telefonlamak = telefon etmek.
- Telemetre, ἑλλ. ὄν. τηλέμετρον.
- Teles, T. ἐπθ. eski, yırtık pırtık, πεπαιωμένος, ἐφθαρμένος, οὗ τὰ νήματα διακρίνονται [ἐνδυμα, ὕφασμα κτλ.].
- Telesimek, T. ρμ. οὐδ. eskimek, παλαιῶμαι, φθείρομαι [ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὕφασμάτων κτλ.]. || —, = özsüzlenmek, ἀδυνατῶ, φθίνω.
- Teleskop, ἑλλ. ὄν. dürbün, τηλεσκόπιον.
- Telezzüz, A. ἄφ. zevk alma, haz, ἡδονή, εὐχαρίστησις. || —etmek, (β' γεν.) αἰσθάτομαι ἡδονήν.
- Televvün, A. ἄφ. renkten renge geçme, μετάπτωσις ἀπὸ ἐνὸς χρώματος εἰς ἄλλο. || —, (μτφ.) ἀστάθεια, ἀστασία.
- Telgraf, ἑλλ. ὄν. τηλεγράφος. || —, = telgrafname, τηλεγράφημα. || —hattı, γραμμὴ τηλεγραφικὴ. || —çekmek, τηλεγραφῶ.
- Telgrafane ἢτοι telgrafhane, II. ὄν. τηλεγραφεῖον.
- Telgrafçı, T. ὄν. τηλεγραφητής.
- Telgrafi, A. ἐπθ. τηλεγραφικός.
- Telgrafiye, A. ἐπρ. τηλεγραφικῶς.
- Telgrafname, II. ὄν. τηλεγράφημα, βλ. καὶ tel.

Telh, Π. ἐπθ. aci, πικρός.

Telhis, Α. ἀφ. az sözle anlatma, συνοψισμός, περίληψις. || —etmek, (αἰτ.) συνοψίζω, ἐκθέτω περιληπτικῶς.

Telhisçi, Τ. ὄν. ἄλλοτε ποτε ὑπάλληλος τῆς Ύψ. Πύλης, ὅστις συνέταται περιληπτικῶς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις κτλ.

Telif, Α. ἀφ. barıştırma, uzlaştırma, συμφιλίωσις, συμβίβασις. || —, = eser yazma, συγγραφή. || —etmek, (αἰτ.) συμβιβάζω, συμφιλιῶ. || —etmek, συγγάγω, συντάττω. || —, ὄν. σύγγραμμα.

Telifat, Α. ὄν. συγγράμματα.

Telifgerde, Π. ὄν. σύγγραμμα, πόνημα.

Tel'in, Α. ἀφ. lânet etme, τὸ ἀναθεματίζειν, ἀρά.

Telkih, Α. ἀφ. asılama, ἐγκεντρισιμός, δαμαλισμός. || —etmek, (δοτ.) ἐμβολιάζω, δαμαλίζω, κάμνω ἔνεσιν.

Telkin, Α. ἀφ. öğretme, εἰσήγησις, κατήχησις. || —, ὑπόμνησις πρὸς τὸν νεκρὸν γινομένη ἐπὶ τοῦ τάφου ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνταφίαν καὶ συνισταμένη εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ συμβόλου τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) εἰσηγοῦμαι κατηχῶ.

Telkinat, Α. ὄν. εἰσηγήσεις, κατηχήσεις.

Tellâk, Α. ὄν. βαλανεύς.

Tellâkllik, Τ. ὄν. τὸ ἔργον τοῦ βαλανέως.

Tellâl, Α. ὄν. μεσίτης || —, δημόσιος κήρυξ.

Tellâliye, Α. ὄν. μεσιτεία, ἀμοιβή μεσίτου.

Tellâlik, Τ. ὄν. μεσιτεία. || —, τὸ ἔργον τοῦ δημοσίου κήρυκος. || —etmek, μετέρχομαι τὸν μεσίτην, ἢ τὸν δημόσιον κήρυκα.

Telleme ἢ telleme peyniri, Τ. ὄν. εἶδος τυροῦ.

Tellemek, Τ. ρμ. (αἰτ.) teline süslemek, κοσμῶ διὰ λεπτῶν συρμάτων χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ. || telleyip pullamak = ballandırmak, περικοσμῶ, ἐκθειάζω.

Tellendirmek, Τ. ρμ. (αἰτ.) süslemek, στολίζω διὰ λεπτῶν συρμάτων χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ. || —, καθαρίζω τὴν καπνοσύριγγα κτλ. || çubuğu—,

ἀνάπτω τὴν καπνοσύριγγα καὶ κάμνω διάθεσιν.

Tellenmek, Τ. ρμ. πθ. süslenmek, στολίζομαι διὰ λεπτῶν συρμάτων χρυσοῦ κτλ. βλ. προηγούμενα.

Telli, Τ. ἐπθ. ὁ ἐστολισμένος διὰ χρυσηλάτου. || —kuma, ὕφασμα χρυσοῦφαντον. || —bebek, = hoppa, κοῦφος, μωρός.

Telmih, Α. ἀφ. üstü kapalı dokanaklı söz söyleme, ὑπαινιγμός, ἀλληγορία. || —etmek, (αἰτ.) ὑπαινίττομαι.

Telmihan, Α. ἐπρ. (αἰτ.) δι' ὑπαινιγμοῦ, ὑπαινιττόμενος.

Telmihî, Α. ἐπθ. ἀλληγορικός.

Telmiz = tilmiz.

Telsiz, Α. ἐπθ. ἀσύρματος. || —telgraf, ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος. || —telefon, τὸ ἀσύρματον τηλεφώνον.

Teltik, Τ. ὄν. eksik kalan, ἔλλειμα [ποσὸν ὅπερ δέον νὰ προστεθῇ πρὸς συμπλήρωσιν]. || —, = pelteklik, τραυλότης. || —gelmek, ἔρχεται τι ἐλλιπές. || —, ὑπόλοιον λ/σμοῦ.

Teltikli, Τ. ἐπθ. eksik, ἐλλιπής, ἀτελής.

Teltiksiz, Τ. ἐπθ. eksiksiz, tam, πλήρης, ἀνελλιπής, ἀκέραιος.

Telve, Τ. ὄν. kahve tortusu, cavcav, ὑποστάθμη καφέ.

Telvin, Α. ἀφ. boyama, βαφή. || —etmek, (υἰτ.) boyamak, βάφω, χρωματίζω.

Telvis, Α. ἀφ. bulaştırma, kirletme, ρύπανσις, μόλυνσις. || —etmek, (αἰτ.) pisletmek, ρυπαίνω, μολύνω, λερόνω.

Telyin, Α. ἀφ. yumşatma, düzeltme, ἀπάλυνσις, μάλαξις. || —etmek, (αἰτ.) ἀπαλύνω, μαλάσσω, καθιστῶ εὐκόλιον.

Temadi, Α. ἀφ. μσ. uzama, devam etme sürme, παρατείνεσθαι, παράτασις. || —etmek, παρατείνομαι.

Temaruz, Α. ἀφ. yalandan hastalanma, προσποιήσις ἀσθενείας. || —etmek, προσποιεῖσθαι τὸν ἀσθενῆ.

Temas, Α. ἀφ. değme, dokunma, ἐπαφή, ἐπικοινωνία. || —etmek, (δοτ.) ἐφάπτομαι, ἐπικοινωνῶ.

Temasil, Α. ὄν. benziyen şeyler, μορφαί, ἀπεικονίσματα, εἰκόνες.

Temasül, Α. ἀφ. (δοτ.) benzeyiş, ὁμοιότης.

Temasülî, A. ἐπθ. ὅμοιος.

Temaşa, Π. ὄν. seyretme, θέα, θέα-
μα. || — etmek, (αἰτ.) θεῶμαι.

Temaşacı, T. ὄν. seyirci, θεατής.

Temaşager, Π. ὄν. seyirci, θεατής.

Temaşahane, Π. ὄν. θέατρον.

Temaşai, Π. ὄν. θαυματικός.

Temaşalık, T. ὄν. seyir yeri, πινό-
ραμα.

Temayül, A. ἄφ. bir tarafa eğilme,
çarpılma, κλίσις, διάθεσις, τάσις. ||
—, (φυσ.) ἔγκλισις. || —, (ιατρ.) ἐκ-
τροπή. || rahim — ü, μητρολοξότης. ||
— etmek, (δοτ.) κλίνω, τείνω.

Temayülât, A. ὄν. διαθέσεις, κλίσεις.

Tembel, T. ἐπθ. eringen, kabran,
üşengen, uyuntu, ilica ördeği, uy-
şuk, ὀκνηρός, νωθρός, νωχελής. ||
— e iş buyur, sana akıl öğreysin,
(πρμ) πρόσταξον ἐργασίαν τῷ ὀκνη-
ρῷ, νά σοι δώσῃ συμβουλήν.

Tembelhane, T. ὄν. ἐνδιαίτημα ὀκνη-
ρῶν.

Tembellenmek = βλ. ἐπόμενον.

Tembellesmek, T. ρμ. οὐδ. καθίστα-
μαι ὀκνηρός, νωθρός.

Tembellik, T. ἄφ. işsizlik, durgunluk,
atalet, kabranlık, ὀκνηρία, νωχέλεια.

Temcit, A. ἄφ. ululama, αἶνος, δοξο-
λογία. || —, ὕμνος πρὸς τὸν Θεόν,
ψαλλόμενος τὸν ὀρθρον ἐπὶ τοῦ μι-
ναρέ. || — pilâvi, (μτφ.) πρᾶγμα πολ-
λάκις ἐπαναληφθέν, τετριμμένον.

Temdin, T. ἄφ. medenileştirme, ἐκ-
πολίτισις. || — etmek, (αἰτ.) ἐκπολι-
τίζω.

Temdit, A. ἄφ. uzatma, ἐπέκτασις, πα-
ράτασις. || — etmek, (αἰτ.) ἐπιμηκύν-
ω, ἐπεκτείνω, παρατείνω. || — olun-
mak, (πθ.) παρατείνομαι.

Temeddüh, A. ἄφ. öğünme, περιαν-
τολογία, φιλαυτία. || — etmek, περι-
αυτολογῶ.

Temeddün, A. ἄφ. medenileşme, ἐκ-
πολιτισμός. || — etmek, ἐκπολιτίζο-
μαι.

Temekkün, A. ἄφ. yerleşme, oturma,
ἐγκατάστασις. || — etmek, (β' δοτ.)
ἐγκαθίσταμαι.

Temel, ἑλλ. ὄν. koyuk, θεμέλιον, βά-
σις. || — taşı, θεμέλιος λίθος. || — tut-
mak, θεμελιῶμαι, διατηροῦμαι. || —
atmak, τίθημι τὸν θεμέλιον λίθον.

Temellenmek, T. ρμ. οὐδ. koyuklan-

mak, θεμελιῶμαι, ἐγκαθίσταμαι.
Temellesmek, T. ρμ. οὐδ. koyuklaş-
mak, θεμελιῶμαι [σὺν τῷ χρόνῳ].

Temelleştirmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ko-
yuklamak, θεμελιῶ.

Temelli, T. ἐπθ. koyuklu, eski, ἐδραῖος,
βάσιμος, πάγιος, μόνιμος.

Temellük, A. ἄφ. yüze gülme, κολα-
κεία χαμερπής.

Temellük, A. ἄφ. sahip olma, κυριό-
της. || —, = benimseme, οἰκαιοποίη-
σις. || — etmek, (αἰτ.) γίνομαι κύριος,
ιδιοκτήτης ἢ οἰκαιοποιούμαι.

Temelsiz, T. ἐπθ. ὁ ἄνευ βάσεως, ἀνυ-
πόστατος, πρόσκαιρος.

Temen ἢ timen, T. ὄν. çuvaldız, σακ-
κοράφα.

Temennah, A. ἄφ. χαιρετισμός. || —, et-
mek, (δοτ.) χαιρετῶ. || saraf — i, χαιρε-
τισμός με ἀκαταδεξίαν. || baştan sav-
ma —, χαιρετισμός ἐπιπόλαιος [διὰ
νά ξεφορτωθῇ τις τινά] || askerce —,
στρατιωτικός χαιρετισμός.

Temenni, A. ἄφ. istek, umunca, ἐπι-
θυμία, παράκλησις. || — sigası, (γρμ.)
εὐκτική ἔγκλισις [ὁ ὑποθετικός ἐνε-
στώς τῆς ὑποτακτικῆς]. || — etmek,
(αἰτ.) istemek, εὐχομαι, παρακαλῶ,
ἐπιθυμῶ.

Temerküz, A. ἄφ. ἐγκαταστάσεις με
κέντρον ἐνεργείας. || — συνασπισμός.
|| —, = toplama, συγκέντρωσις. || —
ettirmek, (αἰτ.) συγκεντρῶ.

Temerrüt, A. ἄφ. inat, karşı durma,
πεῖσμα, ἰσχυρογνωμοσύνη. || — et-
mek, (β' δοτ. ἢ ἀφαιρ.) δυστροπῶ,
ἰσχυρογνωμονῶ.

Temessük, A. ἄφ. (δοτ.) tutunma, λα-
βή, ἐπιχειρήμα. || —, τίτλος ιδιοκτη-
σίας. || —, ὁμόλογον χρεωστικόν.

Temessük, A. ἄφ. örnek alma, τὸ λαμ-
βάνειν μάθημα [καλλιγραφίας, μου-
σικῆς κτλ.], ἀσκήσις σπουδῇ.

Temettü, A. ἄφ. kazanç, kâr, κέρδος,
ὠφέλεια [ὕλική]. || — etmek, (ἀφαιρ.)
κερδίζω, ὠφελοῦμαι.

Temenvücat, A. ὄν. διακυμάνσεις.

Temenvüc, A. ἄφ. dalgalanma, κυμα-
τισμός. || — etmek, κυματίζω, κυμαί-
νομαι.

Temenvül, A. ἄφ. zenginleşme, τὸ
εἶναι πλούσιον, πλουσιότης. || — et-
mek, (β' γεν.) γίνομαι πλούσιος,
πλουτῶ.

Temennüt, A. ἄφ. uyuşturma, (χειρ.) ἀπονέκρωσις.
 Temeyyü, A. ἄφ. sultanma, bir şeyin su gibi olması, τῆξις, διάλυσις. || — etmek, τήκομαι, ρευστοποιοῦμαι.
 Temeyyüz, A. ἄφ. farklı olma, seçilme, τὸ διακρίνεσθαι, διαπρέπειν, προσόν. || — etmek, (β' γεν.) διαπρέπω, διακρίνομαι.
 Temhiden, A. ἔπρ. açıkça anlatarak, ἀναπτύσσων, ἐκθέτων.
 Temhil, A. ἄφ. geri bırakma, ἀναβολή, προθεσμία βλ. καὶ imhal.
 Temhir, A. ἄφ. mühürleme, σφραγίσις. || — etmek, (αἰτ.) σφραγίζω. || — edilmek, σφραγίζομαι.
 Temhit, A. ἄφ. açıkça anlatma, ἀνάπτυξις, ἔκθεσις. || — [d]etmek, (αἰτ.) ἐκτείνω, ἐξαπλῶ. || —, ἀναπτύσσω, ἐκτίθηναι.
 Temin, A. ἄφ. sağlamlaştırma, ἐξασφάλισις, διαβεβαίωσις. || — etmek, (αἰτ.) ἐξασφαλίζω, διαβεβαιῶ. || — olunmak, ἐξασφαλίζομαι.
 Teminat, A. ὄν. διαβεβαιώσεις, ἐχέγγυα. || — akçasi, χρηματικὴ παρακατάθεσις. || — vermek, δίδω ἐχέγγυα, διαβεβαιώσεις, ἀσφάλειαν χρηματικὴν κτλ. || — almak, λαμβάνω ἐχέγγυα κτλ.
 Teminatlı, T. ἐπθ. ὁ ἔχων διαβεβαιώσεις, ἐχέγγυα, παρακαταθέσεις κτλ.
 Teminatsız, T. ἐπθ. ὁ ἄνευ παρακαταθέσεων, διαβεβαιώσεων κτλ.
 Teminen A. ἔπρ. sağlam olarak, πρὸς ἐξασφάλισιν. || —, βεβαιωτικῶς, μετὰ βεβαιώσεως.
 Temir [temr], A. ὄν. φοίνιξ. || — hindi, ὀξυφοίνιξ χρησιμεύων ὡς φάρμακον.
 Temiz, T. ἐπθ. arık, καθαρός, ἄγνός. || ter—, ὅλος διόλου καθαρός. || — dayak, δυνατὸν ξυλοκόπημα.
 Temizce, T. ἐπθ. ἀρετὰ καθαρός.
 Temize çıkımak, T. ρμ. οὐδ. arınmak, ἀθωοῦμαι.
 Temizleme, T. ὄν. ἀπαρ. καθαρισμός. || —, = öldürme, φόνος, κ. ξεπάστρεμα.
 Temizlemek, T. ρμ. (αἰτ.) payıklaamak, καθαρίζω. || —, = öldürmek, φονεύω, κ. παστρεύω.
 Temizlenmek, T. ρμ. μσ. καὶ πθ. payıklanmak, καθαρίζομαι, ἐξαγνίζομαι. || —, = ölmek, θνήσκω ἢ φονεύομαι.

Temizletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ καθαρίσωσι. || —, = öldürtmek, βάλλω νὰ φονεύσωσι.
 Temizleyici, T. ὄν. καθαριστής.
 Temizleyiş, T. ἄφ. καθαρισμός.
 Temizlik, T. ἄφ. καθαριότης, ἀγνότης, σωφροσύνη.
 Temkin, A. ἄφ. ağırlık, sebat, σοβαρότης, ἄξιοπρέπεια. || —, (ιατρ.) τυπικοποίησις. || — sahibi, ἄξιοπρεπής, σοβαρός.
 Temkinli, T. ἐπθ. sebatlı, σοβαρός, ἄξιοπρεπής.
 Temkinsiz, T. ἐπθ. zevzek, horpa, ἀνότης, ἐλαφρόνους, μαμμόθρεπτος.
 Temlik, A. ἄφ. mal sahibi etme, μεταβίβασις κυριότητος κτήματος κτλ. || — etmek, (δοτ. αἰτ.) μεταβιβάζω τὴν κυριότητα πράγματός τινος εἰς ἄλλον ἄνευ ἀντιτίμου.
 Temmuz, Συρ. ὄν. ὁ Ἰούλιος [μήν]. || —, ὄν. κ. Ἄδωνις [ἀρχαῖον].
 Temreği, T. ὄν. ἔρπης, λειχήν.
 Temrin, T. ὄν. σίδηρος ἢ αἰχμὴ λόγης, βέλους.
 Temrin, A. ἄφ. alıştırma, τὸ ἐξασκεῖν, ἐξάσκησις, ἄσκησις. || — etmek, (δοτ. αἰτ.) ἐξασκῶ.
 Temsil, A. ἄφ. benzetme, παρομοίωσις, παραβολή, παράδειγμα. || —, ἔκδοσις. || — getirmek, (αἰτ.) φέρω παράδειγμα. || — eylemek, (αἰτ.) ἐκτυπῶ βιβλίον κτλ.
 Temşit, A. ὄν. taramak, τὸ κτενίζειν, κτενίσμα.
 Temşiyet, A. ἄφ. yürütme, ileriletme, τὸ ποιεῖν τι προχωρεῖν, τὸ διεξάγειν, διεξαγωγή. || — vermek = başarmak, διεξάγω.
 Temyiz, A. ἄφ. ayırma, seçme, διάκρισις, διαστολή. || — mahkemesi, ὁ Ἄρειος Πάγος. || —, (νομ.) ἀναίρεσις. || — etmek, (αἰτ.) διακρίνω [τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ κτλ.]. || — etmek, (νομ.) (αἰτ.) κάμνω ἀναίρεσιν [ἀγωγῆς]. βλ. mahkeme.
 Temyizen, A. ἔπρ. πρὸς διάκρισιν. || —, (νομ.) κατ' ἀναίρεσιν.
 Ten, T. ὄν. gönve, beden, σῶμα, σὰρξ.
 Tenafür, A. ἄφ. birbirinden tikslenme, ἀπέχθεια, ἀμοιβαία ἀποστροφή, || —, τὸ κακὸν τῶν γραμμάτων, ὡς τὸ çocukdur, = çocuktur = εἶναι παῖς,

Tenahi, A. άφ. bitme, tükenme, λή-
ξις, τέλος. || bi—, = na mütenahi =
sonsuz, άτελεύτητος. || bi—feza, τὸ
άπειρον διάστημα [τοῦ οὐρανοῦ].

Tenakus, A. άφ. azalma, eksilme, τὸ
έλαττωθῆναι, έλάττωσις, μείωσις. ||
—etmek, eksilmek, azalmak, έλατ-
τωθῆναι.

Tenakuz, A. άφ. bir sözün öbürüne
uymaması, αντίφασις. || —etmek,
(β' δοτ.) αντίφασκοι.

Tenasübi, A. έπθ. uygunluğa müteal-
lik, ανάλογος, αναλογικός, βλ. και
tenasüp.

Tenasüh, A. άφ. ruhun bir gövdeden
başkasına geçmesi, μετεμψύχωσις.
|| —, (γ. ίοτ.) μεταμόρφωσις.

Tenasühi, A. όν. öpaddös tñs μετεμψυ-
χώσεως.

Tenasühiyun, A. όν. οί öpadoi tñs
μετεμψυχώσεως [ώς οί Βραχμάνες,
οί Αιγύπτιοι, οί Νέγροι, ό Πυθαγό-
ρας, ό Έμπεδοκλής, ό Φερεικίδης
κτλ.].

Tenasül, A. άφ. biri birinden doğup
üreme, διαδοχική γένεσις και παρα-
γωγή. || —aleti = yarak, γεννητικόν
μόριον.

Tenasüli, A. έπθ. doğurucu, γεννητι-
κός, γονιμοποιός. || alâti —ye, = do-
ğurucu avadanlıklar, γεννητικά όρ-
γανα.

Tenasüp, A. άφ. oran, uygunluk, nis-
pet, αναλογία, συμμετρία. || —, (μθμ.)
αναλογία.

Tenavül, A. άφ. yeme, τὸ τρώγειν,
γεύεσθαι. || —etmek, (αίτ.) τρώγω.

Tenavüp, A. άφ. sıra değıştirme, άλ-
λοδιαδοχή, περιτροπή, βλ. και mü-
navebe.

Tenazur, A. άφ. biri birine karşı bu-
lunuş, τὸ κείσθαι άπέναντι άλλήλων,
τὸ άτενίζειν πρὸς άλλήλους. || —,
(γεωμ.) συμμετρία.

Tenbih, A. άφ (δοτ.) uyandırma, ikaz,
τὸ έφιστάναι τñν προσοχήν, έντολή,
παραγγελία, ήτοι έντονος σύστασις.
|| —etmek, (δοτ. αίτ.) έφιστῶ τñν
προσοχήν, παραγγέλλω, συνιστῶ έν-
τόνως, έντέλλομαι. || —, (ιατρ.) έρε-
θισμός, διέγερσις.

Tenbihat, A. όν. παραγγελίαι, έντολαί.

Tenbihli, T. έπθ. παρηγγελμένος, δια-
τεταγμένος.

Tenbihsiz, T. έπθ. ό άνευ διαταγής,
παραγγελίας κτλ. || tembihli—, καια
τὸ δοκούν.

Tencere, T. όν. aşır, çútra. || —yuvan-
landı kapağını buldu, πρμ. = εύρεν
ό Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ.

Tendürist, H. έπθ. vücudü sağlam,
εὐρωστος.

Tendürüstlük, T. άφ. gövde sağlamlığı,
εὐρωστία, εὐεξία.

Tenebbüh, A. άφ. uykudan kalkma,
uyanma, άφύπνισις, βλ. και intibah.

Tenebbüt, A. άφ. yerden çıkma, bit-
me, βλάστησις. || —etmek, βλαστά-
νω, φύομαι.

Teneffür, A. άφ. iğrenme, tiksınme,
άποστειργή, άπέχθεια. || —eylemek,
(άραια.) άπεχθάνομαι, άποστρέφομαι.

Teneffüs, A. άφ. soluk alma, soluk,
άναπνοή. || —, = dinlenme, άνεοις,
διάχυσις, άνάπαισις. || —etmek, (αίτ.)
άναπνέω. || —etmek, άναπαύομαι.

Teneffüsane ήτοι teneffüşhane, AH.
όν. dinlenme yeri, άναπαυτήριον
[καθηγητῶν ή μαθητῶν έν σχολή].

Tenk, H. έπθ. dar, στενός. || —dil,
= dar yürek, καρδιά στενόχωρος. ||
dil —i azar etmek, = gönül kırmak,
δυσσχεστώ.

Tenkâr, H. όν. βόρυξ, κ. χορσόκολλα.

Teneke, T. όν. λευκοσιδηρος. || sa-
rı—, όρειχαλκος. || ağrı — karlı, ό
τρώγων ή πίνων θερμότητα φαγητά
ή ποτά. || —, έπθ. ό εκ λευκοσιδή-
ρου. || —, (μτφ.) ό άνευ χρημάτων,
κ. τενεκές.

Tenekeci, T. όν. ό κατεργαζόμενος ή
έπισκευάζων ή και πωλών σκεύη εκ
λευκοσιδήρου.

Tenekeli, T. έπθ. λευκοσιδηρούχος. ||
geçmisi—, ύβρις (χυδαϊσμός).

Teneşir, T. όν. σαινις ή τράπεζα, έφ'
ής πλύνουσι τὸ σώμα τοῦ νεκροῦ.

Teneşirlik, T. όν. θέσις έν τη αύλῃ
τεμένους πρὸς τοποθέτησιν τñs σα-
νίδος, έφ' ήs πλύνουσι τοὺς νεκρούς.

Tenevvü, A. άφ. türlü türlü oluş, ποι-
κιλία.

Tenevvür, A. άφ. aydınlık olma, τὸ
λάμπειν, λάμψις, φωτισμός. || —, =
anlaşıma, açılma, τὸ εξηγεῖσθαι, τὸ
άνοίγεσθαι, τὸ καθίστασθαι εύλη-
πτον. || —etmek, (β' γεν.) φωτίζο-
μαι, διαφωτίζομαι.

Tenezzüh, A. ἄφ. gezinti, ἐκδρομή, ἀναψυχή. || —vapuru, = gezinti vapuru, ἀτιόπολιον ἐκδρομῆς, θαλαμηγός. || —etmek, κάμνω ἐκδρομήν, ἀναψυχὴν κτλ.

Tenezzül, A. ἄφ. μσ. düşme, aşağılanma, τὸ καταβαίνειν, κατάβασις. || —, = gönül alçaklığı, μετριοφροσύνη. || —, = inme, κατάβασις, ἔκπτωσις. || —etmek, (δοτ.) καταβαίνω. || —etmek, (δοτ.) καταδέχομαι. || —etmek, ἐκπίπτω [τιμαὶ ἐμπορευμάτων κτλ.].

Tenezzülen, A. ἐπρ. gönül alçaklığı-yınan, καταδεχόμενος. || —fakirhanemizi teşrif buyurmanızı rica ederim, παρακαλῶ νὰ καταδεχθῆτε νὰ τιμήσητε τὸ πτωχικόν μας.

Tenfir, A. ἄφ. iğrendirme, (ἀφαιρ.) τὸ προσεῖνεν ἀποστρεφῆν. || —etmek, (αἰτ. καὶ ἀφαιρ.) κάμνω τινὰ ν' ἀποστραφῇ τι ἢ τινά.

Tenfis, A. ἄφ. nefes aldırma. τὸ ἀφίνειν τινὰ ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ διασκεδάσῃ, διασκεδάσις, διάχυσις. || —etmek, (αἰτ.) nefeslendirmek, ἀφίνω τινὰ νὰ διασκεδάσῃ, νὰ πάρῃ ἀέρα.

Tengiz, Τσαγ. ὄν. deniz, bahr, θάλασσα.

Tenहा, II. ἐπθ. boş, ıssız, kalabalıksız, μονήρης, ἔρημος, κενός, ἀλόκεντρος. || —en, οἰκία κενή, ἔρημος. || —yer, τόπος ἀλόκεντρος. || —, ὄν. μοναξιά.

Tenhaca, T. ἐπρ. yalnız olarak, κατ' ἰδίαν, κατὰ μόνας.

Tenhalaşmak, T. ρμ. οὐδ. boşalmak, μένω μόνος. || —, κενοῦμαι ἐκ τοῦ πλήθους [ἐπὶ μέρους συναθροίσεως κτλ.].

Tenhalaştırmak, T. ρμ. (αἰτ.) aralaştırmak, dağıtmak, διασκορπίζω, ἀδεάζω, ἀφίνω νὰ φύγῃ τὸ πλήθος καὶ νὰ μείνῃ μόνος.

Tenhalık, T. ἄφ. yalnızlık, μοναξιά, τόπος ἀλόκεντρος. || —, καιρός καθ' ὃν δὲν ὑπάρχει παρὰ τι πλῆθος.

Tênis, A. ἄφ. dişileştirme, τὸ θεωρεῖν ὄνομα ἢ ἐπίθετον γένους θηλικοῦ. || —, = alıştırma, ἐξημέρωσις, ἐξοικεῖσις. || —etmek, (αἰτ.) ἐξημερῶ, ἐξοικεῖω.

Tenkih, A. ἄφ. azaltma, ἐλάττωσις, οἰκονομία. || —etmek, (αἰτ.) κάμνω

οἰκονομίας, ἐλαττῶ δαπάνας, μισθοὺς κτλ.

Tenkihat, A. ὄν. οἰκονομία, ἐλαττώσεις [μισθῶν, δαπανῶν κτλ.].

Tenkil, A. ἄφ. uzaklaştırmak, kovmak, καταδιώξις, ἐξανάγκασις ὀπισθοχωρήσεως. || —etmek, (αἰτ.) καταδιώκω καὶ τιμωρῶ πρὸς παραδειγματισμόν.

Tenkis, A. ἄφ. azaltma, indirme, ἐλάττωσις, μείωσις, περικοπή. || masrafların —i, περικοπὴ τῶν ἐξόδων. || —etmek, (αἰτ.) ἐλαττῶ, περικόπτω.

Tenkit, A. ἄφ. kinama, kinamsıma, ἐπικρίσις. || —etmek, (αἰτ.) kinamak, ἐπικρίνω.

Tenkiye, A. ἄφ. mide ve barsakları temizleme, καθαρμός. || —, (ιατρ.) κλύσμα. || —etmek, (αἰτ.) βάλλω κλύσμα.

Tenklemek, T. ρμ. (αἰτ.) denklemek, φέρω εἰς ἰσορροπίαν. || —, = kıyas etmek, συγκρίνω, παραβάλλω.

Tenli, T. ἐπθ. gövdeli, σωματώδης.

Tennure, II. ὄν. φουστανέλλα. || —, ἢ φουστανέλλα ἦν ἐφόρουσι οἱ Mevlevî.

Tenperver, II. ὄν. καὶ ἐπθ. gevşek, yumşak, τρυφηλός, μαλθακός.

Tenperverane, II. ἐπρ. gevşekliknen, μαλθακῶς, τρυφηλῶς.

Tenperverlik, T. ἄφ. gevşeklik, yumşaklık, τρυφηλότης, μαλθακότης.

Tensik, A. ἄφ. düzeltme, τακτοποίησις, διευθέτησις, διαρρυθμίσις, διοργάνωσις, μειορρυθμίσις. || —etmek, (αἰτ.) τακτοποιῶ, διευθετῶ, διορρυθμίζω, διοργανῶ.

Tensikat, A. ὄν. διοργανώσεις, μεταρρυθμίσεις, διαρρυθμίσεις.

Tensip, A. ἄφ. uygun görme, tasvip etmek, ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία. || —etmek, (αἰτ.) ἐπιδοκιμάζω, ἔγκρίνω.

Tensuh = tansuk.

Tensit, A. ἄφ. şenlendirme, φαίδρυνσις. || —etmek, (αἰτ.) φαίδρύνω.

Tente, Λατ ὄν. çadır, perde, örtü, σκηνή, σιάνς.

Tentene, T. [it] ὄν. τείχαπτον, κ. tantela.

Tentürdiyot, Λατ. ἐλλ. ὄν. βάμμα ιοδίου.

Tenvim, A. ἄφ. uyutma, ἀποκοίμησις. || —etmek, (αἰτ.) uyutmak, ἀποκοιμίζω. || —, ὑπνωτισμός.

Tenvin, A. ἄφ. dilâ işaretia ἐν τῇ

ἀραβικῇ γραφῇ, δι' ὧν ὑπονοεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς συλλαβῆς ἐν ν.

Tenvir, A. ἄφ. aydınlandırma, φωτισμός, φωταγωγήσις, διαφώτισις. || — etmek, (αἰτ.) φωτίζω, φωταγωγῶ, διαφωτίζω. || — edilmek, πθ. διαφωτίζομαι κτλ.

Tenvirat, A. ὄν. aydınlatıcı şeyler, δονήματα, φωταγία.

Tenya, ἑλλ. ὄν. karın solucanı, σίριτ, ταῖνια [παράσιτον τῶν ἐντέρων].

Tenzih, A. ἄφ. suçtan kurtarma, τὸ ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἐλλείψεων, τὸ καθιστᾶν τέλειον. || —, τὸ ὁμολογεῖν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπηλλαγμένος ἐλλείψεων, ἦτοι τέλειος. || — etmek, (αἰτ. ἀφαιρ.) ἀπαλλάττω τινὰ ἀπὸ ἐλλείψεως, ἦτοι καθιστῶ τέλειον.

Tenzil, A. ἄφ. indirme, düşürme, καταβίβασις, ἐκπτώσις, ἐλάττωσις. || —, (ἀριθ.) ἀφαιρέσις.

Tenzilât, A. ὄν. ἐκπτώσεις, ἐλλαττώσεις.

Tenzilâtli, T. ἐπθ. ἡλλαττωμένος. || — satış, πώλησις μετ' τιμᾶς ἡλλαττωμένος.

Tenzilen, A. ἐπρ. μετ' ἐλλάττων, μετ' ἐκπωσιν.

Tenzil etmek, T. ρμ. (ἀφαιρ. καὶ αἰτ.) καταβιβάζω, ἐκπίπτω, ἐλλαττῶ. || —, (ἀριθ.) ἀφαιρῶ.

Tenzilli, T. ἐπθ. ἡλλαττωμένος. || — tarife, τιμολόγιον ἡλλαττωμένον.

Tepe, T. ὄν. öyük, λόφος, κορυφή, ἄκρον, κεφαλὴ. || dağ — si, = sengiri, κορυφὴ ὄρους. || — göz, παραβλῶψ. || — göz, κύκλωψ. || — si üstü, κατὰ κεφάλαια, ἐπὶ κεφαλῇ. || — den tirnağa kadar donatmak, στολίζω ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων, = ἐπιπλήττω σφοδρῶς. || kan — ye sıçramak, τὸ αἷμα ἀναβαίνει εἰς τὴν κεφαλῇ [ἐξ ὀργῆς]. || — üstü καὶ — altı, συνοικία παρὰ τὸ Kurtuluş.

Terecik, T. ὄν. λοφίσκος.

Tepedelen, ὄν. Τεπελέλιον [κώμη].

Tepeleme, T. ὄν. απαρ. dövmek, öldürme, τὸ δέρειν, τὸ φονεύειν. || —, ἐπθ. öbek, yığın, tümsek, ὁ ἐν σχήματι λόφου, ὑπερχειλῆς, ξεχειλισμένος.

Tepelemek, T. ρμ. (αἰτ.) öldürmek, φονεύω κυττῶν κατὰ κεφαλῆς. || —, ξυλοκοπῶ. || —, συνθλίβω ὑπὸ τοῦς πόδας (τινός), ὑπὸ τοῦς τροχοὺς κτλ.

Tepelenmek, T. ρμ. πθ. öldürülmek, φονεύομαι ὑπὸ τινος. || —, = dönmek, δέρομαι. || —, συνθλίβομαι ὑπὸ τοῦς τροχοὺς κτλ.

Tepeletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ φονεύσωσι, νὰ δείρωσι, νὰ ποδοπατήσωσι, νὰ συνθλίψωσιν ὑπὸ τοῦς πόδας κτλ.

Tepeli, T. ἐπθ. hotozlu kuş, λοφωτός (ἐπὶ πτηνῶν).

Tepelik, T. ὄν. κέντημα μετ' κογχύλια ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν μικρῶν παιδῶν πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς βασκανίας. || —, στολισμός ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς νύμφης.

Tepengi, T. ὄν. enli eger kolanı, πλατὺ περίζωμα ἐφιππίου.

Tepgeç ή tepgiç, T. ὄν. πτερνιστήρ.

Tephir, A. ἄφ. buğulama, τὸ μεταβάλλειν εἰς ἀτμόν, ἐξατμισμός. || —, tütsüleme, υποθυμίασις, ἀπολύμανσις δι' ἀτμοῦ. || — etmek, (αἰτ.) ἐξατμίζω. || — etmek, (αἰτ.) ἀπολυμαίνω.

Tephirhane, II. ὄν. tütsühane, ἀπολυμαντήριο.

Tepindirmek, T. ρμ. (αἰτ.) kızdırmak, κάμνω τινὰ νὰ κυτᾷ τοὺς πόδας χαμαὶ ἐξ ὀργῆς, ἐξοργίζω.

Tepinme, T. ὄν. απαρ. σφαδασμός, ὀργή. || —, χοροπήδημα ἐκ χαρᾶς.

Tepinmek, T. ρμ. μσ. κυτῶ τοὺς πόδας χαμαὶ ἐξ ὀργῆς ἢ χοροδοπηδῶ ἐκ χαρᾶς.

Tepinti, T. ἄφ. τὸ κυτᾶν τοὺς πόδας χαμαὶ ἐκ χαρᾶς ἢ ὀργῆς.

Tepir, T. ὄν. kil elek, κόσκινον ἀλεύρου ἐκ τριχός.

Tepirlemek, T. ρμ. (αἰτ.) ince elemek, κοσκινίζω, περνῶ ἐκ λεπτοῦ κοσκίνου.

Tepişmek, T. ρμ. ἄλλ. ἀλληλολακτίζεσθαι [ἐπὶ ζώων]. || —, = çekişmek, διαπληκτίζεσθαι.

Tepiştirme, T. ὄν. απαρ. ἀλλεπάλληλα κυτῆματα, ραπίσματα.

Tepiştirmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ραπίζω συνεχῶς, κολαφίζω.

Tepki. T. ὄν. tepgeç, πτερνιστήρ.

Tepme, T. ὄν. çifte atma, λάκτισμα. || — atmak ἢ — vurmak, δίδω λακτίσματα.

Tepmek, T. ρμ. μτβ. (δοτ.) λακτίζω, κ. κλωτσῶ. || —, ὑποτροπιάζω [ἐπὶ

νόσου]. || —, (αἰτ.) ἀποκρούω. || kut —
ἢ talihî —, ἀποκρούω τὴν τύχην. ||
hora —, χορεύω.
Tepmelemek, T. ρμ. (αἰτ.) λακτίζω.
Tepmelenmek, T. ρμ. πθ. λακτίζομαι.
Tepremek, T. ρμ. οὐδ. κινούμαι, τα-
ράττομαι.
Teprenmek, T. ρμ. οὐδ. ταράττομαι,
κινούμαι, καταβάλλω προσπάθειαν.
Tepreşmek, T. ρμ. κινούμαι, προσπαθῶ.
Tepreştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ταραττώ,
ἀνακινῶ, ἐρεθίζω.
Tepretmek, T. ρμ. (αἰτ.) κινῶ, ἀνα-
κινῶ, μετακινῶ.
Teps, T. ὄν. yatıştırma, κατεύνασις,
κατάπαυσις.
Tepsetmek, T. ρμ. (αἰτ.) κατευνάζω,
ἀποσοβῶ, καταπαύω.
Tepsi, T. ὄν. lenger, δίσκος [ἐφ' οὗ
προσφέρουσι καφέ. γλυκὸ κτλ.]. ||
—, δίσκος [χρησιμεύων ἐν τῇ μα-
γειρικῇ]. || —, δίσκος [χρησιμεύων ὡς
τράπεζα]. || — kurmak, παραθέτω
τράπεζαν, συμπόσιον.
Tepsimek, T. ρμ. οὐδ. tavsamak, ἀπο-
σοβοῦμαι [ἐπὶ ἐριδος, στάσεως κτλ.].
Tepsinmek, T. ρμ. πθ. κατευνάζομαι,
ἀποσοβοῦμαι.
Tepsirmek, T. ρμ. οὐδ. ξεροίνομαι ἐκ
τῆς θερμοτήτος τοῦ πυρετοῦ [τὰ
χείλη]. || —, ὑποπίπτω εἰς τὴν ἀσθέν-
ειαν τοῦ τύφου.
Tepsitmek, T. ρμ. (αἰτ.) κατευνάζω,
ἀποσοβῶ, καταπαύω.
Tepsolmak, T. ρμ. οὐδ. καταπαύω, κα-
τευνάζομαι.
Tepşir, A. ἄφ. sava, sevindirme, εὐαγ-
γελισμός.
Tepşirci, T. ὄν. savacı, εὐαγγελιστής.
Tepşir etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) sevin-
dirmek, εὐαγγελίζομαι τινί τι.
Teptirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ῥίπτω ὀριη-
τικῶς, τινάσσω. || —, ἐκσφενδονίζω,
ἀποκρούω.
Ter, T. ὄν. ἰδρώς. || alın — i, ἰδρώς τοῦ
τοῦ μετώπου, ἐργασία, κόπος. || kan
— e batmak, κουράζομαι ὑπερβολι-
κῶς. || ayak — i, ἰδρώς τοῦ ποδός,
ἦτοι τὸ διδόμενον ὡς ἀμοιβή διὰ
τὸν κόπον τινός.
Ter, Π. ἐπθ. yeni çıkmış, taze, νο-
πός, πρόσφατος, τρυφερός. || — bi-
yik, ἢ — biyikli, νέος τρυφερός. || —
oğlanı = emekçi, ἐργάτης.

Teracim, A. ὄν. tercümeler, μεταφρά-
σεις. || — i ahval, βιογραφία.
Teradüf, A. ἄφ. birbirinin arkasından
gitme, ἐπακολουθήσεις. || —, συνωνυ-
μία [λέξεων]. || — etmek, (δοτ.) ἐπα-
κολουθεῖν τὸ ἐν τὸ ἄλλο.
Terahhüm, A. ἄφ. acıma, οἶκτος, συμ-
πάθεια. || — eylemek, (δпт.) οἰκτεῖρω,
συμπαθῶ.
Terahhümen, A. ἐπρ. (δοτ.) ἐξ οἴκτου.
Terahi, A. ἄφ. gevşeklik, νωθρότης,
ἀμέλεια. || —, = üşenme, βραδύτης,
ἀργοπορία, ἀναβολή. || — etmek, (β'
δοτ.) ἀμελῶ, πικραμελῶ, ἀναβάλλω,
βραδύνω.
Terakki [terakki] A. ἄφ. ilerleme,
πρόοδος, προαγωγή. || —, = yüksel-
me, ἀνύψωσις. || — devri (1923) te-
başladı, ἡ ἐποχὴ τῆς προόδου ἤρ-
χισε τῇ 1923. || — i şiken, ἢ adai —,
= ilerme yağıları, φωτοσβέσται. || —
etmek, = ilerlemek, yücelmek, (β'
δοτ.) προοδεύω, προάγομαι, ἀνυ-
ψοῦμαι.
Terakki[i]perver, Π. ἐπθ. φιλοπρόοδος.
Terakki[i]yat, A. ὄν. ilerlemeler, πρόο-
δοι.
Teraküm, A. ἄφ. birikme, yığılma, τὸ
συσσωρεύεσθαι, συσσωρεύσεις. || —
etmek, συσσωρεύομαι. || — ettirmek,
(αἰτ.) toplamak, biriktirmek, συσσω-
ρεῖν, συναθροίξω.
Terane, Π. ὄν. nağme, makam, μελω-
δία. || — perdaz olmak, μέλω, με-
λωδῶ.
Teravi [teravîh], A. ὄν. προσευχὴ τῆς
νυκτός κατὰ τὸ Ramazan καὶ συνι-
σταμένη ἐξ εἴκοσι γονυκλισιῶν.
Terazî, Π. ὄν. ζυγός, πλάστιγξ. || —,
(μτφ.) ἰσορροπία. || su — sı, ὑδροζύ-
γιον [μηχάνημα ὑδραυλικόν, ἀνυψω-
τήριον, βλ. καὶ su].
Terbi, A. ἄφ. dörtleme, τετραπλασία-
σις. || —, (γεωμ.) τετραγωνισμός. ||
—, τετραπλασίαισις ἡμιστοιχίων ποιή-
ματος. || — etmek, (αἰτ.) τετραπλα-
σιάζω, τετραγωνίζω.
Terbian, A. ἐπρ. murabba olarak, τε-
τραγωνικῶς.
Terbiî, A. ἐπθ. τετραγωνικός.
Terbiye, A. ἄφ. yetiştirme, büyüme,
ἀνατροφὴ, ἀγωγή, μόρφωσις. || —,
σωφρονισμός, τιμωρία. || —, καρύ-
κευμα φαγητοῦ. || —, ἡνία, χαλινός,

ἔπων. || —etmek, (αἰτ.) ἀνατρέφω, διαπαιδαγωγῶ, μορφῶ, σωφρονίζω, κολάζω, ἀρτῶ, καρυκεύω. || —almak, λαμβάνω ἀγωγὴν, διαπαιδαγωγοῦμαι. || —vermek, (δοτ.) διαπαιδαγωγῶ. || —i etfal, παιδαγωγία.

Terbiyecî, T. ὄν. παιδαγωγός, μορφωτής.

Terbiyeli, T. ἔπθ. aynak, yol bilir, εὐάγωγος, μεμορφωμένος, δεδιδαγμένος. || —, καρυκευμένος [ἐπὶ φαγητῶν].

Terbiyesiz, T. ἔπθ. yoz, kaba, bayağı, ἀνάγωγος. || —, ὁ μὴ καρυκευμένος [ἐπὶ φαγητῶν].

Terbiyesizlik, T. ἄφ. yozluk, ἔλλειψις ἀγωγῆς, καλῆς ἀνατροφῆς. || —etmek, παραφέρομαι, παρεκτρέπομαι.

Tercih, A. ἄφ. bir şeyi başkasından üstün tutma, προτίμησις. || —etmek, (δοτ. αἰτ) προτιμῶ. || —olunmak, προτιμῶμαι.

Tercihan, A. ἔπρ. üstün tutarak, κατὰ προτίμησιν.

Tercim, A. ἄφ. taşlama, λιθοβολήσις. || —etmek, (αἰτ.) taşlamak, λιθοβολῶ.

Tercüman, A. ὄν. dilmaç, διερμηνεύς.

Tercümanlık, T. ἄφ. dilmaçlık, διερμηνεία. || etmek, διερμηνεύω.

Tercüme, A. ἄφ. bir dilden başka dile geçirme, μετάφρασις. || —i hal, β.ο.γραφία. || —dersi, θεματογραφία. || —etmek, (ἀφαιρ. οἰτ. δοτ) μεταφράζω. || —olunmak, πθ. μεταφράζεσθαι.

Terdif, A. ἄφ. ardisıra yürütme, τὸ δίδοναι τινὶ συνοδόν, ἀκόλουθον, τὸ τιθεῖναι κατόπιν τινός τι ἢ τινά, || —etmek, (δοτ. αἰτ.) δίδωμι τινὶ συνοδόν, ἀκόλουθον, θέτω τι ἢ τινὰ κατόπιν ἄλλου.

Terdifen, A. ἔπρ. (δοτ.) ardisıra yürüterek, συνοδεύων, ἐν συνοδείᾳ μετὰ τινος, ὁμοῦ.

Terdit, A. ἄφ. bir şeyi iki manalı söyleme, τὸ λέγειν τι διαφορομένου. || —, τὸ ἐμβάλλειν τινά εἰς ἐνδοιασμόν, δισταγμόν. || —edati, σύνδεσμος διαζευκτικός.

Tere, T. ὄν. πρᾶγμα νοπόν. || —yağı, βούτυρον νοπόν. || —, κάρδαμον. || —otu, ἄνηθον. || bahçe — si, ἱβηρίς, κ. ρόχα. || —yağı, μτφ. δίστροφος.

Tereci, T. ὄν. bakkal, παντοπόλης.

Tereddüt, A. ἄφ. düşünce, kararsızlık, sanma, zan, şek, şüphe, τὸ ἀμφιταλαντεύεσθαι, ἐνδοιάζειν, ἐνδοιασμός, δισταγμός || hilâ—, ἀδιστακτως. || —etmek, διστάζω, ἀμφιταλαντεύομαι. || —, (ιατρ.) ὑφesi.

Tereffü, A. ἄφ. μσ. yükselme, τὸ ἀνυψοῦσθαι, ἀνύψωσις, προεβασμός. || —etmek, = yükselmek, ἀνυψοῦμαι. βλ. καὶ terfi.

Tereke, A. ὄν. öluden kalan şeyler, κληρονομία, περιουσία ἣν ἀφίνει τις ἀποθνήσκων.

Terekküp, A. ἄφ. birleşme, σύνθεσις, ἔνωσις. || —etmek, (β' γεν.) συντίθεμαι, ἐνοῦμαι.

Terementi, ἔλλ. ὄν. yabancı fistic ağacının yağı, τερεβινθίνη.

Terementiye, A. ἔπθ. τερεβινθοειδής. || fasifei—, οἰκογένεια τῶν τερεβινθοειδῶν.

Terennüm, A. ἄφ. [y]ırlama, güzel ötüş, zemzeme, taganni, ψαλμῳδία, παιάνισμα. || —etmek, (αἰτ.) yırlamak, ψάλλω, ᾄδω.

Terennümat, A. ὄν. ψαλμῳδαί, τερετίσματα.

Terennümsaz olmak, T. ρμ. (β' γεν.) ezgilemek, ırlamak, ψάλλω, παιανίζω, τερετίζω.

Teres, T. ὄν. pezevenk, deyyus, μαστρωπός, ἄτιμος.

Tereslik, T. ἄφ. deyyusluk, μαστρωπία, ἄτιμία.

Teressüp, A. ἄφ. durulma, dibine çökme, ὑφίξησις, καταστάλαγμα. || —etmek, = dibine çökmek, καταστάλάζω, ὑφίζω.

Tereşşüf, A. ἄφ. emme, sorma, ἀπορρόφησις, ἀπομάζησις.

Tereşşuh, A. ἄφ. sizma, terleme, ἐξιδρώσις, ἀφιδρώσις. || —, (χημ.) διήθησις. || —, (ιατρ.) διαπιδύσις. || —etmek, (ἀφαιρ.) sizmak, terlemek, ἐξιδρῶν, ἀποσταίζω. || —etmek, (ἀφαιρ.) (μτφ.) ileri gelmek, ἀπορρέω, πηγάζω, προέρχομαι.

Tereşşuhat, A. ὄν. sizan şeyler, αἱ ἀφιδρώσεις, sızmalar, ἀποσταλάγματα. || —, (χημ.) διηθήσεις. || — (ιατρ.) διαπιδύσεις.

Terettüp, A. ἄφ. hasil olma, ileri gelme, aít olma, τὸ προέρχεσθαι, προ-

κύπτειν, τὸ ἀναλογεῖν, ἐπιβάλλεσθαι,
 || —etmek, (δοτ.) ἐπιβαρύνειν τι,
 τινά, ἀναλογεῖν.
 Tereyağı, T. ὄν. sadeyağ, βλ. tere
 Terfi, A. ἄφ. yükseltme, ἀνύψωσις,
 προβιβασμός, π. σαγωγή. || —, (ἀλγ.)
 ὑψώσεις. || —etmek, (αἰτ.) yücelmek,
 προβιβάζομαι, προάγομαι.
 Tarfian, A. ἐπρ. κατὰ προαγωγήν, κατὰ
 προβιβασμόν.
 Terfih, A. ἄφ. bolluk içinde yaşatma,
 τὸ ἀνακουφίζειν, ἀνακούφισις [πά-
 σχοντος, ἐνδεοῦς κτλ.]. || —etmek,
 (αἰτ.) ἀνακουφίζω.
 Terfik, A. ἄφ. arkadaş etme, (δοτ.) τὸ
 διδόναι τινὶ συνοδόν, συνόδουσις. ||
 —etmek, (δοτ. αἰτ.) δίδω τινὶ συνο-
 δόν, συνοδοιπόρον. || —olunmak,
 (δοτ.) ἀποστέλλεσθαι ἐν συνοδείᾳ.
 Terfikan, A. ἐπρ. ἐν συνοδείᾳ.
 Tergip, A. ἄφ. dürtme, cesaret ver-
 me, παρακίνησης, ἐνθάρρυνσις, ἔμ-
 πνευσις ἐφέσεως. || —etmek, (δοτ.
 αἰτ.) παρακινῶ, ἐνθαρρύνω.
 Terhibî, A. ἐπθ. korkutucu, ἐκφοβη-
 στικός, ἀπειλητικός.
 Terhin, A. ἄφ. emanet bırakma, ἐνε-
 χυρίασις, || —eylemek, (αἰτ.) ἐνεχυ-
 ριάζω.
 Terhip, A. ἄφ. korkutma, ἐκφόβησης,
 ἀπειλή, ἐκπτώσις. || —[b] etmek,
 (αἰτ.) ἐκφοβίζω, ἀπειλῶ.
 Terhis, A. ἄφ. saliverme, serbes bi-
 rakma, ἀπόλυσις, ἀποστράτευσις. ||
 —etmek, (αἰτ. δοτ.) ἀπολύω στρα-
 τόν, ἀποστρατεύω. || —edilmek, ἀπο-
 στρατεύομαι, ἀπολύομαι.
 Teri, T. ὄν. βλ. deri.
 Teriz, T. ὄν. λωρίς στενὴ ὑφάσματος
 προσραπτομένη εἰς τὰ ἄκρα ἐσθῆ-
 τος. || —, στενὴ σανίς.
 Terk, A. ἄφ. bırakma, vazgeçme, ἐγ-
 κατάλειψις, παραιτήσις. || —i dünya,
 ὄν. ἀσκητής βλ. καὶ târik.
 Terketmek, T. ρμ. (αἰτ.) bırakmak,
 salivermek, vazgeçmek, ἀφίνω, ἐγ-
 καταλείπω, παραιτῶμαι. || —, = bo-
 şamak, διαζευγνύω, χωρίζω || —olun-
 mak, = bırakılmak, ἀφίνομαι, ἐγκα-
 ταλείπομαι. || —olunmak, = boşanıl-
 mak, διαζευγνύομαι [ἢ σύζυγος]. ||
 —ettirmek, = biraktirmek, boşat-
 mak, κάμνω τινά ν' ἀφίση, νά ἐγκα-
 ταλίψη, νά διαζευχθῇ.

Terki, T. ὄν. ἱμάς προσδεδεμένος ὀπ-
 σθεν τοῦ ἐπιπλίου πρὸς ἀνάρτησιν
 ἀποσκευῶν.
 Terkibat, A. ὄν. συνθέσεις, ἐνώσεις. ||
 —, (γραμμ.) συνθέσεις. || —, πλοκαί.
 Terkibî, A. ἐπθ. birleştirci, συνθετι-
 κός, σύνθετος. || —, (γραμμ.) σύν-
 θετος.
 Terkim, A. ἄφ. yazma, γραφή, σύντα-
 ξις. || —, = sayı atma, γραφή ἀριθ-
 μῶν. || —etmek, (αἰτ.) γράφω, συν-
 τάττω, γράφω ἀριθμούς.
 Terkimek, T. ρμ. οὐδ. birbirinin ar-
 dından gelmek, ἀζολουθεῖν ἀλλή-
 λους. μιμεῖσθαι.
 Terkin A. ἄφ. çizme, silme, διαγρα-
 φή, ἀπάλειψις. || —etmek, (αἰτ.) çiz-
 mek, silmek, διαγράφω, ἀπαλείφω.
 || —edilmek, (κθ) silinmek, δια-
 γράφομαι, ἀπαλείφομαι.
 Terkip, A. ἄφ. birleştirme, σύνθεσις,
 ἐνώσις, κῶμα. || —, (χημ.) σύνθεσις
 || —, (ἀριθ.) ἀνάμειξις. || —, (γραμμ.)
 σύνταξις γενικῆς καὶ ὀνόματος ἢ
 ἐπιθέτου κτλ. || izafet — (b)i, σύνθε-
 σις γενικῆς καὶ ὀνόματος μετὰ κα-
 τὰληκτικῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας, ὡς
 çocukun defteri = τοῦ παιδίου τὸ
 τετραδίον του, = τὸ τετράδιον τοῦ
 παιδίου, βλ. γραμμ. || vasıf — (b)i,
 ἐπιθετικὴ σύνθεσις, βλ. γραμμ. || —
 (b) etmek, (αἰτ. β' γεν.) συμπλέκω,
 ἐνώνω, συντάττω, συνθέτω.
 Terkişmek = terkimek.
 Terkos, Ἑλλ. ὄν. Δέγκοι. || — suyu ü-
 dow δέγκων.
 Terkuva, [terkuve], A. ὄν. köprücük
 kemiği, κλείς [ὅστων τοῦ τραχήλου].
 Terlemek, T. ρμ. οὐδ. یدرّونω, ἐφι-
 δρῶνω. || —, (μτφ.) yorulmak, κου-
 ράζομαι. || —, θαμβοῦμαι [ἐπὶ ὑάλων]
 || büyük —, ὁ μύσταξ ἰδρῶναι = ἀρχί-
 ζει νά φύηται.
 Terletici, T. ἐπθ. ὁ ἐπιφέρων ἐφίδρω-
 σιν, ἰδρωτικός [φάρμακον].
 Terletmek, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τινά
 νά ἰδρώσῃ προξενῶ ἐφίδρῶσιν || —,
 (μτφ.) κουράζω τινά, προξενῶ κόπον.
 Terli, T. ἐπθ. ἰδρωμένος.
 Terlik, T. ὄν. ἐλαφρὰ ἐμβὰς ἐκ μαρο-
 κίνου. || —, περιπόδιον ἐκ νακτοῦ κ.
 terlizi.
 Terlikçi, T. ὄν. edikçi, ayakkabıcı, ὁ
 πωλητὴς ἐμβάδων, περιποδίων κτλ.

Terme, T. ὄν. yaban turpu, εἶδος ἀγρίας ραφανίδος.

Termim, A. tamir, ἐπισκευή. || —, (χειρ.) ἀναπλήρωσις, πρόσθεσις μέλους ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος || —, etmek. (αἰτ.) = düzeltmek, ἐπισκευάζω (χειρουργ.) ἀναπληρῶ, βλ. καὶ tamir, κτλ.

Temirmî, A. ἐπθ. ἐπισκευαστικός. || —, πρόσθετος, ἀναπληρωτικός.

Termit, T. ὄν. akkarınca, λευκὸς μύρμηξ.

Termograf, Ἑλλ. ὄν. θερμογράφος.

Termojen, Γαλλ. [ἑλλ.] ὄν. θερμογόνο.

Termometre Ἑλλ. ὄν. mizanülharare, derece, θερμόμετρον.

Termoskop, Ἑλλ. ὄν. θερμοσκόπιον.

Terpus=tarpus.

Ters, T. ὄν. κόπρος, ἀποπάτημα.

Ters, T. ὄν. arka, τὸ ἀνάστροφον [ἢ ἀνάποδον], ἢ ῥάχις. || —, ἐπθ. zit, taş kafalı, διεστραμμένος, σκαιός, ἀντιξοός. || — adam, διεστραμμένος ἄνθρωπος, || — ἐπρ. ἀντιστρόφως [ἀνάποδα]. || pabucu —giydirmek, ἀπατῶ || pabucu —giymek, φεύγω ἐκ τῆς παραζάλης [τὴν ταχίστην]. || —inden okumak, ἀναγινώσκω ἀπὸ τὴν ἀνάποδον=ἐννοῶ ἐμμέσως.

Tersa, Π. ὄν. χριστιανός.

Tersane, T. ὄν. ναύσταθμος [ἴσως ἐκ τοῦ tersa hane=κατοικία χριστιανῶν, διότι κατὰ τὴν ἄλωσιν ἐκεῖ ἐτέθησαν οἱ χριστιανοὶ αἰχμάλωτοι].

Tersaneli, T. ἐπθ. denizci, ναυτικός. || —, ὁ ἀνήκων τῷ ναυστάθμῳ.

Tersi=tirsi.

Tersim, A. ἄφ. taslak cikarma, tasarlama, τὸ ξογραφεῖν, σχεδιογράφησις, ἱχνογράφησις. || — etmek=taslak cikarmak, (αἰτ.) σχεδιογραφῶ, ἱχνογραφῶ.

Tersimat, A. ὄν. taslaklar, σχεδιογραφήματα, ἱχνογραφήματα.

Tersine, T. ἐπθ. ἀντίστροφος. || —, ἐπρ. ἀντιστρόφως. || — olarak = bilâkis, τοῦναντίον, ἀπ' ἐναντίας.

Terslemek, T. ρμ. (αἰτ.) azarlamak, ἐπιπλήττω, κακομεταχειρίζομαι. || —, (αἰτ.) στρέφω ἀνάποδα. || —, = pislemek, ἀποπατῶ. || —, = gübrelemek, κοπρίζω, λιπαίνω.

Terslenmek, T. ρκ. μσ. huysuzluk etmek, γίνομαι σκαιός, φέρομαι σκαιῶς

ἀναποδιάζω. || —, πθ. azarlanmak, ἐπιπλήττομαι. || —, πθ. gübrelenmek, λιπαίνομαι (ἀγρός κτλ.).

Terslik, T. ἄφ. igrilik, huysuzluk, ἀναποδιᾶ. || —, = sertlik, σκαιότης, τὸ ἀπότομον. || —, = uğursuzluk, ἀπαισιότης, ἀθλιότης, κακὸς οἰωνός. || — etmek=direnmek, θυμόνω, ἄνευ λόγου, ὀμιλῶ σκαιῶς, ἀποτόμως. || —, = süprüntülük, φορυτός.

Terspürs, T. ἐπρ. çok ters, πολὺ ἀνάποδα. || — şeyler, πράγματα λίαν ἀντίξοα. || — söz, λόγος ἀνάποδος, ἀπότομος.

Tersih, A. ἄφ. süzme, sızma, διήθησις. || — etmek, (αἰτ.) διηθῶ, στραγγίζω.

Tertibat, A. ὄν. siraya konulmuş şeyler, προπαρασκευαί, σχέδια. || —, μέτρα, ἐπινοήσεις. || — ta bulunmak, προπαρασκευάζω, ἐτοιμάζω, λαμβάνω τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα.

Tertibiye, A. ὄν. mürettip ücreti, στοιχειοθετικά.

Tertil, A. ἄφ. kurani doğru okuma, ἢ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις τοῦ Κορανίου. || —, ψαλμωδία.

Tertip, A. ἄφ. sıralama, dizme, κατάταξις, διάταξις, διοργάνωσις, διασκευή, διευθέτησις. || —, = kuruntu, niyet, σκοπός, σχέδιον, σύστημα, σειρά. || —, συνταγὴ φαρμάκων ἢ διαίτης, θεραπεία, μία δόσις φαρμάκων. || —, στοιχειοθέτησις. || —, τὸ σύνολον τῶν τυπογραφικῶν σελίδων. || eski—, ἀρχαία διάταξις || — etmek, (αἰτ.) sıralamak, dizmek, κατατάσσω, διευθετῶ, διοργανῶ, συντίθημι, στοιχειοθετῶ || ziyafet —etmek, διοργανίζω γεῦμα || piyango —etmek, διοργανίζω λαχείον.

Tertipçi, T. ὄν. διοργανωτής. || —, ὁ σχεδιάζων κατὰ νοῦν πολλά, ὁ φανταζόμενος χιμαίρας, ἀεροβάτης.

Tertipli, T. ἐπθ. ὁ καλὸς διοργανωμένος, σχεδιασμένος. || — is görmek, κάμνω ἐργασίαν μεμελετημένην, τακτικὴν.

Tertipsiz, T. ἐπθ. ἄτακτος, ἥτοι ὁ ἄνευ τάξεως, σχεδίου, προμελέτης.

Tertipsizlik, T. ἄφ. ἀταξία, κακὴ διοργάνωσις,

Tervicen, A. ἐπρ. (αἰτ.) δίδων ὑποστήριξιν, ἢ ὑποστηρίζων, ἐγκρίνων.

Tervic, A. άφ. destekleme, ύποστή-
ριξις. || —, = geçirme, διάδοσις φρο-
νήματος, παρακλήσεως, έμπορεύμα-
τος κτλ. || —etmek, (αίτ.) ύποστηρί-
ζω, δέχομαι, έγκρίνω.

Terzi, T. όν. ράπτης. || —söküğünü
dikemez, (πρι.) τσαγκάρης άξυπό-
λτος και ράπτης ξηλωμένος.

Terzihane, T. όν. ραφείον.

Terzil, A. άχ. alçaklatma, έξευτελίσις,
έκφασίσις, έκθεσις έλαττωμάτων. ||
—etmek, (αίτ.) alçaklatmak, utandır-
mak, έξευτελίζω, έκθέτω, έκφασιλίζω,
καταισχύνω.

Terzilik, T. άφ. ραπτική.

Tesadüf, A. άφ. buluşma, rasgelme,
συνάντησις, σύμπτωσις. || —etmek,
(δοτ.) συναντώ, συμπίπτω, συμβαίνω
τυχαίως.

Tesadüfen, A. έπρ. rasgele, εκ συμ-
πτώσεως.

Tesadüfi, A. έπθ. rasgele, συμπτωμα-
τικός, τυχαίος.

Tesadüm, A. άφ. (κυρ. και μτφ.) vu-
ruşma, çarpışma, tokuşma, σύγκρου-
σις. || —, (φυσ.) patlayış, έκρουξις. ||
—etmek, (β' γεν.) συγκρούομαι.

Tesahup, A. άφ. himaye etme, sahip
çıkma, kayırma, τó υπερασπίζειν,
υπεράσπεισις, προστασία [ιδία επί
κακών] || —etmek, (αίτ.) προστατεύω,
υπερασπίζω.

Tesamüh, A. άφ. göz yumma, görme-
mezlige gelme, παράβλεψις, βλ. mü-
samaha.

Tesanüt, A. όν. imece, άλληλοβοή-
θεια.

Tesavî, A. άφ. beraberlik, ισότης.

Tesbit, A. άφ. özleştirme, sabit kılma,
μονιμοποιήσις, έμπέδωσις, έδραίω-
σις. || —etmek, (αίτ.) berkitmek, πα-
γιώ, μονιμοποιώ. || —edilmek, πθ.
μονιμοποιούμαι.

Tescil, A. άφ. deftere geçirme, κατα-
χώρησις εις βιβλίον, κώδηκα, || —
etmek, (αίτ.) καταχωρίζω εις κώ-
δηκα.

Tesdis, A. άφ. altılama, εξαπλασίασις,
διαίρεσις εις έξ, εξαγώνισις. || —et-
mek, (αίτ.) εξαπλασιάζω, διαιρώ εις
έξ, εξαγωνίζω. || —, (άστρ.) άπόστα-
σις εξήκοντα βαθμών μεταξύ δύο
άστέρων.

Teselli, A. άφ. avutulma, acıyı unut-

ma, τó παρηγορεϊσθαι, παρηγορία,
παραμυθία. || kuru —, ξηρά, ήτοι άνω-
φελής παρηγορία. || —etmek, ή —ver-
mek, (δοτ.) παρηγορώ. || —bulmak,
(άφαιρ.) avunmak, πανοροῦμαι.

Tesellibahş, II. έπθ. avutucu söz, πα-
ρήγορος, ό δίδων παρηγορίαν.

Teselliyar, II. έπθ. avutulan, ό ευρί-
σκων παρηγορίαν, παρηγορούμενος.
|| —olmak, (άφαιρ.) παρηγορούμαι.

Tesellüm, A. άφ. teslim alma, τó πα-
ραλαμβάνειν, παράληψις. || —etmek,
(αίτ.) παραλαμβάνω.

Teselsül, A. άφ. zincirleme, άλληλου-
χία, σειρά συνεχής και συναφής
πραγμάτων. || —etmek, ulanmak, άλ-
ληλουχοῦμαι.

Tesemmüm, A. άφ. ağulanma, τó δη-
λητηριάζεσθαι, δηλητηριάσις. || —
etmek, = ağılanmak, δηλητηριάζο-
μαι.

Tesemmümen, A. έπρ. ağılanarak, δη-
λητηριασθείς, διά δηλητηριάσεως.

Tesettür, A. άφ. örtünme, saklanma,
τó καλύπτεσθαι, πεπλοφορία || —
etmek, (β' γεν.) yasmaklanmak, κα-
λύπτομαι, πεπλοφορώ.

Teseül, A. άφ. dilenme, έπαιτεία. || —
etmek, = dilenmek, έπαιτώ.

Teseyyüp, A. άφ. kabranlık, tembel-
lik, ihmalcilik, άμέλεια, όλιγοργία. ||
—etmek, (β' δοτ.) άμελῶ, όλιγορῶ.

Teshil, A. άφ. kolaylaştırma, διευκό-
λυνσις. || —etmek, (αίτ.) διευκολύνω.

Teshilât, A. όν. kolaylık, διευκολύν-
σις. || —göstermek, παρέχω εύκο-
λίας, διευκολύνω.

Teshin, A. άφ. ısıtma, kızdırma, θερ-
μανσις. || —etmek, (αίτ.) θερμαίνω.

Teship [tezhîb], A. άφ. yaldızlama,
έπιχρύσωσις. || —etmek, (αίτ.) έπι-
χρυσώ.

Teshipçi, T. όν. yaldızci, έπιχρυσωτής.

Teshir, A. άφ. çekicilik, meftun etme,
τó μαγεύειν, μαγεία. || —etmek, (αίτ.)
μαγεύω (κυρ. και μτφ.).

Teshir, A. άφ. alma, zapt etme, κατά-
κτησις. || —etmek, (αίτ.) elegeçirmek,
υποτάσσω, κατακτώ.

Tesir, A. άφ. yüreğe işleme, acındır-
ma, έντύπωσις, έπίδρασις, επενέρ-
γεια. || —etmek, (δοτ.) έπίδρῶ, επη-
ρεάζω, επενεργῶ, λυπῶ. || bu söz bana
aşırı tesir etti, = ...çok dokundu, ό

λόγος οὗτος ἐπέδρασεν ἐπ' ἐμοῦ ὑπὲρ
τὸ δέον.

Tesir, A. ἄφ. αἰθεροποιήσις, μεταβολή
εἰς αἰθέρα.

Tesirat, A. ὄν. ἐπιδράσεις, ἐπενέργειαι,
ἐντυπώσεις.

Tesirli, T. ἐπιθ. dokunaklı, ἐντυπωτι-
κός, πειρακτικός, συγκινητικός.

Tesirsiz, T. ἐπιθ. ἀνεπηρέαστος.

Tesis, A. ἄφ. aşma, temel atma, kur-
ma, ἵκνυσις, σύστασις, θεμελίωσις.
|| —etmek, (αἰτ.) aşmak, kurmak,
ιδρύω, συνιστῶ. || —edilmek, ἢ —o-
lunmak=kurulmak, ιδρύομαι.

Tesisat, A. ὄν. kurulmuş şeyler, κα-
θιδρύματα [σχολεῖα, νοσοκομεῖα
κτλ.].

Teskere, T. ὄν. sedye, sal, φορεῖον. ||
—,=biti, pusula, bitik, ἐπιστολή

Teskin, A. ἄφ. yatıştırma, καθισχύα-
σις, κατευνασις. || —etmek, (αἰτ.)
yatıştırmak, bastırmak, καθισχυάζω,
κατευναζώ, καταπραύνω.

Teskiye [tezkiye], A. ἄφ. temiz etme,
payıklama, τὸ ἐξαγνίζειν, ἐξαγνισμός.
|| —eylemek, (αἰτ.) arıtmak, temize
çıkarmak, καθαρίζω, ἐξαγνίζω.

Teslih, A. ἄφ. yaraklandırma, = silâh-
landırma, ἐξοπλίσαις, ἐξοπλισμός. ||
—etmek, (αἰτ.) ἐξοπλίζω.

Teslihat, A. ὄν. πλῆ. τοῦ προηγ. ἐξο-
πλισμοί.

Teslim, A. ἄφ. verme, ἐγχέουσις, πα-
ράδοσις || —, = kabul ve tasdik, πα-
ραδοχή γνώμης ἄλλου. || —, = bo-
yun eğme, ὑποταγή, ὑπόκυψις εἰς
διαταγήν. || —ilmühaberi, πιστοποιη-
τικὸν παραδόσεως. || —taşı, λίθος,
πολύτιμος, ὃν φέρουσιν οἱ Bektaşî.
|| —etmek, (δοτ. αἰτ.) ulamak, ἐγχει-
ρίζω, παραδίδω, ὁμολογῶ, παραδέχο-
μαι, ὑποκύπτω. || —olunmak, ἢ —ol-
mak, = boyun vermek, παραδίδομαι,
ἐνδίδω, ὑποχωρῶ.

Teslimat, A. ὄν. verilenler, τὰ δοθέν-
τα, τὰ παραδοθέντα [ἐναντι χρέους
κτλ.].

Teslimiyet, A. ἄφ. boyun eğme, ὑπο-
ταγή, ὑπόκυψις, ὑποχώρησις. || —, =
bel bağlama, inanma, παραδοχή λό-
γου ἢ γνώμης ἄλλου ὡς ὀρθῆς, βλ.
καὶ teslim.

Teslis, A. ἄφ. üçe doldurma veya
ayırma, τριπλασίαις ἢ διαίρεσις εἰς

τρία. || —, πίστις εἰς τὴν ἁγίαν Τριά-
δα. || —etmek, (αἰτ.) τριπλασιάζω,
ἢ διαίρῶ εἰς τρία.

Teslisen, A. ἐπρ. διὰ τριπλασιάσεως,
διαίρεσεως εἰς τρία.

Tesliye ἢ tesliyet, A. ἄφ. teselli ver-
me, avutma, τὸ παρηγορεῖν, παρη-
γορία. || —vermek, (δοτ.) ἢ —etmek,
(αἰτ.) avutmak, δίδω παρηγορίαν,
παρηγορῶ, παραινεῶ.

Tesmim, A. ἄφ. ağılama, τὸ δηλητη-
ριάσειν, δηλητηριάσις. || —etmek,
(αἰτ.) ağılamak, δηλητηριάζω.

Tesmimen, A. ἐπρ. ağılayarak, δηλητη-
ριάσεως.

Tesmiye, A. ἄφ. at koyma, τὸ δίδειν
ὄνομα, ὀνομασία. || —eylemek, (δοτ.
αἰτ.) ὀνομάζω. || —olunmak, ὀνομά-
ζομαι. || Dadaruh —olundu, ὀνομά-
σθη Θεοχάρης.

Tesniye, A. ὄν. δυϊκός [διδυμός].

Tespih, A. ἄφ. τὸ ἀπ' ἀγγέλλειν τὴν
φράσιν sübhan allah, = δόξα σοι
ὁ Θεός || —, = çevirgele, κομβολόγιον.
|| —böceği, ἱούλος, κουβαρίς. || —
ağacı, ἀκακία. || —ağacı fasilesi, (βοτ.)
μελαιοειδή.

Tespihçi, T. ὄν. κομβολογο[ποιός] πώ-
λης.

Tesri, A. ἄφ. acele ettirme, ἐπίσπευ-
σις. || —eylemek, (αἰτ.) acelelendir-
mek, çabuklatmak, ἐπισπεύδω.

Tesrian, A. ἄφ. çabuk olarak, (αἰτ.)
δι' ἐπισπεύσεως.

Teste = deste.

Testere ἢ destere, Π. ὄν. el bıçkısı,
πίριον. || —balığı, (ιχθ.) πρίστης.

Testerelemek, T. ρμ. (αἰτ.) πριονίζω.

Testerelenmek, T. ρμ. πθ. πριονίζο-
μαι.

Testereletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλ-
λω νὰ πριονίσωσι.

Testi [desti], Π. ὄν. toprak su kabi,
λάγηνος, στάμνος, ὑδρία.

Tesvil, A. ἄφ. aldatma, iğfal, παρα-
πλάνησις, ἀπάτη, κακὴ εἰσηγήσις.

Tesvilât, A. ὄν. aldatıcı şeyler, παρα-
πλάνησεις, εἰσηγήσεις κακαί. || —a
kapılmak, = aldanmak, δελεάζομαι ἐκ
κακῶν εἰσηγήσεων, ἀπατῶμαι.

Tesvit [tesvid], A. ἄφ. karalama, με-
λάνωσις, μαύρισμα || —, σχεδίασις,
σχέδιον [ἐγγράφον, ἐπιστολῆς κτλ.]
πρόχειρον. || —etmek, (αἰτ.) μαυρί-

ζω, μελανῶ, γράφω εἰς τὸ πρόχειρον [ἐπιστολὴν κτλ.].

Tesviye, A. ἄφ. başarma, διευθέτησις, ἐκτέλεισις ἔργου. || —, = düzeltme, dölleştirme, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις, τακτοποίησις. || —, = ödeme, verme ἀποτίσις. || — ruhu ἢ su — si, ὑδροστάθμη. || yolların — si, ἐξομάλισις τῶν ὁδῶν.

Tesviyeci, T. ὄν. τορνευτή.

Tesviye etmek, T. ρμ. (αἰτ.) başarmak, ἐκτελῶ, θεραπεύω ἀνάγκας. || —, = düzeltmek, dölleştirmek, διευθετῶ, ἐξομαλύνω, τακτοποιῶ, συμβιβάζω. || —, = ödemek, ἀποτίω χρέος.

Tesviye olunmak, T. ρμ. πθ. dölleştirilmek, διευθετοῦμαι.

Tesyar, A. ἄφ. gönderme, τὸ ἀποστέλλειν, ἀποστολή. || — etmek, = yollamak, (αἰτ.) ἀποστέλλω.

Teşahhus, A. ἄφ. şahıs suretine girme, ἐνσάρκωσις, προσωποποίησις. || —, = belleme, ἀναπόλησις. || — etmek, προσωποποιῶμαι. || — etmek, (αἰτ.) bellemek, hatırlamak, ἀναπολῶ, βλ. καὶ teşhis.

Teşaur, A. ἄφ. dallanma, διακλάδωσις. || nehrin — u, διακλάδωσις τοῦ ποταμοῦ. || — etmek, = dallanmak, διακλαδίζομαι.

Teşaur, A. ἄφ. şairlik taslama, τὸ ποιητικεύεσθαι [τὸ νὰ κάμνῃ τις τὸν ποιητὴν, ἐνῶ δὲν εἶναι].

Teşci, A. ἄφ. cesaret verme, ἐνθάρρυνσις, ἐγκαρδίωσις. || — etmek, (αἰτ.) yüreklendirmek, davrandırmak ἐγκαρδιῶ, ἐνθαρρύνω.

Teşdit, A. ἄφ. şiddetlendirme, τὸ ἐπιτείνειν, ἐπίτασις, δεινῶσις. || — etmek, (αἰτ.) ἐπιτείνω.

Teşebbüs, A. ἄφ. bir işe başlama, girişme, τὸ ἐπιχειρεῖν, ἐπιχειρήσεις, ἔναρξις, διάβρημα, ἐνέργεια. || — edilmek, (δοτ.) başlanılmak, γίνεται ἐπιχειρήσεις [ὑπὸ τινος].

Teşebbüsat, A. ὄν. ἐπιχειρήσεις, διαβήματα, ἐνέργειαι.

Teşebbüs etmek, T. ρμ. (δοτ.) bir işe başlamak, girişmek, ἐπιχειρῶ, ἐπιλαμβάνομαι, ἀρχομαι ὑποθέσεως.

Teşeddüt, A. ἄφ. şiddetlenme, azışma, τὸ ἐπιτείνεσθαι, ἐπίτασις, δεινῶσις.

Teşehhüt, A. ἄφ. namazda şehadet getirme, ἐκφώνησις τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως κατὰ τὴν προσευχήν.

Teşek, T. ἐπθ. deşilmiş, delik teşik, διάτρητος. || —, = yarık, ρήγματα, χαράγματα || —, = kasiği yarık, κηλήτης. || — suda belli olur, (πρμ.) ὁ πάσχων κήλην ἐν τῷ ὕδατι φαίνεται.

Teşekki, A. ἄφ. şikâyet etme, τὸ παραπονεῖσθαι, παραπονόν. || — etmek, (ἄφαιρ.) sizlanmak, παραπονοῦμαι. || — ininiz var mı, = şikâyetiniz var mı? ἔχετε παραπονόν.

Teşekkül, A. ἄφ. bir biçime girme, vücûde gelme, τὸ σχηματίζεσθαι, διοργανίζεσθαι, σχηματισμός, καταρτισμός, μόρφωσις, διοργανισμός. || — etmek, (αἰφ.) kurulmak, türemek, σχηματίζομαι, διοργανοῦμαι, καταρτίζομαι κτλ.

Teşekkülât, A. ὄν. biçime girmiş şeyler, σχηματισμοί, διοργανώσεις. || — i siyasiye = siyasi teşekküller, = politikaca biçime girmiş şeyler, πολιτικοί διοργανισμοί.

Teşekkür, A. ἄφ. bir iyiliğe karşı memnuniyet, alkış, εὐχαριστία. || — etmek, (δοτ.) εὐχαριστῶ. || — den âcizim, εἶμαι ἀνίκανος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἄδυνατῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

Teşekkürat, A. ὄν. εὐχαριστία. || — i âcizanem, = beceriksiz teşekkürlerim, αἱ ταπειναί μου εὐχαριστίαι.

Teşekküren, A. ἐπρ. teşekkür ederek, (δοτ.) εὐχαριστῶν.

Teşekkürî, A. ἐπθ. εὐχαριστήριος.

Teşennüci, A. ἐπθ. σπασμωδικός. || —, = kırışik, ρυτιδωμένος.

Teşennüç, A. ἄφ. sinirlerin büzülmesi, ispazmoz, συστολή, σπασμός. || —, = kırışiklik, ρυτίδωσις δέρματος.

Teşerrüf, A. ἄφ. şereflenme, τὸ λαμβάνειν τιμὴν, τιμᾶσθαι. || —, = tanışma, τὸ γνωρίζεσθαι.

Teşerrüf etmek, T. ρμ. (β' γεν.) τιμῶμαι, γνωρίζομαι. || — ettim, ἐτιμήθην [διὰ τῆς γνωριμίας, ἐπισκέψεως κτλ.], ἥς ἢ ἀπάντησις: şeref bize ait = ἡ τιμὴ εἰς ἡμᾶς.

Teşettüt, A. ἄφ. dağılma, çatallaşma, σύγχυσις, κνικῶν. || — ü umur, = işlerin çatallaşması, σύγχυσις ὑποθέσεων. || — ü efkâr, = düşüncelerin çatallaşması, σύγχυσις ιδεῶν, βλ. καὶ teşenvüş.

Teşüm, A. άφ. uğursuz sayma, τὸ θεωρεῖν τι κακὸν οἰωνόν. || —etmek, (β' γεν. ἢ άφαιρ.) δυσοικονίζομαι.

Teşenvüs, A. άφ. çatallama, σύγχυσις, άνωμαλία, κυκεών, ταραχή. || —, = karışıklık, περιπλοκή.

Teşeyyü, A. άφ. şii olma, τὸ γίνεσθαι Σιίτην, βλ. και Şii.

Teşfiye, A. άφ. şifalandırma, τὸ θεραπεύειν, θεραπεία. || —, = rahatlandırma, ικανοποιήσις. || —etmek, (αιτ.) emlemek, θεραπεύω, ικανοποιῶ.

Teşhir, A. άφ. ünllenme, τὸ δημοσιεύειν, δημοσίευσις, διαφήμις. || —, = herkesin gözü önüne serme, ἐκτιθέναι τῷ δημοσίῳ, ἐκθεσις || —, = suçu meydana koyma, ἐκθεσις πεινῆς [ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ καταδίκου]. || —, = silâh çekme = yarak çekme, ανάσπασις ὅπλου.

Teşhir etmek, T. ρμ. (αιτ.) ünlendirmek, διαφημίζω. || —, = göz önüne sermek, ἐκθέτω. || —, = yarak çekmek, ἀνασπῶ, σύρω ὅπλον.

Teşhis, A. άφ. anlama, tanıma, (ιατρ) διάγνωσις. || —προσωποποιήσις. βλ. και teşahhus

Teşhis etmek, T. ρμ. (αιτ.) tanımak, anlamak, διακρίνω, διαγιγνώσκω. || —, = benzetme, προσωποποιῶ τινα, παρομοιάζω.

Teşin = sin.

Teşkil, A. άφ. yapma, biçim verme, didónai μορφήν, σχῆμα, σχηματισμός, καταρτισμός, διοργάνωσις. || —etmek, (αιτ.) biçime sokmak, kılık vermek, σχηματίζω, ἀποτελῶ, διοργανῶ, καταρτίζω. || aile —etmek, = barklanmak, σχηματίζω οἰκογένειαν.

Teşkilât, A. ὄν. διοργανισμοί, καταρτισμοί. || —i esasiye kanunu, ἢ tûresi, = başyasa, ὁ οργανικός χάρις.

Teşkilâtçı, T. ὄν. διοργανωτής, μεταρρυθμιστής.

Teşmil, A. άφ. herkese yayma, γενίκευσις, ἐπέκτασις. || —etmek, (δοτ. αιτ.) γενικεύω, ἐπεκτείνω.

Termim, A. άφ. μτβ. kokulatma, τὸ didónai τινὶ ὀσφρανθῆναι τι. || —etmek, (δοτ. αιτ.) προσσφραίνω τινὶ τι. Teşne, II. ἐπθ. susamış, susak, διψαλέος. || —, (μτφ.) istekli, ὁ ποθῶν, ἐφιέμενος.

Teşni, A. άφ. başa kakma, ayıplama, τὸ ὀνειδίζειν, ὀνειδισμός, κατηγορία. || —etmek, (αιτ.) ayıplamak, κατηγορῶ.

Teşniat, A. ὄν. κατηγορίαί.

Teşpih, A. άφ. benzetme, παρομοιώσις, σύγκρισις, εἰκὼν ρητορική. || lâ —ve lâ temsil = benzetmek gibi olmasın! ἀπαγε τῆς συγκρίσεως! || —edilmek, ἢ —olunmak, πθ. benzetilmek, παρομοιάζομαι.

Teşpih etmek, T. ρμ. (αιτ. δοτ.) benzetmek, παρομοιάζω.

Teşri, A. άφ. kanun koyma, türe koyma, νομοθέτησις. || —(yasa koyma) hakkı B. M. Meclisine aittir, ἡ νομοθετική δύναμις ἀνήκει εἰς τὴν Μ. Ἐθνουσυνέλευσιν.

Teşrif, A. άφ. şereflendirme, τὸ τιμᾶν, τιμῆ ἤτοι περιποίησις τιμῆς. ἐπίσκεψις [ἐπὶ β' ἢ γ' προσώπου, ἐπὶ α' προσώπου, βλ. ziyaret.

Teşrifat, A. ὄν. resmî âdetler, ἔθνημοτυπία, ἱεραρχική τάξις τῶν βαθμύχων τηρουμένη ἐν ταῖς ἐπισήμοις τελεταῖς.

Teşrifatçı, T. ὄν. τελετάρχης, εἰσηγητής, ξεναγός.

Teşrif buyurmak ἢ teşrif etmek [ἐν χρήσει ἐπὶ β' ἢ γ' προσώπου] (αιτ.) gelmek, περιποιῶ τιμῆν, τιμῶ, ἐπισκέπτομαι. || fakirhanemi teşrif buyurmanızı [= şereflendirmenizi] rica ederim, παρακαλῶ νὰ τιμήσητε [νὰ ἐπισκεφθῇτε] τὸ πτωχικόν μου, βλ. και fakirhane.

Teşrih, A. άφ. ölü bedenini parçalama, ἀνατομή, ἀνατομία. || —, = göz önüne koyma, ἀνάλυσις, ἀναπτύξις, ἐξήγησις, σχολίασις. || —i kalp, καρδιοτομία. || ilmi—, ἀνατομία. || —etmek, (αιτ.) ἀνατέμνω, σχολιάζω, ἀναπτύσσω.

Teşrihhane, II. ὄν. teşrih lâburatuarı, ἀνατομεῖον.

Teşriî, A. ἐπθ. türe koyucu, νομοθετικός. || kuvvei —ye = B. M. Meclisi, νομοθετική δύναμις, ἤτοι ἡ Μ. Ἐθνουσυνέλευσις.

Teşrik, A. άφ. ortak eden, τὸ καθιστᾶναι συνέταιρον, συγκοινωνόν, συμμετοχόν. || —etmek, (αιτ. δοτ.) καθιστῶ τινα συνέταιρον, συμμετοχόν.

Teşrin, Συρ. ὄν. φθινοπωρινὸς μῆν. ||

—evvel = birinci—, Ὀκτώβριος. ||

—sani = ikinci—, Νοέμβριος.

Teşrit, A. ἄφ. (χειρουργ.) deriyi çizme, επιπόλαιος κατατομή τῆς ἐπιδερμίδος. || —ülayn = göz kazintısı, (ιατρ.) ὀφθαλμόξεσις.

Teştit, A. ἄφ. ayırma, dağıtma, τὸ διασκορπίζειν, διασκορπίσις.

Teşuk, T. ὄν. güneş, ἥλιος.

Teşvik, A. ἄφ. istek verme, üzendirme, dürtme, προτροπή, ἐνθάρρυνσις, παρακίνησις.

Teşvikî, A. ἐπθ. istek artırıcı, ἐνθαρρυντικός, προτρεπτικός.

Teşvik etmek, T. ρμ. (αἰτ. δοτ.) yüreklendirmek, üzendirmek, dürtmek. ἐμπνέω ἔφειν, προτρέπω, παρακινῶ, ὑποκινῶ.

Teşvikkârane, Π. ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἐνθαρρυντικός—ως.

Teşviş, A. ἄφ. karmakarışık etmek, τὸ συγχέειν, σύγχυσις, ταραχή.

Teşviş etmek, T. ρμ. (αἰτ.) alt üst etmek, συγχέω, ταραττώ.

Teşyi, A. ἄφ. yolcuyla göndürücü gitme, τὸ προπέμπειν, προπομπή.

Teşyi etmek, T. ρμ. (αἰτ.) göndürücü gitmek, selâmetlemek, προπέμπω.

Tetabu, A. ἄφ. biribiri arkasından gelme, τὸ ἐπέρχεσθαι, ἐπαλλήλως, ἀλληλοδιαδοχή, ἐπαλληλία, ἀλληλουχία. || —etmek, = sıralanmak, ἐπέρχεσθαι ἀλλεπαλλήλως.

Tetabuk, A. ἄφ. uygunluk, uyma, συμφωνία, ὁμοιότης. || —etmek, = uymak, συμφωνῶ, ὁμοιάζω.

Tetanos, ἑλλ. ὄν. küzaz, donucu, dağca, (παθ.) τέτανος.

Tetayür, A. ἄφ. buğu haline getirme, (χημ.) διάτμυσις.

Tetebbü, A. ἄφ. araştırma, mütalea, ἔρευνα ἐνδελεχῆς, ἀναδίφησις, μελέτη ἐπισταμένη. || —etmek, (αἰτ.) araştırmak, ἐρευνῶ, ἀναδιφῶ, μελετῶ ἐπισταμένως.

Tetenvüç, A. ἄφ. taç giyme, στέψις.

Tetfin, A. ἄφ. gömme, τὸ ἐνταφιάζειν, ταφή. || —etmek, (αἰτ.) gömmek, ἐνταφιάζω.

Tethiş, A. ἄφ. ürkütme, korkutma, ἐκφόβησις. || —etmek, (αἰτ.) korkutmak, yıldırmak, ἐκφοβῶ.

Tetik, T. ὄν. σκονδάλη. || —i çekmek, σύρω τὴν σκανδάλην ὅπως πυροβο-

λήσω. || —, ἐπθ. çevik, uz, usta, γοργός, δεξίος, ἐπιτήδειος. || —davanmak, ἐνεργῶ ἐπιδεξιῶς, ταχέως.

Tetiklik, T. ἄφ. çeviklik, uyanıklık, ἐπιτηδειότης, δεξιότης.

Tetimme, A. ὄν. tamamlama, συμπλήρωμα, παράρτημα συμπληρωματικόν.

Tetirgin, T. ἐπθ. asayışsız, ἀνήσυχος. || —etmek, ἀνησυχῶ τινα. || —olmak, ἀνησυχῶ.

Tetirginlik, T. ὄν. rahatsızlık, ἀνησυχία, ταραχή.

Tetkik, A. ἄφ. inceden inceye araştırma, λεπτομερῆς ἐξέτασις, ἀκριβῆς ἔρευνα, μελέτη ὑποθέσεως, κτλ.

Tetkikat, A. ὄν. λεπτομερεῖς ἔρευνα, ἐξετάσεις.

Tetkik etmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐξετάζω λεπτομερῶς, μελετῶ ὑπόθεσιν, ζήτημα, κτλ. βλ. tetkik.

Tetkiksiz, T. ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἀνεξέταστος καὶ ἀνεξετάστως.

Tetmim, A. ἄφ. tamamlayış, συμπλήρωσις. || —etmek, (αἰτ.) itmam etmek, tamamlamak, συμπληρῶ.

Tetmimen, A. ἐπρ. tamamlamak için, (αἰτ.) πρὸς συμπλήρωσιν.

Tetviç, A. ἄφ. taç giydirme, τὸ στέφειν, στέψις. || —etmek, (αἰτ.) στέφω.

Tevabi, A. ὄν. tâbi olanlar, οἱ ὑποκείμενοι, ἀκόλουθοι, ἀκολουθία. ||

—, = mülhakat, katılmış olanlar, ἐξαρτήματα, ἐπαρχίας, πόλεως.

Tevafuk, A. ἄφ. biribirine uygun gelme, ἁρμονία, συμφωνία δύο πραγμάτων πρὸς ἀλλήλα. || —etmek, (δοτ.) uymak, συμφωνῶ.

Tevafür, A. ἄφ. artma, üreme, αὐξάνεσαι, αὐξήσις. || —etmek, = üremek, πληθύνομαι, αὐξάνομαι.

Tevaggul, A. ἄφ. uğraşma, ἐνασχόλησις. || —etmek, (β' γεν. ἢ β' δοτ.) uğraşmak, ἐνασχολοῦμαι, ἐγκύπτω. || edebiyatnan —etmek, = edebiyatnan uğraşmak, ἐγκύπτω εἰς τὴν φιλολογίαν.

Tevahhuş, A. ἄφ. μσ. ürkme, korkma, φόβος, τρόμος, πτόησις. || —etmek, (ἀφαιρ.) korkmak, φοβοῦμαι, τρομάζω, πτοοῦμαι.

Tevakki, A. ἄφ. sakınma, çekinme, ἀποχή. || —etmek, (ἀφαιρ.) gıcınmak, ἀπέχω, ἀποφεύγω.

Tevakkuf, A. ἄφ. durma, eğlenme,

bekleme, στάσις. || —mahalli = durak, στάσις, σταθμός.
 Tevakkuf etmek, T. ρμ. (β' δοτ.) durmak, εἴληνemek, beklemek, ἵσταμαι, σταθεύω. ἀναμένω.
 Tevali, A. ἀφ. biribiri arkasından gelme, ἀλληλοδιαδοχή. || al et—, ἐπρ. ardi ardına, ἀδιακόπως.
 Tevali etmek, T. ρμ. biri birinin ardından gelmek, (β' γεν.) ἀλληλοδιαδέχσθαι.
 Tevarih, T. ὄν. ιστορίαί, χρονικά, χρονολογίαί.
 Tevarüs, A. ἀφ. mirasa konma, τὸ κληρονομεῖν, τὸ περιέρχεσθαι τι κληρονομικῶς εἰς τινα. || —etmek, (ἀφαιρ.) κληρονομῶ.
 Tevarüt, A. ἀφ. biribiri ardından gelme, ἀλλεπάλληλος ἄφιξις. || —, σύμπτωσις, ἥτοι συμφωνία στίχων δύο ποιητῶν. || —vaki olmak, συμβαίνει σύμπτωσις. || —etmek, φθάνω, ἀλλεπαλλήλως ἀφικνοῦμαι.
 Tevatür, A. ἀφ. bir salığın ağızdan ağıza yayılması, θρύλλημα, κοινολογία, διάδοσις || böyle bir—var, ὑπάρχει τοιοῦτόν τι θρύλλημα. || —, (νομ.) κοινή φήμη. || —olunmak, θρυλλοῦμαι. || —etmek, (αἰτ.) διαδίδω. || —ederler ki..., λέγουσιν ὅτι...
 Tevatüren, A. ἐπρ. διὰ κοινῆς φήμης. || —sabit olmuştur, ἀπεδείχθη διὰ κοινῆς φήμης.
 Tevazi, A. ἀφ. (γεωμ.) παραλληλότης.
 Tevazu, A. ἀφ. alçak gönüllülük, μετριοφροσύνη. || —etmek, μετριοφρονῶ.
 Tevazukâr, Π. ἐπθ. alçak gönüllü, μετριοφρών.
 Tevazukârane, Π. ἐπρ. alçak goniüllülük, μετριοφρόνως.
 Tevazün, A. ἀφ. denk gelme, ἰσορροπία, ἰσοζύγιον.
 Tevbih, A. ἀφ. azarlama, ἐπιπλήξεις, ἐπιτιμήσεις.
 Tevbihan, A. ἐπρ. (αἰτ.) πρὸς ἐπιτίμησιν.
 Tevbihat, A. ὄν. ἐπιτιμήσεις.
 Tevbih etmek, T. ρμ. (αἰτ.) azarlamak, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ.
 Tevcih, A. ἀφ. yüzü bir cihete döndürme, τὸ στρέφειν τὸ πρόσωπον πρὸς μίαν διεύθυνσιν, στροφή, διεύθυν-

σις. || —, = memuriyet verme, ἀπονομή θέσεως, βαθμοῦ κτλ. || —, τὸ ἀπευθένειν, ἢ ὁπεύθυνσις ἐρωτήσεως, λόγου. || —etmek, στρέφω, διευθύνω, ἀπευθύνω λόγον, ἐρώτησιν.

Tevdihat, A. ὄν. διορισμοὶ εἰς θέσεις, ἀπονομή βαθμῶν κτλ.

Tevdi, A. ἀφ. bırakma, teslim etme, διαπίστευσις, παρακατάθεσις, ἐγγεῖρισις, παράδοσις.

Tevdiat, A. ὄν. verilenler, παρακατάθεσεις, καταθέσεις.

Tevdien, A. ἐπρ. teslim ederek, διὰ παραδόσεως, παρακατάθεσεως, ἢ παραδούς, ἐγγχειρίσας.

Tevdi etmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) bırakmak, teslim etmek, παραδίδω. ἐμπιστεύομαι, ἐγγχειρίζω, ἀνατίθηναι.

Teveccüh, A. ἀφ. yüzü bir cihete çevirme, τὸ στρέφσθαι, διευθύνεσθαι, ἥτοι στροφή προσώπου πρὸς τινα ἢ πρὸς τι. || —, εὐνοία. || hüsnü—, εὐνοία. || süi—, δυσμένεια. || —etmek, (δοτ.) στρέφομαι, διευθύνομαι.

Tevehhüm, A. ἀφ. kuruntu, ὑπόνοια, ὑποψία, φαντασιοπληξία. || —etmek, (αἰτ.) ὑποπτεύω, ὑποπτεύομαι ἄνευ λόγου, φαντάζομαι, φάσμα κτλ.

Tevekkel, T. ἐπθ. ἀφελής, ἀπλοϊκός, ἀμέριμνος, εὐήθης.

Tevekkeli, T. ἐπρ. ἄνευ σκοποῦ, ἀσκόπως, ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχε.

Tevekkül, A. ἀφ. Tanrıya bırakma, πλήρης πεποιθείσεως εἰς τὸν Θεόν. || Tanrıya—ile, devenin dizini de bağla, μετὰ τῆς εἰς τὸν Θεὸν πίστεως, δέσπον καὶ τὸ γόνυ τῆς καμῆλου (Κοράν.) = σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.

Tevekkülen, A. ἐπρ. ἐν πλήρει πεποιθήσει [εἰς τὸν Θεόν].

Tevellüt, A. ἀφ. doğma, τὸ γεννᾶσθαι, γέννησις, ἀπόρροια. || —etmek, οὐδ. (ἀφαιρ.) γεννῶμαι, πηγάζω, ἀπορρέω.

Tevellütlü, T. ἐπθ. doğumlu, ὁ γεννηθεὶς. || 1934—, = 1934 doğumlu, ὁ γεννηθεὶς τῷ 1934.

Tev'em, A. ἐπθ. ikiz, δίδυμος. || —, (μτφ.) eş, benzer, ὅμοιος.

Teverrüm, A. ἀφ. ince hastalığa tutulma, τὸ φθισιᾶν, φθίσις. || —, ὄν. şişkinlik, ἐξοίδησις, οἰδημα, πρήσμα.

|| —etmek, φθισιῶ, γίνομαι φθισι-
κός. || —ü lisan, = dil —ü, πρῆσμα
παρὰ τὴν γλῶσσαν, παραγλώσσιον.

|| —ü simhak, περιόστωσις.

Teverrüs, A. ἄφ. mirasçılık, τὸ εἶναι
κληρονομον, κληρονομεῖν.

Tevessü, A. ἄφ. genişleme, τὸ εὐρύ-
νεσθαι, εὐρυνσις, ἐπέκτασις, πλάτυν-
σις, ἀνάπτυξις. || kalp —ü, διαστολή
τῆς καρδίας. || yol —ü, εὐρυνσις ὁδοῦ. ||
zihin —ü, ἀνάπτυξις νοός. || —etmek
= genişlemek, εὐρύνομαι, πλατύνο-
μαι, ἐπεκτείνομαι, ἀναπτύσσομαι.

Tevessüan, A. ἔπρ. κατ' εὐρυνσιν, πλά-
τυνσιν, ἀνάπτουσιν, ἐπέκτασιν.

Tevessül, A. ἄφ. girişme, baş vurma,
sarılma, δρᾶσθαι, ἐπιλαμβάνε-
σθαι, ποιεῖσθαι χρῆσιν μέσου, κα-
ταφεύγειν. || —etmek, (δοτ.) κατα-
φεύγω, δράττομαι, ποιῶμαι χρῆσιν
μέσου.

Tevessülen, A. ἔπρ. girişerek, (δοτ.)
καταφεύγων, ποιούμενος χρῆσιν, ἐπι-
λαμβανόμενος.

Tevezüh, A. ἄφ. açıklık, σαφήνεια. ||
—etmek, = açık anlaşılma, καθί-
σταμαι σαφής.

Tevfik, A. ἄφ. uyma, (δοτ.) συμμόρ-
φωσις, συνδυασμός. || —, = yardım,
ἐπιτυχία, συναντιληψις. || —etmek,
(δοτ, αἰτ.) συμμορφῶ, συνδιάζω,
προσαρμόζω. || —hareket etmek, =
uymak, συμμορφοῦμαι. || —, ὄν. κ.
'Ἐπίμαχος.

Tevfikan, A. ἔπρ. (δοτ.) göre, uyarak,
συνφδᾶ, συμφώνως.

Tevhit, A. ἄφ. birleştirme, συνένωσις,
ἐνοποιήσις. || —, = Tanrının birliğine
inanma, μονοθεϊσμός. || —i efkâr, =
düşünce birliği, συνεννόησις. || —
etmek, (αἰτ.) birleştirmek, συνενῶ,
ἐνοποιῶ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν [ὁμο-
λογῶ πίστιν εἰς ἓνα Θεόν]

Tevil, A. ἄφ. başka türlü anlatma,
evirip çevirme, παρερμηνεία, τρο-
πολογία, δικαιολογία. || —, = duş
yorma, tabir etme, ἐρμηνεία ὀνει-
ρου. || —etmek, (αἰτ.) evirip çevire-
rek mana vermek, παρερμηνεύω, τρο-
πολογῶ, ἐρμηνεύω ὀνειρον.

Tevilât, A. ὄν. τροπολογίαι, δικαιολο-
γίαι.

Tevilen, A. ἔπρ. evirip çevirerek, διὰ
τροπολογίας.

Tevki, A. ὄν. tura, μονόγραμμα Αὐτο-
κρατορικὸν τιθέμενον, ἄλλοτε ποτε,
ἐπὶ τῶν φερμανίων (διαταγμάτων)
καὶ βερατίων (= διπλωμάτων).

Tevkif, A. ἄφ. alikoma, durdurma,
yakalama, ἐπίσχεσις, κρά ηςις, συ-
ληψις, προσωποκράτειρις ὑποδίκου,

Tevkif etmek, T. ρμ. (αἰτ.) durdur-
mak, yakalamak, alikomak, ἀναστέλ-
λω, ἀναχαιτίζω, σταματῶ, συλλαμ-
βάνω, προσωποκρατῶ.

Tevkifen, A. ἔπρ. (αἰτ.) durdurarak,
alikoyarak, δι' ἐπισχέσεως, διὰ προ-
σωποκρατήσεως.

Tevkifhane, Π. ὄν. hapishane, kapı
altı, κρατητήριον.

Tevkil, A. ἄφ. vekil bırakma, διορι-
σμός ἀντιπροσώπου, ἢ ἐπιτρόπου, ἢ
δικηγόρου [ἐν τινι ὑποθέσει]. || —
etmek, (δοτ, αἰτ.) διορίζω ἀντιπρό-
σωπον, ἐπίτροπον, δικηγόρον [ἐν τινι
ὑποθέσει].

Tevkir, A. ἄφ. ağırlama, ikram etme,
τιμή, σέβας. || —etmek, (αἰτ.) τιμῶ,
σέβομαι.

Tevkiren, A. ἔπρ. (αἰτ.) ἐκ τιμῆς, σε-
βασμοῦ, ἢ σεβόμενος, τιμῶν.

Tevlit, A. ἄφ. doğurma, τὸ γεννᾶν,
γέννησις, τόκος. || —, τὸ προξενεῖν,
δημιουργεῖν, δημιουργία. || —etmek,
(αἰτ.) τίκτω, προξενῶ, δημιουργῶ.

Tevrat, Ἑβρ. ὄν. ἡ Πεντάτευχος.

Tevsi, A. ἄφ. genişletme, yayma, τὸ
εὐρύνειν, εὐρυνσις, πλάτυνσις, ἀνά-
πτυξις, ἐπέκτασις. || —i intikal, ἐπέ-
κτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώμα-
τος. || —etmek, (αἰτ.) genişletmek,
εὐρύνω, πλατύνω, ἀναπτύσσω, ἐπεκ-
τείνω.

Tevsien, A. ἔπρ. κατ' ἐπέκτασιν, εὐ-
ρυνσιν.

Tevsik, A. ἄφ. teyit, tekit, inandırma,
διαπίστωσις, διαβεβαιώσις. || —et-
mek, (αἰτ.) inandırmak, διωπιστῶ,
διαβεβαιῶ, ἐπικυρῶ.

Tevsikan, A. ἔπρ. ἐγκύριος.

Tevsim, A. ἄφ. isim verme, τὸ τιθέ-
ναι ὄνομα, ὀνομάζειν || —etmek,
(αἰτ. β' γεν.) at koymak, θέτω ὄνο-
μα, ὀνομάζω.

Tevzi, A. ἄφ. dağıtma διανομή, ἀπο-
νομή. || —i mükâfat, διανομή βρα-
βείων. || —etmek, dağıtmak, (δοτ.
αἰτ.) διανέμω.

Tevzîl, A. ἐπιθ. διανεμητικός.

Teyakkuz, A. ἄφ. uyanık bulunma, intibah, uyanış, ἐγρήγορσις, προσοχή, ἀφύπνισις, ἐπαγρύπνισις. || —, (ιατρ.) kızgınlık, ἐρεθισμός. || —etmek, ἐπαγρυπνῶ, ἐγρηγορῶ, προσέχω.

Teyel ἢ teğel, T. ὄν. iluştirme, seyrek dikiş, oyulgama, διαρραφή.

Teyellemek, T. ρμ. (αἰτ.) seyrek ve kaba dikmek, oyulgamak, διαρράπτω.

Teyelletmek, T. ρμ. διάμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω ἄλλον νά τρουπώσῃ, νά διαρράψῃ.

Teyelli, T. ὄν. seyrek dikişli, νακτὸν ὑπὸ τὸ σάγμα.

Teyemmüm, A. ἄφ. toprak veya kumla gusletme veya aptest, θρησκευτικός καθαρισμός τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν μέχρις ἀγκῶνος, δι' ἄμμου ἢ χώματος, ἐλλείπει ὕδατος. || —etmek, = kum veya topraknan gusletmek veya aptest almak, καθαρίζομαι δι' ἄμμου ἢ χώματος.

Teyemmün, A. ἄφ. (β' γεν.) mut ad-deime, uğur sayma, τὸ θεωρεῖν τι αἰσιον οἰωνόν.

Teyemmünen, A. ἐπρ. mut ve uğurla, ἐν αἰσίοις οἰωνοῖς.

Teyin = teyun

Teyiş ἢ tiyış, T. ἐπιθ. ait, ὁ ἀνήκων, ὁ ἀφορῶν.

Teyit, A. ἄφ. μετ. sağlamlaştırma, tekit, ἐνίσχυσις, ἐπιβεβαίωσις, ἐπικρῶσις. || — (d) muhalesat = ἐπικρῶσις φιλίας, ἀφ' οἰώσεως. || —etmek, (αἰτ.) sağlamlaştırmak, ἐπικρῶννύω, ἐπιβεβαίω. || —edilmek, (πθ.) sağlamlaştırmak, ἐπιβεβαιούμαι.

Teyun ἢ teyin, T. ὄν. sincap, σκίουρος.

Teyze, T. ὄν. teğaze, annenin kız kardeşi, θεία πρὸς μητρός. || hazan —, = son bahar. güz, yaprak dökümü, φθινόπωρον.

Teyzezade, Π. ὄν. teğazezade, ἐξάδελφος ἢ ἐξαδέλφη ἐκ θείας πρὸς μητρός.

Tez, Γαλλ. ὄν. ἐναίσιμος διατριβή.

Tez, T. ἐπιθ. çevik, ταχύς. || eline —, ταχύς εἰς τὸ ἐργον τοῦ, ἐργατικός. || yarından —i yok, ἀμέσως αὔριον. || —, (ἐπρ.) çabuk, ταχέως. || —gel, = çabuk gel, ἔλα γρήγορα. || —canlı = ivici, dar yürekli, ἀνυπόμονος. ||

— —, συχνά συχνά. || —hüseyin, [ἦχος] γοργὸς πλάγιος τοῦ πρώτου. || —elden, = çabucak, şıppadak, ἐν τάχει.

Tezahür, A. ἄφ. görünme, ἐνφάνισις, παρουσία. || —, = birbirine yardım, ἀλληλοβοήθεια. || —etmek, = görünmek, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι εἰς τὸ μέσον.

Tezahürat, A. ὄν. ἐπίδειξις, διαδήλωσις. || —la ἢ —nan, μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων, πομπωδῶς.

Tezat, A. ἄφ. benzememe, ihtilâf, ἀντίφασις, ἀντίθεσις, διαφορά, διάστασις, τὸ ἀσυμβίβαστον. || —, σχῆμα ρητορικὸν ἀντιθέσεως.

Tezauf, A. ἄφ. μσ. çoğalma, διπλασίαισις, πολλαπλασίαισις. || —, (βοτ.) χώρισις, διάρρηξις [καρπού]. || —etmek, = çoğalmak, πολλαπλασιάζομαι, βλ. καὶ ἐπόμε.

Tezayüt, A. ἄφ. μσ. artma, çoğalma, αὐξήσις, πολλαπλασίαισις. || —etmek, = artmak, αὐξάνομαι, πληθύνομαι, πολλαπλασιάζομαι. || —, (ἀλγ.) αὐξήσις.

Tezce, T. ἐπρ. ὀλίγω ταχύτερον. || —gel, ἔλα ὀλίγω ταχύτερον.

Tezepzüp, A. ἄφ. karışıklık, kararsızlık, ἐκκρεμότης, ἀνωμαλία, ἀμφιτελάντελαις.

Tezehhür, A. ἄφ. çiçeklenme, (βοτ.) ἀνθήσις. || —, (ιατρ.) ἐξάνθημα. || cilt —ü, φλύκταινα. || —etmek, = çiçeklenmek, ἀνθῶ.

Tezek, T. ὄν. fişki, κόπρος [ἰδίᾳ τῆς δαμάλεως].

Tezekli, T. ἐπιθ. fişkili, ὁ περιέχων κόπρον. || —hava, καιρὸς σφοδρὸς.

Tezekkür, A. ἄφ. hatırlama, ἀνάμνησις. || —etmek, (αἰτ.) hatırlamak, ἀνιμνήσκομαι. || —, = bir işi birlikte düşünme, σύσκεψις, διάσκεψις. || —etmek, (αἰτ.) συσκέπτομαι, συζητῶ.

Tezellül, A. ἄφ. μσ. kendini bayağı gösterme, τὸ ἐξευτελιζεσθαι, ἐξευτελισμός, ἐξουδένωσις, ταπεινώσις. || —etmek, ἐξευτελιζομαι, ταπεινούμαι.

Tezelzül, A. ἄφ. sarsılma, sallanma, τὸ δονεῖσθαι, δόνησις [ἐκ σεισμοῦ], κλονισμός.

Tezenvüc, A. ἄφ. evlenme, τὸ συζεύγνυσθαι, σύζευξις. || —etmek, (αἰτ.)

evlenmek, συζεύγνυμι, λαμβάνω γυναῖκα εἰς γάμον.

Tezeyyün, A. ἄφ. süslenme, τὸ στολίζεσθαι, στολισμός. || —etmek, (β' γεν.) süslenmek, στολίζομαι.

Tezgâh, T. (Π.) ὄν. τηλία, συνεργεῖον, || —, τὸ μέρος τοῦ ἐργαστηρίου, ἢ καταστήματος, ἢ οἰνοπωλείου, ἔνθα γίνεται συμφωνία ἐκτιθεμένων τῶν πρὸς πώλησιν. || —, = çulha avadanlığı, ὑφαντήριο ὑφάντου.

Tezgâhlamak, T. ρμ. (αἰτ.) θέτω τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν τηλίαν ἢ εἰς τὴν μηχανήν. || —, (μτφ.) θέτω τὰς βάσεις τοῦ ἔργου, διοργανίζω τὸ πρᾶγμα.

Tezgâhtar, Π. ὄν. υπάλληλος καταστήματος, καφενεῖου, οἰνοπωλείου, ιστάμενος πρὸ τῆς τραπέζης ἔνθα γίνεται ἡ συμφωνία.

Tezkâr, A. ἄφ. anmak, yadetme, μνεῖα. || —etmek, (αἰτ.) μνημονεύω.

Tezkere [ἢ tezkire], A. ὄν. pusla, okuntu, biti, σημείωμα, ὑπόμνημα. || yol —si, διαβατήριον. || nüfus —si, διαμονητήριο, διαμονή. || esnaf —si, ἄδεια ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος. || —, ἀπολυτήριο (στρατ.). || —, βιογραφία ποιητῶν.

Tezkereci, T. ὄν. tarihçi, ιστορικός, χρονογράφος. || —, (στρατ.) ὁ λαβὼν ἀπολυτήριο, ὁ ἀποστρατευθεὶς. || —, ὁ συνειθίζων νὰ γράφῃ σημειώματα, ὑπομνήματα κτλ.

Tezkir, A. ἄφ. hatırlatma, μνεῖα, ὑπόμνησις. || —, = vaiz, öğüt, διδασχὴ, κήρυγμα. || —etmek, (αἰτ.) hatırlatmak, ὑπομιμνήσκω.

Tezkiye = teskiye.

Tezlenmek, T. ρμ. οὐδ. ivmek, σπεύδω, βιάζομαι.

Tezletmek, T. ρμ. (αἰτ.) ivdirmek, ταχύνω, βιάζω τινὰ νὰ σπεύσῃ.

Tezlik, T. ἄφ. ividilik, ταχύτης, σπουδή. || —, = öfke, ὀργή, θυμός.

Tezlil, A. ἄφ. alçaklama, τὸ ἐξευτελίζειν, ἐξευτελίσις, ἐξουθένησις. || —etmek, (αἰτ.) alçaklamak, ἐξευτελίζω, ταπεινῶ, ἐξουθενίζω.

Tezviç, A. ἄφ. μτβ. (δοτ.) evlendirme, συζεύξεις, τὸ διδόναι γυναῖκα εἰς ἄνδρα. || —etmek, (δοτ. αἰτ.) συζευγνύω, ὑπανδρεύω γυναῖκα.

Tezvir, A. ἄφ. yalan söyleme, στρεψοδικία, δόλος, ἀπάτη.

Tezviren, A. ἐπρ. διὰ δόλου, διὰ στρεψοδικίας

Tezvirat, A. ὄν. yalan sözler, στρεψοδικίαι. || —a sarpmak, καταφεύγω εἰς στρεψοδικίας, δόλους. || —a kapılmak, ἀπατῶμαι.

Tezyif, A. ἄφ. eğlenme, καταφρόνησις, μυκτηρισμός, χλεύη. || —etmek, (αἰτ.) καταφρονῶ, μυκτηρίζω, σκώπτω, χλευάζω.

Tezyil, A. ἄφ. katma, zeyl yazma, προσθήκη παραρτήματος. || —eylemek, (αἰτ.) προσθέτω ἐν εἶδει παραρτήματος.

Tezyin, A. ἄφ. süslendirme, süsleme, τὸ διακοσμεῖν, διακόσμησις, στολισμός, καλλωπισμός. || —eylemek, (αἰτ.) καλλωπίζω, περικοσμοῦ, στολίζω.

Tezyinat, A. ὄν. διακοσμήσεις [καὶ ἐνικό] διακόσμησις, βλ. προηγ.

Tezyit, A. ἄφ. artırma, çoğaltma, τὸ αὐξάνειν, πολλαπλασιάζειν, αὐξήσις, πολλαπλασιάσις. || —(d)etmek, (αἰτ.) çoğaltmak, αὐξάνω, πολλαπλασιάζω, πληθύνω.

Tiberya, ὄν. (πόλ.) Τιβερίας.

Tibriz, ὄν. (πόλ.) Ταβρίς.

Ticaret, A. ὄν. alıp satma, ἐμπόριον.

|| —nen mesgul olmak, = alıp satmakla uğraşmak, ἐμπορεύομαι. || —odası, ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριο. || —, κέρδος, ὠφέλεια. || —etmek, κερδαίνω. || —evî, οἶκος ἐμπορικός. || berai—, = —için, χάριν ἐμπορίου.

Ticaretane ἦτοι ticarethane, Π. ὄν. —evî, ἐμπορικὸς οἶκος.

Ticareten, A. ἐπρ. ἐμπορικῶς.

Ticaretgâh, Π. ὄν. iş evî, iş eli, πόλις ἐμπορική, τόπος ἐμπορικός.

Ticaretli, T. ἐπθ. kazançlı, ἐπικερδής.

Ticaretisiz, T. ἐπθ. kazançsız, ἄνευ κέρδους, ὠφελείας.

Ticari, A. ἐπθ. ἐμπορικός. || emtaai—ye = tüccar malları, ἐμπορεύματα.

Tifi, T. ὄν. deve, κάμηλος. || —ye binip, koyun arasında gizlenilmez, (πρμ.) δὲν δύναται τις ἐπιβαίνων καμήλου νὰ κρυβῇ μεταξὺ τῶν προβάτων = δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρυβῇ τις ὅπισθεν τοῦ δακτύλου του.

Tiflizi, ὄν. κ. Τιφλὶς [πόλις].

Tiftik, T. ὄν. μαλλίον αἰγὸς λεπτὸν ὡς ἡ μέταξα. || —, μοτός, κ. ξαντόν. ||

—, αἱ αἶγες τῆς Ἀγκύρας καὶ Κα-
σμίρης.

Tiftiklemek, T. ρμ. (αἰτ.) ξεφτίζω.

Tiftiklenmek, T. ρμ. μσ. ξεφτῶ [ἐπὶ
ύφασμάτων]. || —, (μτφ.) sürtünmek,
περιφέρομαι, ἀργόπορῶ.

Tiftikletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω
ἄλλον νὰ ξεφτίσῃ.

Tifüs, ἑλλ. ὄν. humma, yatalık, τύφος,
τυφοειδὴς πυρετός. || —, = lekeli
humma, ἐξανθηματικὸς πυρετός.

Tig, Π. ὄν. kılıç, ἀκινάκης, ξίφος, ||
—, ἀκτὶς φωτός.

Tike, T. ὄν. lokma, sokum, parça, τεμά-
χιον, βλωμός. || —, = yama, ἐπίσραμα.

Tikin, T. ὄν. prens, πρίγκιψ.

Tikiz, T. ὄν. sakar, λευκὴ κηλὶς ἐπὶ
τοῦ μετώπου τοῦ ἵππου.

Tikizli, T. ἐπθ. sakarlı, ὁ φέρων λευ-
κὴν κηλῖδα [ἐπὶ τοῦ μετώπου ἵππου].
ἀπαίσιος.

Tiksindirmek, T. ρμ. (δοτ. ἀφαιρ.) yer-
dirmek, igrendirmek, κάμνω τινὰ
ν' ἀηδιάσῃ, ν' ἀποστραφῇ.

Tiksinme, T. ὄν. ἀπαρ. yermek, igren-
me, ἀηδία, ἀποστροφή.

Tiksinmek, T. ρμ. οὐδ. yermek, igren-
mek, ἀηδιάζω, ἀποστροφόμεναι.

Tiksinti, T. ὄν. yermek, igrenme, ἀπο-
στροφή, ἀηδία.

Tilgen, Οὐγγ. ὄν. dönerge, çark, κρέ-
κος, τροχός.

Tilki, T. ὄν. ἀλώπηξ. || —, (μτφ.) kur-
naz, dubaracı, πανούργος ἄνθρωπος.
|| —toprağı = kireç taşı, ἀσβεστό-
λιθος. || —tırnağı = salep, (φρυ.) ὄρ-
χης, κ. σαλέπι. || —kuyruğu, οὐρά
ἀλώπεκος, εἶδος σταφυλῆς, (μτφ.)
ἀνάμνησις βλαβ. ῥά. || —nin dönüp
dolaşır, geleceği kürcü dükkânı,
τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ γυρίσῃ
καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ἀλώπηξ εἶναι τὸ ἐρ-
γαστήριον τοῦ σισυροοράπτου = οἱ
πονηροὶ πίπτουσιν ἐπὶ τέλους εἰς
τὴν παγίδα.

Tilkileşme, T. ὄν. ἀπαρ. kurnazlaşma,
ἡ συν τῷ χρόνῳ ἀπόκτησις πανουρ-
γίας, δολιότητος, κατεργαριᾶς.

Tilkileşmek, T. ρμ. μσ. kurnazlaşmak,
γίνεσθαι πανούργος, δόλιος, κατερ-
γάρης.

Tilkileştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) kurnaz-
laştırmak, καθιστῶ τινὰ πανούργον,
δόλιον, κατεργάρην.

Tilkilik, T. ὄν. kurnazlık, ἀλώπεκη,
πανουργία, κατεργαρία. || —, θαμνών,
ἐνθα εὐρίσκονται ἀλώπεκες.

Tilkişmek, T. ρμ. ἄλλ. tırnaklaşmak,
ἐρίζω, τσουγγρανίζομαι, πιάνομαι με-
τοὺς ὀνυχας [ἐπὶ ζώων].

Tilkiştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) πιάνω διὰ
τῶν ὀνύχων, σκαλόνω, τσουγγρανίζω.

Tilmiz ἢ telmiz, A. [ἐβρ.] ὄν. çirak,
şakirt, μαθητευόμενος, μαθητής.

Tim ἢ tüm, T. ὄν. satak, çarşı, sati-
ca, ἀγορά.

Timen = temen.

Timi, T. ὄν. zenci oyunu, εἶδος πε-
διᾶς τῶν Αἰθιόπων. || —, σῆδημα πα-
ραγόμενον ἐκ τῆς δήξεως ἐντόμου
τινός.

Timsah, A. ὄν. kiryal, κροκόδειλος.

Timsal A. ὄν. suret, tasvir, örnek,
εἰκὼν, ὁμοίωμα, ἀνδρείκελον, δείγμα.

Timur, T. ὄν. demir, σίδηρος. || —lenk
= aksar Timur, ὄν. κ. Ταμερλάνος,
βλ. καὶ lenk. || —, ὄν. κ. Σόλων.

Tin, T. ὄν. ruh, πνεῦμα, ψυχή.

Tinli, T. ἐπθ. canlı, ἐμψυχος.

Tin tin, T. ὄν. παριστάνον βήματα μι-
κρά καὶ ἀλλεπάλληλα. || —, παρι-
στάνει ἤχον ἐλαφρὸν μεταλλικῶν σω-
μάτων, νομιμάτων, κώδωνος, ὠρο-
λογίου κτλ. || — —telâtin, ἀχρημα-
τία, ἀπενταρία, κ. πανὶ μὲ πανί.

Tipi καὶ kar tipisi, T. ὄν. χιονοστρό-
βιλος.

Tipilemek, T. ρμ. οὐδ. πίπτει χιὼν
κατὰ νιφάδας εὐμεγέθεις καὶ πυκνῇ.

Tipografya, ἑλλ. ὄν. taş basması, τυ-
πογραφία.

Tir, Π. ὄν. ok, βέλος. || —, ὁ πλανή-
της Ἑρμῆς.

Tire, T. ὄν. aile şubesi, κ. οἰκογένεια,
μέλος οἰκογενείας. || —, ὄν. (πόλ.)
θύρα.

Tirebolu, ὄν. (πόλ. τοῦ Εὐξείνου) Τρε-
πολις.

Tirek, T. ὄν. dernek, toplanti yeri,
συνάθροισις, τόπος συναθροίσεως. ||
—, = tirak, δένδρον.

Tirendaz, Π. ὄν. okçu, τοξότης. || —,
(μτφ.) ἐπιτήδειος, ἱκανός.

Tirendazlık, T. ἀφ. τοξευτική.

Tirhala, ὄν. (πόλ.) Τρίκαλα.

Tirildemek, T. ρμ. οὐδ. soğuktan tit-
remek, τρέμω ἐκ τοῦ ψύχους, τουρ-
τουρίζω.

Tirilmek, T. ρμ. οὐδ. yaşamak, ge-
çinmek, dirilmek, σαντηροῦμαι, ζῶ,
ἔχω τὰ πρὸς τὸ ζῆν. || —, = birik-
mek, yığınmak, συναθροίζεσθαι.

Tirit, T. ὄν. et suyu, τεμάχια ἄρτου
βεβρεγμένα ἐν ζωμῷ. || —, ἀδύνα-
τος, ἐξησθενημένος, ἐσχατόγηρος. ||

— olmak, ἐξασθενῶ, γίνομαι ἐσχατό-
γηρος, ἢ ἐξασθενῶ ἐκ τῆς ἀνεχειάς.

Tiritleşmek, T. ρμ. μσ. tirit olmak,
ἐξασθενῶ ἐκ γήρατος ἢ ἀνεχειάς.

Tiriz = teriz.

Tirmek, T. ρμ. (αἰτ.) dermek, toplama-
mak, συναθροίζω.

Tirpidin = tirpit.

Tirpit, T. [ἐλλ.] ὄν. tirpidin, μικρὰ
σκαπάνη, μικρὰ τσάπα.

Tirsi, T. ὄν. (ιχθ.) tirhos azmanı, κί-
θαρος, ἢ μέγας τριχίος.

Tirşe, T. ὄν. περγαμηνή [χρησιμεύου-
σα τὸ πάλαι πρὸς γραφήν]. || —ren-
gi, πρασινωπός.

Tir tir, T. μόρ. σημαίνον παράτασιν
εἴγους, φόβου. || — —titremek, τρέ-
μω ἐκ ψύχους, φόβου.

Tiryak, A. [ἐλλ.] ὄν. θηριακή, ἀντίδο-
τον, ἀντιράρμακον.

Tiryaki, AΠ. ἐπθ. θηριακός, ἀντιδοτι-
κός. || —, ὄν. ὁ ἐκδοτος, ὁ κυριευό-
μενος ὑπὸ τινος πάθους. || —, = ti-
tiz, huysuz, δύστροπος, φίλερις. ||
kahve —si, ἐκδοτος εἰς τὸν καφέ.

Tirzakilik, T. ἀφ. τὸ εἶναι τινα ἐκδο-
τον εἰς τι. || —, δυστροπία.

Tiryste, ὄν. Τεργέστη.

Titigi, T. ὄν. diğdiği, keke, τραυλός.

Titiz, T. ἐπθ. yavaş, huysuz, yaramaz,
ιδιότροπος, δύστροπος. || —, (μτφ.)
pireli, καχύποπτος.

Titizlenmek, T. ρμ. μσ. yavaşlanmak,
γίνομαι ιδιότροπος, δύστροπος, κ.
γνωμιάτης. || —, (μτφ.) pirlenmek,
ἐμβαίνω εἰς ὑποψίαν, ὑποψιάζομαι.

Titizlik, T. ἀφ. yavaşlık, huysuzluk,
ιδιοτροπία, δυστροπία. || —göster-
mek, ιδιοτροπιάζω, δυστροπῶ.

Titpit, T. ὄν. ἄνθρωπος βραδυκίνητος,
ὀκνηρός, ἄθλιος.

Titre, T. ὄν. τραγάκανθα [κόμμι].

Titrek, T. ἐπθ. zingirtili, raşeli, τρέ-
μων. || —ses, φωνή τρέμουσα. || eli —,
οὗ ἡ χεὶρ τρέμει, ὑτέρρηνως.

Titreme, T. ὄν. άπαρ. raşe, zingirda-
ma, τρεμοῦλα.

Titremek, T. ρμ. οὐδ. zingirdamak,
pelezimek, çok üşüme, çok kork-
mak, çok kızmak, τρέμω ἐκ τοῦ ψυ-
χους, ἢ ἐκ φόβου, ἢ θυμοῦ, ἢ πυ-
ρετοῦ. || tiril tiril —, τουρτουρίζω. ||
üzerine —, τρέμω διὰ τινα, ἀγαπῶ
τινα πολὺ καὶ φοβοῦμαι μὴ πάθῃ τι.

Tiireşmek, T. ρμ. ἄλλ. τρέμω [ἐπὶ πολ-
λῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων ἢ ζώων].

Titretmek, T. ρμ. (αἰτ.) zingirdatmak,
κάμνω τινα νὰ τρέμῃ ἐκ φόβου.

Titreyiş, T. ἀφ. τρεμοῦλα.

Titsindirmek = tiksindirmek.

Titsinme = tiksinme.

Titsinmek = tiksinmek.

Tiyatro, ἐλλ. ὄν. θέατρον. || —oyun-
cusu, ἡθοιοῦς.

Tiyiş = teyis.

Tiyişmek, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) ait ol-
mak, ἀνήκω, ἀφορῶ, ἀποβλέπω.

Tiz, Π. ἐπθ. keskin, ὀξύς, διαπεραστι-
κός. || —, (μουσ.) γοργός. || —hüse-
yini, γοργός πλάγιος τοῦ πρώτου
[ῆχος], βλ. καὶ tez.

Tibben, A. ἐπρ. ἱατρικῶς.

Tibbî, A. ἐπθ. ἱατρικός.

Tibbiye, A. ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. || —
mektebi, ἱατρικὴ σχολή.

Tibbiyeli, T. ὄν. φοιτητὴς τῆς ἱατρι-
κῆς σχολῆς.

Tifl, A. ὄν. çocuk, adamecik, νήπιον,
παιδίον.

Tiflâne, Π. ἐπθ. παιδικός, παιδαριώδης.

Tığ, T. ὄν. iğ, iği, dikici iğnesi, βε-
λόνη, ἢ ὀπήτιον, κ. σουβλί. || —, ἢ
αἰχμὴ τῆς πρώτης ἀκατίου. || —,
(βοτ) στίγμα.

Tığan, T. ὄν. tazi, λαγωνικόν [κύων].

Tıglama, T. ὄν. άπαρ. σουβλισμα. || —,
πόνος, σουβλισμα πληγῆς.

Tıglamak, T. ρμ. (αἰτ.) σουβλίζω. || —,
οὐδ. (μτφ.) πονῶ, σουβλίζω [πληγῇ].

Tıgrak, T. ὄν. gü, yığit, θαρραλέος.

Tıgraklanmak, T. ρμ. οὐδ. yararlık
göstermek, ἀνδραγαθῶ.

Tıgramak = tıgraklanmak.

Tıgrışmak = tıgramak.

Tıhal, A. ὄν. dalak σπλήν. || iltihabi
muhihi —, = dalak şişkinliği, περι-
σπληνίτις.

Tık, T. ὄν. dayanılacak nesne, dayak,
ἔρεισμα, στήριγμα. || —, ἐπθ. στενός,
συνεσφγμένος.

Tık, T. μόρ. ἐπαναλαμβανόμενον, πα-

- ριστάνον ἐλαφρόν κτύπημα. || — —
 cama vurmak, χρούω ἐλαφρῶς τὴν
 ὕαλον τοῦ παραθύρου.
- Tikaç, T. ὄν. πῶμα. || —, φίμωτρον.
- Tikalî, T. ἐπθ. στουπλωμένος, πεφραγ-
 μένος.
- Tikamak, T. ρμ. (αἰτ.) φράσσω, στουπ-
 πώνω. || yolu —, φράσσω τὴν ὁδόν. ||
 ağzını —, φράσσω τὸ στόμα τινός,
 ἐπιβάλλω σιγὴν διὰ τῆς βίας ἢ διὰ
 χρημάτων. || lâkirdiyi ağiza —, (δοτ.
 αἰτ.) ἀπαντῶ τραχέως ὥστε νὰ μὴ
 ἐπιτρέψω νὰ ὁμιλήσῃ.
- Tikanik, T. ἐπθ. πεφραγμένος, στουπ-
 πωμένος.
- Tikaniklik, T. ὄν. ἔμφραξις.
- Tikanma, T. ὄν. ἀπαρ. yürek çarpin-
 tisi, καρδιοκτύπι, παλμός τῆς καρ-
 δίας.
- Tikanmak, T. ρμ. οὐδ. ἢ πθ. φράσσο-
 σομαι, στουπλόνομαι. || —, πάσχω
 δυσκοιλιότητα, || —, πρίγομαι. || —,
 ἔρχεται παλμός τῆς καρδίας.
- Tikatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω
 ἄλλον νὰ φράξῃ.
- Tikim, T. ὄν. deri, δέρμα, βύρσα. ||
 ak —, περγαμηνή.
- Tikilmek, T. ρμ. οὐδ. dar yere sokul-
 mak, χώνομαι, συνωθούμαι, εἰσάγο-
 μαι δ' αὖ τῆς βίας, πιέζομαι.
- Tikinmak = tikiştirmek.
- Tikirdamak, T. ρμ. οὐδ. παράγω ἤχον
 ὥς ὁ τῶν νομισμάτων, τῶν ποδῶν
 κτλ. ὅταν συγκρούονται.
- Tikirdatmak, T. ρμ. (αἰτ.) κροτῶ, κά-
 μνω τι νὸ δίδῃ ἤχον ὥς τῶν νομι-
 σμάτων κτλ. ὅταν συγκρούονται.
- Tikirdi, T. ὄν. ἤχος, κρότος, [πραγμά-
 των συγκρουομένων, ὡς νομισμάτων,
 ποδῶν κτλ.] || ayak — si, δοῦπος.
- Tikişmak, T. ρμ. οὐδ. sokulmak, συ-
 σφίγγομαι, χώνομαι μετὰ βίας, δυ-
 σκολίας.
- Tikiştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) sokuşturmak,
 χώνω διὰ τῆς βίας συμπιέζω. || —,
 =ividi yemek, ziftlenmek, zikkim-
 lanmak, τρώγω, καταβροχθίζω λαι-
 μάργως.
- Tikir tikir, T. μόρ. παριστάνον ἤχον
 νομισμάτων, βημάτων ἐλαφρῶν, ἢ
 φραγγοῦ βράζοντος κτλ. || — —, τοῖς
 μετροητοῖς. || — — kaynamak, βράζω
 κοχλάζων. || — — yüğümek, περιπατῶ
 [ἐπὶ μικρῶν παιδῶν].

- Tikiz, T. ἐπθ. sile sile ağzına kadar
 dolu, πλήρης μέχρι στεφάνης. || —,
 εὐσαρκος, χονδρός.
- Tikmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) sokmak,
 χώνω διὰ τῆς διας, ὠθῶ. || ağzına
 mendil —, φράττω τὸ στόμα τινός ||
 birini deliğe —, φυλακίζω.
- Tiknaz, T. ἐπθ. μετρίως εὐτραφῆς [οὐ
 ἢ σάφ' ἐσφιγντή].
- Tiknazlık, T. ὄν. μετρία εὐσαρκία, μὴ
 ἐμποδίζουσα τὴν εὐκίνησιν.
- Tiknefes, T. ὄν. soluğan, yelpik, δύσ-
 πνοια, ἀσθμα. || — ἐπθ. ἀσθματι-
 κός.
- Tiksirik, T. ὄν. παρμός, πτερνισμός
 μετ' στόμα κλειστόν.
- Tiksirmek, T. ρμ. οὐδ. παρμίζομαι,
 πτερνίζομαι μετ' στόμα κλειστόν.
- Tilâ, A. ὄν. sürülecek şey, ὑγρὸν πρὸς
 ἐλίχρσιν. || —, =altın yaldız, χρυσοῦς
 (ὑγρὸν.) || —, ἐλίχρσις, ἀλευρίς. || —,
 (ιατρ.) ἢ ἐπὶ τοῦ αἵματος σχηματίζο-
 μένη φφαί ἐπιδερμὶς, ἐλίπαγος. || —
 etmek, (δοτ. αἰτ.) ἐλιχρίω, ἀλείφω.
- Tilsim, A. ὄν. μαγικὸν μέσον δι' οὗ
 δῆθεν, δύναται τις νὰ γένηται κάτο-
 χος ἰδανικοῦ θησαυροῦ, τέλεσμα. ||
 —, (μτφ.) μέσον, κλείς.
- Tilsimli, T. ἐπθ. μαγικός. || — define,
 κεχυρμένος θυσσαυρός.
- Timar, Π. ὄν. bakım, φροντίς, περι-
 ποίησις, [ἀσθενοῦς, ζώου, φυτοῦ, πλη-
 γῆς]. || toprak — i, καλλιέργεια γῆς,
 (σκάψιμον κόπρισμα κτλ.). || at — i,
 ἵπποκομία. || —, =zeamet, φέουδον,
 τιμάριον. || —, =sipahilere verilen
 yerler, =suyurgal, γαῖαι διδομεναι
 ἄλλοτε εἰς τοὺς sipahi. || — sahibi,
 τιμαριούχος. || — etmek, (αἰτ.) περι-
 ποιοῦμαι, καλλιερῶ.
- Timarci, T. ὄν. sayrı bakıcı, νοσοκό-
 μος, ἵπποκόμος. || —, =zaim, büyük
 malikâne sahibi, τιμαριούχος.
- Timarhane, Π. ὄν. φρενοκομείον. || —
 kaçıni, δραπέτης φρενοκομείου, ἤτοι
 παράφρων, τρελλός.
- Timarhaneci, T. ὄν. διεθυντὴς φρε-
 νοκομείου, ἢ ὑπάλληλος ἐπιμελούμε-
 νος τρελλοῦς.
- Timarlamak, T. ρμ. (αἰτ.) timar etmek,
 περιποιοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι, νοσηλεύω.
 || —, καλλιερῶ.
- Timarsık, T. ὄν. hasta bakıcı, νοσοκό-
 μος. || —, παιδαγωγός.

Tinaz, T. ὄν. ot ve sap yiğini, θημω-
νιά, θημών.
Tingadak, T. ἐπρ. μετὰ κρότου, [ὡς ὁ
τῶν μεταλλικῶν σκευῶν ὅταν πίπτω-
σιν ἢ ὅταν θραύονται] || tabak—düş-
tü, τὸ τρυβλίον ἔπεσε μετὰ κρότου.
Tingildamak = tingirdamak.
Tingildi = tingirti.
Tingir, T. ὄν. πλούσιος φυλάργυρος,
ὅστις θησαυρίζει χρήματα.
Tingirdamak, T. ρμ. οὐδ. ἀντηχῶ, ἦτοι
δίδω ἥχον, ὡς τὰ μεταλλικά σκεύη,
τὰ νομίσματα κτλ. || —, λέγω πολλὰ
[ὡς ὁ μέθυρος], λαλῶ.
Tingirdatmak, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τὰ
νομίσματα, τὰ μεταλλικά σκεύη κτλ.
νὰ δώσωσιν ἥχον, κροτῶ. || —, κάμνω
τινὰ νὰ λέγῃ, τὸν παίρνω στὸ ψιλό,
τὸν κάμνω νὰ λαλῇ.
Tingir mingir = tingir tingir.
Tingirti, T. ὄν. zimbirti, ὁ ἥχος, ὃν
παράγουσι τὰ μεταλλικά σκεύη, ὁ
κώδων, τὰ νομίσματα κτλ. || —, χον-
δροειδῆς μουσικῇ.
Tingir tingir, T. μόρ. παριστάνον τὸν
κρότον τῶν μεταλλικῶν σκευῶν, νο-
μισμάτων κτλ. || — — ötüyör, κελα-
δεῖ [ἐπὶ ἐλαφρῶς μεθυσιμένου].
Tınlamak T. ρμ. οὐδ. çinlamak, ἀντη-
χῶ ὡς ὁ κώδων, ὁ θόλος, τὸ δο-
χεῖον κτλ.
Tınmak, T. ρμ. οὐδ. ömül, προφέρω
λέξιν. || —, προσέχω, δίδω σημασίαν
[εἰς τὰ λεγόμενα].
Tınmamak, T. ρμ. ἀποφ. σιγῶ, δὲν
ἀνοίγω τὸ στόμα, δὲν ἐκβάλλω φω-
νὴν, λέξιν, || —, δὲν δίδω σημασίαν
εἰς τὰ λεγόμενα.
Tınmaz, T. μτχ. ses çikarmaz, ὁ σιγῶν
ὁ μὴ ἀνοίγων τὸ στόμα, ὁ μὴ προ-
φέρων λέξιν. || —, ὁ μὴ δίδων ση-
μασίαν εἰς τὰ λεγόμενα.
Tintin = tintin
Tıp, A. ὄν. hekimlik, ἱατρικὴ (ἐπιστή-
μη) || —ı kimyevî, ἱατροχημεία.
Tıra, T. ὄν. tıra, πῶμα, ἐπίπωμα.
Tıpalamak T. ρμ. (αἰτ.) τίθημι ἐπίτω-
μα, κ. στουπόνω.
Tıpatıp = tipki.
Tıpidamak, T. ρμ. περιπατῶ με βή-
ματα παράγοντα ἐλαφρὸν κρότον. ||
—, = yerinden kimildamak, οὐπα-
mak, κινεῖσθαι ἀενάως.
Tıpırdı, T. ὄν. ἐλαφρὸς βηματισμός,

ἀέναος κίνησις [ὡς μαθητῶν κινου-
μένων ἐνῶ κἀθηνται.
Tıpir tıpir, T. μόρ. παριστάνον ἀέναον
κίνησιν, ἐλαφρὸν βηματισμὸν κτλ. ||
— — yürümek, περιπατῶ ἐλαφρῶς ὡς
ὁ μικρὸς παῖς, ὁ λαγῶς, ὁ μὺς κτλ.
Tıpiris tıpiris, T. μόρ. ἐλαφρὸς βηματι-
σμος. || — — yürümek = tavuşmak,
περιπατῶ ἐλαφρὰ ἐλαφρά, σιγοπατῶ.
Tırki, T. ἐπθ. ayni, ἀπαράλλακτος, ἄ-
νευ οὐδεμιᾶς διαφορᾶς. || —si, ἐπρ.
aynile, ἀπαράλλάκτως.
Tır tip, T. μόρ. παριστάνον ἐλαφρὸν
κρότον βημάτων, ἢ κρότον κατι-
πιπτουσῶν σταγόνων κτλ. || — — yür-
ümek, σιγοπατῶ, ἦτοι περιπατῶ ἐ-
λαφρὰ ἐλαφρά.
Tırabzan, T. ὄν. kısa ve kalın par-
maklık, κυγκλίδες βραχεῖαι καὶ χον-
δραῖ, δροῖφρακτον.
Tırak, T. ὄν. tirek, ağaç, δένδρον
Tırapsal, T. ὄν. ahtarot, ὀκτάπους, πο-
λύπους.
Tıraş, Π. μτχ. yontma, πελέκησις, γλυ-
φή. || —, = yütlümek, yütlü, ξύρισμα.
|| —, = can sıkma, ἀδόλεσχία, φλυα-
ρία. || —etmek, (αἰτ.) yütlümek, πε-
λεκῶ, γλύφω, ξυρίζω, (μτφ.) can
sıkma στενοχωρῶ. || —olmak, = yü-
tlünmek, ξυρίζομαι. || heykel —, =
dikeççi, ἐρμογλύφος, ἀγαλματοποιός,
|| kalem —, κονδυλομάχαιρον.
Tıraş, T. ὄν. γενειάς, πώγων. || —ı ağar-
mış, ἐγήρασε, ἦτοι ἐλευκάνθη ἡ γε-
νειάς του. || —ı gelmiş, ἦλθεν ἡ γε-
νειάς του, ἦτοι ἤρχισε νὰ φύηται.
Tıraş, T. ὄν. || —, μτφ. ἀδόλεσχία.
Tıraşçı, T. ὄν. (μτφ.) ἀδόλεσχος.
Tıraşide, Π. μτχ. yütlünmüş, yontul-
muş, πελεκηθεῖς, γλυφθεῖς, ξεοθεῖς.
|| —, κλαπεῖς [ἐπὶ λογοκλοπίας].
Tıraşlamak, T. ρμ. (αἰτ.) yülmek, ξυ-
ρίζω. || —, = yontmak, ξέω, λαξεύω,
γλύφω.
Tıraşlı, T. ἐπθ. ξυρισμένος || —, (μτφ)
εὐλογιάρης.
Tıraşsız, T. ἐπθ. ἀξύριστος.
Tırhandil, Ἑλλ. ὄν. τροχαντήρ, (πλοῖον).
Tırhaz, T. [ἑλλ.] ὄν. κρύπτη, κατα-
κόμβη.
Tırhoş, Ἑλλ. ὄν. (ιχθ.) ates balığı, τρι-
χιός, σάρδα, σεορίνη.
Tırıl, T. ἐπθ. cıplak ve zayıf, γυμνός,
ἐστερημένος. || —, = züğürt, πτωχός.

Tirillamak, T. ρμ. μσ. zayıf kalmak, μένω γυμνός καὶ ἀδύνατος, ἐξησθενημένος. || —, = titremek, τρέμω. || —, = züğürtleşmek, περιέρχομαι εἰς ἔνδειαν χρηματικὴν, πτωχεύω.

Tiril tiril, T. ἐπρ. ἐν χρήσει ὡς: — = titremek, τρέμω ὑπερβολικῶς, τουρτουρίζω.

Tirilya, ὄν. (κόμη) Βρύλλιον.

Tirkaz, T. ὄν. kapı sürgüsü, μοχλὸς ξύλινος ἢ σιδηροῦς ἵνα κλείῃ τὴν θύραν, κ. ἀμπάκι.

Tirkazlamak, T. ρμ. (αἰτ.) sürgülemek, μοχλῶν, κ. ἀμπαρόνω.

Tirkazlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω νὰ θέσωσι μοχλὸν εἰς τὴν θύραν, ν' ἀμπαρόσωσι.

Tirlamak, T. ρμ. οὐδ. ξέω τοὺς ὄνυχας, τσουγγρανίζω [ἐπὶ γαλῆς].

Tirmalamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἀμύσσω, τσουγγρανίζω. || —, (μτφ.) ἐνοχλῶ, ἀνησυχῶ. || ciger—, σπαράσσω τὴν καρδίαν.

Tirmalanmak, T. ρμ. πθ. τσουγγγρανίζομαι. || —, (μτφ) ἐνοχλοῦμαι.

Tirmamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἔλκω δι' ἀρπάγης.

Tirman, T. ὄν. cin, δαίμων, πνεῦμα αἰὸλον.

Tirmanmak, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) ἀναρριχῶμαι.

Tirmaşmak, T. ρμ. οὐδ. ἀναρριχῶμαι, βλ. καὶ προηγ.

Tirmik, T. ὄν. küçük çengel, μικρὰ ἀρπάγη. || —, κτεῖς ἢ δίχρονον (γεωργικόν) || —, ἀμυχή.

Tirmiklamak, T. ρμ. (αἰτ) ἀμύσσω. || —, = kazimak, ἐξομαλίζω, καθιστῶ λείον.

Tirnak, T. ὄν. ὄνυξ, || şeytan—ı, παρωνυχίς. || —, (τυπογρ.) εἰσαγωγικά. || — kesmek, κόπτω τοὺς ὄνυχας. || — sökme, ἐκρίζω τοὺς ὄνυχας, ἥτοι τὴν δύναμιν. || — takmak, περνῶ τοὺς ὄνυχας, ἥτοι λαμβάνω ὑπὸ τὴν κατοχήν. || — ilistirmek, ἐνδιαφέρομαι. || katır—ı, (φντ) ἀσπάλαθος.

Tirnaklamak, T. ρμ. (αἰτ.) τσουγγρανίζω || —, λαμβάνω ὑπὸ τὴν κατοχήν.

Tirnaklaşmak, T. ρμ. ἀλλ. tilkişmek, ἐρίζω διὰ τῶν ὀνύχων.

Tirnamak, T. ρμ. (αἰτ.) çengele cikarmak, ἀνασφρω διὰ τῆς ἀρπάγης.

Tirpan, ἑλλ. ὄν. büyük orak, ἔρεπανον. || — atmak, θερίζω, (μτφ.) καταστρέφω ἐξ ὀλοκλήρου, (μτφ.) τρώγω πᾶν τὸ ὑπάρχον.

Tirpancı, T. ὄν. orakçı, θεριστής.

Tirpanlamak, T. ρμ. (αἰτ.) biçmek, θερίζω.

Tirtil, T. ὄν. κάμψη. || —, χροσόνημα ἐν σχήματι κάμψης. || —, ἡ καμπυλοειδὴς γραμμὴ ἢ περιβάλλουσα ὡς ἄλυσις τὴν περιφέρειαν τῶν νομισμάτων, βλ. καὶ ἐπόμενον.

Tirtir, T. ὄν. τρυγία, ἥτοι ἅλας σχηματιζόμενον ἐκ τῆς ἀναξέσεως τοῦ οἴνου καὶ φαινόμενονον ὡς κρύσταλλος. || hamizi—, τρυγικὸν ὄξύ.

Tis, T. μόρ. παριστάνον σιωπὴν, ἄκραν σιγὴν. || — ! = sus ! σιωπὴ ! || — kalmak, μένω ἐννεὸς καὶ ἀνανδός [ἐκ φόβου, ἐκπλήξεως].

Tiska = siska.

Tiskirmek, T. ρμ. (αἰτ.) töskürmek, κάμνω τὸν ἵππον νὰ ὀπισθοχωρήσῃ.

Tiskirtmak, T. ρμ. (αἰτ.) püskürtmek, ἀπωθῶ.

Tislamak, T. ρμ. οὐδ. συρρίζω ὡς ὁ χήν. || —, στένω, γογγύζω ἀπὸ τὴν κόπρασιν, ὑπὸ τὸ βάρος πράγματός τινος χωρὶς νὰ ἐκφέρω λέξιν.

Tivga, T. ὄν. uğursuzluk, kademsizlik, ἀκαθαροσία, ὕδροφοβία.

Tivga, T. ὄν. sayrı, ἀσθενεία, μὴ ἐπιδεχόμενος ὕδωρ.

Tivgali, T. ἐπθ. ἀσθενής, ἀσθενικός.

Tivgali, T. ἐπθ. uğursuz, kademsiz, ἀκάθαρος, ρυπαρὸς, ἀπλutos.

Tiynet, A. ὄν. yaradılış, yoruk, χαρακτήρ, κρᾶσις.

Tiyneten [tineten], A. ἐπρ. φύσει, ἐκ χαρακτῆρος.

Tofrak, T. ὄν. toz, κονιορτός, συνεκδ. toprak, χῶμα.

Tofur, T. ὄν. gizli cikin, χρηματόδεμα, κ. κομπόδεμα.

Toğarma, T. ὄν. Türk, Τοῦρκος (Γεν. 10.5).

Toğdari = toy.

Toğrul, T. ὄν. akdoğan, ἱέραξ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀνοικτάς. || er—, ὄνομα ἀρχηγοῦ τῆς Τουρκικῆς φυλῆς. || — Ταγρολίτσις [κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς] Τοῦρκος, πολεμιστής, εὐσταθής, ἡρώς.

Toğulga, T. ὄν. tapulga, κράνος, περι-
κεφαλαία.

Tohaf ἢ tuhaf, T. ἐπθ. görülmemiş,
περίεργος, παράξενος. || —, = gülünç.
κωμικός, γελοῖος. || —şey! περίεργον
πράγμα! || —adam, περίεργος, γε-
λοῖο ἄνθρωπος.

Tohafçı ἢ tuhafçı, T. ὄν. ἔμπορος ἢ
πωλητὴς μικρῶν ἀντικειμένων στο-
λισμοῦ, ὡς λαμποδετῶν, μανδηλίων,
κομβίων κτλ.

Tohafıye, A. ὄν. πράγματα πολυτίμα
καὶ περίεργα.

Tohafıyeci ἢ tuhafıyeci, T. ὄν. ἔμπο-
ρος πολυτίμων μικροπραγμάτων.

Tohaflik ἢ tuhaflik, T. ὄν. χαριεντι-
σμός, ὀστεϊσμός, παραδοξότης

Tohum, T. ὄν. σπόρος. || —, στέρ-
μα. || keten — u, λιναρόσπορος || zey-
rek — u, κανναβόσπορος.

Tohumluk, T. ὄν. φυτώριον. || —, ἐπθ.
κατάλληλος διὰ σποράν.

Tok, T. ἐπθ. doyyuk, doymuş, χορτά-
τος. || —gözlü, αὐτάρκης || —, = sık,
kalın, πυκνός, σφιγκτός. || —, βάλα-
νος, ἥτοι ὄγκος ἐκατέρωθεν τοῦ λαι-
μοῦ αἰγῶν τινων καὶ προβάτων. || ac
ne yemez? — ne demez [= ne ku-
surlar bulmaz]? πρμ. ὁ πειναλέος τί
δὲν τρώγει; ὁ χορτάτος τί προφά-
σεις δὲν εὐρίσκει;

Toka, T. ὄν. πόρπη, κρίκος, ἡ κεφαλὴ
τῆς ζώνης τῆς ὀσφύος.

Tokaç, T. ὄν. çirpici tokmağı, tok-
mak, κόπανον.

Tokalama, T. ὄν. ἀπαρ. διανομὴ ἐλεη-
μοσύνης [εἰς μνημόσυνον].

Tokalamak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) διανέμω
ἐλεημοσύνην δι' ἀποθανόντα.

Tokali, T. ἐπθ. ὁ ἔχων πόρπην, κρί-
κον.

Tokat, T. ὄν. şamar, dayak, patak, kö-
tek, şaplak, κόλαφος || —atmak ἢ
vurmak, καταφέρειω κόλασιν. || —, ὄν.
κ. Τοζάτη [πόλις].

Tokatlamak, T. ρμ. (αἰτ.) şamarlamak,
κολαφίζω, ραπίζω

Toklu, T. ὄν. πρόβατον ἢ αἰξ μετὰ βα-
λάνους (ὄγκους) εἰς τὸν λαμόν. || —,
ἀρνίον ἢ αἰξ ἐνὸς ἔτους.

Tokluk, T. ὄν. κόρος. || kurin — una ça-
lışmak, ἐργάζεσθαι ἀμισθί, ἥτοι ἐπὶ
τῷ ὄρφ. παροχῇς μόνον τροφῇς.

Tokmak, T. ὄν. ρόπτρον, κόπανον.

Tokmaklamak, T. ρμ. (αἰτ.) κτυπῶ διὰ
τοῦ ρόπτρου, τοῦ κοπάνου.

Toktamak, T. ρμ. οὐδ. διατηροῦμαι. ||
—, ἡσυχάζω. || —, γίνομαι πηκτός,
περιμαζεύομαι.

Tokurcun, T. ὄν. θημῶν, θημωνία ||
—, ἐννεάπετρον [παιδιά].

Tokuşgan, T. ὄν. kavgacı, πολεμιστής.

Tokuşma, T. ὄν. ἀπαρ. dokuşma, σύγ-
κρουσις. || —, κτύπημα.

Tokuşmak, T. ρμ. ἀλλ. çarpışmak,
συγκρούομαι [ἐπὶ δύο ἢ περισσοτέ-
ρων προσώπων ἢ πραγμάτων]. || —,
κουτρίζω.

Tokuşturmak, T. ρμ. (αἰτ.) çarpıştır-
mak, συγκρούω, κ. κουτρίζω [ὡς, ἢ
ποτήρια ἐπὶ προπύσεως κτλ.].

Tokuş yeri, T. ὄν. sindirgi, πεδῖον μά-
χης, θέατρον πολέμου.

Tokyo = Türk.

Tomaga = tumağa.

Tomak, T. ὄν. σφαῖρα ξυλίνη. || —,
εἶδος ἐμβάδων χονδρῶν.

Tomar, T. ὄν. σύστρεμμα, ἥτοι πράγ-
μα συνεστραμμένον καὶ ἐπίμηκες ὡς
κύλινδρος χάρτου, μεμβράνης κτλ.,
τόμος || —, πᾶν εἶδος κυλίνδρου.

Tomarı, T. ἐπρ. hepsi, topu, ὅλα, τὸ
ὅλον, ἐν συνόλῳ.

Tombak, T. [Σανσρκ.] ὄν. χρυσοχαλί-
της, χρυσοῦχος ὀρείχαλκος. || —ib-
rik, πρόχοος ἐκ χρυσοχαλκίτου. || —
leğen, λεκάνη ἐκ χρυσοχαλκίτου.

Tombala, T. ὄν. κυβίστησις, βλ. καὶ
ἐπόμενον.

Tombalak, T. ἐπθ. tombul, yuvarlak-
εὐτραφής, παχουλός. || —çocuk, παι-
δίον εὐτραφές || —, κυβίστησις, κ.
τακλᾶς παιδίου, ταχυδακτυλουργοῦ.

Tombay ἢ dombay, T. ὄν. βούβαλος.

Tombaz ἢ dombaz, T. ὄν. πλοῖον κά-
τωθεν ἐπίπεδον, χρησιμεῖον διὰ τούς
ποταμούς. || —, σηµαντήρ. || köprü — i,
γεφυροσκάφιον.

Tombul, T. ἐπθ. tombalak, στρογγύ-
λος, εὐτραφής παῖς, κ. ἀγρότις.

Tomrucak = tomurcuk.

Tomrucaklanmak = tomurcaklanmak.

Tomrucuk, T. ὄν. ὀφθαλμός δένδρου,
ἀμπέλου, βολβός.

Tomruk, T. ὄν. tomrucuk, ὀφθαλμός
ἀμπέλου, φυλλοκάλυξ. || —, κορμός
δένδρου, στέλεχος, κούτσουρον. || —,
ξύλον χονδρὸν τοῦ λουτροῦ. || —,

ποδοκκάκη, χοϊνίξ, ἦτοι τὸ ξύλον δι' οὗ σφίγγουσι τοὺς πόδας τῶν καταδίκων. || —, = hapishane, zindan, εἰρκτή. || —ağasi, δεσμοφύλαξ. || —a atmak, (αἰτ.) ῥίπτω εἰς τὴν εἰρκτήν.

Tomrukcu, T. ὄν. korucu, koruyucu, kolcu, φύλαξ. || —, δεσμοφύλαξ.

Tomruklanmak, T. ρμ. οὐδ. ὀφθαλμίζω, ἦτοι ἀποκτῶ ὀφθαλμούς [ἐπὶ δένδρων].

Tomşak, T. ὄν. gonce, yumuk, κάλυξ, βολβός.

Tomşuk, T. ὄν. ράμφος κυρτὸν ὡς τὸ τοῦ ψιττακοῦ.

Tomşurmak, T. ρμ. (αἰτ.) δίδω τροφήν εἰς τὸ ράμφος τοῦ πτηνοῦ.

Tomurcaklanmak, T. ρμ. οὐδ. βλαστάνω, ἀποκτῶ βολβούς.

Tomurcuk, T. ὄν. tomrucak, μικρὸς κορμὸς δένδρου, κούτσουρον. || —, μικρὸς φυλλοκάλυξ, μικρὸς βολβός, βλ. καὶ tomruk.

Tomurcuklanmak = tomurcaklanmak.

Tomuşmak, T. ρμ. ἄλλ. τὰ πτηνὰ ξεψυρίζονται ἀμοιβαίως.

Tomcumak, T. ρμ. οὐδ. pörsümek, pörsüklemek, ἀποβάλλω τὴν ζωηρότητα, θαλ' ἐρότητα. || —, τὸ στῆθος σρίγγει ἐκ μελαγχολίας, λυποῦμαι, μελαγχολῶ κτλ.

Topoz, T. [ἐλλ.] ὄν. θόλος, ζώνη κτιρίου.

Topşak, T. ὄν. cümüdiye, (γεωλ.) παγετών.

Top T. ὄν. τηλεβόλον. || —, σφαῖρα. || —, κανονιοβολισμός. || —atmak, κανονιοβολῶ, (μτφ.) πτωχεύω. || —u atmak, ἀποθνήσκω. || —atimi, βολὴ τηλεβόλου. || —altı, τὸ ὑπὸ τὴν βολὴν τηλεβόλων μέρος, ἡ πρὸ τοῦ φρουρίου πλατεῖα. || —ambarı, τηλεβολοστάσιον πλοίων. || —otu, = kuru siki, πλήρωμα τηλεβόλου ἄνευ σφαίρας. || —arabası, ὑποστάτης τηλεβόλου. || tor—, ὀλοστρογγύλος. || dağ—u, τηλεβόλον ὀρεινόν. || sahıra—u, τηλεβόλον πεδινόν. || menzil—u, τηλεβόλον μεγάλης βολῆς. || —oyunu, παίγνιον σφαίρας, ποδόσφαιρον, διασφαιρισμός. || —otu, (μτφ.) κομπορρημοσύνη, σπατάλη δημοσίων χρημάτων. || —gibi, ἄνευ δισταγμοῦ, ἀμέσως. || —a tutmak, (αἰτ.) βομ-

βαρδίζω. || —yoluna gitmek, ἀποθνήσκω ἀδίκως. || —salata, σαλάτα σφαιρική. || alay—u, κανονιοβολισμοὶ τελετῆς, πανηγύρεως. || tor—olmak, κουλουριάζομαι. || —menzili, ἀπόστασις βολῆς.

Torac, T. ὄν. firildak, pirlangic, firilak, βέμβιξ, κ. σβοῦρος. || —, ἐπθ. μικρὸς καὶ χονδρὸς, μὴ ἔχων τὸ φυσικὸν μέγεθος, βλ. toraz.

Torak, T. ἐπθ. yunvarlak, στρογγύλος, εὐτραφής. || —, ὄν. toruk, tıvak, ὀπλή, χηλὴ ζώου.

Toral, T. ἐπθ. καὶ ὄν. aksak, χωλός. || —inan gezen aksak olur, ὁ περιπατῶν μετὰ χωλοῦ χωλαίνει, πρμ. εἰ χωλῶ παροικίης ὑποσκάζειν μαθήση, βλ. καὶ lenk.

Toralak, T. ἐπθ. yunvarlak, στρογγύλος. || —kökü, (φυτ.) ἄκροον.

Topalan, T. ὄν. havlan, ράμνος [εἶδος θάμνου].

Topallamak, T. ρμ. οὐδ. aksamak, χωλαίνω.

Topallık, T. ὄν. χωλότης.

Topane, T. ὄν. (φυτ.) βουνιάς, ἀράχιδνα.

Toparlak, T. ἐπθ. yunvarlak, στρογγύλος, σφαιροειδής. || tos—, ὀλοστρογγύλος. || —, ὄν. μικρὰ σφαῖρα.

Toparlaklık, T. ἀφ. στρογγυλότης.

Toparlama, T. ὄν. ἀπαρ. συλλογὴ, περισυλλογὴ.

Toparlamak, T. ρμ. (αἰτ.) συλλέγω, περισυλλέγω.

Toraz, Γαλλ. ὄν. τοπάζιον [λίθος πολύτιμος].

Torcu, T. ὄν. πυροβολητής. || —peferi, στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ. || —, μτφ. χρεωκόπος. || —, (μτφ.) ἀρσενοκοίτης.

Torphane, T. ὄν. τηλεβολοποιεῖον. || —, τηλεβολοστάσιον. || —, ὄν. συνοικίας ἐν Κων/πόλει.

Torphaneli, T. ἐπθ. καὶ ὄν. ἀξιωματικός ἢ στρατιώτης τοῦ τηλεβολο[ποιείου]στασίον. || —, ὁ καταγόμενος ἐκ Torphane. || —oğlu, ὄν. συνοικίας ἐν Κων/πόλει.

Topla, T. ὄν. uc parmaklı yaba, λιμμός, τράινα.

Toplama, T. ὄν. ἀπαρ. yığma, devşirme, τὸ ἀθροίζειν, συνάθροισις.

Toplamak, T. ρμ. (αἰτ.) devşirmek,

- biriktirmek, üşürmek, συλλέγω, συναθροίζω, δρέπω, συγκαλῶ, μαζεύω. || torlayıp—, πυρισυλλέγω, περιμαζεύω. || kendimi—, συνέρχομαι.
- Toplanılmak, T. ρμ. πθ. συλλέγομαι. δρέπομαι, συγκαλοῦμαι || — (ἀπρός.) birikmek, συνέρχομαι.
- Toplanma, T. ὄν. ἀπαρ. birikme, devşirilme, συνάθροις, μάζευμα. || — yeri = dernek, tirek, τόπος συναθροίσεως, λésχη.
- Toplanmak, T. ρμ. οὐδ. birikmek, devşirilme, συναθροίζομαι, συλλέγομαι, περιμαζεύομαι. || —, διευθετοῦμαι (ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὑφασμάτων κτλ.). || —, = çekinmek, κάθημαι περιεσταλένως, συμμαζωμένος.
- Toplantı, T. ἄφ. oturum, onon, danışık, συνάθροις, σύσκεψις. || — yeri = dernek, λésχη.
- Toplaşmak, T. ρμ. aklaşmak, yaklaşmak, oğuşmak, συναθροίζομαι, πυρισυλλέγω τὰ οἰκιακὰ σκεύη κτλ. προετοιμάζομαι.
- Toplatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω τινὰ νά συλλέξῃ, νά συναθροίσῃ, νά συγκαλέσῃ.
- Toplu, T. ἐπθ. ὁ ἔχων σφαῖραν, κεφαλὴν σφαιρωτήν. || — ıgne ἢ μόνον—, καρφοβελόνη, καρφίς. || —, περιμαζωμένος, εὐσχήμεων, σεμνός. || — oturmak, κάθημαι κοσμίως. || — olarak, κοινωνικῶς. || — olarak yaşamak, ζῶ βίον κοινωνικόν. || derli—, περιμαζωμένος, εὐθετος.
- Topluluk, T. ὄν. κοινωνικότης. || — ismi, (γρμμ.) ὄνομα περιεκτικόν.
- Topoğrafya, ἑλλ. ὄν. τοπογραφία.
- Toprak, T. ὄν. χῶμα, ἔδαφος, γῆ, πηλός. || kara—, τάφος. || — bastı, διαπύλεια [τέλη] || cemre —a düştü, τὸ θάλαπος, ἡ θαλαπορὴ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, = ἡ ἔκτη Μαρτίου, βλ. cemre. || — Tanrısı [γῆ μήτηρ], Δήμητρα. || tilki—ı, = kireç taşı, ἀσβεστόλιθος.
- Topraklamak, T. ρμ. (αἰτ.) θάπτω, παραχώνω.
- Toptan, T. ἐπρ. ἐν συνόλῳ, ἐξ ὁλοκλήρου, χονδρικῶς. || — satış, πώλησις χονδρική.
- Toptancı, T. ὄν. μεγαλεμπορος πολλῶν χονδρικῶς.
- Topu, T. ὄν. tomarı, hepsi, τὸ ὅλον. || — —, ἐν συνόλῳ, ἐν ὅλῳ.

- Toruk, T. ὄν. ἀστράγαλος. || —, ἰλὺς, ἄμμος συνεσωρευμένη εἰς τὸ στόμιον λιμένος, ποταμοῦ.
- Toruz, T. ὄν. ρόπαλον [ἔχον σφαῖραν εἰς τὴν ἄκρην]. || —, ἄνθρωπος κοντός, χονδρὸς καὶ ζωηρὸς. || — altında, ὑπὸ τὸ ρόπαλον, ἦτοι διὰ τῆς βίας.
- Toruzlu, T. ἐπθ. ὁ ἔχων σφαίρωμα. || —, ροπαλοφόρος.
- Tor, T. ἐπθ. γενναῖος, πολεμιστής, Τοῦρκος.
- Tor, T. ὄν. κ. Δωριεύς. || — lar akını, ἡ ἐπιδρομὴ τῶν Δωριέων.
- Tor, Συρ. ὄν. ταῦρος.
- Tor, T. ἐπθ. torlak, ἄπειρος, ἀδαής, ἀμόρφωτος, νέος, βλ. καὶ torlak.
- Tor, T. ὄν. örgü, ağ, λεπτὸν πλέγμα, ὥς τὸ δίκτυον. || —, ἐπθ. πλεκτός. || — kese, βαλάντιον πλεκτόν.
- Torağ, T. ὄν. ufak gözlü balık ağı, δίκτυον λεπτοπλεγμένον.
- Torak, T. ὄν. torluk, λάκκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνάπτουσι γαιάνθρακας, κάμινος, βλ. καὶ torluk.
- Toraman, T. ὄν. kaba genç, görgüsüz, νέος ἀμόρφωτος, ἀδαής.
- Torba, T. ὄν. πῖρα, σάκκος μικρός. || — yoğurtu, ὀξύγαλα στραγγιστόν. || dilenci —si, ἡ πῆρα τοῦ ἐπαίτου, (μτφ.) πολυπράγμων.
- Torbalanmak, T. ρμ. οὐδ. κτέμαμαι ὡς σάκκος, χαλαροῦμαι.
- Torbalı, T. ἐπθ. πηροφόρος, σακκοφόρος. || —, ὄν. δήμου ἐν τῷ νομῷ Αἰδινίου.
- Torğu, T. ὄν. serçe, στρουθίον, βλ. turgu.
- Torgut, T. ἐπθ. ev brak sahibi, zengin, her şeyi bol olan, πλούσιος, εὐπατριδής, βλ. καὶ turgut.
- Torik, T. ὄν. (ἰχθ.) θύννος, παλαμύς.
- Torina, T. ὄν. orkinoz, (ἰχθ.) ὄρκυ-νος.
- Toris kuşu, T. εἶδος κόρακος.
- Torlak, T. ἐπθ. νέος ἄπειρος παραδε-δομένος εἰς διασκεδάσεις, ζωηρὸς, ζουρλός || —, = alışmamış hergele, ἵππος ἀδάμαστος.
- Torlamak, T. ρμ. (αἰτ.) pulas yapmak, συλλέγω, κάμνω δέμα. || torlayıp toplamak, πυρισυλλέγω.
- Torluk, T. ὄν. νεότης, ἀπειρία, ζωηρότης. || —, = torak, λάκκος, ἐντὸς τοῦ

- ὁποίου ἀνάπτουσιν ἄνθρακας, καμίνι.
 Torna, Ἰτ. ὄν. cikrik, tekerlek por-yasi, τόρνος.
 Tornaci, Τ. ὄν. τορνευτής.
 Tornacılık, Τ. ὄν. ἡ τορνευτική.
 Tornavida, Τ. ὄν. ἐλικτήρ.
 Toros, ὄν. tor [ὄρος], boğa dagı, Ταῦρος.
 Torpil, Γαλλ. ὄν. νάρκη, τορπίλλη.
 Tonpillemek, Τ. ρμ. (αἰτ.) τορπιλλοβολῶ.
 Torpido, Γαλλ. ὄν. τορπιλλοφόρος [πλοῖον]. || —geçer, τορπιλλοβόλον.
 Tortu, Τ. ὄν. çöküntü, posa, ὑποστάθμη, καταπάτη. || şarap —su, τρύξι. || kahve —su, = telve, ὑποστάθμη καφέ || —, (μτφ.) σκύβαλον. || soyumuzun —su, ἡ ὑποστάθμη τῆς οἰκογενείας ἡμῶν, σκύβαλον.
 Tortulu, Τ. ἐπθ. ὁ ἔχων ὑποστάθμην, θολός.
 Torun, Τ. ὄν. oğuş, ἔγγονος. || —un —u, = oğuş oğuşu, τριεγγονος.
 Tos, Τ. ὄν. κίριξ ἥτοι κούτρισμα. || —vurmak, κυρίσω, κερatίζω.
 Tos, Τ. μόρ. προτασόμενον ἐπιθέτων τινῶν. || —toparlamak, ὁλοστρόγγυλος.
 Tosalak, Τ. ἐπθ. topalak, στρογγύλος.
 Tosbağa, Τ. ὄν. kaplumbağa, χελώνη.
 Toska, ὄν. κ. Ἀλβανὸς τῆς κάτω Ἀλβανίας [Βερατίου, Τεπεδελένης, Πρεμέτης]. Οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Σκόδρας, Ἀχρίδος, Πρεσρένης καὶ Σκοπείων καλοῦνται Gika. Οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ Ἀργυροκάστου καλοῦνται Lyar, καὶ οἱ τῆς Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Μαργαλῆς καλοῦνται Çamyra.
 Tost, Τ. ἀφ. εἰσήγησις πρὸς πρόποσιν.
 Tosun, Τ. ὄν. νέος ταῦρος. || —, = gülbüz ve sevimli delikanlı, νέος ρωμαλέος, παλληκαρῆς. || —, ὄν. κ. Oğuz, Ταυροσθένης, Ταύρων.
 Toşarmak, Τ. ρμ. οὐδ. goğış germek, προβάλλω τὸ στήθος [κατὰ τοῦ ἐχθροῦ], παλαίω. || —, κανχῶμαι.
 Tosya, Τ. ὄν. Πομπηϊοῦπολις.
 Totem, Τ. ὄν. φυτά, ζῷα, κτλ. ἅτινα ἐπίστευον οἱ πολυθεῖσται, ἥτοι ἄγαλμα, εἶδωλον.
 Totemizm, Γαλλ. ὄν. putperest, πολυθεϊστής, εἰδωλολάτρης.
 Toy, Τ. ὄν. düğün, γάμος. || —etmek, συζεύγνυμαι, κάμνω χαράν.

- Toy, Τ. ὄν. (πτην.) toğdari, ὠτίς. || —, (μτφ.) bilgisiz, acemi, cahil, tor, olçun, ἀδαής, ἄπειρος, βλάξι.
 Toydari = toğdari = toy.
 Toygan = dogan.
 Toygar, Τ. ὄν. çayır kuşu, turgay, κορυδαλός.
 Toyluk, Τ. ὄν. bilgisizlik, βλαξεία, ἀμάθεια.
 Toz, Τ. ὄν. ahenk, sıra, ἀρμονία, τάξις.
 Toz, Τ. ὄν. tofrak, κόνις, κονιορτός, πᾶν πρᾶγμα λεπτοκοιμμένον ἢ κοπανισμένον. || —ağacı, = kavanoz, αἰγίρος. || —unu çıkarmak, (μτφ.) δέροναι. || —u dumana karıştırmak, ἐρχομαι ἐν πάσῃ σπουδῇ. || —kopardan, ἀνεμώδης τόπος. || üzerine —kondurtmamak, δὲν ἀνέχεται ἢ δὲν δέχεται τὴν ἐλαχίστην προσβολήν.
 Tozak, Τ. ὄν. πρᾶγμα λεπτοκοιμμένον, κοπανισμένον. || —, πτίλον, λεπτὸν πούπουλον τῶν πτηνῶν.
 Tozamak, Τ. ρμ. οὐδ. tozatmak, διεγείρω κόνιν, κονιορτόν.
 Tozanlı, Τ. ὄν. (ποτ.) Ἰρις παραπόταμος τοῦ Λύκκου (ἐν Μ. Ἀσίᾳ).
 Tozanmak, Τ. ρμ. οὐδ. κάμνω ἢ διεγείρω κονιορτόν.
 Tozarmak, Τ. ρμ. οὐδ. κονιοποιεῖσθαι, κοπανίζομαι. || ince yağmur —, ψηχαλίζω [πίπτει ἢ βροχή ἐν εἶδει κόψεως].
 Tozatmak, Τ. ρμ. (αἰτ.) tozutmak, διεγείρω κονιορτόν, σκονίζω.
 Tozgurmak, Τ. ρμ. (αἰτ.) doyurmak, χορταίνω τινά. || aç —, χορταίνω πτωχὸν πεινῶντα. || —, = ikram etmek, ὑποδέχομαι καλῶς, ἐστιῶ.
 Tozlamak, Τ. ρμ. (αἰτ.) καλύπτω τινά ἢ τι διὰ κόνεως ἢ κονιορτοῦ.
 Tozlanmak, Τ. ρμ. οὐδ. καλύπτομαι ὑπὸ κόνεως, κονιορτοῦ.
 Tozlaşmak, Τ. ρμ. οὐδ. καλύπτομαι ὑπὸ κόνεως, κονιορτοῦ. || —, ψηχαλίζω.
 Tozlatmak, Τ. ρμ. (αἰτ.) tozatmak, σκονίζω. || ortalığı —, σκονίζω τὸν κόσμον, τὸ μέσον, τοὺς ἀνθρώπους.
 Tozlu, Τ. ἐπθ. κονιορτώδης, σκονισμένος.
 Tozluk, Τ. ὄν. τόπος κονιορτώδης. || —, περικνημίδες πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ. || harman —u, σίτος ἀνάμικτος μὲ χῶμα.

Tozmak, T. ρμ. ἀπρός. ἐγείρεται κο-
νιορτός. || —, οὐδ. ἐν χρήσι μετὰ τοῦ
gezmek, περιφέρομαι. || gezir—, πε-
ριφέρομαι τειδε κἀκείσε, παραδίδο-
μαι εἰς διασκεδάσεις καὶ παραλυ-
σίας.

Tozuntu, T. ὄν. ψεκάς, ψηχάλα.

Tozutmak, T. ρμ. οὐδ. tozatmak, κά-
μνω ἢ διεγείρω κόνιν, κονιορτόν.

Töbe = tövbe.

Töhmet, A. ὄν. συς, ἔνοχή, πταῖσμα.

Töhmetli, T. ἐπθ. suçlu, ἔνοχος, πταί-
στης.

Töhmetsiz, T. ἐπθ. suçsuz, ἀθῶος.

Tökesimek = tökesmek

Tökesme, T. ὄν. ἀπαρ. sürç, ὀλίσθησις.

Tökesmek, T. ρμ. (δοτ.) sürçmek, ὀλι-
σθαίνω, προσκρούω, κ. σκοντάπτω.

Tömbeki, T. [tenbakü], ὄν. καλνὸς
περσικός.

Tömbekici, T. ὄν. ὁ πωλητὴς περσικοῦ
καπνοῦ.

Töre, T. ὄν. ürf, âdet, tutum, kanun,
νόμος, κανὼν, βλ. καὶ törü.

Törpü, T. ὄν. rende, ξύστρον, ρινίον,
βλ. καὶ türe.

Törpülemek, T. ρμ. (αἰτ.) ρινίζω, ξέω
διὰ ξυστρου.

Törpülü, T. ἐπθ. ρινισμένος.

Törpüsüz, T. ἐπθ. ὁ μὴ ρινισμένος,
ἄξεστος. || —, (μτφ) ἀμόρφωτος.

Törü, T. ὄν. yasa, yargu, νόμος, κα-
νὼν. || etkü—, = iyi yasalar, καλοὶ
νόμοι.

Tös, T. ἐπφ. φωνὴ δι' ἧς ἀναγκάζου-
σι τὸ ζῶον νὰ ὀπισθοχωρήσῃ.

Töskürmek, T. ρμ. (αἰτ.) atı geriye
bastırmak, κάμνω τὸν ἵππον νὰ ὀπι-
σθοχωρήσῃ.

Töskürtmek, T. ρμ. (αἰτ.) geri püs-
kürtmek, ἀπωθῶ ἐχθρόν.

Töskürü, T. ἐπφ. gerisin geri, δι' ὀπι-
σθοχωρήσεως, ὀπίσω ὀπίσω.

Tövbe, A. ἀφ. suçı bir daha yapma-
ğa ant, μεταμέλεια. || —etmek,
(δοτ.) μεταμέλομαι, μετανοῶ.

Tövbekâr = tövbeli.

Tövbekârlık, T. ἀφ. μεταμέλεια, με-
τάνοια.

Tövbeli, T. ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ μεταμελη-
θεὶς, ὁ μετανοήσας. || —, πόρνη με-
ταμεληθεῖσα καὶ παραιτηθεῖσα τὸν
ἐκδεδιγημένον βίον.

Trabzon, ἑλλ. ὄν. κ. Τραπεζοῦς.

Trahom, ἑλλ. ὄν. (παθ.) τριχιάσις [ἀσθέ-
νεια ὀφθαλμῶν].

Trahunya, ἑλλ. ὄν. (ιχθ.) δρακόντιον,
δράκων.

Trakya, ὄν. Kocaeli, Θράκη.

Trampa, ἴτ. ὄν. değış tokus, müba-
dele, ἀνταλλαγή [πραγμάτων]. || —
etmek, (αἰτ. β' γεν.) ἀνταλλάσσω
πράγμα τι δι' ἄλλου.

Transilvania, ὄν. Τρανσυλβανία.

Trapsal = tirapsal.

Trişin, ἑλλ. ὄν. τριχίνη.

Tu! T. ἐπφ. περιφρονήσεως καὶ ἀπο-
στροφῆς [ὁ ἦχος ὁ παραγόμενος
ὅταν πτύῃ τις].

Tuba, A. ὄν. kutluluk, ὠραιότης, εὐ-
τυχία, ἀγαθόν. || —, ὄνομα δένδρου
τοῦ παραδείσου.

Tuburgan, T. ὄν. yumşak toprak, χῶ-
μα, ἔδαφος ἀπαλόν.

Tudurgu, T. ὄν. καλὴ πολιτικὴ διοί-
κησις. || —, ὄνομα ἀρχαίας Τουρκι-
κῆς φυλῆς.

Tufan, A. ὄν. su baskını, su taşgını-
ğı, şiddetli yağmur, ürkün, κατακλυ-
σμός. || Nuh —ı, κατακλυσμός τοῦ
Νῶε. || —dan evvel, προκατακλυσμι-
αῖος.

Te Feyli, A. ὄν. parazit, çanak yala-
yıcı, παράσιτος [ὁ ἀπροσκήτως με-
ταβαίνων εἰς γεῦμα κτλ.]. || —, πα-
ράσιτον. || —, = asalak, (βοτ.) sür-
gün, βλαστός. || —, = dalkavuk, κό-
λαξ. || —, = yalama, λειχασμός, κ.
γλείφημον.

Tufuliyet, A. ὄν. çocukluk, παιδικὴ
ἡλικία. || hengâmı—, = çocukluk za-
manı, ὁ καιρὸς τῆς παιδικῆς ἡλι-
κίας.

Tuhfe, A. ὄν. andaş, δῶρον, ἐνθύμιον.
|| —, = güzel şey, güzel iş, ὠραῖον
πράγμα κτλ.

Tuğ, T. ὄν. sorguç, θύσανος ἐκ τῶν
τριχῶν τῆς οὐρᾶς τοῦ ἵππου, ἀναρ-
τῶμενος ἄλλοτε εἰς τὸ ἄκρον τοῦ
κονταρίου τῆς σημαίας ἢ εἰς τὴν
κορυφὴν τῆς περικεφαλαίας. Ὁ θύ-
σανος ἀπενέμετο τὸ πάλαι εἰς τοὺς
πασάδες· εἰς τοὺς Βεζύρας ἀπενέ-
μοντο τρεῖς θύσανοι· τοὺς θυσάνους
τούτους ἔφερον ἐπὶ λόγχης οἱ προ-
πορευόμενοι τῶν Βεζυρῶν καὶ πα-
σάδων ὑπάλληλοι. || —, = bayrak,
sancak, yalav, σημαία.

Tuğcu, T. ὄν. bayraktar, alemdar, σημαιοφόρος.
 Tuğdon, T. ὄν. reis, başkan, ἡγεμών, φύλαρχος, πρόεδρος.
 Tuğla, T. [Λατ.] ὄν. rişmiş kerpiç, πλίνθος. || —, (μτφ.) ἀμόρφωτος, ἀπαιδευτος.
 Tuğlaci, T. ὄν. πλινθουργός ἢ πλινθοπώλης.
 Tuğlu, T. ἐπθ. sorguçlu, ὁ φέρων θύσανον, λόφον. || —, ὄν. εἶδος γερανοῦ.
 Tuğra, A. [T.] ὄν. μονόγραμμα ἐν σχήματι πτηνοῦ μὲ ἀνοικτὰς πτέρυγας, ὅπερ ἐτίθετο ἐπὶ τῶν νομισμάτων κτλ. καὶ περιεῖχε τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος καὶ τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, βλ. καὶ tura.
 Tuğrakes, T. ὄν. μονογραμματογράφος.
 Tuğsak, Tσαγ. ὄν. dul kadın, χήρα.
 Tuğur, T. ἐπθ. doğurmaktan kesilmiş, yügürtmeç, παρῆλιξ [γυνή].
 Tuğyan, A. ἄφ. taşkinlik, ἀποστασία, ὑπέρβασις ὀρίων. || —, = taşma, = taşmak, πλημμυρῶ.
 Tugyanci, T. ὄν. ἀποστάτης.
 Tuhaf = tohaf.
 Tuhafci = tohafci.
 Tuhafçılık = tohafçılık.
 Tuhaflik = tohaflik.
 Tul, A. ὄν. uzunluk, boy, μῆκος. || —ü ömür, μακροβιότης. || —ü şarki = Doğu uzunluğu, μῆκος ἀνατολικόν. || —ü garbi, = Batı uzunluğu, μῆκος δυτικόν.
 Tulânî, A. ἐπθ. uzun, suba, ἐπιμήκης. || —, ἐπρ. uzunluğuna, κατὰ μῆκος.
 Tulen, A. ἐπρ. boyca, uzunlukça, κατὰ μῆκος ἢ μήκους.
 Tulga, T. ὄν. başlık, tapulga, κράνος, περικεφαλαία.
 Tulî, A. ἐπθ. uzun, ἐπιμήκης.
 Tulû, A. ἄφ. güneş doğması, ἀνατολή ἡλίου. || — etmek, = doğmak, ἀνατέλλω. || —, = fikir doğuşu, = doru ἢ düşünce doğuşu, ἔμπνευσις.
 Tulûat, A. ὄν. sanılar, ἔμπνευσις.
 Tulûatçı, T. ὄν. ὁ ἔχων ἔμπνευσεις [ποιητικὰς, θεολογικὰς κτλ.].
 Tuluk, T. ὄν. δέρμα ἐκδαρὲν ἀκέραιον καὶ χρησιμεῖον ὡς ἄσχος. || —, ἄσχος, βλ. καὶ tulum.
 Tulum, T. ὄν. ἄσχος. || — gibi şişmek, πρήσκομαι. || — unu çıkarmak, τοῦ βγάξω τὸ τομάρι, τὸ λούρο, ἦτοι τὸν

σκοτόνω ἀπὸ τὸ ξύλον. || yağ - u, ἄσχος ἐλαίου, (μτφ.) παχύς. || —, = gayda, ὄργανον μουσικόν τῶν χωρικών.
 Tulumba, T. ὄν. ἀντλία. || —, = tayfun, σίφων, τυφών. || hava - si, ἀεραντλία. || —, (χειρουργ.) κλυστήρ ἢ σύριγξ.
 Tulumbaci, T. ὄν. κατασκευαστής, ἢ πωλητής, ἢ ἐπιδιορθωτής ἀντλιῶν. || —, πυροσβέστης. || —, (μτφ.) ἀνάγωγος.
 Tulumbacılık, T. ὄν. πυροσβεστική. || —, (μτφ.) ἑλλειψις ἀγωγῆς.
 Tulun, T. ὄν. τὸ μεταξὺ τοῦ κροτάφου καὶ τοῦ ὠτός ἐξέχον μέρος. || —, = ayın on dördü. || —, ay, πανσέληνος, βλ. καὶ bedir.
 Tumağa, T. ὄν. πέδη, δι' ἧς περιορίζουσι τοὺς πόδας ἱέρακος.
 Tumaği, T. ὄν. nezle, καταρροή συνουομένη ὑπὸ πρηξίματος.
 Tuman, T. ὄν. içdonu, don, ἐσώβρακον [πλατὺ καὶ βραχύ]. || —, = şalvar, ἀναξυρίς.
 Tumba, T. μόρ. παριστάνον τὸν κρότον καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ ρίπτεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης ὡς ὁ μικρὸς παῖς ἀποτόμως.
 Tumbadız, T. ἐπθ. biçimsiz, λίαν χονδρὸς καὶ δύσμορφος, κακοκατωμένος [ἄνθρωπος].
 Tumsa, T. ὄν. tümse, ἄμβων.
 Tumturak, T. ὄν. gösteriş, στόμφος, πομπή, βλ. καὶ épom.
 Tumturaklı, T. ἐπθ. στομφώδης, πομπώδης [λόγος, λέξις].
 Tuna, Οὐγγ. ὄν. z Δούναβις. || — nehri ἢ — ımpagi, Ἰστρος, ὁ ποταμὸς Δούναβις.
 Tunca, T. ὄν. Ἄρδησκος (ποτ.).
 Tunalı, T. ἐπθ. ὁ παρὰ τὸν Δούναβιν κατοικῶν, Δουνάβειος, παραδουνάβειος.
 Tunç, T. ὄν. ὀρείχαλκος, || —, ἐπθ. ὀρείχάλκινος || — gibi adam, ἄνθρωπος ρωμαλέος. || — siper, ἀήττητον προάσπισμα, βλ. siper.
 Tundra, T. ὄν. ağaçsız yer, στέππα.
 Tunus, ὄν. z. Τύνις. || — gediği, πολυφρονος [νύμφη].
 Tunuslu, T. ὄν. Τυνήσιος.
 Tur, A. ὄν. dağ, ὄρος. || — u Sina, τὸ ὄρος Σινᾶ.

Tura ἢ türe, T. ὄν. kanun, yasa, νόμος, κανών, βλ. türe.

Tura ἢ turğa, T. ὄν. δέσμη σπειροειδής, μήρυμα, κ. τουράς. || —, κύλινδρος. || —, σχοινίον ἢ μανδήλιον συνεστραμμένον, || —oyunu, τὸ δακτυλίδι [παιδιά]. || davul —si, τὸ ρόπαλον δι' οὗ κτυποῦσι τὸ τύμπανον. || —, τὸ μέρος τοῦ νομίσματος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν εἰς τὰ ἀρχαῖα νομίσματα τὸ μονόγραμμα τοῦ ἄρχοντος· τὸ ἀντίθετον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον λέξεις, ἐλέγετο yazı = γραφή, ἐν εὐθεν ἢ παιδιὰ yazı ya tura, τουράς ἢ αἱ λέξεις;

Turaç = duraç.

Turagay, T. ὄν. κ. Τουραγάης [ὁ πατήρ τοῦ μεγάλου Τούρκου Ταμερλάνου].

Turalamak, T. ρμ. (αἰτ.) συστρέφω, κάμνω τι ἐν εἵδει δέσμης συνεστραμμένης. || —, ἐφαρμόζω τι πρὸς τὸν νόμον, συμβιβάζω πρὸς τὴν τάξιν, τακτοποιῶ.

Turan, Π. ὄν. κ. Τουράν, ἡ κοιτίς τοῦ Τουρκισμοῦ.

Turanı, A. ἐπθ. Τουρανικός. || elsinei —ye, = Turan dilleri, Τουρκικαὶ γλῶσσαι.

Turfı, A. ὄν. ilgin, (δένδ.) ὀξυφοίνιξ.

Turfı, A. ὄν. pis, mekruh, τροφή θεωρουμένη ὡς ἀκάθαρτος ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν. || —πράγμα νέον, περὶ εἶργον, νεοφανὲς καὶ γελοῖον.

Turfanda, Π. ἐπθ. yeni yetişen, πρῶτος [ἄνθος, καρπὸς κτλ.]. || —, ὄν. ἀπαρχαί. || son —, ὄψιμος [καρπός, λαχανικὸν κτλ.].

Turfandacı, T. ὄν. ὁ πωλητὴς πρῶτων καρπῶν κτλ.

Turfandalık, T. ὄν. ἀγοροκήπιον πρῶτων [λαχανικῶν, καρπῶν κτλ.].

Turğa, T. ὄν. ὕφασμα.

Turğay, T. ὄν. büyük çayır kuşu, κορυδαλός.

Turgu ἢ torgu, T. ὄν. pek ufak serçe, μικρὸν στρουθίον.

Turğurmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) tesis etmek, kurmak, θεμελιῶ, ιδρύω.

Turgut T. ὄν. vakfedilen, ἀφιερωθείς, ὁ ἀφιερώσας τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπὲρ ἀγαθοεργιῶν, βλ. torgut.

Turhan, A. ὄν. asil ve şerif adam, εὐγενής, προνομιοῦχος, ἀρχηγός. || —,

ὄν. κ. Ταξιάρχης. || —, κατὰ τοὺς Βυζαν. Τουργάτης = Ταρχάνης.

Turka, T. ὄν. ipek, μέταξα, ὕφασμα μεταξωτόν.

Turla, T. ὄν. ὁ ποταμὸς Δινγέστερ.

Turlak = torlak.

Turlamak, T. ρμ. (αἰτ.) toplamak, συλλέγω, συμμαζώνω, βλ. καὶ derlemek.

Turna, T. ὄν. turna kuşu, (πτην.) γερανός. || —balığı, λύκος (ἰχθύς τῶν ποταμῶν). || —katari, πολλὰ ἑλκηθρα ὀλισθαίνοντα ἐπὶ τῶν χιόνων. || —gagası, (φυτ.) γεράνιον. || —geçidi = bahar fırtınası, τρικυμία τῆς εἰσόδου τοῦ ἔαρος. || —gözü, χεῶμα κίτρινον λαμπρόν. || —kiri, φαιὸς ἀνδρῶπος.

Turnacı, T. ὄν. τάγμα τι εἰς τὸ σώμα τῶν Γενιτσάρων.

Turnuva, Γαλλ. ὄν. kousu, γυμνικός ἀγών, ἵπποδρομία.

Turp, T. ὄν. ραφανίς. || bayır —u, ραφανίς ἢ ἀγοδιάιτος. || firenk —u, ραφανίδιον, ἥτοι ἡ μικρὰ καὶ ἐρυθρά. || —gibi, = sağlam, gürbüz, εὖρωστος, ὑγιής.

Turşu, T. ὄν. λαχανικά, ἡ ὀπωρικά τεταριγευμένα δι' ὄξους [ὀξεῖα], ἡ δι' ἄλμης [ἀλμαῖα]. || —kurmak, βάλλω τουρσῇ. || —sunu kurmak, μτφ. ἄς τὰ κρύψῃ νὰ τὰ βάλλῃ τουρσῇ [ἐπὶπραγμάτων ἅτινα ἀρνεῖται τις νὰ δώσῃ]. || —, ἐπθ. gevşek, χαλνός, μουσχευμένος. || —yüzlü, σκυθρωπός. || —kurmak (μτφ) συσκέπτομαι.

Turşucu, T. ὄν. ἀλμαιοπώλης.

Turşuluk, T. ἐπθ. κατάλληλος δι' ἄλμαῖαν.

Turtut ἢ durtut, T. ὄν. intizam, πειθαρχία. || —, ἀστυνομία.

Turuncu, ΑΠ, ἐπθ. ὁ ἔχων χρῶμα χρυσομήλου.

Turunc, ΑΠ. ὄν. χρυσόμηλον τὸ πικρόν, κ. νεράνδρι.

Tuşanmak, T. ρμ. οὐδ. tutulmak, kordudan durmak, πιάνομαι, σταματῶ ἐκ φόβου. || aslan kökrese at ayağı tuşanır (tutulur), (πρμ.) ἐὰν ὁ λέων βρυχηθῇ, οἱ πόδες τοῦ ἵππου πιάνονται.

Tuta, T. ἐπρ. (δοτ.) κατὰ συμψηφισμόν, ἀπέναντι.

Tutak, T. ὄν. tutamak, λαβή.

Tutam, T. ὄν. λαβή, κ. μανίκι. || —, δράξ, κ. φουχτιά. || —, ἥθος, συμπεριφορά, χαρακτήρ, βλ. καὶ tura, demet.

Tutamak, T. ὄν. tutak, ucar, kulp, sap, λαβή, κ. μανίκι. || —, = ip ucu, ἀφορμή, πρόφασις. || —, σταθερότης. || —, = delil, τεκμήριον. || —, = destek, στήριγμα.

Tutamaklı, T. ἐπθ. ὁ ἔχων λαβὴν. || —, ἔχων ἀφορμὴν.

Tutamaksız, T. ἐπθ. ὁ ἄνευ λαβῆς. || —, ὁ ἄνευ ἀφορμῆς, προφάσεως. || —, ὁ μὴ διαρκής, ὁ μὴ σταθερός.

Tutamlamak, T. ρμ. (αἰτ.) μετρῶ μὲ τὴν φουχτα.

Tutamli, T. ἐπθ. tutamaklı, ὁ ἔχων λαβὴν.

Tutamsız = tutamaksız.

Tutar, T. ὄν. sara, tu, tutarik, ἐπιληψία. || —, = arap babası, μανία ἢ πείσμα, ἣτις καταλαμβάνει τοὺς αἰθίοπας. || —, (μτφ.) inat, πείσμα.

Tutarak, T. ὄν. tutuşturuk, ἔναυσμα.

Tutarık, T. ὄν. tutar, ἐπιληψία. || —, πείσμα, ἐπιμονή. || —, μανία χρόνια ἢ περιοδική, καταλαμβάνουσα τοὺς αἰθίοπας.

Tutarıklı } T. ἐπθ. ἐπιληπτικός.
Tutarlı }

Tutaş, T. ἐπθ. bitişik, yakın, συναφής, συνημμένος. || —, = sık, tok, πυκνός, συμπαγής. || —, ὄν. kız, κόρη, δεσποινίς.

Tut, II. ὄν. μόρον, συκάμινον, βλ. καὶ dut.

Tutçu ἢ dutçu, T. ὄν. συκαμινοπώλης.

Tuti, Σανσκρ. ὄν. dudu, papağan, ψιττακός, βλ. dudu.

Tutkaş, T. ὄν. deri cilâsı, βερνίκι, στίλβωμα [δερμάτων].

Tutkal, T. ὄν. κόλλα, ξυλλόκολλα. || balık —ı, ψαρόκολλα.

Tutkallamak, T. ρμ. (αἰτ.) κολλῶ τι διὰ τῆς κόλλας, ψαρόκολλας.

Tutkallı, T. ἐπθ. ὁ ἔχων κόλλαν, ψαρόκολλαν.

Tutkalsız, T. ἐπθ. ὁ ἄνευ κόλλας κτλ. βλ. tutkal.

Tutkun, T. ἐπθ. πιασμένος, κεκρατημένος, ὁ μὴ ἐλεύθερος. || —, διατετηρημένος [ἐπὶ τιμῆς ἐμπορευμάτων κτλ.]. || —, ὁ πάσχων δυσκοιλιότητα.

|| —, ὁ παθὼν ἐκλειψιν. || —, = gönül vermiş, ἐρωτευμένος.

Tutkunluk, T. ἀρ. διατήρησις, βισταγμός [τιμῆς ἐμπορευμάτων κτλ.]. || —, ὄν. συλληψις, αἰχμαλωσία, ἐκλειψις. || dil —u, = repelik, lûknet, τραυλότης. || ses —u, βράχνιασμα. || göğüs —u, ἄσθμα.

Tutma, T. ὄν. ἀπαρ. κράτησις. || atır —, ἐπιδεικνιάσις. || —, = emekçi, irgat, ἐργάτης.

Tutmak, T. ρμ. (αἰτ.) ele geçirmek, yakalamak, pençelemek, συλλαμβάνω, κρατῶ. || ev —, = kiralamak, ἐνοικιάζω. || —, = el dokunmak, πιάνω. || kafa —, ἰδιοτροπιάζω, καθίσταμαι ἀλαζών, κáμνω τὸν καμπόσον. || caddeyi —, = göçmek, ölmek, ἀποθνήσκω. || ağzınıan kuş —, πιάνω πουλιὰ μὲ τὸ στόμα, ἥτοι ἔχω μεγάλην ἱκανότητα. || ouz —, νηστεύω. || kin —, μνησικακῶ. || yer —, ὠφελῶ. || yer —, καταλαμβάνω τόπον. || yol —, ἀκολουθῶ ὁδόν. || yolu —, κλείω τὸν δρόμον. || matem —, πενθηφορῶ. || tulahim ki = meselâ, ὑποθέσωμεν ὅτι. || yüz —, τολμῶ. || buyruk —, ὑπακούω. || adam yerine —, ἐκτιμῶ. || damarı —, τὸν πιάνει τὸ πείσμα, ἰδιοτροπιάζει. || topa —, βομβαρδίζω. || yüz —, ἀρχίζω, λαμβάνω τάσιν, βαίνω. || —, προσλαμβάνω, συμφορῶ [διδάσκαλον, γραμματέα, ὑπηρετήν κτλ.]. || —, = güvenek olmak, ἐγγυῶμαι. || el tutacagina (= kefil olacagina), ot tut (= ates tut), πρμ. ἀντὶ νὰ ἐγγυηθῇς, πιάσε φωτιά. || buyruk —, = emre itaat etmek, ὑπακούω, ὑποτάσσομαι τῇ διαταγῇ.

Tutmamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω, βλ. προηγούμενον.

Tutsak, T. ὄν. esir, αἰχμάλωτος. || —, ἐνέχυρον, ὑποθήκη. || —, = mehterhane, κ ντρκή φυλακή. || —, φυλακισμένος.

Tutsaklık, T. ὄν. kölelik, αἰχμαλωσία.

Tutsukmak, Tσαγ. ρμ. (αἰτ.) tutmak, αἰχμαλωτίζω. || —, πθ. αἰχμαλωτίζομαι.

Tutturmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) yakalamak, ele geçirmek, pençelemek, βάλλω τινὰ νὰ συλλάβῃ. || —, = el dokundurmak, βάλλω τινὰ νὰ κρατήσῃ. || —, = dikmek, φυτεύω. || tut-

- turu bildigine satmak, πωλεῖ εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἤμπορεῖ νὰ πιάσῃ. || —. οὐδ. ἀρχίζω καὶ ἐξακολουθῶ. || —, πιάνω, προσεγγίζω. || vapur iskeleyi tutturamadı, δὲν ἤδυνήθη νὰ προσεγγίσῃ τὸ ἀτμόπλοιο εἰς τὴν ἀποβάθραν.
- Tutturucu, T. ἐπθ. ὁ προξενῶν δυσκοιλιότητα
- Tutu, T. ὄν. rehin, terhin edilen nesne, ἐνέχυρον. || —, ὄμηρος. || —, στοίχημα. || —, μνηστῆρα, κ. σημάδι.
- Tutuk, T. ἐπθ. mahcup, utangaç, αἰδήμων, ἐντροπαλός. || —, = kısıt, βραγχώδης. || —, = yasmak, πέπλος, καλύπτρα, κρήδεμνος. || —, = kült, παράλυτος, παραλυτικός. || —. = ağır, νωθρός, ἀδέξιος, δυσκίνητος.
- Tutukluk, T. ὄν. kütlük, ταρταλοῦσα. || —, = beceriksizlik, ἀδεξιότης, νωθρότης. || —, = utangaçlık, συστολή, αἰδώς. || —, = kısıklık, βράγχος, βραγχνάδα. || —, = tikanıklık, ἀπόφραξις. || —, δυσκοιλότης.
- Tutulma, T. ὄν. απαρ. ele geçme, pençelenme, yakalanma, σύλληψις, πιάσιμον. || —, = alıkonma, κράτησις. || —, = ev kiralama, ἐνοικίασις. || güneş —si, ἔκλειψις ἡλίου. || ay —si, ἔκλειψις σελήνης. || —, = gücenme, kızma, δυσαρέσκεια, ὀργή. || —, παγίδευσις.
- Tutulmak, T. ρμ. πθ. καὶ οὐδ. yakalanmak, συλλαμβάνομαι. || kapana —, παγιδεύομαι. || —, περιτίπτω [εἰς ἀσθένειαν κτλ.]. || —, ἐρωτεύομαι. || dilim —, πιάνεται ἡ γλῶσσά μου [ἐκ φόβου κτλ.]. || —, γίνομαι παράλυτος ἐξ ἀποπληξίας. || —, βραγχιῶ, βραγχνιάζω. || —, = gücenmek, δυσαρεστοῦμαι, ὀργίζομαι. || —, πιάνεται ὁ λόγος, εἰσακούεται, γίνεται δεκτός.
- Tutulmamak, T. ρμ. πθ. (ἵποφ.) δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κτλ., βλ. προηγ.
- Tutum, T. ἀρ. tavir, hareket gidiş, συμπεριφορά, διαγωγή. || —, (μτφ.) akça biriktirme, οἰκονομία.
- Tutum, T. ὄν. kurulmuş tur u, τὰ δι' ὄξους τεταρτιευμένα λαχανικά ἢ ὀπωρικά.
- Tutunma, T. ὄν. απαρ. örtünme, τὸ καλύπτεσθαι, κίλυψις, σκέπη. || —, = sarınma, περιζώμα. || —, = bağlanma, τὸ ἐφαρμόζειν ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐφαρμογή, χρῆσις. || —, = kızma, ὀργή κατὰ τινος, ἐπίπληξις.
- Tutunmak, T. ρμ. μσ. örtünmek, καλύπτομαι. || —, = sarınmak, καλύπτομαι διὰ περιζώματος. || —, = bağlanmak, μεταχειρίζομαι, ἐφαρμόζω ἐπὶ τοῦ σώματος. || —, = kızmak, (δοτ.) ὀργίζομαι κατὰ τινος. || —, = sarılmak, κρατοῦμαι ἀπὸ ἓν μέρος, ἀντέχομαι, ἐπιλαμβάνομαι, λαμβάνω ὡς ἀφορμὴν.
- Tutunmamış, T. ἐπθ. kullanılmamış, ἄπιαστος, ἀμεταχρίσιτος, καινούργης.
- Tutuşmak, T. ρμ. οὐδ. yalınlamak, ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι, κορόνω. || baca —, κορόνει ἡ καπνοδόχη. || etekleri —, κορόνουν τὰ κράσπεδα, ἦτοι εὐρίσκεται εἰς δύσκολον θέσιν. || —, (ἀλλ.) çatışmak, (δοτ.) πιάνομαι μετὰ τινος, ἔρχομαι εἰς χεῖρας. || el ele —, πιάνομαι χεῖρι μὲ χεῖρι.
- Tutuşturmak, T. ρμ. (αἰτ.) yakmak, ἀνάπτω, ἀναφλέγω, κορόνω. || —, (μτφ) (δοτ. αἰτ.) βάλλω τινά νὰ πιασθῇ μετ' ἄλλου, νὰ ἐρίσῃ. || —, ἐρεθίζω, ἐξάπτω. || —, δίδω τι κρυφίως εἰς τὴν χεῖρα τινός.
- Tutuşturuk, T. ὄν. tutarak, προσάναμα.
- Tutuzmak, Ouy. ρμ. οὐδ. güvenmek, bel bağlamak, inanmak, ἐμπιστεύομαι.
- Tutya, Π. ὄν. çinko, ψευδάργυρος. || hamızı —, ὀξειδίου ψευδαργύρου. || —, εἶδος λίθου κυανοῦ, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι κολλύριον διὰ τοὺς ὀφθαλμούς.
- Tuvak, T. ὄν. topak, ὀπλή, χηλή. || at —ı, ὀπλή ἵππου. || sigir —ı, χηλή βοός.
- Tuyuman, T. ἐπθ. lâfazan, φλύαρος.
- Tuyun, T. ὄν. din başkanı, tayun, θρησκευτικός ἄρχων.
- Tuyur, A. ὄν. kuşlar, πτηνά.
- Tuz, T. ὄν. ἅλας || kaya —u, ἅλας ὀρυκτόν. || ingiliz —u, ἅλας ἀγγλικόν ἢ θεϊκὴ μαγνησία [καθάρσιον]. || —u kuğu, ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην τινός. || zaç —u, θεϊκός σίδηρος. || —ekmek hakkı, εὐγνωμοσύνη. || kurşun —u, ὀξικός μόλυβδος. || onun —u —ekmek yedik, ἐφ' ἡγαμεν ἅλας καὶ ἄρτον, ἦτοι μαζὺ ὑπέστημεν κακουλίας ἦτοι εἶναι φίλος μου. || —

ruhu, = hamızı klorma, χλωρυνδρὺν ὀξύ, βλ. καὶ κατέρω.
 Tuzak, T. ὄν. saçırku ἢ saçırngu, παγίς. || — kurmak (κυρ. καὶ μτφ.) στήνω παγίδα. || — a düşmek, πίπτω εἰς τὴν παγίδα. || — a tutulmak, συλλαμβάνομαι ἐν τῇ παγίδι.
 Tuzcu, T. ὄν. ἀλατέμπορος, ἀλατοπώλης.
 Tuzla, T. ὄν. tuzlak, ἀλική. || —, (πολ.) Δορίσκοις.
 Tuzlak, T. ὄν. tuzla örüsü, περιοχὴ ἀλικῆς.
 Tuzlama, T. ὄν. ἀλισμός, ἀλάτισμα, ταρίχευμα. || —, ἐπθ. παστός, τεταριχευμένος.
 Tuzlamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἀλατίζω, ταριχεύω. || balık—, πασιτόνω ὀψάρια. || tuzlihayım da kokmasın, (χυδ.) νὰ τὸν ἢ νὰ τὸ ἀλατίζω καὶ νὰ μὴ βρωμίση.
 Tuzlanmak, T. ρμ. πθ. ταριχεύομαι, πασιτόνομαι [ιχθὺς, λαχανικά κτλ.].
 Tuzlatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ἀλατίζω διὰ τινος, πασιτόνω.
 Tuzlu, T. ἐπθ. ἀλμυρός. || —su, ὕδωρ ἀλμυρόν. || —balgam, εἶδος λειχήνης, ἐξανθήματος, βλ. καὶ kuba || —oturmak, κοστιίζει ἀκριβά.
 Tuzluca, T. ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὁ ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ ἀλμυρός. || —, ὁ ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ ἀκριβός, ἀκριβά, κ. ἀκριβούτσικα.
 Tuzluk, T. ὄν. ἀλατοδοχεῖον. || çoban —u, (φυτ.) λάπαθον. || kadın —u, = amber bariş, (φυτ.) ὀξύακανθα, δράτσινον.
 Tuzruhu, T. ὄν. hamızı klorma, χλωρυνδρὺν ὀξύ.
 Tuzsuz, T. ἐπθ. ἀνάλατος. || —, (μτφ.) ἄνοστος. || tatsız—, ἄνοστος καὶ ἀνάλατος.
 Tüccar, A ὄν. bazirgân, alverci, alım satımcı, ἔμποροι. || —, [ἐν χρήσει ἀντὶ ἐνικοῦ] ἔμπορος. || —gemisi, πλοῖον ἐμπορικόν.
 Tüfek, T. ὄν. πυροβόλον, τυφέκιον. || —kondağı, ἀκτιρεῖς. || —dipçığı, τὸ κάτω μέρος τῆς ἀκτιρείδος. || —pam-lisi, ὁ σιδηροῦς σωλὴν τοῦ πυροβόλου. || an —ı, πυροβόλον κυνηγίου. || çifte—, ἡ μόνον çifte, δίκανον. || —atmak, πυροβολῶ. || —patlamak, ἐκρήγνυται τὸ πυροβόλον. (συνεκδ.) γίνεται ἔναρξις ἐθροπραξιῶν.

Tüfekâne ἤτοι tüfekhane, T. ὄν. silâh-hane, yarakhane, ὀπλοστάσιον.
 Tüfekçi, T. ὄν. ὀπλοπώλης, || —, στρατιώτης τυφεκοφόρος. || —, στρατιώτης ἡ ἀξιωματικὸς διορθωτῆς ἐν τῷ στρατῷ τῶν πυροβόλων, || —, τὸ πάλαι φύλαξ τῶν ἀνακτόρων.
 Tüfeklemek, T. ρμ. (αἰτ.) τυφεκίζω.
 Tüfekli T. ἐπθ. τυφεκοφόρος.
 Tüfeklik, T. ὄν. θέσις εἰς ἣν τίθενται τὰ τυφέκια.
 Tügmeç, T. ρμ. (αἰτ.) düğümlemek, aktetmek, συμφωνῶ, συμβάλλομαι.
 Tügüm, T. ὄν. kan yakınlığı, akrabalık, συγγένεια.
 Tükeli, T. ἐπρ. toptan, hepsi birden, ἐν συνόλῳ, ὀλικῶς, χονδρικῶς.
 Tükenme = tükeniş.
 Tükenmek, T. ρμ. μσ. bitmek, kalmamak, καταναλίσκομαι ὁλοτελῶς. || —, ἐξαντλοῦμαι.
 Tükenmez, T. ἐπθ. bitmez, ucsuz bucaksız, sonsuz, ἀτελεύτητος. || bitmez—, ἀνεξάντλητος.
 Tükeniş, T. ἀφ. κατανάλωσις. || —, ἐξάντησις.
 Tuketmek, T. ρμ. (αἰτ.) bitirmek, ἐξαντλῶ, καταναλίσκω, tamamlamak, κ. τελειόνω || nefes—, ματαιοπονῶ. || yürek—, χολοσκάνω, λυποῦμαι.
 Tükiük, T. ἐπθ. kör, ama, alil, τυφλός.
 Tükülmeç, T. ρμ. οὐδ. düğümlemek, νομβοδένομαι, νομβόνομαι.
 Tükürmek, T. ρμ. (δοτ.) sigirmek, πτύω. || yüzüne—, ἐμπτύω εἰς τὸ πρόσωπόν τινος [πρὸς ὕβριν, περιφρόνησιν]. || kan—, πτύω αἷμα. || kan—, ὑποφέρω πολὺ ἐν τινὶ ὑποθέσει. || tükürdügünü yalamak, λείχει τὸ ὄλερ ἔπτυσεν, ἤτοι παλινφδεῖ.
 Tükürük, T. ὄν. σίελος. || —bezi, ἀδὴν σιελογόνος. || —yutmak, καταπίνω σίελον, λείχομαι, ἐπιθυμῶ. || —otu, (φυτ.) ὀρνιθογάλα. || —kabi, πτυελοδοχεῖον.
 Tül, Γαλλ. ὄν. tülbent, yemeni, ὕφασμα λεπτότον καὶ διάτρυτον.
 Tülbent, T. ὄν. tül, yemeni, ὕφασμα διάτρυτον καὶ λεπτόν.
 Tülek, T. ἐπθ. kurnaz, πανούργος, κατεργάτης.
 Tülek, T. ὄν. klümes, tümek, ὀρνιθῶν. || —, = sigınacak yer, καταφύγιον,

- ἄσυλον. || —, = kuşların dökiilen tüyleri, πτερὰ πτηνῶν πεσόντα.
- Tüleme, T. ὄν. χρεωκοπία.
- Tülemek, T. ρμ. οὐδ. tüy dökmek, χύνω τὰ πτερὰ, πτερορρύνω [ἐπὶ πτηνῶν]. || —, χρεωκοπῶ.
- Tüm, T. ὄν. yumru, οἶδημα, πρῆσμα κτλ., πρᾶγμα σφαιρικόν. || —, = her, τὸ ὅλον, ὅλοι, ὅλα. || —den, ὅλα μαζύ, χονδρικῶς. || —den verdi, τὰ ἔδωσε χονδρικῶς.
- Tümbek, T. ὄν. ufak yumru, μικρὸν τύμπανον πῆλινον.
- Tümbelek, T. ὄν. tümbek, τύμπανον πῆλινον.
- Tümbelit, T. ὄν. ἐλαφρὸν φορτίον, ἢ ἀποσκευὴ τιθεμένη ἐπὶ τοῦ ἵππου ἱππευσίμου.
- Tümbültü, T. ὄν. τυμπανοκρουσία.
- Tümbürdemek, T. ρμ. κροτῶ, παράγω κρότον ὡς ὁ τοῦ τυμπάνου κτλ.
- Tümbürtü, T. ὄν. κρότος, θόρυβος ὡς ὁ τοῦ τυμπάνου κτλ.
- Tümen, T. ὄν. büyük küme, σωρός, σμήνος, ὄμιλος. || —, ποσὸν δέκα χιλιάδων. || —, νόμισμα Περσικὸν ἀξίας 50 γροσίων. || — —, = avuç avuç, ἀφθόνως || — —, = on binlerce, ἄπειρα.
- Tümmek, T. ρμ. οὐδ. şişmek, urlanmak, ὀγκοῦμαι, πρήσκομαι.
- Tümse, T. ὄν. tumsa, mimber, ἄμβων.
- Tümsek, T. ὄν. ur, yumru nesne, örgüç, öyük, ἐξόγκωμα, κύρτωμα, ὕβωμα, ἀπόφυσις. || —, ἐπθ. tomşuk, ἐξωγκωμένος, κυρτός, ὑβός.
- Tümselmek, T. ρμ. οὐδ. kamburlaşmak, yumrulmak, ὑβοῦμαι, κυρτοῦμαι, ἐξογκοῦμαι.
- Tün, T. ὄν. gece, karanlık, νύξ. || — aydın, καλὴ ἐσπέρα, ἢ καλὴ νύκτα. || —, (άντων.) ἕκαστος. || — = her gece, sayır, καθ' ἑκάστην νύκτα.
- Tüneği, Τσαγ. ἐπθ. dünkü, χθεσινός.
- Tünek, T. ὄν. λεπτὸν κοντάριον, ἐφ' οὗ αἱ ὄρνιθες καὶ τὰ πτηνὰ κοιμῶνται. || —, στρωμνὴ, κλίνη. || —, (μτφ.) tutsaklık, αἰχμαλωσία.
- Tüneklemek, T. ρμ. οὐδ. κουριάζω, ἥτοι αἱ ὄρνιθες καὶ τὰ πτηνὰ διανυκτερεύουσιν ἐπὶ κονταρίου. || —, ὑπνώττω, ἥτοι κοιμῶμαι ὄρθιος ὡς αἱ ὄρνιθες.

- Tünel, Ἀγγλ. ὄν. σήραγξ, υπόγειος ὁδός.
- Tünemek, T. ρμ. οὐδ. κουριάζω. || —, = yatıp kalkmak, geceyi geçirmek, διανυκτερεύω, βλ. καὶ tüneklemek.
- Tünetmek, T. ρμ. (αἰτ.) yerleştirmek, ἐγκαθιστῶ, κατοικίζω, ἐποικίζω.
- Tünmek, T. ρμ. ἀπρός. gece olmak, karanlık basmak, νυκτόνω.
- Tünlük, T. ὄν. kalabalık, πλῆθος.
- Türabi, A. ἐπθ. topraktan yapılmış, γήινος.
- Türap, A. ὄν. toprak, χῶμα, γῆ.
- Türbe, A. ὄν. ölü evi, mezar, bark, τάφος, μαυσωλεῖον.
- Türbedar, Π. ὄν. φύλαξ μαυσωλείου.
- Türe, T. [Ἐβρ.] ὄν. kanun, yasa, ἔθος, νόμος, κανών. || —, = öd, adak, ὑπόσχεσις, εὐχή, τάγμα, κ. τάξιμον. || — yapmak, νομοθετῶ.
- Türeci, T. ὄν. νομοθέτης.
- Türedi, T. ὄν. baş kaldıran, ἀποστάτης. || —, = uğru, ληστής, || —, = serseri, τυχοδιώκτης.
- Türeme, T. ὄν. ἀπαρ. αὐξάνεσθαι, αὐξήσις. || —, (μτφ.) ἀποστασία. || —, ortaya çıkma, ἐμφάνισις.
- Türemek, T. ρμ. μσ. üremek, çoğalmak, artmak, αὐξάνομαι, πληθύνομαι. || —, (μτφ.) baş kaldırmak, ἀποστατῶ. || —, = birden bire görünmek, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι αἰφνης, κ. φυτρώνω.
- Türetmek, T. ρμ. (αἰτ.) üretmek, çoğaltmak, πληθύνω, πολλαπλασιάζω, αὐξάνω. || —, ἀρίνω ἢ ἐπιτρέπω νὰ παρουσιασθῇ αἰφνης, κ. νὰ φυτρώσῃ. || —, δίδω καιρὸν ν' ἀποστατήσῃ.
- Türk, ὄν. κ. Τοῦρκος, υἱὸς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ τοῦ Νῶε. || —, ἐπθ. Τοῦρκος, φυλὴ ἀρχαιοτάτη 40 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων, διασκορπισθεῖσα ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, κατακτήσασα τὴν Ἀφρικὴν καὶ Εὐρώπην μέχρι τῶν μέσων αὐτῆς. || —gibi yiğit, [ἀξίωμα] γενναῖος ὡς ὁ Τοῦρκος. || —, Ταργίταος [Ἡρόδ. Δ. 5] = Togarma = Θωγαρμά [Γέν. 10. 5] = Τοῦρκος.
- Türkân, T. ὄν. κ. Λευκοθέα, Σωτηρία.
- Türkçe, T. ἐπθ. Τουρκικός. || —, ἐπρ. Τουρκιστί. || —, ὄν. Τουρκικὴ γλῶσσα. || —bilmek, γινώσκω τὴν Τουρκικὴν. || —sini şaşırtmak, τὸν κάμνω νὰ τὰ χάσῃ, καταθορυβῶ. || —bil-

mez, άνους, άδαής. || —yi kaybetmek, τὰ χάνω, καταθορυβοῦμαι. || öz —, καθαρῶς Τουρκική γλῶσσα.

Türkçeleşmek, T. ρμ. οὐδ. μεταφράζομαι εἰς τὴν Τουρκικὴν. || —, διορθοῦμαι [ἐπὶ ἐγγράφου συντεταγμένου εἰς ὕφος οὐχὶ καθαρῶς Τουρκικόν].

Türkçeleştirme, T. ρμ. (αἰτ.) μεταφράζω εἰς τὴν καθαρῶς Τουρκικὴν γλῶσσαν. || —, διορθῶ ἐγγραφόν τι συντεταγμένον εἰς ὕφος Τουρκικόν οὐχὶ ὁρθόν.

Türkçü, T. ἐπθ. Τουρκιστής, Τουρκολόγος. || —, ὁ ἐμπράκτως ὑπὲρ τοῦ Τουρκισμοῦ καὶ τῆς διαδόσεώς αὐτοῦ ἐργαζόμενος. || —, ὁ ἀγαπῶν τοὺς Τούρκους καὶ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν.

Türkçülük, T. ὄν. τὸ εἶναι τινα Τουρκιστὴν, Τουρκολόγον. || —, ἡ ὑπὲρ τοῦ Τουρκισμοῦ καὶ τῆς διαδόσεως αὐτοῦ καὶ τῆς Τουρκικῆς γλώσσης ἔμπρακτος ἐργασία.

Türkeş, ὄν. κ. μεγάλης Τουρκικῆς φυλῆς μὲ πολιτισμὸν ἀρχαιότατον.

Türkistan, Π. ὄν. κ. Τουρκεστάν.

Türkistanlı, T. ἐπθ. ὁ ἐκ Τουρκεστάν καταγόμενος.

Türkiyat, A. ὄν. Τουρκολογία.

Türkiye, T. ὄν. κ. Τουρκία, κράτος Δημοκρατικὸν μὲ πρωτεύουσάν τὴν Ἀγκυραν. Ἐκτασίς 760.000 τετρ. χιλμ., ὁ πληθ. 17.000.000.

Türkiyeli, T. ἐπθ. ὁ ἐκ Τουρκίας καταγόμενος, ὁ ὑπὸ τοὺς Δημοκρατικούς νόμους αὐτῆς ζῶν Τούρκος πολίτης.

Türkleşmek, T. ρμ. μσ. ἐκτουρκίζομαι.

Türkleştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐκτουρκίζω τινα.

Tüklük, T. ὄν. Τουρκισμός, Τουρκικὴ ἐθνικότης. || —, = temiz yüreklilik, doğruluk, ἀφέλεια, ἀπλοϊκότης, εὐθύτης || —, (μτφ.) ἡρωϊσμός.

Türkmen, ὄν. κ. Τουρκομάνος, ὄνομα Τουρκικῆς φυλῆς. || —, [κατὰ λέξιν εὐτραφὲς ἄνθρωπος], Τούρκος.

Türkofil, ἑλλ. ὄν. Τουρκόφιλος.

Türkolog, ἑλλ. ὄν. Τουρκολόγος.

Türkoloji, ἑλλ. ὄν. Τουρκολογία.

Türklü, T. ὄν. yip, şarki, ἄσμα, τραγουδι. || —söylemek, ᾄδω. || birinin —sünü çağırmak, ὑπερασπίζομαι τινα. || kimin arabasına binerse, onun

—sünü çağırır, εἰς οὗτινος τὴν ἄμαξαν ἐπιβῇ, ἐκείνου τὸ ἄσμα λέγει, ἥτοι λαμβάνει τὸ μέρος ἐκείνου.

Türlü, T. ὄν. εἶδος, τρόπος. || her —, παντός εἶδους, παντοειδής. || — —, εἰδῶν εἰδῶν, ποικίλος. || bir —, κατ' οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς. || —, φαγητὸν ἐκ κρέατος καὶ διαφόρων λαχανικῶν.

Türrehat, A. ὄν. saçma sapan sözler, sandırak, ἀνοησίαι, φλυαρίαι, λόγοι ἀσυνάρτητοι.

Türü, T. ὄν. ahali, πληθυσμός.

Türüz otu, T. ὄν. salkım, (δένδ.) γλυκίνη ἢ ἀνερπυσα.

Tüs, T. ὄν. χνοὺς ὀλωρικῶν, ὡς ὁ τοῦ ροδακίνου κτλ. || tüyü —ü yok, νέος ἄθροϊς, ἀγένειος.

Tüslenmek, T. ρμ. μσ. tüylenmek, τριχοφυῶ, ἀρχίζω νὰ ἐβγάζω μύστακα καὶ γενειάδα.

Tüsü = tütsü.

Tütmek, T. ρμ. οὐδ. duman çıkarmak, καπνίζω, ἥτοι καίομαι ἀναδίδων καπνόν. || yapıp —, θλίβομαι, μὲγάλως παραπονοῦμαι. || göze —, ποθῶ, ἐπιθυμῶ διακαῶς. || burnuma —, νοσταλγῶ.

Tütsü, T. ὄν. ὑποκάπνις, ὑποθυμίασις ἀσθενοῦς. || —, ταρίχευσις ἰχθύων καπνιστῶν. || —, κάπνισμα δοχείου. || —balığı, ἰχθύς καπνιστός. || —kabi, θυμιατό.

Tütsühane, T. ὄν. tephirhane, ἀπολυμαντήριον.

Tütsüleme, T. ὄν. ἀπαρ. tephir, ἀπολύμανσις.

Tütsülemek, T. ρμ. (αἰτ.) ὑποκαπνίζω. || —, καπνίζω ἰχθύς || —, καπνίζω δοχείον. || —, ὑποθυμῶ ἀσθενῇ. || kafayı —, μεθύω.

Tütsülendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ὑποκαπνίζω κτλ., βλ. tütsülemek.

Tütsülenmek, T. ρμ. μσ. ὑποκαπνίζομαι [ἐπὶ ἀσθενοῦς, ἢ καπνιστῶν ἰχθύων, ἢ βυτίου κτλ.].

Tüttürmek, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τι νὰ καπνίξῃ. || burnuna —, τὸν κάμνω νὰ νοσταλγῇ.

Tütün, T. ὄν. duman, καπνός, ἀναθυμίασις καιομένου σώματος. || —, καπνός, νικοτιανή. || —icmek, καπνίζω. || —balığı, = tütsü balığı, ἰχθύς καπνιστός.

Tütüncü, T. ὄν. καπνοπώλης. || —dük-kâni, καπνοπωλείον.

Tütüncülük, T. ὄν. καπνοπωλική.

Tütünlmek = tütsülemek.

Tüvana, Π. ἐπθ. dinc, güclü, gürbüz, δυνατός, ισχυρός, ρωμαλέος.

Tüveyç, A. ὄν. (βοτ.) yapirgan, στεφάνη. || —(c)i, πεταλοειδής.

Tüy, T. ὄν. θρίξ, χνούς, πτίλον, πτερόν. || kuş —ü, πτίλον πτηνοῦ. || kuş —ü, (μτφ.) ἀπαλός. || baş —ü, = sorgu, θύσανος. || deve —ü, = kahve rengi, χρώμα φαιόν. || siçan —ü, χρώμα βαθύ φαιόν. || ağızda —bitmek, ματαιοπονῶ ἐπαναλαμβάνων συμβουλήν, παραγγελίαν κτλ. || —ler ürpermek, ἀνατριχιάζω, φρίττω. || —ü düzmek, (μτφ.) εὐπορῶ, πλουτῶ. || —ü düzmek, τὸ τρίχωμα τοῦ ζώου ἀρχίζει νὰ στίλβῃ, τὸ ζῶον παχύνει [ἵππος, γαλῆ κτλ.].

Tüydürmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐξαφανίζω,

φευγατίζω, ἀποπέμπω μὲ τρόπον, κ τοῦ δίδω δρόμον.

Tüylenmek, T. ρμ. οὐδ. tüslenmek, τριχοφυῶ, τριχοῦμαι. || —, τὸ ζῶον παχύνει. || —, (μτφ.) εὐπορῶ.

Tüyü, T. ἐπθ. τριχωτός, πτυλωτός, πτερωτός.

Tüymek, T. ρμ. sınışmak, kaçmak, ὀλισθαίνω, φεύγω, ἐξαφανίζομαι.

Tüysüz, T. ἐπθ. kılız, yoluk, yülük, ἄθριξ, ἀγένειος. || —, = genç, körpe, νέος, τρυφερός. || —, = çıplak, γυμνός. || —oğlu, = yelengün = benibeşer, τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὁ ἀνθρώπος. || zaman geçer, — [= insan oğlu] duymaz, — oğlu ebedî kalmaz, (πρμ.) ὁ χρόνος πάρερχεται, ὁ ἀνθρώπος δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεται, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦτοι ὁ ἀνθρώπος δὲν μένει αἰώνιος.

Tüyün, T. ὄν. müşrik parazi, ἱερεὺς πολυθεϊστής.

U

U, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον γράμμα τοῦ Τουρκικοῦ ἁλφαβήτου.

Ubudiyet, A. ἁφ. kulluk, kölelik, çok itaat, δουλεία, ὑπακοή, εὐπειθεία, ἀφοσίωσις, πίστις πρὸς τὸν Θεόν.

Ubur, A. ἁφ. geçme, διάβασις. || —etmek, (ἀφαιρ.) geçmek, διέρχομαι.

Uca, T. ὄν. kuyrak sokumu, κόκκυξ.

Ucalmak, T. ρμ. οὐδ. tepeye çıkmak, ἵστούμαι ἀνέρχομαι εἰς τὴν κορυφήν.

Ucar, T. ὄν. yol gösterici, ὁδηγός. || —, = tutamak, στήριγμα. || —, εἰδησις.

Ucarmak, T. ρμ. (αἰτ.) başa çıkarmak, ἐπιτυχάνω, τὰ βγάζω πέρα.

Ucaşmak, Tσαγ. ρμ. öç tutmak, öcün çekişmek, bahse girişmek, στοιχηματίζω.

Ucra, T. ἐπθ. aksâ, uçta bulunan, ἀπόκεντρος. || —Anadolu = aksayı şark = irak doğu, ἡ ἄπω Ἀτατολή.

Ucube, A. ὄν. şaşılacak şey, πρᾶγμα παράδοξον, ἐκπληκτικόν, θαῦμα.

Ucunmak, T. ρμ. οὐδ. yocunmak, ἀποφεύγω, ἀπέχω, ὑπεκφεύγω.

Ucuz, T. ἐπθ. pahalı olmıyan, εὐθη-

νός, εὐωνός. || —, ἐπρ. εὐθηνά. || —almak, ἀγοράζω εὐθηνά. || —satmak, πωλῶ εὐθηνά. || —kurtulmak, ἀπαλλάττομαι μὲ ὀλίγην δαπάνην, ἢ μὲ ὀλίγον κόπον. || —etin yahnisi tatsız olur, τὸ φαγητὸν τοῦ εὐθηνοῦ κρέατος γίνεται ἄνοστον.

Ucuzcu, T. ὄν. ὁ ἀγοράζων ἢ πωλῶν εἰς εὐθηνήν τιμὴν. || —, ὁ ζητῶν εὐθηνα πρᾶγματα, κερδοσκοπός.

Ucuzlamak, T. ρμ. οὐδ. εὐθηναίνω [ἐμπόρευμα, πρᾶγμα]. || —, (μτφ.) κοινολογεῖσθαι [ἐπὶ εἰδήσεως].

Ucuzlanmak = ucuzlamak.

Ucuzlaşmak = ucuzlanmak.

Ucuzlatmak, T. ρμ. (αἰτ.) πωλῶ εἰς εὐθηνήν τιμὴν, ὑποβιβάζω τὴν τιμὴν.

Ucuzluk, T. ὄν. εὐθηνία.

Uç, T. ὄν. ἄκρα, αἰχμή, τέλος, ἄκρον. || dünyanın bir —u, μεμακρυσμένος τόπος. || ip —u, ἄκρον σχοινίου λαβή. || kalem —u, γραφίς. || baş —u, προσκεφάλαιον. || —u ortası yok, δὲν ἔχει ἄκραν καὶ μέσην, ἀνώμαλος, ἀσυνάρτητος λόγος. || —u bucağı yok, ἐκ-

τεταμένος, ἀπέραντος. || —unu bulmak, εὐρίσκω τὸ ἄκρον, τὸν μίτον τῆς ὑποθέσεως, ἥτοι ἐνδείξεις δι' ὧν δύνатаί τις νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα. || —unu kaçırmak, χάνω τὸν μίτον τῆς ὑποθέσεως, (μτφ.) sapırmak, παραφρονῶ. || —unu altına kaçırmak, χρεωκοπῶ, πτωχεύω. || —vermek, ἐμφανίζομαι, (μτφ.) δίδω λαβήν.

Uçak, T. ἐπθ. sarılan, sarmaşık, ὁ ἄνθρωπος [κισσὸς κτλ.]. || —, = tayyare, ὁ ἱπτάμενος, ἀερόπλανον.

Uçakçı, T. ὄν. tayyareci, ἀεροπόρος.

Uçar, T. μτχ. uçan, πετῶν, ἐξαλειφόμενος. || —boya, βαφή ἐξαλειφομένη. || —kuştan yardım umar, ἐλπίζει βοήθειαν παρὰ τοῦ πετῶντος πτηνοῦ, ἥτοι εὐρίσκεται ἐν ἀμηχανίᾳ.

Uçarı, T. ἐπθ. haşarı, çarkın, yegni, κακοήθης, ἐλαφρόνους.

Uçkaç, T. ὄν. yel topu, balon, ἀερόστατον.

Uçkalamak, Tσαγ. ρμ. (αἰτ.) ὑποδέχομαι τινα φιλικῶς.

Uçkan, T. ὄν. tayyare, uçak, ἀερόπλοιο, ἀερόπλανον.

Uçkarmak = } uçurtmak.

Uçkartmak = }

Uçku, T. ὄν. tayyare, uçkan, uçak, ἀερόπλανον.

Uçkucu = uçakçı.

Uçkun, T. ὄν. kivilcim, σπινθήρ. || —, = uçan, ἐξαλειφόμενος. || —, = çekirge, ἀκρίς. || —, = fişkıma, ἀνάβλυσις [ἐπὶ ὕδατος ἢ ἐπὶ σπόρου].

Uçkunmak, T. ρμ. οὐδ. ürkemek, korkmak, πτοοῦμαι, αἰφνηδιάζομαι.

Uçkur, T. ὄν. βρακοζώνη. || —çözmek, ἐξέροχομαι εἰς τὸν ἀπόπατον.

Uçkurlu, T. ἐπθ. ὁ ἔχων βρακοζώνην [ἐσώβρακον, περισκελὶς, ἀναξυρίς].

Uçkurluk, T. ὄν. βρακοθηλειά. ἥτοι στενὸν πέραςμα ἐσώβρακον ἢ ἀναξυρίδος ἢ περισκελίδος.

Uçlu, T. ἐπθ. αἰχμηρός.

Uçma, T. ὄν. ἀπαρ. πτήσις.

Uçmak, T. ὄν. cennet, παράδεισος.

Uçmak, T. ρμ. οὐδ. ἵπταμαι. || —, ἔξατμίζομαι. || —, = solmak, μαραίνομαι, ξεθωριάζω. || —, = aşırılmak, κλέπτομαι, ὑπεξαίρουμαι. || —, = uçurumdan yuvarlanmak, κατακρηνίζομαι. || —, = uçarı olmak, ἐκδαι-

τῶμαι, παρεκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ. || —, = çok koşmak, τρέχω [ὥς νὰ πετῶ].

Uçucu, T. ἐπθ. πετῶν [πτηνόν, χρώμα κτλ.].

Uçuk, T. ὄν. dudak kabarcığı, ἐξανθημα ἐπὶ τῶν χειλέων. || —, ἐπθ. ὠχρός. || —dudak, χεῖλος ὠχρόν. || —renk, χρώμα ὠχρόν.

Uçuklamak, T. ρμ. οὐδ. πληροῦμαι ἐξανθημάτων [ἐπὶ χειλέων].

Uçuklu, T. ὄν. cin çarpmış, προσβεβλημένος ὑπὸ κακοποιοῦ πνεύματος.

Uçunmak, T. ρμ. οὐδ. ürkemek, πτοοῦμαι, αἰφνηδιάζομαι.

Uçuntu, T. ὄν. πράγμα μικρόν, ὅπερ ὁ ἄνεμος εὐκόλως μετεωρίζει.

Uçur, Tσαγ. ὄν. ἐποχή.

Uçurma, T. ὄν. ἀπαρ. ἐκθειασμός, ὑπερεκθειασμός. || —, = aşırma, gizlice alıp götürme, ὑπεξαίρεσις.

Uçurmak, T. ρμ. (αἰτ.) ἐκθειάζω, ὑπερεπαίνω. || —, = gizlice aşırmaq, ὑποκλέπτω, ὑπεξαίρω. || —, κάμνω τι νὰ ἵπταται.

Uçurtma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ ποιεῖν τι ἵπτασθαι, ἀφίνω τι νὰ πετάξῃ. || —, αἰτός, χαρταετός.

Uçurtmak, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τι νὰ ἵπταται, ἀφίνω τι νὰ πετάξῃ. || —, ἔξατμίζω. || —, κόπτω τι διὰ τοῦ ξίφους, κ. ξεπετῶ.

Uçurucu, T. ὄν. ὁ ὑπερεπαίνειτης, ἐκθειαστής. || —, κλέπτης δεινός, ὁ ὑποκλέπτων.

Uçurum, T. ὄν. yar, varta, κρημνός.

Uçurumlu, T. ἐπθ. κρημνώδης.

Uçurumluk, T. ὄν. τόπος πλήρης κρημνῶν.

Uçuşmak, T. ρμ. ἀλλ. συνίπτασθαι [ἐπὶ πτηνῶν, ἐπὶ ἀεροπλάνων κτλ.].

Udade, A. ὄν. masfara, (γεωμ.) γωνιόμετρον.

Udi, A. ἐπθ. utçu, ut-çalan, μουσικός παίζων λύραν. || —, (βοτ.) λυριόμορφος.

Udul, A. ἀφ. yoldan çıkma, sapma, παρέκκλισις, παρεκτροπή. || —ü çekil, (ἀνατ.) παραμόρφωσις. || —etmek, (ἀφαιρ.) παρεκκλίνω, παρεκτρέπομαι, παλινφθῶ.

Udul, A. ὄν. jüri, ἔνορχοι. || —, δίκαιοι, εὐπειθεῖς. || —heyeti, δικαστήριον τῶν ἐνόρκων.

Uf! T. ἐπιφώνημα ἀναπαύσεως μετὰ κόπῳσιν ἢ κίνδυνον.

Ufacık, T. ἐπθ. *mini mini*, μικκύλος, μικρούτσικος. || — *tefecik*, λεπτοφυής, λεπτοκαμωμένος.

Ufak, T. ἐπθ. *küçük*, μικρός, λεπτός. || — *tefek*, μικρὰ πράγματα, ἢ ὀψώνια. || — *para*, ψιλὰ, νομίσματα μικρά. || *ekmek* — 1, ψιχίον.

Ufaklamak, T. ρμ. (αἰτ.) μεταβάλλω εἰς μικρὰ τεμάχια. || —, λεπτύνω. || —, μεταβάλλω εἰς ψιχία, θρύπτω.

Ufaklı, T. ἐπθ. ὁ μικροῦ μεγέθους ἢ σχήματος. || *irili* —, μεγάλα καὶ μικρὰ [ὀπωρικά, σκευὴ κτλ.].

Ufaklık, T. ὄν. *bozuk*, λεπτὰ νομίσματα, ψιλὰ, κερμάτια.

Ufalamak, T. ρμ. (αἰτ.) λεπτύνω, μεταβάλλω εἰς μικρὰ κερμάτια. || —, μεταβάλλω εἰς ψιχία.

Ufalanmak, T. ρμ. πθ. μεταβάλλομαι εἰς μικρὰ τεμάχια, θρύπτομαι.

Ufalmak, T. ρμ. (αἰτ.) λεπτύνω, θρύπτω, μεταβάλλω εἰς μικρὰ τεμάχια.

Ufalma, T. ρμ. οὐδ. λεπτύνομαι, σμικρύνομαι.

Ufaltmak, T. ρμ. (αἰτ.) σμικρύνω, λεπτύνω.

Ufanmak, T. ρμ. οὐδ. μεταβάλλομαι, εἰς μικρὰ τεμάχια, κερματίζομαι, λεπτύνομαι.

Ufanti, T. ὄν. θρύμματα, ρυκανίδια, ψιχία.

Ufarak, T. ἐπθ. μικρότερος, μικκύλος, λεπτότερος.

Ufatmak, T. ρμ. (αἰτ.) σμικρύνω, θρύπτω, λεπτύνω, λιανίζω.

Ufkan, A. ἐπρ. *dikine olarak*, ὀριζοντίως.

Ufki, A. ἐπθ. ὀριζόντιος. || — *hat*, ὀριζοντία γραμμὴ.

Uflamak, T. ρμ. οὐδ. κάμνω οὐφ, συνέρχομαι μετὰ κόπῳσιν, ἢ κίνδυνον.

Ufuk [ufk], A. ὄν. *göz ilimi, yer gök kirani*, ὀρίζων. || — *u hissi*, ἢ — *mer'i*, ὀρίζων αἰσθητός. || —, = *ortalık*, τὸ μέσον, ὀρατὴ ἐπιφάνεια τῆς γῆς. || — *ta bir şey yok*, οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τῷ μέσῳ.

Uful, A. ἄφ. *batma, gurup*, ἐξαφάνισι, δύσις. || — *etmek* = *batmak*, δύω, ἐξαφανίζομαι.

Ufunet, A. ὄν. *ağır koku*, μίασμα, δυσω-

δία. || —, φλόγῳσις, ἐρεθισμός, πρήξιμον. || — *peyda etmek*, = *pis kokmak, ağırlaşmak*, ὄζω.

Ufunetlendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἀφίνω νὰ φλογισθῇ, νὰ σήψη.

Ufunetlenmek, T. ρμ. οὐδ. φλογίζομαι, ἐρεθίζομαι, πρήσκομαι. || —, σήπομαι, ὄζω ἔνεκα σήψεως.

Ufunetli, T. ἐπθ. φλογισμένος, ἐρεθισμένος, πρησμένος. || —, σαπρός. || —, ὁ ὄζων ἔνεκα σήψεως.

Uhde, A. ἄφ. (μτφ.) *boyun*, ὑποχρέωσις. || — *sine almak*, (μτφ.) *üstüne almak*, ὑποχρεοῦμαι. || — *sinden gelmek* = *becermek, başarmak*, κατορθῶ, διεκπεραιῶ. || — *sinde kalmak*, ἀναλαμβάνω, μένει ἐπάνω μου.

Uğlama, T. ὄν. ἄπαρ. *uğultu*, βοή, βόμβος.

Uğlamak, T. ρμ. οὐδ. βομβῶ, βοίζω.

Uğrak, T. ὄν. τὸ μέρος ἐξ οὗ διέρχεται τις. || —, = *durak*, σταθμός, στάσις, ἀποβάθρα, σκάλα. || —, (μτφ.) συμφορὰ, δυστύχημα.

Uğramak, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) *yanaşmak*, προσεγγίζω [ἐπὶ πλοίων]. || —, διερχόμενος πλησιάζω πον ἢ ἐπισκέπτομαί τινα. || —, περιπίπτω, υποπίπτω. || *posuya* —, περιπίπτω εἰς ἐνεδραν. || *iftiraya* —, συκοφαντοῦμαι. || *belâya* —, υποπίπτω εἰς συμφορὰν. || *kazaya* —, υποπίπτω εἰς δυστύχημα, ναυαγῶ. || *akamete* —, = *bağlanmak*, = *yozanmak*, δεσμεύομαι, ἀφροισιοῦμαι. || *neye uğradığımı anlıyamadım*, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω τί παθαίνω.

Uğraş, T. ἄφ. *savaş, kavga*, συνάντησις, μάχη, ἔρις.

Uğraşma, T. ὄν. ἄπαρ. *özenme, iştişal*, προσπάθεια, κόπος. || —, = *çekişme*, πάλη, σύγκρουσις, μάχη.

Uğraşmak, T. ρμ. οὐδ. (β' γεν.) *özenmek, çabalamak, yorulmak*, προσπαθῶ, καταγίνομαι, κουράζομαι, κόπιάζω. || —, (ἀλλ.) *çekişmek*, παλαίω, μάχομαι, συγκρούομαι [ἐπὶ στρατοῦ, ἢ ἀντιπάλων]. || —, περιποιοῦμαι τινά.

Uğraştırmak, T. ρμ. (αἰτ. καὶ β' γεν.) *özendirmek, oyalamak*, ἀπασχολῶ. || —, = *yormak*, κουράζω τινά μέτινα ὑπόθεσιν, παρέχω πράγματα.

Uğratılmak, T. ρμ. πθ. προσορμίζο-

μαι, προσεγγίζομαι, ἀράζομαι [ἐπιπλοίων κτλ.] || —, ἐκτίθεμαι εἰς συμφοράν, ἀσθένειαν, δυστυχίαν κτλ.

Uğratmak, T. ρμ. (αἰτ. δοτ.) κάμνω ἢ ἀφίνω νὰ προσεγγίσῃ, ἀράζω [πλοῖον κτλ.]. || —, ρίπτω, ἐκθέτω εἰς δυστυχίαν, ἀσθένειαν κτλ.

Uğru, T. ὄν. yol kesen, hirsiz, κλέπτης, ληστής.

Uğru, T. ὄν. yol, uğranılan yer, δρόμος, τόπος εἰς ὃν θὰ προσεγγίσῃ τις. || —, = çizgi, γραμμή, ἵχνος. || — muz açık, ὁ δρόμος μας εἶναι ἀνοικτός. || saman —su, = hacılar yolu, ὁ γαλαξίας. || —, ἐκλειπτική, ὁ ζωδιακὸς κύκλος.

Uğrulamak, T. ρμ. (αἰτ.) çalmak, hirsizlik etmek, κλέπτω.

Uğrulanmak, T. ρμ. πθ. çalınmak, κλέπτομαι, γίνομαι θύμα κλοπῆς.

Uğrulatmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) caldirmek, βάλλω ἄλλον ἢ ἐπιτρέπω νὰ κλέψῃ.

Uğrulayın, T. ἐπρ. kimse görmeden, gizlice, λαθραίως, κρύφα.

Uğruluk, T. ἀφ. hirsizlik, κλοπή.

Uğrun ἢ oğrun, T. ἐπρ. el altından, gizlice, λαθραίως. || —, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, κρυφὰ κρυφά.

Uğuldamak, T. ρμ. οὐδ. boımbō, boı-
zō [ὥς ὁ ἄνεμος, τὰ ὄντα κτλ.].

Uğultu, T. ὄν. υπόκοφος βοή, βόμβος.

Uğum, T. ὄν. kanaat, αὐτάρκεια, ὀλιγάρκεια.

Uğumlu, T. ἐπθ. αὐτάρκεια, ὀλιγαρκεία.

Uğumsuz, T. ἐπθ. aç gözlü, soğumsuz, ἄπληστος.

Uğumsuzluk, T. ἀφ. soğumsuzluk, ἀπληστία.

Ugunma, T. ὄν. ἀπαρ. κλαυθμός, ὀδυρμός. || —, = hastanın yüreği durup, ölü gibi olma, νεκροφάνεια.

Uğunmak, T. ρμ. οὐδ. ὀδύρομαι. || —, πάσχω νεκροφάνειαν, βλ. προηγ.

Uğur T. ὄν. yum, meymenet, καλὸς οἶωνός, εὐτυχία. || —ola! ἢ —lar ola! ἢ —lar olsun! ὦρα καλῇ! [εὐχὴ ἢ φιλοφρόνησις πρὸς ἀναχωροῦντα, ἢ πρὸς τινα ὃν συναντᾷ τις καθ' ὁδόν]. || —da, χάριν, ὑπέρ. || —, ὁρμή, ἐξόρμησις. || bir —dan = hep birden, διὰ μιᾶς, ὅλοι ὁμοῦ.

Uğurlamak, T. ρμ. (αἰτ.) selâmetlemek, κατευοδῶ. || —, = sıra gözet-

mek, παραδοκῶ. || —, = hayıra yor-
mak, θεωρῶ καλὸν οἶωνόν, εὐοι-
νίζομαι

Uğurlanmak, T. ρμ. πθ. selâmetlen-
mek, προπέμπομαι, κατευοδοῦμαι.

Uğurlu, T. ἐπθ. meymenetli, hayırlı, yevmli, εὐοιωνιστος, τυχερός. || —
kademli olsun! αἰσιος, εὐτυχὴς ἔστω,
καλορρίζικα.

Uğurluluk, T. ἀφ. meymenet, αἰσιό-
της, εὐτυχία.

Uğursuz, T. ἐπθ. yevmsiz, yumsuz,
ters, ἀπαίσιος.

Uğursuzluk, T. ἀφ. terslik, κακὸς οἶ-
νός, ἀπαισιότης.

Uhde, A. ὄν. bir işi üstüne alma, κα-
θήκον, ὑπηρεσία, ὑποχρέωσις, εὐθύ-
νη, βάρος. || der — etmek, ἀναλαμ-
βάνω ὑποχρέωσιν ἐκτελέσεως. || bu
işin —sinden gelebilirim, = bece-
rebilirim, δύναμαι νὰ διεξαγάγω τὴν
ὑπόθεσιν ταύτην, νὰ φέρω αὐτὴν
εἰς πέρας.

Uhrevî, A. ἐπθ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν μέλ-
λουςαν ζωήν.

Uhut, A. ὄν. ahitler, ὑποχρεώσεις, λό-
γοι, ἤτοι ὑποσχέσεις περὶ ἐκτελέσεως.
|| —, συμβάσεις, ὄρκια.

Uhunvet, A. ὄν. kardaşlık, ἀδελφωσύ-
νη, ἀδελφότης. || —, = yıllık, συνα-
δελφώσις, φιλία. || akdi —, = kardeş-
lik etmek, ἀδελφοποιήσις.

Ukalâ, A. ὄν. bilgi satan, kendini çok
bilir gibi gösteren, ὁ ποιῶν τὸν
νοήμονα, τὸν συνετόν [χωρὶς νὰ ᾔ-
]. || —dümbeleşti, (μτφ.) κύμβαλον ἀ-
λαλάζον.

Ukalâlık, T. ὄν. akıllılık satma, τὸ νὰ
κάμνῃ τις τὰν νουνεχῇ, τὸν συνετόν.

Ukap, A. ὄν. karakuş, tavşancıl, αἰτός
καταδιώκων τοὺς λαγούς. || —,
(ἀστρ.) Ἄετός, ἀστερισμός ἐκατέρω-
θεν τοῦ οὐρανοῦ ἰσημερινοῦ

Ukte, A. ὄν. ilme, düğüm, δεσμός,
κόμβος. || —, (μτφ.) zorluk, zor
mes'ele, δυσκολία, ἐμπόδιον.

Ukubet, A. ἀφ. işkence, eziyet, güc-
lük, τιμωρία, ποινή, βάσανος.

Ukubetli, T. ἐπθ. eziyetli, güç, ἐπίτο-
νος, σκληρός.

Ul, T. ὄν. ulak, δοκός, στύλος, βλ. και
ulak.

Ulâ, A. ἐπθ. ilk, birinci, πρῶτος, πρώτη.

Ulah, ὄν. κ. Βλάχος.

Ulak, T. ὄν. bitişik, συναφής, συννη-
νωμένος. || —, = yetişile bilen,
πράγμα εις ὃ δύναται τις νὰ φθάσῃ.
|| —, στύλος ἢ λίθος δεικνύων τὸν
δρόμον [ὡς π. χ. οἱ τηλεγραφικοὶ
στύλοι κτλ.]. || —, = tatar, sai, ταχύ
δρόμος.

Ualanmak, T. ρμ. οὐδ. ulalanmak, αὐ-
ξάνω, μεγαλύνομαι.

Ulaia, T. [έλλ.] ὄν. takım, bölük, ὁμι-
λος, πλῆθος. || —, (στρατ.) λόχος, οὐ-
λαμός.

Ulama, T. ὄν. ἀπαρ. bitişirme, ἔνω-
σις, σύνδεσις. || —, ὄν. zincirleme,
διάταξις, ταξιθέτησις δίκην ἀλύσεως.
|| —yonca, τρίφυλλον ἀνέρπον, ἵπ-
πουρις.

Ulamak, T. ρμ. (αἰτ. δοτ.) kavuştur-
mak, ἐνόνω, συνάπτω δένω.

Ulanma, T. ὄν. ἀπαρ. uzanma, zincir-
lenme, σειρά συνεχής καὶ συναφής.
|| —, σύνδεσις, ἔνωσις.

Ulanmak, Οὐνγ. ρμ. οὐδ. öğrenmek,
dolaşmak, περιφέρομαι.

Ulanmak, T. ρμ. πθ. bitişmek, zincir-
lenmek, ἐνοῦμαι, συνδέομαι. || un
kodum ulandı, su kodum sulandı,
(πρμ.) ἔθηκα ἄλευρον, ἡνώθη, ἔθη-
κα ὕδωρ, ἔγεινεν ὕδαρες, = δέν ὡ-
ρέθησαν τὰ μέτρα ἅτινα μετεχειρί-
σθη.

Ulaş, T. ἀφ. bitişiklik, ἔνωσις, συνά-
φεια, σύνδεσμος.

Ulaşık, T. ἐπθ. bitişmiş, συναφής, ἡνω-
μένος. || —, = yetişmiş, ἀφικθείς.

Ulaşmak, T. ρμ. (δοτ.) bitişmek, ἐνοῦ-
μαι, συνάπτομαι. || —, = kavuşmak,
ἐπαναβλέπω. || —, = yetişmek, φθά-
νω, ἀφικνοῦμαι. || mektup ulaştı, ἔ-
φθασεν ἡ ἐπιστολή. || en sonunda
bize ulaştı, ἐπὶ τέλος μᾶς ἔφθασε.

Ulaştırı, T. ἐπρ. bitişik olarak, ἐν συνε-
χείᾳ, ἐν συναφείᾳ, ἀνευ διακοπῆς.

Ulaştırıcı, T. ὄν. kavuşturucu, (δοτ.
αἰτ.) ὁ κάμνων τι ἢ τινὰ νὰ φθάσῃ,
νὰ ἐπανείδῃ. || hasret —, = hasret
kavuşturucu, σιδηρόδρομος, ἀερό-
πλανον κτλ. || —sitma, διαρκῆς πυ-
ρετός.

Ulaştırılmak, T. ρμ. πθ. kavuşturul-
mak, συνάπτομαι, ἐνοῦμαι, πύσσο-
μαι.

Ulaştırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) bitiştir-
mek, kavuşturmak, συνάπτω, συν-

δέω, κάμνω τινὰ νὰ φθάσῃ, διαβί-
βάζω.

Ulatmak, T. ρμ. (αἰτ.) büyütmek, με-
γεθύνω, αὐξάνω. || —, = ağırlamak,
περιποιοῦμαι τινα, τιμῶ. σεβομαι. ||
—, περνῶ τὸ ὕψοςμα εἰς τὸ κτένιον
τοῦ ἐργαλείου.

Ulayıcı, T. ὄν. çulha, ὑφαντής.

Ulema, A. ὄν. âlimler, okumuşlar, σο-
φοί, πεπαιδευμένοι.

Ulmak, T. ρμ. οὐδ. olmak, ὠριμάζω.
|| —, ἀποσυνιίθιμαι, διαλύομαι, σή-
πομαι.

Ulu, T. ἐπθ. uluğ, büyük, iri, μέγας,
ἔξοχος, πελώριος, ὑπερμεγέθης. || —
bayram = kurban bayramı, ἡ ἑορτὴ
τῶν θυσιῶν. || —dağ, μέγα ὄρος, ὁ
Ὀλυμπος. || —yol, = cadde, μεγάλη
ὁδός, λεωφόρος. || —lar sözü, ἀπό-
φθεγμα. || —orta, = açıkta açığa,
ἀπροκαλύπτως. || —gün, = mahşer, ἡ
Δευτέρα Παρουσία. || —orta = geliş
güzel, ἀτημέλητος, ἀπέριττος. || —
adam, ἀνὴρ ἔξοχος.

Uluabat, T. ὄν. Ἀπολλωνία (κώμη Βι-
θυνίας). || —abat gölü, Ἀπολλωνιάς
(λίμνη).

Ulûfe, A. ὄν. aylık, μισθός, ἀντιμυ-
σθία.

Ulûfeli, T. ὄν. sipahî, ἀρχαῖον τάγμα
Τουρκικοῦ ἱππικοῦ.

Ulûfeli, T. ἐπθ. aylıklı, ἔμμισθος.

Uluğ, Οὐνγ. ἐπθ. ulu, μέγας, ἔξοχος. ||
—bey, μέγας ἡγεμών.

Uluk, T. ἐπθ. bozuk, fasit, διεφθαρμέ-
νος, χαλασμένος, καταχθόνιος, κα-
κός.

Ululamak, T. ρμ. (αἰτ.) büyütmek,
ikram etmek, μεγαλύνω, τιμῶ, γε-
ραίρω.

Ululanmak, T. ρμ. μσ. büyüklük sat-
mak, kofalmak, kubarmak, ἐπαίρο-
μαι.

Ululuk, T. ἀφ. büyüklük, μεγαλεῖον,
μεγαλοπρέπεια. || —, μέγεθος.

Ulûm, A. ὄν. bilgiler, ἐπιστήμαι. || —ü
riyaziye, μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. ||
—ü diniye, ἐπιστήμαι θεολογικαί.

Uluma, T. ὄν. ἀπαρ. ürme, havlama,
üğrime, ὠρυγή, κ. οὐρλιασμα.

Ulmak, T. ρμ. οὐδ. ürmek, ürmek,
ὠρούμαι [κύων, λύκος].

Ulunc, T. ἐπθ. yılankavi, dolambaçlı
yol, eğri büğrü şey, ἐλικοειδής.

Ulupınar, T. ὄν. (τόλ.) Θύμβριον.

Ulus T. ὄν. oğuş, oymak, millet, bùyük kavım. aşiret, μεγάλη φυλή, βλ. και oymak.

Ulustaş, T. ἐπθ. millettaş, ὁμοεθνής.

Uluş, T. ὄν. ülke, memleket, χώρα, ἐπικράτεια.

Uluşma, T. ὄν. άπαρ. ώρυγή, κ ούρλιασμα πολλών [λύκων, κυνών κτλ.].

Uluşmak, T. ρμ. ούδ. τὸ ώρύεσθαι ὁμοῦ, βλ. και ulumak.

Ulu uslu, T. ὄν. δημογεροντία, βλ. και uslu.

Ulüv, A. άφ. büyüklük, ululuk, yükseklik, έπαρσις, μεγαλειών.

Ulvan, T. ὄν. övünme, έπαρσις, ύπερηφάνεια.

Ulvı, A. έπθ. yüksek, uluğ, ύψηλός, ύπερτερος, έξοχος, ύψιστος.

Ulvıyat, A. ὄν. yüce, ulu şeyler, πράγματα ή ύποθέσεις ή ιδέαι ύψηλαί, ούράνιοι.

Ulvıyet, A. ὄν. büyüklük, yücelik, yükseklik, ύψος, μεγαλειών.

Um, T. ὄν. umu, umut, έλπίς.

Um, A. ὄν. ana, anne, μήτηρ.

Uma, T. ὄν. μορμολύκειον, φόβητρον διά τούς μικρούς παιδας.

Umacı, T. ὄν. ιδανικόν πρόσωπον φοβρόν, κ. μπουμπούτσης.

Umay, T. ὄν. azrail, άγγελος πρωτοστάτης.

Umay, T. ὄν. omay, es, son, τὸ ύστερον, ή τὸ έμβρῶν περιέχουσα μεμβράνα.

Umde, A. ὄν. destek, dayak, στήριγμα, έρεισμα.

Umdurmak, T. ρμ. (δοτ. αйт.) κάμνω τινά νά έλπίζη, νά προσδοκῇ, παρέχω έλπίδας.

Umk, A. ὄν. derinlik, βάθος.

Umkın, A. έπθ. derinlikçe, derinliğine, κατά βάθος.

Umma, T. ὄν. άπαρ. umut, bekleme, έλπίς, προσδοκία.

Ummadık, T. έπθ. άνέλπιστος, άπροσδόκητος.

Ummak, T. ρμ. (αйт.) έλπίζω, προσδοκῶ.

Ummamak, T. ὄν. άπαρ. δέν έλπίζω, δέν προσδοκῶ. || ummadığın taş, baş yagar, ὁ λίθος, ὃν δέν έλπίζεις, σχίζει κεφαλήν.

Umman, A. ὄν. engin deniz, açık de-

niz, θάλασσα, ὠκεανός. || —, ὄν. κ. 'Ομάν, ήτοι τὸ ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ 'Αραβικοῦ μεσημβρινόν μέρος της 'Αραβίας. || — denizi, = Hint okyanusu, 'Ινδικός ὠκεανός.

Umrın, A. ὄν. mamurluk, ilerlemiş olma, άκμή, εὐημερία, προαγωγή τόπου.

Umsundurma, T. ὄν. άπαρ. yerindirme, δελεάζειν, δελέασις.

Umsundurmak, T. ρμ. (αйт) yerindirmek, διεγείρω την άπληστία, δελεάζω.

Umsunmak, T. ρμ. ούδ. yerinmek, έλπίζω, έχω έλπίδας. || —, = yalvarmak, παρακαλῶ [έλπίζων].

Umu, T. ὄν. umma, ümniye, arzu, έλπίς, πρόθεσις, σκοπός, πρόσδοκία.

Umulcama, T. ὄν. σκοπός, πρόθεσις.

Umulmadık, T. έπθ. ummadık, άνέλπιστος, άπροσδόκητος.

Umulmak, T. ρμ. πθ. έλπιζομαι, είμαι έλπιζόμενος. || —, (άπρόσ.) ύπάρχει έλπίς, έλπίζει τις.

Umun, A. ὄν. tüm, hep, bütün, τὸ γενικόν, τὸ σύνολον, τὸ ὅλον, πάντες. || al el —, έν γένει, γενικῶς. || — ahali, πάντες οἱ κάτοικοι.

Umumen, A. έπθ. bütün, hep, alayı, γενικῶς, έν γένει, πάντες.

Umumhane, II. ὄν. andız, πορνείον.

Umumhaneci, T. ὄν. πορνοβοσκός.

Umumi, A. έπθ. herkes için olan, γενικός, κοινός, δημόσιος. || efkârı — ye, ή δημοσία γνώμη. || menafii — ye, κοινά συμφέροντα.

Umumileşmek, T. ρμ. μσ. γενικεύομαι.

Umumilik, T. ὄν. καθολικότης, γενικότης.

Umumiyet, A. ὄν. γενικότης, καθολικότης. || —üzre, = hep birden, έν γένει.

Umunca, T. ὄν. έλπίς, προσδοκία.

Umunmak, T. ρμ. ούδ. umuda düşmek, έλπίζω. || —, μτφ. έπιθυμῶ.

Umur, A. [T.] ὄν. iş, işler, ύποθέσεις, πράγματα. || —etmek, μοι μέλλει, τὸ κάμνω ζήτημα || —umda değil, δέν μοι μέλλει. || —unda değil, δέν τῷ μέλλει. || —ettin! τὸ έκαμες ζήτημα! || —u hafiye, = gizli işler, μυστικά [πράγματα, ύποθέσεις κτλ.]. || —u

zahire, = dış işler, φανερά, ἔξωτερι-
καὶ ὑποθέσεις κτλ.

Umursanmak, T. ρμ. (αἰτ.) vazife edin-
mek, θεωρῶ τι ὡς καθήκον καὶ ἐκ-
τελῶ αὐτὸ καλῶς.

Umut, T. ὄν. umu, umma, ἐλπίς, εὐχή,
πόθος, ἐπιθυμία. || —burnu, ἀκρω-
τήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. || —
[d]um sende, ἡ ἐλπίς μου ἐν σοί. ||
—[d]u kesmek, (ἀφαιρ.) ἀπελπίζο-
μαι. || —[d]u olmak, (δοτ.) ἐλπίζειν.
|| sana —[d]um var, ἔχω ἐλπίδα ἢ
ἐλπίζω εἰς σέ. || —bağlamak, (δοτ.)
στηρίζω τὴν ἐλπίδα εἰς... || —[d]et-
mek, (αἰτ. ἢ δοτ.) ἐλπίζω. || —ver
mek, (δοτ.) δίδω ἐλπίδα.

Umutlandırmak, T. ρμ. (αἰτ.) παρέχω
τινὶ ἐλπίδα.

Umutlanmak, T. ρμ. οὐδ. ἐλπίζω.

Umutlu, T. ἐπθ. ὁ ἔχων ἐλπίδα, εὐ-
ελπίς.

Umutsuz, T. ἐπθ. ἀπελπίς, ἀπελπι-
στικός.

Umutsuzluk, T. ἀφ. ἀπελπισία.

Un, T. ὄν. ἄλευρον. || has—, ἄλευρον
πρώτης ποιότητος. || çavdar —u ἄ-
λευρον βραχέως || —gibi, ὡς ἄλευρον,
ἥτοι ἐν καταστάσει κόνεως. || —ka-
panı, ἄλευραποθήκη καὶ ὄνομα συνοι-
κίας ἐν Κων/πόλει.

Unalmak = onalmak.

Unaltmak = onaltmak.

Unan, Tσαγ. ἀφ. yârlık, φιλία.

Unarmak = onarmak.

Uncu, T. ὄν. ἀλευρέμπορος.

Undurucu, T. ὄν. ondurucu, θεραπευ-
τής.

Unf, A. ὄν. kabalık, sertlik, τραχύτης,
σκαλιότης, σκληρότης. || —ile [= sert-
liknen, σκληρῶς, βιαίως, ἀποτόμως.

Unfen, A. ἐπρ. kabaca, σκληρῶς, ἀπο-
τόμως.

Unfi, A. ἐπθ. kaba, sert, σκληρός,
ἀπότομος, τραχύς, βίαιος.

Unlamak, T. ρμ. (αἰτ.) ἀλευρόνω.

Unlu, T. ἐπθ. ὁ ἐξ ἀλεύρου κατεσκευα-
σμένος, ἢ ὁ ἔχων ἄλευρον.

Unluk, T. ὄν. ἀλευροθήκη.

Unmadık = onmadık.

Unmadıklık = onmadıklık.

Unmak = onmak.

Unmaz = onmaz.

Unsal } A. ὄν. ada soğanı, σκύλλα,

Ünsul } σκυλλοκρόμμυον,

Unsur, A. ὄν. asıl, ayırı ulus, στοιχεῖον,
βάσις. || Türk —u, Τουρκικὸν στοι-
χεῖον. || ilerlemiş—, = ilerlemiş ulus,
στοιχεῖον πεπολιτισμένον, βλ. καὶ
anasır.

Unulmak = unalmak.

Unulmaz = unmaz ἢ onmaz.

Unurtmak = onaltmak.

Unutkan, T. ἐπθ. unutucu, ἐπιλήσμων.

Unutkanlık, T. ἀφ. λησμοσύνη, λήθη.

Unutma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ λησμονεῖν,
λήθη.

Unutmak, T. ρμ. (αἰτ.) λησμονῶ. || —,
(μτφ.) παραμελῶ. || duadan unutma,
εὐχον ὑπὲρ ἡμῶν.

Unutucu, T. ἐπθ. unutkan, ἐπιλήσμων.

Unutulmak, T. ρμ. πθ. λησμονοῦμαι.

Unutturmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) κάμνω
τινὰ νὰ λησμονήσῃ τι.

Unvan, A. ὄν. başlık, ὄνομα, τίτλος,
ἐπωνυμία. || —komak, τιτλοφορῶ. ||
doktor —ı, διακριτικὸς τίτλος [ια-
τροῦ, διδάκτορος].

Unvanlı, T. ἐπθ. τιτλοφορούμενος.

Ur, T. ὄνομα ἀρχαίας Τουρκικῆς πό-
λεως.

Ur, T. ὄν. tümsek, şiş, yumru, οἶδη-
μα, πρήσμα, βουβών.

Ura = or, ora.

Ural, T. ὄν. yayık, ὁ ποταμὸς Γιαγίχ.

Uran, Οὐῤῥ. ὄν. harp avazesi, savaş-
çılığı, ἀλαλαγμός.

Uranlamak, T. ρμ. οὐδ. ὑπολογίζω ἐκ-
τιμῶ καθ' ὑπόθεσιν.

Urasa, T. ὄν. δυσδαίμων.

Urban, A. ὄν. Arap bedeviler, Ἀρα-
βες, Βεδουῖνοι.

Urfa, ὄν. κ. ἡ Ὁρρόη, ἡ Ὁρφα, ἡ ἀρ-
χαία Ἑδεσσα, Καλλιρρόη.

Urgan, T. ὄν. kalın ip, κάλως.

Urgancı, T. ὄν. σχοινοπλόκος.

Urgun, T. ὄν. kurt, λύκος.

Urla, ὄν. κ. (πόλ.) Βρούλα.

Uruba = ruba, βλ. giyinti.

Uruç, A. ἀφ. yükselme, yukarı çıkma,
ἀνύψωσις. || —u İsa, ἀνάληψις τοῦ
Ἰησοῦ. || —etmek, = yücelmek, ἀγ-
mak, ἀνυψοῦμαι, ἀναλαμβάνομαι [εἰς
τοὺς οὐρανοὺς].

Uruğ = soy, nesil, βλ. uruk.

Uruk, Tσαγ. ὄν. ulus, uz, ὄνομα ἀρ-
χαίας Τουρκικῆς πόλεως.

Uruk, A. ὄν. ırklar, oymaklar, soylar,
φυλαί. || —, = damarlar, φλέβες.

Urunca ἢ uruncak, T. ὄν. παρακαταθήκη.

Uruncaklamak, T. ρμ. uruncaklamak, tapşirmek, ἀφίνω ὡς παρακαταθήκην, βλ. καὶ emanet.

Urup, T. ὄν. τέταρτον. || —, τὸ ὀγδοοὺν τοῦ πήχεως, ἦτοι 12 1/2 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, βλ. καὶ rup.

Uruş, T. ὄν. doğru düşünce, ὀρθοφροσύνη.

Uryan = üryan.

Us, T. ὄν. akıl, νοῦς, νοημοσύνη, φρόνησις, σύνεσις. || —, = terbiye, κοσμιότης. || —, = yavaşlık, ἡσυχία. || —pahasi, πικρὰ πείρα, μάθημα.

Usan, T. ὄν. bezginlik, bikkinti, üşenme, ἀνία, ἀηδία, κόρος.

Usancılık, T. ὄν. ὀλιγογρία.

Usanç, T. ὄν. sikinti, bikkinti, ἀηδία, ἀνία, κόρος. || —, ἐπθ. bezgin, βαρυνθεὶς, ἀηδιάσας. || —vermek, ἐνοχλῶ, κάμνω τινὰ νὰ βαρυνθῇ.

Usandırıcı, T. ἐπθ. biktirici, bezdirici, ὁ προξενῶν, ἀηδιάν, κόρον, ἐνοχλητικὸς.

Usandırmak, T. ρμ. (αἰτ.) bezdirmek, biktirmek, tedirgin etmek, προξενῶ ἀηδιάν, ἐνοχλῶ.

Usanıcı, T. ἐπθ. azimsiz, ἀναποφάσιστος, ἀσταθής.

Usanılmak, T. ρμ. ἀπρ. (ἀφαιρ.) üşenilmek, bıkılmak. βαρύνεσθαι, ἀηδιάζειν.

Usanmak, T. ρμ. οὐδ. (ἀφαιρ.) bık-mak, bezmek, βαρύνομαι, ἀηδιάζω. || söylye söylye usandım, ἐβαρύν-θην νὰ λέγω.

Usanmış, T. ἐπθ. bıkmış, bezmiş, βεβαρυνμένος.

Usare, A. ὄν. meyva suyu, ὁπός, χυμός.

Usareli, T. ἐπ. ζωμερός [καρπὸς κτλ.].

Usbayı, Τουρ. ὄν. öğretim, tedris, διδασκαλία, μάθησις.

Uskumru, ἑλλ. ὄν. (ἰχθ.) σκόμβρος.

Uskur, Ἀγγλ. ὄν. ἐλιξ. || —, ἐλικοκί-νητον ἀρχιμηδιακὸν πλοῖον.

Uslamak, T. ρμ. οὐδ. anlamak, ἀντιλαμβάνομαι.

Uslandırmak, T. ρμ. (αἰτ.) σωφρονίζω.

Uslanmak, T. ρμ. οὐδ. akıllanmak, usukmak, φρονιμεῖω.

Uslatmak, T. ρμ. (αἰτ.) καθιστῶ φρό-νιμον, ἡσυχον, σωφρονίζω.

Uslu, T. ἐπθ. φρόνιμος, ἡσυχός. || —, νουνεχής. || ulu—, δημογεροντία.

Usluca, T. ἐπθ. ὀλίγος φρόνιμος. || —, ἀρετὰ φρόνιμος || —, (ἐπρ.) ἀρε-τὰ φρονίμως, ἡσυχώς.

Usluluk, T. ἀφ. φρονιμότης, καλὴ δια-γωγή.

Usta, T. [üstat] ὄν. uz, hoca, τεχνί-της, διδάσκαλος. || —, = eke, açık-göz, ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος. || —olmak, γίνομαι τεχνίτης [μάστορης], ἀπο-κτῶ ἐπιδεξιότητα, || —çikmak, βγαί-νω μάστορης, βλ. καὶ üstat.

Ustalaşmak, T. ρμ. οὐδ. ἀποκτῶ ἐμ-πειρίαν, ἐπιδεξιότητα, κ. γίνομαι μά-στορας.

Ustalık, T. ὄν. uzluk, ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης, τέχνη. || —, τέχνασμα, πανουργία. || —satmak, κάμνω τὸν τεχνίτην, τὸν ἐμπειρον. || —, μισθός, ἀμοιβή τεχνίτου.

Ustalıkli, T. ἐπθ. ὁ μὲ τέχνην, ἐπιτη-δειότητα, πανουργίαν κατεσκευασμέ-νος || —, ἐπρ. τεχνηέντως.

Ustaliksiz, T. ἐπθ. ὁ ἀνευ τέχνης, ἐπι-τηδειότητος. || —, ὁ ἀνευ πανουργίας.

Ustunç, T. ὄν. ὀργανοθήκη, θήκη ὀρ-γάνων χειρουργοῦ.

Ustura, Π. [T.] ὄν. yüklük, yülgü, yü-lüğe, ξυράφιον.

Usturalık, T. ὄν. ξυραφοθήκη.

Usturlap, A. [ἑλλ.] ὄν. yıldız eydiği, ἀστρολάβιον [ὄργανον καταμετρή-σεως τῶν οὐρανίων σωμάτων].

Usukmak, T. ρμ. οὐδ. uslanmak, üğ-lenmek, φρονιμεῖω.

Usul, A. ὄν. biçim, yol, oran, cola, tutum, τρόπος, μέθοδος, σύστημα.

|| —, = tarz, ρυθμός [ἀρχιτεκτονι-κός, μουσικός. || —dendir, εἶναι τά-ξις, σύστημα. || —, βαθμηδόν, ἡρέμα. || —, = yordam, εὐκρινεσία, ταχύτης, ἐπιδεξιότης || —ine tevfi-kam, = —ile = yolu ile ἢ yoluyla, μετ' ὅρον, ἐπιτηδείως.

Usullacık, T. ἐπρ. yavaşçacık, ἐπιτη-δείως, λίαν ἡρέμα.

Usulsiz, T. ἐπθ. yolsuz, tertipsiz, tü-resiz, ἀμέθοδος. || —, (ἐπρ.) ἀμε-θόδως.

Uşak, T. ὄν. çocuk, μικρὸς παῖς. || —, = delikanlı, νέος. || —, = erkek hiz-metçi, ἐπηρέτης, θεράπων. || ev —1,

οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας, οἰκιακοί, ἦτοι παιδιά, οἰκογένεια, ὑπηρέται. || çadır — i, ἁρμονιακὸν κόμμι, || el — i, ξένοι, λαός.

Uşaklık, T. ἄφ. çocukluk, gençlik, παιδικότης, νεότης. || —, ιδιότης ὑπηρετοῦ, ὑπηρετικόν.

Uşkun, T. ὄν. keçi kulağı, (φυτ.) φλόμος λευκός.

Uşşak, A. ὄν. âşiklar, ἐρασταί. || —, ὄνομα μέλους τῆς μουσικῆς. || —, ὄνομα κωμοπόλεως ἐν Κοτυαίφ.

Ut, A. ὄν. sarı sabır, ἁλόη. || —, μουσικὸν ὄργανον, εἶδος λύρας, κ. λαούτο.

Ut, T. ὄν. sikilma, adap, türe, haya, utanma, αἰδώς. || —yerleri, αἰδοία. || —, ἡ —otu, ψιλωθρον, ἦτοι ἀλοιφή ἐκ χόρτου πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν τριχῶν.

Utan, T. ἄφ. utanma, συστολή, αἰδώς.

Utanacak, T. ἐπθ. ὁ προξενῶν αἰσχύνῃν. || —, πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ συστέλληται. || — şey, πρᾶγμα πρόξενον αἰσχύνῃς. || — adam, ὁ μὴ οἰκείος.

Utancak, T. ἐπθ. ἐντροπαλός, αἰδήμων.

Utandırıcı, T. ἐπθ. ὁ προξενῶν αἰσχύνῃν, ἐντροπήν.

Utandırma, T. ρμ. (αἰτ.) καταισχύνω. || —, προξενῶ αἰσχύνῃν εἰς τοὺς συγγενῆς καὶ οἰκείους δι' ἀνοικείου πράξεως. || —, καθυποχρεῶ διὰ μεγάλης χάριτος.

Utangaç, T. ἐπθ. utlu, sikilan, utanık, αἰδήμων, δειλός, συνεσταλμένος.

Utangaçlık, T. ἄφ. utanıklık, αἰδημοσύνη, συστολή, δειλία.

Utangan, T. ἐπθ. utanan, utangaç, αἰδήμων, συνεσταλμένος, δειλός.

Utanganlık, T. ἄφ. utanıklık, συστολή, αἰδημοσύνη.

Utancı, T. ἐπθ. utangaç, utanık, αἰδήμων, ἐντροπαλός, συνεσταλμένος.

Utanık, T. ἐπθ. utangaç, mahcup, αἰδήμων, ἐντροπαλός.

Utanıklık, T. ὄν. mahcubiyet, utangaçlık, αἰδημοσύνη.

Utaniş, T. ἄφ. utanma, συστολή, αἰδώς, αἰσχύνῃ, ἐντροπή.

Utanma, T. ὄν. âpaz utanma, mahcup olma, yüz tutmama, τὸ αἰσχύνεσθαι, αἰδώς, αἰσχύνῃ, ἐντροπή.

Utanmak, T. ρμ. οὐδ. utlanmak, yüz

tutmamak, sikilmek, αἰσχύνομαι, ἐρυθριῶ, συστέλλομαι ἐντροπῇ.

Utanmamak, T. ρμ. ἀποφ. yüzüstlük etmek, utlanmamak, δὲν αἰσχύνομαι, δὲν ἐρυθριῶ, δὲν συστέλλομαι.

Utanmaz, T. ἐπθ. yüzü pek, yüzüst, şımarık, saygisız, sikilmaz, ἀναίσχυντος, ἀναιδής. || — misin? οὐκ αἰσχύνῃ; βλ. καὶ yirtlaz.

Utanmazlık, T. ἄφ. yüzüstlük, yirtlazlık, ἀναιδεία.

Utarit, A. ὄν. (ἀστρ.) [πλανήτης] Ἐρμῆς.

Utçu, T. ὄν. ut çalan, udi, λυριστής.

Utlama, T. ὄν. âpaz utanma, mahcup olma, τὸ αἰσχύνεσθαι, αἰσχύνῃ, αἰδῶ, συστολή.

Utlamak, T. ρμ. οὐδ. mahcup olmak, utanmak, αἰσχύνομαι, συστέλλομαι, ἐντροπῇ, ἐρυθριῶ.

Utlanamamak, T. ρμ. ἀποφ. utanmamak, yüz tutmak, δὲν ἐντροπῇ, δὲν ἐρυθριῶ.

Utlı, T. ἐπθ. αἰδήμων, ἐντροπαλός. || —, (μτφ.) ἔνοχος, πταίστης.

Utruğ, Tσαγ. ὄν. ada, νῆσος.

Utsuz, T. ἐπθ. yüzüst, ἀναιδής.

Utufet, A. ὄν. acıma, şefkat, sevgi, στοργή, συμπάθεια.

Utufetli, T. ἐπθ. εὖπλαγχνος, εὐμενής. || —, τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς ἕξοχα πρόσωπα = ἐκλαμπρότατος.

Uviy, T. ὄν. tatarcık, σκνίψ.

Uvunmak, T. ρμ. μσ. λυποῦμαι, θλίβομαι.

Uy, T. ὄν. βοή, ἦχος. || — vermek, ἡχῶ, ἀντηχῶ. || —, = muhakeme, κρίσις, σκέψις.

Uyan ἢ uyar, T. ὄν. gem, dizgin, χαλινός, ἡνίον.

Uyandırıcı, T. ἐπθ. ὁ ἀφυπνίζων. || —, (μτφ.) ὁ ὑποδαυλίζων, ὁ διεγείρων. || — saat, ἐξυπνητήριον, ἐγερτήριο.

Uyandırış, T. ἄφ. τὸ ἀφυπνίζειν, ἀφύπνισις. || —, διέγερσις, ὑποδαύλις.

Uyandırmak, T. ρμ. (αἰτ.) ἀφυπνίζω. || —, (αἰτ) κατοικίζω, πλουτίζω, καλλιεργῶ, προάγω τόπον. || —, ὑποδαυλίζω πῦρ, ταραχὴν κτλ. || —, διεγείρω, αἰσθήματα, ὑπόνοιαν, ἀναμνήσεις κτλ. || şüphe —, διεγείρω ὑπόνοιαν.

Uyanık, T. ἐπθ. uyumıyan, ὁ μὴ κοιμώμενος. || —, (μτφ.) gözü açık mü-

teyakkiz, ἄγρυπνος, προβλεπτικός.
 || —, (μτφ) anlayışlı, zeyrek, fatin,
 εὐφύης, ζωηρός, ἀγχίνους.
 Uyanıklık, T. ἄφ. yakaza, anlayış,
 zeyreklik, tetiklik, (μτφ) εὐφύα,
 ἐπαγρύλνις, ζωηρότης, ἀγχίνοια,
 πρόβλεψις, προφύλαξις.
 Uyanış, T. ἄφ. uyanma, teyakkuz,
 ἀφύπνις, ἐγρήγορσις.
 Uyanma, T. ὄν. ἀπαρ. uyanış, ἀφύ-
 πνις.
 Uyanmak, T. ρμ. μσ. (ἀφαιρ.) uyuku-
 dan kalkmak, ἀφυπνίζομαι, ἐξυπνῶ.
 || —, (μτφ.) bilgisizlikten kurtul-
 mak, συνέρχομαι, γίνομαι προσεκτι-
 κός. || —, ἀφυπνίζομαι ἐκ τῆς χει-
 μερινῆς νάρκης [ἐπὶ ζώων]. || —,
 ἀναζωογονοῦμαι [ἐπὶ δένδρων κτλ.
 κατὰ τὴν ἀνοιξιν]. || —, = şenlen-
 mek, mamur olmak, ἀκμάζω, θάλ-
 λω || —, διεγείρομαι [ἐπὶ αἰσθημά-
 των, σκέψεων, ὑπονοίας].
 Uyar, T. ἐπθ. eş, benzer, uygun, κατά-
 ληλος, συνάδων, ἐπιδεκτικός, ἐξομα-
 λίσσεως, συμβιβασμοῦ κτλ.
 Uyarlık, T. ὄν. uygunluk, ahenk, ἁρ-
 μονία, συμφωνία, καταλληλότης.
 Uyarmak, T. ρμ. (αἰτ.) uyandırmak,
 ἀφυπνίζω κτλ., βλ. καὶ uyandır-
 mak.
 Uyatlık, T. ὄν. αἰσχος.
 Uydurma, T. ὄν. ἀπαρ. προσαρμογή ||
 —, = uydurulmuş, ἐπινόησις, ἀπο-
 μίμησις. || —, ἐπθ. yalan, asılsız,
 πλαστός, ψευδής, ψεύδους πλαστόν.
 Uydurmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) benzet-
 mek, uygun getirmek, ταιριάζω,
 προσαρμόζω. || —, (αἰτ.) yoluna koy-
 mak, διευθετῶ, πλάττω, ἐπινοῶ. ||
 yalan —, πλάττω ψεύδη. || ayak —,
 μανθάνω νὰ περιπατῶ στρατιωτικῶς,
 τὸ στρατικὸν βῆμα, ἢ ἐνεργῶ συνω-
 δά. || —, ἐξοικονομῶ ὑπόθεσιν. || —,
 καταφέρω ἐπιτηδεύς, λαθραίως, ὑ-
 πεξαιρῶ.
 Uydurulmak, T. ρμ. πθ. (δοτ.) proσαρ-
 μόζομαι. || —, διευθετοῦμαι, ἐπινοοῦ-
 μαι. || —, (μτφ.) ἐξοικονομοῦμαι κτλ.
 Uygaşmak, T. ρμ. οὐδ. uymak, ahenk-
 tar olmak, συμφωνῶ, συμμορφοῦμαι.
 Uygu, T. ὄν. ahenk, uyarlık, ἁρμο-
 νία. || —, προσαρμογή.
 Uygun, T. ἐπθ. ahenktar, yaraşıkli,
 σύμφωνος, ἁρμόζων, κατάλληλος,

proσήκων. || —, εὐνοϊκός, οὖριος. ||
 —, εὖωνος, εὐθηνός.
 Uygunluk, T. ἄφ. καταλληλότης, συμ-
 φωνία, ἁρμονία.
 Uygunsuz, T. ἐπθ. ἀνάρμοστος, ἀκα-
 τάλληλος, ἀνοίκειος.
 Uygunsuzluk, T. ἄφ. ἀνοίκειος συμπε-
 ριφορά, ἀτόπημα. || —etmek, παρεκ-
 τρέπομαι, φέρομαι ἀνοικεῖως.
 Uygu, T. ὄν. κ. Τουρκικῆς φυλῆς,
 ἥτις εἶχε πολιτισμόν, ὃν μετέδωκεν
 εἰς τὰς ἄλλας φυλάς. || —, ἐπθ. πε-
 πολιτισμένος. || —, γιλήσυχος, εὐ-
 πειθής.
 Uyurca, T. ὄν. Οὐῖγονική γλῶσσα.
 Uyku, T. ὄν. ὕπνος. || —ya dalmak,
 βυθίζομαι εἰς τὸν ὕπνον, (μτφ.) ἡ
 ὑπόθεσις μένει ἀνερέργητος. || —,
 νάρκη ζώων. || —, (μτφ.) bilmemez-
 lik, duygusuzluk, λήθαργος, ἄγνοια,
 ἀναισθησία. || —kestirmek, κόπτω
 ὕπνον, γλυκοκοιμῶμαι.
 Uykucu, T. ἐπθ. uykuyu çok seven,
 φίλυπνος, ὕπναρᾶς.
 Uykulu, T. ἐπθ. νυσταλέος.
 Uykuluk, T. ὄν. bez, ἀδήν, γάγγλιον.
 Uykusuz, T. ἐπθ. αὐπνος. || —koymak,
 ἀφίνω τινὰ αὐπνον, βασανίζω.
 Uykusuzluk, T. ἄφ. αὐπνία. || —çek-
 mek, ὑποφέρω, αὐπνίαν.
 Uylama, T. ὄν. ἀπαρ. uyama, ἐξακο-
 λούθησις, διάρκεια.
 Uylamak, T. ρμ. οὐδ. uzamak, sür-
 mek, διαρκῶ.
 Uylaşmak = uzlaşmak, = uyuşmak.
 Uyluk, T. ὄν. μηρός. || —kemiği, ὅστον
 τοῦ μηροῦ.
 Uymak, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) uygaşmak,
 συμμορφοῦμαι, ὁμοιάζω, συμφωνῶ,
 κ. ταιριάζω. || izine —, ἀκολουθῶ τῇ
 ἴχνῃ τινός, τὰς ιδέας κτλ.
 Uymamak, T. ρμ. ἀπρόσ. δὲν συμφέ-
 ρει, δὲν εἶναι καλόν. || —, δὲν συμ-
 βιβάζεται. || zaman sana uymazsa,
 sen zamana uy, (πρμ) εἰάν ἡ ἐποχὴ
 δὲν συμβιβάζεται με σέ, σύ συμμορ-
 φώθητι πρὸς αὐτήν, = ὅπως ὁ κό-
 σμος κι' ὁ Κοσμός.
 Uymamazlık, T. ἄφ. δαφονία.
 Uymaz, T. ἐπθ. yaraşmaz, ὁ μὴ κα-
 τάλληλος, ὁ μὴ ἁρμόζων, ἀνάρμο-
 στος.
 Uysal, T. ἐπθ. herkese uyan, ἐνδοτι-
 κός, πρῶτος, ἥπιος.

Uyuğ, T. ἐπθ. durgun, στάσιμος [ὑδωρ].

|| —, = yuğ, πηκτός.

Uyuğmak, T. ρμ. οὐδ. μένω στάσιμος [ἐπὶ ὑδατος]. || —, = πηγνυμαι [ἐπὶ γάλακτος].

Uyuk, T. ὄν. bostan korkuluğu, φόβητρον ἐν τοῖς κήποις καὶ ἀμπελῶσι.

|| —, λόφος ἢ ὑψωμα τεχνητόν. ||

—, νοῦς.

Uyuklamak, T. ρμ. οὐδ. imizganmak, pineklemek, ὑπνώττω, ἀποκοιμῶμαι χωρὶς νὰ κατικλιθῶ.

Uyuma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ κοιμᾶσθαι, ὕπνος.

Uyumak, T. ρμ. οὐδ. κοιμῶμαι. || —, (μτφ.) δὲν ἔχω εἶδισιν τῶν τρεχόντων, ἀδιαφορῶ. || —, μένω ὀπίσω, καθεύδω [ἐπὶ ὑποθέσεων].

Uyunmak, T. ρμ. ἀπρὸς. uykuda bulunmak, τὸ κοιμᾶσθαι τινα. || bu saat uyunur mu? δύναται τις νὰ κοιμηθῇ τὴν ὥραν ταύτην;

Uyuntu, T. ἐπθ. miskin, tembel, yilik, κοιμισμένος, ἄθλιος.

Uyuntu, T. ὄν. başkasına uyan, ἀκόλουθος, ὁπαδός.

Uyuntuluk, T. ἀφ. üşeniklik, tembellik, κοίμημα, ὀκνηγία, ἄθλιότης.

Uyur, T. μτχ. uyuyan, κοιμώμενος. || —, = durgun, στάσιμος [ἐπὶ ὑδατος].

|| —casına, ἐπρ. ὡς νὰ κοιμᾶται τις ἢ τι. || su—, düşman uyumaz, (πρμ.) τὸ ὑδωρ κοιμᾶται [= μένει στάσιμον], ὁ ἐχθρὸς δὲν κοιμᾶται.

Uyuşmamak = uzlaşmamak.

Uyuşma, T. ὄν. ἀπαρ. karincalanma, τὸ ναρκουῖσθαι, νάρκωσις, μούδιασμα. || —, = anlaşma, τὸ συμβιβάζεσθαι, συμβιβασμός, συνεννόησις.

Uyuşmak, T. ρμ. οὐδ. karincalanmak, ναρκουῖμαι, αἰμωδιῶ, κ. μουδιάζω [ὡς ὁ βραχίων, ὁ ποῦς]. || —, = tembelleşmek, χαυνοῦμαι. || —, (ἀλλ.) anlaşmak, συμβιβάζομαι, σηνεννοῦμαι, ὁμονοῶ.

Uyuşturma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ συμβιβάζειν, συμβιβασμός. || —, τὸ ναρκουῖν, νάρκωσις, κάρωσις.

Uyuşturmak, T. ρμ. (αἰτ.) ναρκῶ, μουδιάζω, μέλος τι ἢ πόνον. || —, (αἰτ. β' γεν.) συμβιβάζω, κάμνω νὰ ὁμονοῶσι.

Uyuşturucu, T. ἐπθ. ναρκωτικός, κα-

ρωτικός. || —, = uzlaştırmacı, συμβιβαστής.

Uyuşturulmak, T. ρμ. πθ. ναρκουῖμαι.

|| —, = uzlaştırılmak, συμβιβαζέσθαι, συμβιβάζομαι τῇ μεσολαβήσει ἄλλων.

Uyuşuk, T. ἐπθ. eringen, gevşek, miyminti, νευαρκωμένος, μούδιασμένος, ὀκνηρός, ἀδρανής. || —, ὁ σύμφωνος, ὁ συνεννοημένος, ὁ συμβιβασθείς.

Uyuşukluk, T. ἀφ. νάρκωσις, ἀδράνεια.

|| —, = anlaşma, συνεννόησις, συμφωνία, συμβιβασμός.

Uyutma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ κοιμίζειν, κοίμισμα. || —, νάρκωσις.

Uyutmak, T. ρμ. (αἰτ.) κοιμίζω. || —, (μτφ.) aldatmak, ἀπατῶ, ἀποκοιμίζω. || —, βαυκαλιζῶ διὰ κενῶν ὑποσχέσεων. || —, ἀναβάλλω ὑπόθεσιν [ἀφίνω νὰ κοιμᾶται]. || —, = usandırmak, ἐνοχλῶ διὰ τῆς πολυλογίας, κίμνω νὰ κοιμηθῇ || —, ναρκῶ.

Uyutucu, T. ἐπθ. ὑπνωτικός, ναρκωτικός, κάρωτικός.

Uyuvermek, T. ρμ. (δοτ.) ἀφομοιοῦμαι, συμβιβάζομαι ἀμέσως, ἄνευ δυσκολίας.

Uyuz, T. ὄν. ψώρα. || —otu, (φντ.) ψώριον. || —böceği, (ἐντμ.) ἄκαρι. || —olmak, ψωριῶ. || —olmak, (μτφ.) εἶμαι ἀνυπόμονος. || —, ἐπθ. ψωραλέος.

Uz, T. ἐπθ. iyi, yarar, uygun, ἀγαθός, καλός, χρηστός, ἥπιος. || —dilli, = yüğrük, belig, εὐγλωττος. || —, = usta, becerikli, ἐπιδέξιος.

Uzadı, T. ἀφ. μήκυνσις, παράτασις. || uzun—, ἢ uzun—ya, (ἐπρ.) ἐν ἐκτάσει, διὰ μακρῶν.

Uzak, T. ἐπθ. yirak, bait, μεμακρυσμένος, μακρυνός. || —, ἀπίθανος, ὁ ἀπέχων τῆς πραγματικότητος. || —yer, τόπος ἀπομακρυσμένος || ne kadar—! πόσῳ μακράν; ἢ πόσῳ ἀπέχει τῆς πραγματικότητος! || —, ἐπρ. (ἀφαιρ.) μακράν. || benden—, μακράν ἀπ' ἐμοῦ. || —düşmek, εὐρίσκομαι μακράν τινος. || —, ὄν. τόπος μεμακρυσμένος. || —tan gelmek, ἔρχομαι μακρόθεν || —tan bakmak, βλέπω μακρόθεν, δὲν συμμετέχω. || —tan—a, λίαν μακρόθεν.

Uzakça, T. ἐπρ. ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ μακράν.

Uzaklaşma, T. ὄν. ἀπαρ. αἰρίτις, ἰρίτις, τὸ ἀπομακρύνεσθαι, ἀπομάκρυνσις.

Uzaklaşmak, T. ρμ. ἄλλ. (ἀφαιρ.) ἀπομακρύνεσθαι ἀπ' ἀλλήλων.

Uzaklaştırılmak, T. ρμ. πθ. (ἀφαιρ.) iraklaştırılmak, ἀπομακρύνομαι τινος, ἀποπέμπομαι, ἐξορίζομαι, στέλλομαι μακρὰν.

Uzaklaştırırma, T. ὄν. ἀπαρ. ἀπομακρύνειν, ἀπομάκρυνσις.

Uzaklaştırmak, T. ρμ. (αἰτ. ἀφαιρ.) iraklaştırmak, ἀπομακρύνω τινά ἢ τι ἀπὸ τινος ἄλλου. || —, ἐξορ ζω, στέλλω μακρὰν.

Uzaklık, T. ἀφ. iraklık, ἀπόστασις, διάστημα. || —, μεγάλη διαφορὰ.

Uzama, T. ὄν. ἀπαρ. μήκυνσις, παράτασις, διάρκεια. || —, ἀπομάκρυνσις. || —, ἀναβολή. || —, αὔξησις ἀναστήματος.

Uzamak, T. ρμ. οὐμ. μῆκνυμαι, ἐκτείνομαι. || —, διαρκῶ, παρατείνομαι, ἀναβάλλομαι. || —, αὐξάνομαι τὸ ἀνάστημα, μεγαλόνω. || —, ἀπομακρύνομαι, ἀφίσταμαι. || kıyıdan—, ἀπομακρύνομαι τῆς παραλίας.

Uzan = ozan.

Uzanış, T. ἀφ. τὸ ἐξυπλοῦσθαι πρὸς ἀνάπανσιν. || —, παράτασις. || —, αὔξησις.

Uzanma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ ἐκτείνεσθαι. || —, μήκυνσις. || —, παράτασις. || —, αὔξησις.

Uzanmak, T. ρμ. οὐδ. ἐκτείνομαι, ἐξυπλοῦμαι διὰ τὴν ἀνάπανσιν. || —, παρατείνομαι. || —, μῆκνυμαι. || —, αὐξάνω. || uzanıp çekilme, = meddü cezir, ἄμπωτις καὶ παλίρροια.

Uzanti, T. ὄν. ἐπέκτασις, ἐπιμήκυνσις.

Uzatılmak, T. ρμ. πθ. ἐκτείνομαι, μῆκνυμαι. || —, παρατείνομαι, ἀναβάλλομαι. || —, ἀπομακρύνομαι, βλ καὶ uzatmak.

Uzatma, T. ὄν. ἀπαρ. τὸ παρατείνειν, παράτασις, ἀναβολή. || —, = usan-dırma, bıktırma, τὸ προξενεῖν ἀηδίαν. || dil—, αὐθάδεια. || söz —, πολυλογία. || el—, ἐπαιτεία. || ayak—, περιφρόνησις.

Uzatmak, T. ρμ. (αἰτ.) μῆκνυω, ἐκτείνω. || —, παρατείνω, ἀναβάλλω. || —, ἀπομακρύνω. || söz—, μακρυγορῶ,

αὐξάνω τὰς ἀπαιτήσεις. || çene—, κατακρίνω, καταγέρομαι. || dil—, αὐθαδιάζω κατ' ἄνωτέρου. || el—, ἐπαιτῶ. || el—, λαμβάνω πρᾶγμα ἀνήκον εἰς ἄλλον. || ayak—, περιφρονῶ. || çehre—, σκυθρωπάζω, δεικνύω δυσάρεσκεῖαν.

Uzattırmak, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ἀφίνω ἢ βάλλω τινά νά ἐκτείνῃ τι, ἢ ν' ἀναβάλῃ τι κτλ., βλ καὶ uzatmak.

Uzayış, T. ἀφ. μήκυνσις, παράτασις, ἀναβολή. || —, αὔξησις ἀναστήματος.

Uzkandı, T. ὄν. (ἐντμ.) öküz sineği, βούρκηστις.

Uzlanmak, T. ρμ. οὐδ. ustalaşmak, ἀποκτῶ πείραν γίνομαι ἐπιδέξιος.

Uzlaşmak, T. ρμ. ἀπρόσ. (β' γεν.) συμβιβάζεσθαι.

Uzdilli, T. ἐπθ. konuşkan, yaraştırıcı, belîğ, εὐφραδής, εὐγλωττος.

Uzlaşmamak, T. ρμ. οὐδ. ἀποφ. δὲν δύναμαι νά συμβιβασθῶ, διαφωνῶ.

Uzlaşma, T. ὄν. ἀπαρ. barışma, τὸ συμβιβάζεσθαι, συμβιβασμός.

Uzlaşmak, T. ρμ. ἄλλ. (β' γεν.) barışmak, συμβιβάζομαι μετὰ τινος.

Uzlaştırma, T. ὄν. ἀπαρ. barıştırma, τὸ συμβιβάζειν, συμβιβασμός, συμφιλίωσις.

Uzlaştırmak, T. ρμ. (αἰτ.) barıştırmak, aralarını bulmak, συμφιλίω, συμβιβάζω.

Uzluk, T. ἀφ. ustalık, σύνεσις, νοῦς. || —, ἱκανότης, ἐπιδεξιότης.

Uzun, T. ἐπθ. sürekli, μακρός, διαρκής, λεπτομερής. || —kulak, ἢ —kulaklı, = eşek, ὄνος. || eli—, κλέπτῃς. || —ömürlü, μακροβίος. || kolu—, ἰσχυρός. || —uzadıya, διὰ μακρῶν, ἐν ἐκτάσει, λεπτομερῶς. || —etmek, τὸ παραξηλόνω. || —adam almak olur, (πρμ.) ὁ ὑψηλὸς ἄνθρωπος γίνεται εὐήθης. || —tutmak, ἀρχίζω ἐργασίαν εἰς τρόπον ὥστε νά διαρκέσῃ πολὺ. || —çarsı, μακρὰ ἀγορά [δνομα ἀγορᾶς ἐν Κων/πόλει.

Uzunca, T. ἐπθ. ὀλίγον ἢ ὀρεκτὰ μακρός. || —, (ἐπρ.) ὀρεκτὰ μακρὰ.

Uzunlaşmak, T. ρμ. οὐδ. μῆκνυμαι, παρατείνομαι. || —, ἀναπτύσσομαι, σωματικῶς.

Uzunlaştırmak, T. ρμ. (αἰτ.) μῆκνύω, παρατείνω.

Uzunluk, T. ἄφ. μήκος. || — una, κατὰ μήκος.

Uzun [uzv], A. ὄν. (Τσαγ.) muça, μέλος, ὄργανον τοῦ σώματος.

Uzvi, A. ἐπθ. ὄργανικός. || — kimya ὄργανική χημεί.

Uzviyet, A. ὄν. ὄργανισμός.

Ü

Ü, τὸ εἰκοστόν πέμπτον γράμμα τοῦ Τουρκικοῦ ἀλφαβήτου.

Übünvet, A. ἄφ. babalık, atalık, πατρότης.

Ücret, A. ὄν. gündelik, yal, μίσθωμα, ἀμοιβή, ἡμερομίσθιον. || —, ἐνοίκιον [ζῶον, ἢ ἄλλου πράγματος].

Ücretli, T. ἐπθ. yalci, ἔμμισθος.

Ücretsiz, T. ἐπθ. yalsiz, ἀμισθος. || —, (ἐπρ.) ἀμισθί.

Ücük, T. ὄν. συλλαβή.

Ücürat, A. ὄν. ücretler, ἀμοιβαί, μισθοί.

Üç, T. ἀριθ. τρία. || — ambarlı, πλοῖον τρίροτον. || — aylar, οἱ τρεῖς μῆνες ἤτοι Recep, Şaban, Ramazan. || — köşeli = müselles, τρίγωνος, τριγωνικός. || — er, ἀνὰ τρεῖς, ἀνὰ τρία. || — ü bir, (μτφ.) σύμφωνοι [οἱ τρεῖς ἐν]. || — te bir, = ürdüm, ἐν τρίτον.

Üçleme, T. ὄν. τρίφυλλον ἔρπον. || —, εἶδος ἐννεαπέτρου (παιδιά:) || —, τριπλασιάζειν κτλ., βλ. καὶ ἐπόμενον.

Üçlemek, T. ρμ. (αἰτ.) τριπλασιάζω. || —, κλώθω εἰς τρία. || —, διαιρῶ εἰς τρία. || —, ἐνοικιάζω ἄγρον ἢ γαίαν, ὅπως λαμβάνω τὸ τρίτον τῶν προϊόντων.

Üçler, T. ὄν. οἱ τρεῖς, ἤτοι ὁ Θεός, ὁ Μωάμεθ καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ [ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ = ruh ül kudüs] ἢ ὁ Μωάμεθ, ἢ θυγάτηρ του Φατμεν καὶ ὁ γαμβρός του Ἀλῆς. || —, ἡ ἁγία Τριάς παρὰ χριστιανούς.

Üçleşmek, T. ρμ. οὐδ. τριπλασιάζομαι.

Üçleştirmek, T. ρμ. (αἰτ.) τριπλασιάζω.

Üçletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) κάμνω νὰ τριπλασιάζω τι, βλ. καὶ üçlemek.

Üçlü, T. ἐπθ. ὁ ἐκ τριῶν συγκείμενος. || —, τὸ τριάριον τοῦ χαρτοπαιγνίου.

Üçlük, T. ὄν. νόμισμα ἀξίας τριῶν γροσίων. || —, ὁ συγκείμενος ἐκ τριῶν.

Üçüncü, T. ἀριθ. τρίτος.

Üçüncülük, T. ἄφ. τὸ εἶναί τινα ἢ τι τρίτον, τριτεῖον.

Üçüz, T. ἐπθ. üçlü, τρίμελής. || —, τριδύμα.

Üçüzlü, T. ἐπθ. ὁ περιέχων τρία ὅμοια. || — şamdan, κηροπήγιον τρίκηρον.

Üdeba, A. ὄν. edipler, φιλόλογοι.

Üfleme, T. ὄν. ἀπαρ. üfürme, şışirme, yelleme, φύσημα.

Üflemek, T. ρμ. (αἰτ.) üfürmek, φυσῶ, ἢ σβύνω διὰ τῆς πνοῆς. || —, = şışirmek, φυσῶ τι ὅπως ἐξογκώσω αὐτό, ὡς ἄσκον κτλ. || —, = yellemek, φυσῶ αὐλόν, ἤτοι παίζω, || düdük —, ποίζω αὐλόν.

Üflenmek, T. ρμ. πθ. φυσῶμαι, βλ. καὶ προηγούμενον.

Üfletmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) yelletmek, şışirtmek, βάλλω νὰ φυσήσωσι.

Üfleyiş, T. ἄφ. φύσημα, πνοή.

Üftade, Π. ἐπθ. düşkün, ἐκλεπτωκός, δυστυχής. || —, = âşık, vurgun, yangu, ἐρωτόληπτος.

Üfteri, ἑλλ. ὄν. eğrelti otu, (φυτ.) πτέρις.

Üfürme, T. ὄν. ἀπαρ. φύσημα.

Üfürmek, T. ρμ. (αἰτ.) üflemek, φυσῶ. || —, = esmek, πνέω [ἐπὶ ἀνέμου]. || yel üfürdü, su getirdi, ὁ ἄνεμος ἐπνευσε, τὸ ὕδωρ (ἢ θάλασσα) ἔφερε. || —, (μτφ.) φυσᾷσκον, ὑπερεκθειάζω, ἐμψύω. || —, = parpılamak, μαγεύω, ἐμψύω.

Üfürmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) üfletmek, βάλλω νὰ φυσήσωσι, νὰ ἐμψυσήσωσι. || —, (μτφ.) ὑπερεκθειάζω, τὸν ἀναβιβάζω εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Üfürük, T. ὄν. arpağ, büyü, ἐμψύσημα [μάγου ἢ γόητος ἐπὶ ἀσθενούς πρὸς θεραπείαν].

Üfürükçü, T. ὄν. arpağci, μάγος ἢ γόης ἐπαγγελλόμενος ὅτι θεραπεύει ἀσθενεῖς διὰ πνοῆς ἢ ἐμψυσήματος.

Üfürükçülük, T. ὄν. γοητεία.

Üfürülme, T. ὄν. ἀπαρ. σιışkinlik, σιışirilme, φουίσκωμα. || —, (μτφ.) ἔπαινος.

Üfürülmek, T. ρμ. πθ. πληροῦμαι ἀέρος διὰ τῆς πνοῆς. || —, (μτφ.) φουίσκονομαι, ὑπερεκθειάζομαι, ἐπαινοῦμαι.

Üfürüm, T. ἀφ. πνοή, φύσημα || bir —tütün, ἐν ρόφημα (ρουφηματιῶ) καπνοῦ.

Üfürüntü, T. ὄν. φλύκταινα, φουσαλίσ.

Üfürüş, T. ἀφ. πνοή, φύσημα. || bir —nen havaya kalktı, μέ ἐν φύσημα ἀννυώθη εἰς τὸν ἀέρα.

Üğ, T. ὄν. yapı, ev, örek, tura, οἰκοδομή. || —salmak, = yapı yapmak, bina etmek, οἰκοδομῶ.

Ügelik ἢ üvelik, T. ὄν. εἶδος χρυσουλίδος μικρᾶς.

Üğendire, T. ὄν. ucu içneli değnek, βούκεντρον. βλ. ἐπόμενον.

Üğendirek T. ὄν. βούκεντρον.

Ügü, T. ὄν. ögü, puhu kuşu, βίας (μποῦφος).

Ügünmek, T. ρμ. πθ. ἀλέθομαι.

Üğüş, T. ἐπθ. bol, çok, ἀφθονος, πολὺς.

Üğütmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἀλέθω. || —, (μτφ) τρώγω ἢ λαλῶ πολὺ.

Üğüttürmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ) βάλλω ν' ἀλέσωσι.

Üğütücü, T. ἐπθ. ὁ ἀλέθων. || —, = azı dişı, τραπεζίτης (ὁδούς).

Üğütülmek, T. ρμ. πθ. ἀλέθομαι [ὁ σίτος κτλ].

Üksü, T. ὄν. pardı, δαυλός, μισοκαμμένον ξύλον, δι' οὗ ὑποδαυλίζουσι τὸ πῦρ.

Üksülemek, T. ρμ. (αἰτ.) ὑποδαυλίζω. || —, (μτφ.) ὑποθάλλω.

Ül, T. ὄν. öl, deniz, engin deniz, derya, θάλασσα.

Üle ἢ T. ὄν. hisse, bölme. pay, me- Uleş ἰρίδιον, διανομή.

Üleşici, T. ὄν. paylaşılan, hissedar, μέτοχος, μεριδιοῦχος.

Üleşli, T. ἐπθ. ortaklı, paylı, διηρημένος εἰς μερίδια, μετοχάς.

Üleşme, T. ὄν. ἀπαρ. διανομή, βλ. üleş.

Üleşmek, T. ρμ. ἄλλ. bölüşmek, paylaşmak, διανέμομαι τι μετ' ἄλλων.

Üleştirir, T. ἐπρ. serpinti, seyrek, ἀραιῶς, σποραδικῶς.

Üleştirme, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) bölüş-türmek, διανέμω τι μεταξὺ πολλῶν.

Ülfet, A. ἀφ. alışma, ἔξις. || —, = görüşme, tanışma, σχέσις, συναναστροφή, φιλία.

Ülfet etmek, T. ρμ. (β' γεν.) tanışmak, görüşmek, κάμνω σχέσιν, γνωριμίαν, συναναστρέφομαι. || —, = alışmak, ἐθίζομαι, ἔξοικειοῦμαι.

Ülgen, T. ὄν. ὁ Θεός τοῦ καλοῦ [τῶν εἰδωλολατρῶν].

Ülgüç, T. ὄν. yülgü, ustura, ξυράφιόν.

Ülgüleme, T. ὄν. ἀπαρ. παραβολή, σύγκρισις.

Ülgülemek, T. ρμ. (αἰτ.) παραβάλλω, συγκρίνω.

Ülke, T. ὄν. ölke, ulus, el, yurt, χώρα, κράτος, ἐπαρχία. || Türk —si, ἡ Türk eli, πᾶσα ἡ ὑπὸ Τούρκων οἰκουμένη χώρα.

Ülker, T. ὄν. (ἀστρ.) süreyya, pervin, πλειάδες. || —, ὄν. κ. 'Αμαλία.

Ülkü, T. ὄν. ιδανικός, ιδεώδης. || —, ἐγγχώριος, ἐντόπιος.

Ülü, T. ὄν. dōron [διδόμενον τῇ νόμῳ].

Ülüfer, T. ὄν. nilüfer, (φυτ.) νυμφαία, κ. νούφαρον. || —, 'Οδούσης, ποταμός διερχόμενος διὰ τῆς πεδιάδος τῆς Προύσης. || —balığı, (ἰχθ.) γομφάριον, κ. λουφάρι, βλ. nilüfer, καὶ lüfer.

Ülûhiyet, A. ἀφ. Tanrılık, Θεότης.

Ülüş = üleş.

Ülüşcü, T. ὄν. ortak, μεριδιοῦχος.

Ülüşlü, T. ἐπθ. kismetli, ὁ εὐμοιρῶν. || —, ὁ διηρημένος εἰς μερίδια, μετοχάς.

Ülüşmek = üleşmek.

Ümera, A. ὄν. başkalar, buyrukçular, buyurganlar, ἀρχηγοί, διοικηταί, ἡγέται, ἀνώτεροι ὀξιωματικοί.

Ümit, T. ὄν. umu, umma, umut, ἐλπίς. || —burnu, ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. || —etmek, (δοτ.) ἐλπίζω. || —vermek, δίδω ἐλπίδα, βλ. καὶ umut

Ümitbahş, Π. ἐπθ. umduran, umut verici, ὁ πάροχος ἐλπίδος.

Ümitgâh, Π. ὄν. umut yeri, τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐλπίζει τις.

Ümitlendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) umdurmak, umutlandırmak, παρέχω ἐλπίδας, κάμνω τινά νὰ ἐλπίζῃ.

Ümitlenmek, T. ρμ. οὐδ. ummak, umutlanmak, ἐλπίζω.
 Ümitli, T. ἐπθ. uman, umutlu, εὐελπὺς, ὁ ἔχων ἐλπίδα.
 Ümitsiz, T. ἐπθ. umutsuz, ἄπελπις. || —, ἀπελπιστικός, ὁ μὴ παρέχων ἐλπίδα.
 Ümitsizlik, T. ἄφ. umutsuzluk, ἀπελπισία. || —, ἀπελπιστικὴ κατάστασις ἀσθενοῦς.
 Ümitvar, Π. ἐπθ. umutlu, uman, ὁ ἔχων ἐλπίδα, εὐελπὺς. || — olmak, (δοτ.) εὐελπιστῶ.
 Ümmet, A. ὄν. ulus, ἔθνος, λαός [θρησκευτικὴ κοινότης]. || —i Muhammet, οἱ Μουσουλμᾶνοι, βλ. καὶ ulus.
 Ümmî, A. ἐπθ. okumamış, ἀμαθής, ὁ μὴ γινώσκων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. || —, (μτφ.) kör, τυφλός.
 Ümniye, A. ὄν. umu, istek, kuruntu, ἐλπίς, σκοπός, πρόθεσις, πόθος.
 Ün, T. ὄν. şan, şohret, şeref, φήμη, δόξα, κλέος. || —, = yuksek ses, φωνή. || —ü yettikçe bağıriyor, φωνάζει ὅσον δύναται. || kuru—, ψευδὴς φήμη. || —kazanmak ἢ —almak = duyulmak, sanlanmak, işitilmek, φημίζομαι.
 Ündemek, T. ρμ. (αἰτ.) davet etmek, προσκαλῶ.
 Ündücü, T. ὄν. tellâl, κήρυξ.
 Üneme, T. ὄν. onalma, θεραπεία, ἀπαλλαγὴ [ἀσθενείας].
 Ünlemek, T. ρμ. οὐδ. bağirmek, çağırmak, seslenmek, φωνάζω, κράζω. || —, = yırlamak, şarkı söylemek, ᾄδω. || —, = ötmek, κελადῶ.
 Ünlenmek, T. ρμ. οὐδ. şan kazanmak, ün kazanmak, φημίζομαι. || —, = seslenmek, yaygara etmek, κραυγάζω, θορυβῶ. || —, ἀντηχῶ.
 Ünletmek, T. ρμ. (αἰτ.) bağirtmak, κάμνω τινά νν κράζει, ἢ νά ψάλλῃ. || —, = şanlandırmak, φημίζω, διαφημίζω.
 Ünlü, T. ἐπθ. şanlı, şerefli, angın, sanlı, περίφημος, ὀνομαστός.
 Ünlemek, T. ρμ. (δοτ.) seslenmek, κράζω, φωνάζω.
 Ünsî, A. ἐπθ. alışık, alışkın, συνειθισμένος, ἥμερος.
 Ünsiyet, A. ἄφ. görüşme, ülfet, tanışma, alışma, ἐξοικείωσις, σχέσις, γνωριμία, φιλία. || —etmek, (β' γεν.)

σχετίζομαι, συνδέω φιλίαν, γνωριμίαν, ἐξοικειοῦμαι, συνειθίζω.
 Ünük, T. ὄν. girtlak başı, λάρυγξ.
 Ünüklemek, T. ρμ. (αἰτ.) boğmak, πνίγω, στραγγαλίζω.
 Ünye, ὄν. (πὸλ.) Οἶνόν.
 Ür, T. ὄν. hendek, χάνδαξ.
 Üraniüs, ἑλλ. ὄν. (ἀστρ.) Οὐρανός.
 Ürdüm, T. ἀριθ. κλάσμα. || üçte bir—, ἐν τρίτον.
 Ürek, T. ὄν. μέδος ἐνθα πολλαπλασιάζονται καὶ πληθύνονται τὰ κτήνη.
 Ürem, T. ὄν. faiz, τόκος.
 Üremek, T. ρμ. οὐδ. türemek, çoğaltmak, αὐξάνομαι καὶ πληθύνομαι.
 Üretmek, T. ρμ. (αἰτ.) türetmek, çoğaltmak, πολλαπλασιάζω [πρόβατα, πτηνά, ὀπωρικά, φυτὰ κτλ.], διαδίδω.
 Ürgüp, T. ὄν. Προκόπιον [πόλις τῆς Καππαδοκίας], τὰ Οοίανα.
 Ürgün, T. ὄν. suların çekilmesile kalan küçük göl, μικρὰ λίμνη ἢ λάκος ἐκ πλημμύρας ὑδάτων.
 Ürgüt, T. ὄν. örnek, nümune, δειγμα, ὑπόδειγμα.
 Ürkek, T. ἐπθ. ödle, yüreksiz, δειλός, ψοφοδής. || —adam, ἀνθρωπος ψοφοδής. || —hayvan, ζῶον σκιοφοβόν.
 Ürkeklik, T. ἄφ. korkaklık, δειλία, τὸ ψοφοδεές. || —, σκιοφοβία, ἀγριότης.
 Ürkme, T. ὄν. απαρ. yılma, ansızın sıçrama, τρόμος, σκιοφοβία. || —, ἀφηνίσις [ζώου].
 Ürkme, T. ρμ. οὐδ. yılmak, ansızın sıçramak, πτοῦσθαι, τρομάζω. || —, σκιάζομαι, ἀγριεύω, ἀφηνιάζω [ἐπὶ ζώου].
 Ürkü, T. ὄν. korku, φόβος, πανικός.
 Ürküç, T. ὄν. dalga, κύμα.
 Ürküçlenmek, T. ρμ. οὐδ. dalgalanmak, κυματίζω.
 Ürküntü, T. ἄφ. korku, raşe, titreyiş, τρόμος, φρίκη, πανικός. || —, σκιοφοβία.
 Ürkütme, T. ρμ. (αἰτ.) birden bire korkutup sıçratmak, πτοῶ, τρομάζω, ἀνθρωπτον ἢ ζῶον, σκιάζω. || —, κουρεύω, κλαδεύω.
 Ürkütücü, T. ἐπθ. dehşetli, τρομερός, τρομακτικός.
 Ürperme, T. ὄν. απαρ. tüylerin birden

bire dikilmesi, ἀνατριχιάσις, φρικιάσις.

Ürpermek, T. ρμ. οὐδ. birden bire korkudan tüyler dikilmek, ἀνατριχιάζω, φρικιῶ, ἀνορθοῦνται αἱ τρίχες.

Ürpermez, T. ἐπθ. tarı, ἀτρόμητος.

Ürperti, T. ὄν. φρικιάσις.

Ürpertmek, T. ρμ. (αἰτ.) προξενῶ φρικίασιν, ἀνατριχιάσμαι.

Ürüme, T. ὄν. ἀπαρ. uluma, havlama, ὠρυγή, οὐρλιασμα.

Ürümek, T. ρμ. οὐδ. ulumak, ὠρούμαι, κ. οὐρλιάζω [ἐπὶ κυνῶν ολονεὶ θρηνούντων]. || it ürür, kervan yürür, πρμ. ὁ μὲν κύων ὠρύεται, ἡ συνοδεία ὁμῶς ὁδεύει.

Ürünmek, T. ρμ. οὐδ. salina salina yürümek, περιπατῶ βρεγνυνόμενος, σεινάμενος κουνάμενος.

Üryan, A. ἐπθ. şallak, cıplak, γυμνός.

Üryani, T. ὄν. erik reçeli, σακχαρόπηκτον ἐκ δαμασκηνῶν, ὧν ὁ φλοιὸς ἐξήχθη.

Üs, T. ὄν. asıl, esas, temel, βάσις, θεμέλιον. || —, (ἀλγβρ.) ἐκθέτης. || —ül harekât, (στρατ.) τὸ μέρος ἀφ' οὗ διευσθύνονται αἱ στρατιωτικαὶ κινήσεις.

Üsbeke = üsekes.

Üsbeki, Tσαγ. ἐπρ. nasıl olursa olsun, beheme hal, üsekes, üsbekes, ἀφεύκτως.

Üsekes = üsbeki.

Üsera, A. ὄν. tutsaklar, esirler, αἰχμάλωτοι.

Üsküdar, Λατ. ὄν. çapacı, baltacı, kalkancı, ἀσπιδοφόρος, σκαπανεύς, πελεκυφόρος. || —, ὄν. κ. Σκούταρι, Χρυσόπολις, βλ. καὶ kalkancı.

Üskül, ἐλλ. ὄν. σκόλλυς, σκουλί.

Üsküp, ἐλλ. ὄν. Σκοπός [κώμη τῆς Θράκης]. || —, Σκόπια.

Üslük ἢ üstlük, T. ὄν. ἐπενδύτης, κ. παρδεσοῦ, βλ. καὶ üstlük.

Üslüp, A. ὄν. tarz, biçim, τρόπος, ρυθμός, ὕφος λόγου. || yeni—, νέον ὕφος. || —(b)a sokmak, ρυθμίζω, τακτοποιῶ.

Üst, T. ὄν. yukarı, τὸ ἄνω μέρος, ἐπιφάνεια. || ayak —ü durmak, ἐγείρομαι [σεβασμοῦ ἔνεκεν]. || —, = ὄγ, θέσις ὑψηλή. || —üne düşmek = kaymak, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω. ||

—ün körü, ἐπιπολαίως. || baş —üne, ἀμέσως, μετὰ χαρᾶς. || —ü kapalı, ἡ —ü örtülü söz, λόγος ἀλληγορικός.

|| —baş, = kılık, kıyafet, ἐνδυμασία, περιβολή. || baş —ü, ἀμέσως. || gözü —ünde olmak, ἐποφθαλμιῶ. || —ümüzden ırag, μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἔστω [ἡ νόσος, τὸ κακόν]. || —e, ἐπὶ ἐπανωτά, ἀλλεπαλλήλως. || —ünden atmak, ἀπαλλάττεται, ξεφορτώνεται. || —ünüze sağlık, biraz başım ağrıyor, ὑγίειαν νᾶχθε, ἡ κεφαλὴ μου ὀλίγον μὲ πονεῖ. || alt—, ἄνω κάτω.

Üstat, T. ὄν. öğretici, καθηγητής, διδάσκαλος κτλ., βλ. usta.

Üstelemek, T. ρμ. οὐδ. ἐπιπροστίθεμαι. || —, = ἐπαναλαμβάνω, τὰ ξαναλέγω. || —, ὑποτροπιάζω [ἐπὶ νόσου].

Üstelik, T. ὄν. ἐπιδόρπιον. || —, ἐπιπροσθήκη. || —olarak, ἐπρ. ἐν ἐπιπροσθήκῃ, προσθετικῶς. || —te istiyor, θέλει καὶ ἐπιδόρπιον, ἡ καὶ ἐπιπρόσθετόν τι.

Üstlük, T. ὄν. ἐπανωφόριον κοντόν, ὅπερ φοροῦσιν οἱ Μουσουλμᾶνοι κατὰ τὸν θρησκευτικὸν καθαρμόν.

Üstübec, T. ὄν. kursun boyası, ἀνθρακικὸς μόλυβδος, ψιμύθιον.

Üstün, T. ἐπθ. üst gelen, yegrek, yene, νικητής, ἀνώτερος. || —körü, = yalandan, ἐπιτόλαιος, ἐπιπολαίως. || el elden —dür, ἡ μία χεὶρ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἄλλης, (πρμ.) ἕκαστος ἔχει τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ. || —, ὠφέλιμος.

Üstüne almak, T. ρμ. (αἰτ.) yüklenmek, ἀναλαμβάνω τι, κ. φορτώνομαι.

Üstüne düşmek, T. ρμ. (γεν.) ἐπιμένω.

Üstüne oturmak, T. ρμ. (γεν.) ἐπικάθημαι, σφετερίζομαι.

Üstüne yatmak, T. ρμ. (γεν.) σφετερίζομαι.

Üstünlük, T. ἀφ. üst gelme, ὑπεροχή, πλεονέκτημα.

Üstüpi, T. ὄν. στύπη, στυλεῖον, κ. στουπί.

Üsture, A. ὄν. sav, μῦθος.

Üstüvane, A. ὄν. direk, merdane (γεωμ.) κίων, κύλινδρος. || kaim—, ὀρθὸς κύλινδρος. || mail —, πλάγιος κύλινδρος. || mürtesim—, κύλινδρος ἐγγεγραμμένος ἐν κύκλῳ.

Üstüvanı, A. ἐπθ. (γεωμ.) κυλινδρικός.

|| —, (βοτ.) κυλινδροειδής.
 Üşek, T. ὄν. vasaak, kara kulak, λύγξ [ξῶον].
 Üşen, T. ὄν. uyuntuluk, tembellik, ὄκνος, ραθυμία.
 Üşenç, T. ἐπθ. üşengen, tembel, ὀκνηρός, ράθυμος.
 Üşendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) προξενῶ ὄκνον, ραθυμίαν.
 Üşengen, T. ἐπθ. kabran, tembel, uyuntu, ὀκνηρός, ράθυμος. || — e bulut yuk olur, (πρμ.) καὶ τὸ νέφος γίνεται φορτίον εἰς τὸν ὀκνηρόν.
 Üşenik, T. ἐπθ. uyuntu, üşenç, κοιμισμένος, ράθυμος.
 Üşeniklik, T. ἀφ. kabranlık, ὀκνηρία, ραθυμία.
 Üşenmek, T. ρμ. οὐδ. ὀκνῶ, βαρύνομαι νὰ κάμω τι.
 Üşkürmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἀναμιμνήσκομαι.
 Üşkürtmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) ὑπενθυμίζω.
 Üşmek, T. ρμ. οὐδ. (δοτ.) yığılmak, toplanmak, συσσωρεύομαι, συναθροίζομαι, βλ. καὶ üşüşmek.
 Üşne, A. ὄν. yosun, βρύον.
 Üşniye, A. ὄν. φύκη, φυκοειδῆ φυτά.
 Üşumek, T. ρμ. οὐδ. (ἀφαιρ.) κρύνω, αἰσθάνομαι ψῦχος.
 Üşüntü, T. ὄν. kalabalık, πλῆθος. || —, = koşuntu, ἔφοδος, ἐπιδρομή. || — etmek, τὸ ἐρχεσθαι σωρηδὸν πολλοὺς πρὸς ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν ἔργου.
 Üşürmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) yığmak, toplamak, συσσωρεύω συναθροίζω, πλῆθος. || —, = saldırtmak, κάμνω νὰ ἐπιπέσωσιν ὁμοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι ἢ πράγματα ἢ ὅπλα κατὰ τινος ἢ πρὸς τι μέρος.
 Üşüşmek, T. ρμ. ἄλλ. koşup toplamak, συναθροίζομαι, συρρέω σωρηδὸν εἰς τι μέρος.
 Üşütme, T. ρμ. (αἰτ.) soğuk aldirmak, ψύχω τι, κάμνω τι ἢ τινα νὰ κρυώσῃ, νὰ κρυολογήσῃ. || —, (οὐδ.) κρύνω, κρυολογῶ.
 Ütmek, T. ρμ. (αἰτ.) aldatmak, νικῶ, κερδίζω ἐν τῷ παιγνίῳ.
 Ütü, T. ὄν. σιδήρωμα. || —, καθάρισις δέρματος ποδῶν [προβάτου, αἰγὸς κτλ.]. || —, σίδηρον, ἥτοι τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ σιδηροῦσι.

Ütücü, T. ὄν. σιδηρωτής. || —, ὁ καθαρίζων τοὺς πόδας [προβάτων κτλ.].
 || —, (μτφ.) aldatıcı, ὁ νικῶν, ὁ κερδίζων ἐν παιγνίῳ, ἀπατεών.
 Ütücülik, T. ὄν. τὸ ἔργον τοῦ σιδηρωτοῦ ἢ τοῦ καθαρίζοντος τοὺς πατσάδες. || —, (μτφ.) aldatıcılık, ἀπάτη.
 Ütük ἢ ötü, T. ὄν. arzuhal, αἰτησις, ἀναφορά.
 Ütükçü, T. ὄν. masalcı, μυθολόγος. || — arzuhalci, ἀναφορογράφος.
 Ütüklü, T. ἐπθ. ἐνδεής, πτωχός.
 Ütüleme, T. ὄν. ἀπαρ. σιδήρωμα ὑφασμάτων κτλ. || —, περίκασις τριχῶν ζώου, ἢ δέρματος κτλ.
 Ütülemek, T. ρμ. (αἰτ.) σιδηρόναι ὑφάσματα, ἀσπρόρρουχα κτλ. || —, περικαίω τὰς τρίχας ζώου, ἢ δέρματος, κ. τσουρόναι.
 Ütülenmek, T. ρμ. πθ. σιδηροῦμαι [ὑφασμα, ἀσπρόρρουχα κτλ.]. || —, περικαίομαι, κ. τσουρουφλίζομαι.
 Ütületmek, T. ρμ. (δοτ. αἰτ.) βάλλω τινὰ νὰ σιδηρώσῃ ὑφάσματα, ἀσπρόρρουχα κτλ. || —, τὸ ξῶον ἢ ὁ ἀνθρώπος ἀφίνει ἐξ ἀπροσεξίας νὰ καῶσιν αἱ τρίχες του, τὰ ἐνδύματά του κτλ.
 Ütülme, T. ρμ. πθ. νικῶμαι ἐν τῷ παιγνίῳ.
 Ütülü, T. ἐπθ. σιδηρωμένος [ἐπὶ ὑφασμάτων, ἀσπρόρρουχων κτλ.].
 Ütüme, T. ὄν. ateşte alazlanmış buğday, κόκκοι σίτου νωποῦ πεφυργμένοι, ὀπτοί.
 Ütüsüz, T. ἐπθ. ἀσιδηρωτο [ὑφασμα, ἀσπρόρρουχον, περιλαίμιον κτλ.].
 Üvelik = ügelik
 Üvey, T. ἐπθ. öz olmağan, ξένος, ὁ μὴ γνήσιος. || — ana, μητριά. || — baba, μητρὸς ἢ πατρὸς. || — kardeş, ἑτεροθαλὴς ἀδελφός. || — oğul, προγονός. || — kız, προγονή.
 Üveyk, T. ὄν. (πτν.) ἀγρία τρυγών. || —, βίας, κ. μποῦφος.
 Üveymek, T. ρμ. οὐδ. ψάλλω [ἐπὶ τρυγόνος κτλ.].
 Üvez, T. ὄν. ὄν, κ. σοῦρβον. || — agacı, ὄα.
 Üylenmek, T. ρμ. μσ. uslanmak, akıllanmak, φρονιμεύω.
 Üymek, T. ρμ. (αἰτ.) yığmak, συνάγω, ἐπιθέτω, συναθροίζω.
 Üzek, T. ὄν. öküz arabasının oku,

ἄξων τῶν τροχῶν βοδαμάξης. || |
gibi adam, ἄνθρωπος εὐθυτενής.
Üzen, T. ὄν. πρᾶγμα γινόμενον μετὰ
πολλοῦ κόπου, ἐπιμελείας. || —bezen,
στόλισμα ἐπιτετηδευμένον, παραποίη-
σις, δόλος.
Üzendirmek, T. ρμ. (αἰτ.) κάμνω τινὰ
νὰ κοπιάξῃ, νὰ ἐργάζεται πολὺ. ||
—, = teşvik etmek, dürtmek, παρα-
κινῶ.
Üzengi, T. ὄν. ἀναβολεύς.
Üzengilemek, T. ρμ. (αἰτ.) κεντῶ [τὸν
ἵππον] διὰ τοῦ ἀναβολέως.
Üzeniş, T. ἄφ. üzenme, ἐργασία μετὰ
μεγάλῃς ἐπιμελείας καὶ ζέσεως, προσ-
πάθεια, ζέσις.
Üzenme, T. ὄν. ἄπαρ. uğraşma, yel-
tenme, ἐπιμέλεια, προσπάθεια, κό-
πος, ἐργασία, ζέσις.
Üzenmek, T. ρμ. (δοτ.) çabalamak,
uğraşmak, yeltenmek, ἐργάζομαι,
κοπιῶ, μεριμνῶ πολὺ, ἐπιμελοῦμαι.
|| üzene üzene, μετὰ πολλοῦ κόπου
καὶ ἐπιτηδεύσεως.
Üzer, T. λέξις ἐν χρήσει μετὰ τῶν κα-
ταληκτικῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν:
(α') τὸ ἐπάνω, ἐπὶ. || —im, τὸ ἐπάνω
μου. || —imde kaldı, ἔμεινεν ἐπάνω
μου. || —inde dir, εἶναι ἐπάνω σου ἢ
ἐπάνω του. || bunun —ine, ἐπὶ τού-
τοις, συνεπεία τούτου. || mektup —i,
ἐπιγραφὴ ἐπιστολῆς. || — (β') κατὰ.
πρὸς. || düşman —ine, κατὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ || —ine varmak, διευθύνομαι
κατὰ τινος ἢ πρὸς τὸ μέρος του,
(μιτφ.) πιέζω, στενοχωρῶ, κ. τοῦ
φορτόνομοι. || —, (γ') συνωδᾶ, κατὰ.
|| aldığım buyuruk —ine, συνωδᾶ τῇ
διαταγῇ ἣν ἔλαβον.
Üzeri = üzer, βλ. προηγούμενον.
Üzerlik, T. ὄν. sedefotu, (φυτ.) πή-
γανον.
Üzeyir, ὄν. κ. "Εσδρας.
Üzgeç, T. ὄν. ip merdiven, ἀναβάθρα
ἐκ σχοινίου.
Üzgü, T. ὄν. eziyet, βάσανος, τυραν-
νία. || —, κόπος, μόχθος.
Üzgün, T. ἑοθ. καταβεβλημένος [ἐκ
νόσου, γήρατος, συμφορᾶς, λύπης]. ||
—, ὄνομα ἰχθύος παρεχομένου τοῖς
ἀσθενέσιν ὡς τροφῇ. || —, = tasalı,
περίπλους, ἔμφροντις.
Üzgünlük, T. ἄφ. ἐξασθένησις, κατα-
πόνησις, ἔκλυσις.

Üzlet, A. ὄν. inziva, = yalmızlık, бір kö-
şeye çekilme, μονήρης βίος, μονα-
χικός βίος.
Üzletgâh, II. ὄν. inzivagâh, ἐρημητή-
ριον.
Üzletnişin, II. ἐπθ. ἐρημότης.
Üçlük, T. ὄν. tütsü, günlük, θυμίαμα.
|| —, κάπνισμα γινόμενον εἰς ἀσθενή.
Üzme, T. ὄν. ἄπαρ. καταπόνησις, ἐνό-
χλησις, τυραννία.
Üzmek, T. ρμ. (αἰτ.) ἐντείνω καὶ εἶτα
χαλαρῶ. || —, καταβάλλω, καταπονῶ,
ἐξασθενίζω. || —, = sıkımak, στενο-
χωρῶ, τυραννῶ. || kendini o kadar
üzme, μὴ στενοχωρεῖσαι τόσον.
Üzmelik, T. ὄν. sakızotu, σχῖνος ὁ
μαστιχοφόρος.
Üzre καὶ üzere, T. πρθ. ἐπὶ. || —, κατὰ
[μὲ αἰτιατ.]. || —, ὅσον οὐπῶ. || —,
ὥς, καθὼς, βλ. καὶ üzer.
Üzü, Οὐτγ. ἐπθ. muvakkat, προσωρινός.
Üzüik, T. ὄν. διακοπὴ συνεχείας, διά-
λειμμα, βλ. καὶ fasıla.
Üzülerek, T. ἐπρ. μετὰ λύπης, δυστυχῶς.
Üzülmek, T. ὄν. ἄπαρ. τὸ φθείρεσθαι,
φθορὰ, ἐξασθένησις, καταπόνησις.
Üzülmek, T. ρμ. πθ. φθείρομαι, λυό-
ναι [ἐπὶ ὑφάσματι]. || —, καταβάλ-
λομαι [ἐπὶ νόσον, γήρατος, λύπης,
περισπασμῶν]. || —, = sıkılmak, στε-
νοχωροῦμαι [ἐνεκεν ἐπιθυμίας, πό-
θου], ὑποφέρω.
Üzüülüş, T. ἄφ. φθορὰ. || —, καταπό-
νησις, ἐξασθένησις.
Üzüüm, T. ὄν. σταφυλή. || —suyu, γλεῦ-
κος, οἶνος κτλ. || —tanesi, ράξ [ῥῶγα].
|| it —ü, (φυτ.) φυτολάκκα ἢ κρό-
των ὁ βαφικός. || kuru —, σταφίς. ||
keşniş —ü, κορινθιακὴ σταφίς. || fi-
renk —ü, φραγκοστάφυλον.
Üzümcü, T. ὄν. ὁ πωλητὴς σταφυλῶν.
|| —, σταφιδέμπορος. || —, ὁ ἀγαπῶν
πολὺ τὰς σταφυλάς.
Üzüntü, T. ἄφ. kaygı, üzülmek, kısı,
στενοχωρία, λύπη, ἀνησυχία, ἀγωνία.
|| yürek —sü, στεχωρία ἐσωτερικὴ.
Üzüntülü, T. ἐπθ. sıkıntılı, kasvetli,
ἐστενοχωρημένος || —, ὁ προξενῶν
πολλὴν ἀνησυχίαν, λύπην.
Üzüntüsüz, T. ἐπθ. kasavetsiz, tasa-
sız, ἀμεριμνος, ἀκηδής, ᾧ τιτι περὶ
οὐδενὸς μέλει. || —, ὁ μὴ προξενῶν
κόπον, ἀνησυχίαν. || —bir iş, ἐργα-
σία ἡσυχος, ἄνευ περισπασμῶν.